Radikális változás

A Jobbik országgyűlési választási programja
a nemzeti önrendelkezésért
és a társadalmi igazságosságért

Tartalom

I. Morvai Krisztina államfőjelölt köszöntője

Kedves Választópolgár!

Szeretettel biztatom, hogy olvassa el ezt a programot. Egy párt alkotta meg, de mégis sokkal több ez, mint „pártprogram". A várva várt nemzeti összefogás s a remény útiterve. Az, amire az oly' sok csalódást okozó rendszerváltás óta vártunk.

Olvasson el belőle minél többet, ismerje meg, s beszélgessen róla családjával, barátaival, munkatársaival! A gazdákat, a vidéket szeretőket kérem, ismerkedjenek meg az élelmiszer-önrendelkezésen, a föld és a földön dolgozó ember s a helyi közösségek megbecsülésén alapuló új, vidékmentő programmal. A vállalkozók a neoliberális, a multikat szolgáló gazdasági modellt felváltani képes új gazdaságélénkítő tervvel, amelyben a magyar állam a magyar vállalkozóknak nem ellensége, hanem barátja. A munkavállalók értsék meg – a róluk szóló fejezet alapján –, hogy nem kell másoknak profitot termelő, jogfosztott és kiszolgáltatott embernek érezniük magukat, mert van más modell is, amelyben a tisztességes munkát végző ember méltósággal, jogokkal és kiszámítható jövővel rendelkezik. Ha az egész „útitervre" nincs is ideje, keresse meg azt a fejezetet, amelyik közvetlenül is az Ön életéről szól – akár nyugdíjas, akár gyermekeivel otthon lévő kismama, akár pedagógus vagy egészségügyi dolgozó.

Amennyiben Ön egyike azoknak, akik már „jobbikosnak" vallják magukat, akkor azért ismerje meg ezt a programot – amelyen olyan szakemberek dolgoztak, akiknek nemcsak az eszük, de a szívük is a helyén van –, hogy kedvenc pártja mellett Ön is észérvekkel éppúgy, mint szívvel-lélekkel ki tudjon állni.

Ha eddig más pártra adta szavazatát, akkor azért érdemes elolvasnia, hogy összehasonlíthassa: melyik út, melyik értékrend áll közelebb az Ön személyes tapasztalatához és vágyaihoz: a régi vagy ez az új.

Lehet, hogy Ön eddig ahhoz a „csendes" – ám nagyon is elégedetlen - többséghez tartozott, amelyik annyira nem bízik a politikában, hogy el sem ment az ezt megelőző országgyűlési választásokra. Ez esetben azért tanulmányozza a Jobbik-utat, hogy meggyőződjön róla: igenis létezik tisztességes szándék, s igenis van olyan politikai erő, amelyik nem az emberek feje felett, vagy egyenesen ellenükben, hanem az emberek szándéka szerint, az emberekkel együtt kívánja vezetni az országot.

Lehet, hogy Ön újságíró, politikai elemző vagy más, a közéletben aktívan résztvevő, s magát nyitottnak, érdeklődőnek valló értelmiségi. Kérem, tegye a szívére a kezét: ugye Ön is unja már, hogy a politika és a „közbeszélgetés" hosszú évek óta a pártok sárdobálásáról szól? Önnek is hiányoznak a valóban fontos és érdekes társadalmi kérdésekről szóló, valóban fontos és érdekes viták. Ha nem is ért egyet mindennel, ami ebben a programban szerepel, azt bizonyára hasonlóan gondoljuk, hogy ez az anyag alkalmas arra, hogy a nemzet (és a világ) sorskérdéseiről szóló eszmecserék alapja legyen. Sem az elhallgatása, sem az eltorzítása nem lenne tisztességes a választópolgárokkal szemben. Azokkal szemben, akiknek jogukban áll megismerni ezt a radikálisan új, a fennálló neoliberális, a globális nagytőkét szolgáló világrendet alapjaiban bíráló, a profit helyett az emberre, a verseny helyett az igazságosságra építő tervet, az új „paradigmát". Kérem, segítse a valódi választási lehetőséget és a valódi demokráciát azzal, hogy ezt a programot minél többek számára hozzáférhetővé, megismerhetővé teszi, kommentálja, elemzi, megvitatja.

Amennyiben Ön valamelyik másik párt tagja, esetleg vezetője, kérem, ne előítéletek alapján, s ne indulatból bírálja az új erő új jövőképét, választási programját. Magyarország a mi közös hazánk, s ez a közös haza nagy bajban van. Abba kell hagynunk egymás gyalázását, s el kell kezdenünk komolyan beszélni. S komolyan hallgatni is. Hallgatni és meghallani a magyar embereket. Azokat, akiknek nem az a dolguk, hogy szolgálják a politikusokat, hanem akiknek joguk van ahhoz, hogy a politikusok szolgálják őket, megismerve az életüket és megszívlelve a vágyaikat.

Ahogy e program alkotói tették, más politikusoknak is meg kell végre hallaniuk a magyar gazdákat, munkavállalókat, vállalkozókat, nyugdíjasokat – ők pontosan tudják, hogy hol a baj, sőt azt is, hogy merre van a kiút. Tudják, hogy esztelen az a rendszer, amelyben hatalmas távolságokról hozzák a silány minőségű élelmiszerek tömegét abba az országba, amely messze földön híres volt mezőgazdaságáról, s amelyben ma a kis- és közepes méretű gazdaságok sorra mennek tönkre. Hasonlóképpen, a magyar vállalkozók pontosan tudják, hogy a multiknak járó kedvezmények és támogatások őket illetnék saját hazájukban. A munkavállalóknak elegük van abból, hogy alacsony bérért rossz körülmények között dolgoztatja őket az a külföldi, aki a magyar munkás által termelt profitot kiviszi az országból, s akivel szemben az ő érdekeit nem hajlandó megvédeni a saját állama. A bűnözésnek kiszolgáltatott vidéki lakosság pontosan tudja, hogy a magyar rendőrségnek nem a kormány ellen tüntetőket kellene vízágyúkkal és bilincsekkel kergetnie a fővárosban, hanem őket kellene megvédenie a falujukban.

Sorolhatjuk a kórképeket, de végre hozzájuk kell tenni a gyógymódokat is, amelyekről a politikusok szeretik azt állítani, hogy nem léteznek, hiszen a „fennálló rendszernek nincs alternatívája". Ennek a hazugságnak most vége. Itt sorakoznak Magyarország kórképei, s hozzájuk a gyógymódok. Ez a program a magyar emberek tényleges, valós tapasztalataira, az ő meghallgatásukra és meghallásukra épül – s az így felállított diagnózisokra terápiát kínál. Igazságos, emberséges és megvalósítható jövőképet. Mert igenis van alternatíva. Magyarországnak, a magyar nemzetnek nemcsak múltja, hanem jövője is van.

Eljött a pillanat! Itt az idő, hogy az igazságosságra vágyó emberek ne a politikától várják a változást, hanem ők változtassák meg a politikát! Erre a 2010. évi országgyűlési választás hozza el a várva várt esélyt.

Vannak olyan pártok, amelyek már bemutatkoztak Önnek és Magyarországnak. A tetteik beszéltek. Szándékaikat, képességeiket és eredményeiket a bőrünkön tapasztalhattuk. Radikális, gyökeres változásra van szükség. Olyan valóságos demokráciára, amelyben a tisztességes munkából élő emberek alakítói, és nem csupán elszenvedői lehetnek a politikának s a hazájuk sorsának. Ezt az érzést hosszú idő után először a 2009. évi európai parlamenti választáson tapasztalhatta meg az a közel félmillió ember, aki az új erőre adta voksát. Arra az új erőre, amelyet nem gazdag érdekcsoportok, befolyásos lobbik, hatalmas kampánypénzek segítettek mandátumhoz, hanem az igazságosságra vágyó, radikális változást követelő magyar emberek.

A Magyar Köztársaság államfőjének a nemzeti összefogást, a nemzet egységét kell biztosítania. Különleges, de szerencsés helyzetben vagyok. Olyan párt kért fel államfőjelöltjének, amelyik pontosan ezt az összefogást teszi lehetővé programjával. Ennélfogva – noha pártok fölé emelkedve kell gondolkodnom –, meggyőződéssel és őszintén ajánlhatom figyelmébe a Jobbik programját, amely kiutat kínál az igazságosságra és önrendelkezésre vágyó magyar nemzet megosztottságából, olyan értékrendet, amely nem szembefordítja, hanem összekapcsolja egymással a jó szándékú embereket.

Jogász vagyok, az igazságra esküdtem. Fontos számomra, hogy olyan párttól kaptam bizalmat, amelyik programja középpontjába az igazságosságot tette. Jogvédőként, az emberi jogok elkötelezettjeként nagy örömmel üdvözlöm, hogy egy megfélemlített országban akadt olyan párt, amelyik nyíltan kiáll a polgári és politikai szabadságjogok mellett, s megvédi a magyarok gazdasági, szociális és kulturális jogait, jogunkat az egészséghez, az egészséges környezethez, vízkincsünkhöz, termőföldünkhöz, nemzeti vagyonunkhoz. Közös célom a Jobbikkal, hogy Magyarországon véget érjenek a rendszeres és súlyos jogtiprások, az önkényt felváltsa a jogállam és a valódi demokrácia.

Magyar vagyok. Vágyam, hogy a magyar nemzet ne legyen a nagyhatalmak és a nemzetközi nagytőke kiszolgáltatottja, hanem visszanyerje önrendelkezési jogát, s maga dönthessen sorsáról, jövőjéről.

Három gyermek édesanyjaként aligha lehet fontosabb célom, minthogy a gyerekeim egyszer elismerjék, hogy a mi generációnk felelősen és bölcsen döntött: megmentettük, talpra állítottuk a hazájukat. S szeretném, ha a lányaim az én példámon is megtapasztalnák, hogy mi nők – ha sok nehézség árán is –, de éppúgy küldetéssel rendelkezünk a hazánk sorsának formálásában, mint a velünk együtt küzdő férfiak. Ezért vállaltam, hogy ha az emberek bizalmát megkapom, Magyarország első női köztársasági elnöke leszek.

Kedves Választópolgár, kedves Honfitársam!

Mi, magyar emberek itt és most változást akarunk. Radikális, átütő változást. Szebb életet, szebb jövőt. Radikális, átütő változás akkor lesz, ha ezt mi, magyar emberek kiköveteljük magunknak. Azok a politikai és gazdasági vezetők, akiknek ez a rendszer így, ahogy van, megfelel, sőt kifejezetten jó, nem fognak maguktól változtatni rajta. Nekünk, a népnek, a választóknak kell változtatni. S erre most itt van a történelmi esély. Minden egyes felnőtt magyar ember, minden választó valódi alakítója lehet a hazája sorsának. Ez nemcsak jog, hanem erkölcsi kötelesség s egyben felemelő érzés.

Eljött a pillanat! Meg kell kezdenünk a felkészülést a radikális, az átütő változásra. Ezen a tavaszon sorsfordító döntést hozhatunk.

Adjon az Isten szebb jövőt – Önnek, családjának s egész Magyarországnak!

Hittel, reménnyel, szeretettel:
Morvai Krisztina
a Jobbik államfőjelöltje

II. Vona Gábor kormányfőjelölt előszava

Nagy öröm és megtiszteltetés számomra, hogy a Jobbik 2010-es országgyűlési választási programját ajánlhatom a figyelmébe. Hiszem, hogy ez a program megerősíti azokat, akik eddig is bennünk bíztak, meggyőzi azokat, akik eddig nem mertek hallgatni a jobbik eszükre, és végül elbizonytalanítja és meghátrálásra kényszeríti azokat, akik Magyarországra nem a hazájukként, a magyarságra pedig nem nemzetükként tekintenek. Itt bárki feketén-fehéren elolvashatja, mit is akar a Jobbik: a politikusbűnözés kíméletlen felszámolását, tisztességes munkahelyeket teremtő gazdaságpolitikát, a hazai termelőket és vállalkozókat segítő aktív és beavatkozó államot, családi gazdaságokra épülő mezőgazdaságot, a megújuló rendőrségen és az újonnan felállítandó csendőrségen alapuló erős közbiztonságot, a nemzeti értékeket és érdekeket közvetítő oktatás-, kultúr- és médiapolitikát, felelős és kiszámítható állami egészségügyet és nyugdíjrendszert, hatvanöt év után újra és végre valódi nemzetpolitikát, az itthoni boldogulást és gyarapodást elősegítő ifjúságpolitikát. Egyszóval nemzeti önrendelkezésünk visszaszerzését. Még rövidebben: szebb jövőt!

A Jobbikot eddig számtalanszor vádolták azzal, hogy – ugyan fontos témákat vet fel, de – nincs programja. Ez két szempontból is hazugság. Egyrészről, ha számtalan fontos problémát csupán a Jobbik tárt fel, akkor ez egyben azt is jelenti, hogy a többi pártnak valójában nem is volt programja. Hogyan is lehetne programja azon politikai erőknek, akik még az alapvető kérdések felvetéséhez sem elég bátrak. Olyanok, mint az orvos, aki úgy akar gyógyítani, hogy nem tudja vagy nem akarja megnevezni a diagnózist. Másrészről a vak is látja, hogy az elmúlt években, és különösen a választások közeledtével mind a Fidesz, mind az MSZP, nem is beszélve a törmelékpártokról, nem tettek mást, minthogy a Jobbik programjából tulajdonítottak el elemeket, majd azokat átalakították a saját szájuk íze szerint. Miközben azt hangsúlyozták, hogy a Jobbiknak nincs programja, eközben a valóság az, hogy egyedül a Jobbiknak volt és van életképes, megvalósítható és nemzetmentő programja. A következő oldalakon erről a kedves olvasó is meggyőződhet.

Fontos egy témát külön is kiemelni. Amikor hozzáfogunk ahhoz, hogy meghatározzuk a hazánk rettenetesen nehéz helyzetéből kivezető utat, és látjuk azt az irdatlan nagy pusztítást, amely a magyarság életében történt, fel kell tegyük a kérdést: mindez lehet-e a véletlen műve? A Jobbik véleménye szerint nem. Hazánkat és nemzetünket – tekintve kitűnő természeti, geopolitikai és nemzeti adottságainkat – csak tudatosan, készakarva és előre eltervezett módon lehetett ilyen mélyre lökni. Ennek a felismerése már a gyógyulás első lépése is egyben, hiszen így legalább tudatosíthatjuk magunkban: senkire és semmire nem számíthatunk a megmaradásunkért folytatott küzdelemben, kizárólag saját magunkra. Ha kellő hittel, kellő bölcsességgel és kellő alázattal vágunk neki a feladatnak, akkor képesek leszünk a céljaink elérésére.

A Jobbik programja minden értelmes, tisztességes és igazságszerető magyar ember programja. A dokumentum nem kerget nagy álmokat, csak olyan alapvető dolgokat szeretnénk végre elérni, mint rend, gyarapodás, igazság és önrendelkezés. Ha valaki megismeri az elképzeléseinket, rájön, hogy végső soron mindig is jobbikos volt, csak eddig nem tudott róla. A programunkat pedig nem kampányanyagként írtuk, amely a választások utáni másnap már érvényét veszíti, hanem azért, mert azt mi valóban komolyan vesszük, mert az itt leírtakat akarjuk megvalósítani, mert ezekért az értékekért, elvekért és elképzelésekért akarunk, fogunk és érdemes küzdeni a nemzet templomában, a magyar Országgyűlésben.

A 2010-es választások tétjét nehéz lenne túlbecsülni. Minden bizonnyal az elmúlt 20 év legfontosabb választása vár ránk, hiszen nem egy egyszerű kormányváltás a tét, hanem a nemzet jövője. Most nem pusztán pártlistákról és jelöltekről szavazunk, hanem valójában népszavazást tartunk az elmúlt 20 évről. Ha az 1990 óta tartó rendszer folytatódik, vagy azon csak apró korrekciók történnek, az nagyon gyorsan akár Magyarország végét is jelentheti. Ha azonban sikerül 20 éves tévútjáról visszavezetni a helyes útra hazánkat, és végre saját kezünkbe venni a sorsunkat, akkor megmaradhatunk. Aki az előbbit, a hazugságok és árulások folytatását szeretné, az válassza bármelyik jelenlegi parlamenti pártot, aki viszont a gyarapodást és a nemzeti önrendelkezés kivívását akarja, most végre annak is van választása. És nem csupán a nagyobbik és a kisebbik rossz között, hanem bátran és nyugodtan teheti le a voksát a Jobbikra és arra a programra, amelyet a kedves olvasó most a kezében tart.

Végül hálával telt szívvel szeretném megköszönni mindenkinek azt a hatalmas munkát, amely révén ez a reményeink szerint sorsfordító program megszülethetett. Adja a Jóisten, hogy ez a program és a megvalósítását követelő társadalmi akarat mielőbb elérje célját: Magyarország feltámadását.

Vona Gábor
a Jobbik kormányfőjelöltje

III. Az ökoszociális nemzetgazdaság

III/1. Erős magyar gazdaság

Gazdasági program

- Erős állam, az újraelosztás szerkezeti átalakítása
- Az államadósság terheinek csökkentése
- Új kitörési pontok a gazdaságstratégiában
- Hazai vállalkozások támogatása, munkahelyteremtés
- Helyi gazdaságok erősítése
- „Válaszd a hazait!" mozgalom
- Magyar elkötelezettségű bankrendszer
- Privatizáció felülvizsgálata
- Multinacionális és offshore-szerű cégek működésének felülvizsgálata
- Új adózási és járulékfizetési irányelvek
- Új monetáris politika

A Jobbik gazdasági filozófiája

A multinacionális tőke szabad mozgására épülő globális kapitalizmus az egész világon megbukott. Emberek milliárdjai nyomorodtak meg fizikailag és lelkileg, a társadalmi szakadék a világban tovább nőtt, bolygónk pedig egyre sűrűbben és egyre vészjóslóbban ad fenyegető „immunválaszokat". A válság Magyarországon hatványozottan érvényes, hiszen mindez kiegészült egy aljas és korrupt politikai garnitúra kártékony tevékenységével is.

A globális kapitalizmus helyett a jövőben az élelmiszertermelés, az értékesítés, a közbiztonság, az energiaellátás és más területek szervezésében egyre több feladat hárul majd a helyi szerveződésekre. A bátortalan, a globalizmussal együttműködő európai és hazai polgári politika szerint a kudarcot vallott liberális piacgazdaság helyett vissza kellene térnünk a szociális piacgazdasághoz. A szociális piacgazdaság azonban nem más, mint a liberális piacgazdaság plasztikai sebészettel megszépített változata, amely a problémákat csupán újratermelné, de meg nem szüntetné. Ma ökoszociális nemzetgazdaságra van szükség.

A gazdaságot az emberhez méltó környezet (öko-), az emberhez méltó élet (szociális) és a magyarság (nemzet) érdekében korlátok alá kell vetni. Nem azért, hogy a gazdasági fejlődést fékezzük, hanem azért, hogy a gazdaságot, és ebből fakadóan a társadalmat, az összeomlástól megóvjuk. Ezt jelenti az ökoszociális nemzetgazdaság.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom egy erős és gazdag Magyarország jövőképét vallja, amelyhez szükséges egy erős és aktívan vállalkozó állami jelenlét. Az állam lehet az a gazdasági erő, amely képes gátat szabni a multinacionális, globalizáló törekvéseknek, az erőfölénnyel való visszaélésnek, amely képes támogatni és egyenlő versenyfeltételek közé helyezni a hazai gazdasági szereplőket, amely képes igazságos viszonyokat teremteni a társadalmi újraelosztásban, és amely képes az egész nemzet számára előremutató stratégia megalkotására. Az állami szerepvállalás erősítése ugyanakkor nem jelenthet egyet az állam túlburjánzásával. Az állam gazdasági szerepvállalásának határait a nemzeti érdek, a társadalmi jóllét és a gazdasági hatékonyság hármas jelzőtáblái rajzolják meg.

A Jobbik szerint a gazdaságpolitikának illeszkednie kell a nemzetstratégiai célokhoz: védenie kell a magyar ipart, a magyar termelőket, a magyar kereskedelmet, a magyar árut és a magyar piacokat. Az államnak meg kell őriznie a stratégiai nemzeti vagyont, a földet, a vizet, a földgázt, az erdőket, indokolt esetben a már eltékozolt nemzeti vagyont is vissza kell szereznie azért, hogy az állam az aktív, gazdaságélénkítő szerepét ténylegesen elláthassa, birtokolva és felhasználva az ország, a nemzet komparatív előnyeit. Nemzetgazdaságunk kitörési pontjainak a mezőgazdaságot és a ráépülő élelmiszeripart, az infokommunikációs technológiák minél szélesebb körű alkalmazását, a kutatás-fejlesztést és innovációt, az építőipart, a logisztikai ipart és a gyógyturizmust tartjuk.

A Jobbik egyértelműen Kárpát-medencei magyar gazdaságpolitikában gondolkodik, vagyis a határokon túli magyarlakta területeket is a létrehozandó egységes magyar gazdasági övezet részének tekinti. A külgazdasági kapcsolatokat a jelenleginél lényegesen nagyobb mértékben a keleti gazdasági térség felé orientáljuk, ezzel is csökkentve hazánk nyugati függőségét, elősegítve a magyar gazdaságnak a nemzetközi piacon való erőteljesebb megjelenését.

A népességfogyás megállítása nem csupán nemzetünk megmaradása, de gazdaságunk működőképessége szempontjából is életbevágó. A fenyegető demográfiai katasztrófát a belső etnikai arányok drasztikus eltolódása is súlyosbítja. A Jobbik jövőképében a nemzet tartópillérei a tisztességes, dolgos és többgyermekes magyar családok, ezért támogatásuk – ami nem más, mint a nemzet jövőjébe történt befektetésük elismerése – kiemelt stratégiai cél.

A Jobbik gazdaságpolitikájának fókuszában a munkahelyteremtés áll. A magyar emberek szorgalmára alapozva ehhez arra van szükség, hogy a politika – anyagilag és erkölcsileg egyaránt – helyreállítsa a munka becsületét, és kialakítsa a munkahelyteremtést ösztönző és segítő gazdasági, adózási klímát.

III.1.1. Erős, aktív és vállalkozó állam

Az elmúlt húsz év:

▼ A privatizáció révén az állami vagyon jelentős része irreálisan alacsony áron került magánkézbe, nem egyszer gyanús körülmények között.

▼ A teljes parlamenti garnitúra az állam leépítéséről vallott neoliberális megközelítés – privatizáció, dereguláció, liberalizáció – hatása alá került.

▼ Az állam gazdasági szerepvállalása a privatizáció erőltetésén túl a multinacionális vállalatoknak adott kivételes kedvezményekben, valamint a magyar vállalkozók magára hagyásában, túlterhelésében merült ki.

A szebb jövő:

▲ 2010 végéig megalkotjuk Állami Vagyonleltárt, melyet az Állami Számvevőszék hitelesít.

▲ A stratégiai területeken, a közszolgáltatásokban és a természetes monopóliumokban még meglévő állami vállalatokat megtartjuk, az elherdáltakat visszaszerezzük.

▲ Törvényt kezdeményezünk az állami vagyon védelmében, amely a nemzeti tulajdont megkárosítókat a jövőben akár életfogytiglani börtönbüntetéssel sújthatja.

▲ A csődhelyzet közelébe került, stratégiai fontosságú – nagyszámú munkaerőt foglalkoztató, illetve jelentős belföldi ellátási vagy exportérdeketet szolgáló – termelő és feldolgozóipari üzemeket egyedi elbírálás alapján, állami beavatkozással támogatjuk a talpra állás érdekében.

▲ Kulcsfontosságú ágazatokban – stratégiai befektetőként – vállalkozásokat indítunk az optimális pályájú gazdasági fejlődés érdekében.

III.1.2. Az állami elvonás és újraelosztás szerkezeti átalakítása

Az elmúlt húsz év:

▼ Az állami újraelosztás mértéke nemzetközi összehasonlításban magas, miközben az ország működéséhez, versenyképességéhez való állami hozzájárulás hatékonysága alacsony fokú.

▼ Az ésszerűtlen és igazságtalan adózási politika szétverte a társadalom adózási morálját, a tisztességes munkát óriási adó- és járulékterhekkel büntetik, tovább szélesítve a fekete- és szürkegazdaságot.

▼ A közteherviselés a nagyarányú elkerülés miatt nem érvényesül, ehelyett kevesen fizetnek sokat.

A szebb jövő:

▲ A munkát sújtó adóterheket és járulékokat jelentős mértékben csökkentjük, amelytől többek között a gazdaság kifehéredését, középtávon az állami bevételek növekedését várjuk.

▲ A járulékcsökkentést követően az adózók körét szélesítjük, egyúttal az adóelkerülést szigorúan szankcionálni fogjuk.

▲ A költségvetés kiadási oldalán át kell térni a feladatalapú, programozott költségvetésre. Az újraelosztás hatékonyságát stratégiai tervezéssel és kötelező költség-haszon elemzésekkel javítjuk, tisztaságát szigorúan felügyeljük.

III.1.3. Az államadósság terheinek csökkentése

Az elmúlt húsz év:

▼ Hazánkat az elmúlt évtizedek politikája az államadósság növekedésének meredek lejtőjére küldte.

▼ Ma már mintegy 1200 milliárd forintot költünk évente csak kamatfizetésre, a tőkevisszafizetés egyre csekélyebb reményével.

▼ Ezt a tételt a teljes politikai vezetés érinthetetlennek tartja – fizetjük, ha belerokkan is az ország.

A szebb jövő:

▲ Tiszta gazdasági alapokkal megteremtjük a költségvetés egyensúlyát, megállítjuk az eladósodási folyamatot; az eladósodottság szintjének kiszámítható leépítéséről törvényt alkotunk.

▲ Radikálisan felülvizsgáljuk az eddig folytatott államadósság-politikát, beleértve visszamenőleg a '70-es évektől felvett hitelek feltételeit is, a felelősök megnevezésével együtt. Ezzel együtt tárgyalásokat kezdeményezünk a törlesztés és visszafizetés feltételeinek újbóli meghatározása céljából, a növekedést lehetővé tevő könnyítésekkel, beleértve az adósság egy részének leírását is.

▲ Törvényben rögzítjük, hogy az állam nem vehet fel hitelt működési kiadásaira, csak olyan fejlesztésekre, melyek megtérülése nemzetgazdasági szinten bizonyítható.

III.1.4. A hatékony állami működés megteremtése

Az elmúlt húsz év:

▼ A magyar közigazgatás utolsó nagyarányú átalakítása 1989-90-ben történt. Nagyarányú, előremutató és rendszerszemléletű fejlesztésre azóta nem került sor.

▼ A közigazgatás működtetése és finanszírozása jobbára báziselven nyugodott, a feladatalapú működés érdekében csak félig megtett lépések történtek. Elmaradt a rendszerszemléletű felülvizsgálat következetes végigvitele.

▼ Az elmúlt évek rögtönzései, átgondolatlan és felelőtlen változtatásai – mint például a közigazgatási államtitkári tisztség megszüntetése – szétzilálták a közigazgatási kart, minimálisra csökkentve az intézmények működőképességét.

▼ A közigazgatás elektronizálása szigetszerűen zajlott, egységes jövőkép és stratégia nélkül, gyakran lobbiérdekek mentén vezetve. Emiatt, valamint a folyamatok újratervezésének elmaradása miatt az informatizálás csak korlátozott mértékben tudta kifejteni előnyös hatását.

▼ A feladatok és folyamatok újragondolása híján a létszámcsökkentési kísérletek meddőnek és ideiglenes eredményűnek bizonyultak.

A szebb jövő:

▲ A központi és helyi közigazgatás szervezetrendszerének működését felülvizsgáljuk, a párhuzamos vagy felesleges tevékenységeket megszüntetjük, az indokolatlan szétttagoltságot felszámoljuk.

▲ A felülvizsgálat során minden költségvetési szervnek meg kell fogalmaznia saját küldetését és konkrét feladatait. Minden közhivatalnak önértékelést kell készítenie, amelyben megindokolja tevékenységének társadalmi hasznosságát. Ismerteti azokat a teljesítmény-mutatókat (egyben értékeli azok alakulását), amelyek jelzik, hogy a felhasznált erőforrásokhoz képest a szervezet milyen eredményeket produkált. A beszámolókat az Állami Számvevőszékkel kell megvizsgáltatni és véleményeztetni.

▲ A jelenleginél lényegesen részletesebb, ugyanakkor áttekinthető állami költségvetésre van szükség. A közpénzek felelős felhasználása érdekében meg kell alkotni a közpénzügyi törvényt, amely egyértelműen szabályozza az állam költségvetési jogát, a költségvetési elveket, különös tekintettel a részletesség elvének érvényesítésére.

▲ Az e-közigazgatás, az e-kormányzás fejlesztésének szigorúan együtt kell járnia a hatékonyságelvű átalakításokkal, a folyamatok újratervezésével és a szervezetfejlesztéssel, a valós és érdemi teljesítmény mérhetővé tételével.

▲ A fenti változtatások mellett a létszámcsökkentés és az állami működés áramvonalasítása nem gyengíteni, hanem erősíteni fogja az államot és annak intézményrendszerét, megteremtve ezzel az erős állam megvalósításához nélkülözhetetlen hivatali hátteret. Ezzel együtt általános cél az, hogy szolgáló szemléletű, segítő közszolgáltatásra van szükségünk.

▲ Az e-közigazgatásban és az e-közszolgáltatásokban meg kell törni a jól ismert monopolhelyzetet. Más – részben európai uniós – országok sikeres gyakorlatának tapasztalatai alapján minél szélesebb körben kell támogatni a nyílt forráskódú szoftverek (OSS) használatát, ami nem csak jelentős költségmegtakarítást tesz lehetővé, hanem megszünteti a monopolhelyzetű szolgáltató zsarolási potenciálját, valamint tág teret enged a magyar informatikai szakemberek, vállalkozások szakmai érvényesülésének.

III.1.5. A külgazdasági orientációnk kelet felé fordítása

Az elmúlt húsz év:

▼ A Szovjetunió és a volt KGST felvásárlópiacai összeomlottak. A magyar kormányok – nem törődve a megmaradt vagy újranyíló lehetőségekkel – kizárólag Nyugat felé orientálódtak.

▼ Az egyre jobban erősödő külpiacokat, valamint jelentős tőkeexportőrnek számító keleti országok (Kína, India, Oroszország, Törökország, Kazahsztán, Indonézia) kínálta lehetőségeket az ország vezetése nem aknázta ki, és komoly lépéseket sem tett ebbe az irányba.

A szebb jövő:

▲ Hazánk külgazdasági kapcsolatait az egyoldalú euroatlanti orientáció helyett meghatározó súllyal kelet felé fordítjuk, a kölcsönös előnyökön nyugodva, a nemzeti érdek érvényesülésének elsődlegessé tételével.

▲ Bővülő exportlehetőségek vagy gyümölcsöző együttműködések ellenében keleti gazdaságok vállalatai számára biztosítjuk a „hídfőállás" lehetőségét az Európai Unió piacai felé.

▲ A gazdasági kapcsolatok bővülésének segítése érdekében megerősítjük a politikai és kulturális kapcsolatokat a fent említett országokkal, népekkel. A kapcsolatépítésben kiemelten alapozunk az ázsiai népekkel meglévő, általuk máig számon tartott rokonsági kötelékekre, közös civilizációs örökségünkre.

III.1.6. A magyar gazdaságstratégia kitörési pontjai

Az elmúlt húsz év:

▼ Az értékválság és a gazdasági megszorítások következtében a termelő, alkotó szakmák megbecsültsége, gazdasági jelentősége erősen csökkent, minimálisra szorítva a hazai érték-előállítást.

▼ Hazánk nem tudta kihasználni komparatív előnyeit, nemzetközi szinten jelentős versenyhátrányba kerültünk.

▼ A multinacionális cégek állami asszisztencia melletti megjelenésével komplett termelői ágazatok szűntek meg.

A szebb jövő:

▲ Állami eszközöket bevetve feltámasztjuk a kivitelre és kiváló minőségű élelmiszerek előállítására képes magyar feldolgozó és élelmiszeripart, az alapanyagot szolgáltató mezőgazdasággal együtt.

▲ A nemzetgazdaság minden területén támogatjuk az infokommunikációs technológiák minél szélesebb körű és minél mélyebb használatát, integrálását a termelési és szolgáltatási folyamatokba.

▲ Az innovációs szektorban tudatos nemzetstratégiát alkotunk, és a források növelésével fellendítjük a hazai kutatás-fejlesztést. Az oktatás fejlesztésével, a magyar kutatók és feltalálók számára a kibontakozási lehetőségek honi biztosításával, a stratégiai találmányok levédésének állami segítésével, az ezekre épülő magas hozzáadott értéket előállító ipari termelés és az innovációs cégek támogatásával hatékonnyá tesszük a teljes innovációs folyamatot.

▲ Hazánk geopolitikai adottságainak köszönhetően, valamint a külgazdasági kapcsolatok kelet felé nyitása révén a logisztikai ipar jelentős nemzetgazdasági potenciált hordoz magában, ezért azt állami infrastrukturális beruházásokkal is ösztönözni fogjuk.

▲ Kedvező továbbfejlődési feltételeket biztosítunk a turizmusnak, kiemelten a gasztro- és borturizmusnak, az egészségturizmusnak, azon belül a gyógyturizmusnak, ami a finanszírozási és kapacitáskihasználási nehézségekkel küzdő egészségügynek is kitörési pontot jelenthet. A belföldi turizmus fellendítése érdekében újra adómentessé tesszük az üdülési csekket.

▲ Geotermikus és egyéb alternatív energiaforrások támogatásával csökkentjük hazánk energia-importfüggőségét, hozzájárulva egyben a hozzá tartozó háttéripar fejlesztéséhez is.

III.1.7. A hazai vállalkozások támogatása

Az elmúlt húsz év:

▼ Az irreális mértékű adóterhek, a követhetetlen és átláthatatlan szabályozás, a külföldi tőke folyamatos támogatása a hazai cégeket jelentős versenyhátrányba hozta, rengetegen mentek és mennek csődbe.

▼ Az EU-s csatlakozásból fakadó, sokszor vállalhatatlan terhekkel a kormányzatok magukra hagyták a magyar vállalkozókat.

▼ A fejlődés kulcsának számító banki forrásokhoz a hitelezési tevékenység befagyasztása miatt a hazai vállalkozások nem vagy rendkívül rossz feltételekkel tudnak csak hozzáférni.

▼ Az állam gyakran megrendelőként is súlyosbítja a helyzetet a megrendelt áruk vagy szolgáltatások késedelmes kifizetésével.

A szebb jövő:

▲ A munkabéreket terhelő elvonások típusának és mértékének jelentős csökkentésével a vállalkozói szektor bővítését és a gazdaság kifehérítését is el akarjuk érni.

▲ A kis- és középvállalkozók esetén – meghatározott bevételi határig – a nyereséget terhelő adó és a magánszemély osztalékadója együttes mértékét 30%-ra csökkentjük.

▲ Az áfát nem a számla kibocsátásakor, hanem a pénzügyi teljesítésekor kell kiegyenlíteni, illetve visszaigényelni.

▲ Az adózási szabályokat jelentősen egyszerűsítjük, azok mindenki általi betartását az adóhivatallal folyamatosan ellenőrizzük.

▲ A gazdasági visszaéléseket a közbizalom helyreállítása és a megbízható működés érdekében szigorúan büntetjük: gazdasági bűncselekmény gyanúja alapján a társaság vagyonának zár alá vétele, a csalárd, szándékosan okozott csőd kivizsgálása és a bármilyen társaságot csődbe vivő személy eltiltása új cég alapításától, illetve a más társaságokban fennálló részesedésének nyilvánosságra hozatala.

▲ A banki alapkamat csökkentésével, valamint a profitszerzésen kívül a nemzeti érdekeket is szolgáló magyar bankhálózat kiépítésével biztosítjuk a magyar kkv-k fejlesztési forráshoz juttatását.

▲ A magyar tulajdonú vállalkozások és az általuk előállított termékek egyértelmű jelölésével segítjük a fogyasztók, az üzleti partnerek és az állami megrendelők számára az azonosítást. A magyar gazdasági társaságokat és azok termékeit a jogszabályi lehetőségek adta keretek között előnyben részesítjük, akár a jogszabályok módosításával is.

▲ Szankcionáljuk, ha egy állami szereplő nem fizeti ki határidőre a számlát a vállalkozónak a teljesítés után.

III.1.8. Magyar elkötelezettségű bankrendszer

Az elmúlt húsz év:

▼ A rendszerváltáskor még meglévő magyar bankrendszer szinte teljes egészében átkerült a multinacionális kereskedelmi bankok kezébe, a korábban prosperáló vidéki magyar bankhálózatot, a takarékszövetkezeteket pedig szinte elsorvasztották.

▼ A 2008-as pénzügyi és gazdasági válság a korábbiaknál is jobban felborította a forint árfolyamának stabilitását, ami a bankok egyoldalú szerződésmódosítása révén jelentősen emelkedő törlesztőrészleteket eredményezett.

A szebb jövő:

▲ A még állami kézben lévő Magyar Fejlesztési Bank átalakításával létrehozzuk a Magyar Bankot. Új menedzsment vezetésével megtisztítjuk a magyar gazdaság fejlődése helyett szűk érdekcsoportokat szolgáló tevékenységétől, feladatai körét kibővítjük, és átláthatóvá tesszük működését.

▲ A magyar kisemberek tulajdonában lévő takarékszövetkezeteket és hitelszövetkezeteket mind anyagilag, mind szervezetileg megerősítjük, hogy tevékenységükkel ismét lefedjék a vidék Magyarországát.

▲ A bajbajutott devizahitelesek esetében a kilakoltatásokat haladéktalanul felfüggesztetjük egy évre, ezzel együtt törvényi szinten szüntetjük meg a bankok egyoldalú szerződésmódosítási lehetőségét. Kötelezővé tesszük, hogy minden 3 évnél hosszabb futamidejű hitel esetében legalább egyszer, minden plusz feltétel és büntetőkamat nélkül lehetőség legyen a hitel törlesztésének 6-12 hónapra történő felfüggesztésére. Ha a fedezetként szolgáló lakás elárverezése elkerülhetetlen, akkor azt megelőzően a tulajdonosnak minimálisan 6 hónapot kell biztosítani a piaci értékesítésre. Hosszú távú megoldást a jegybanki alapkamat alacsonyan tartása, ezzel együtt a devizakölcsönök – a Magyar Bank által nyújtott kedvező kamatozású forinthitelekkel történő – kiváltása jelenthet.

▲ A jegybanki alapkamat jelentős csökkentése után mind a forint-, mind a devizahitelek esetében ösztönözzük a futamidő meghosszabbításának lehetőségét.

III.1.9. Munkahelyteremtés

Az elmúlt húsz év:

▼ Az ún. rendszerváltás eredményeként kialakult értékválságban a teremtő, alkotó munka megbecsültsége elveszett, a mindenáron pénzt gyarapító ügyeskedésé felmagasztosult.

▼ A megszorító intézkedések következtében hazai vállalkozások és velük munkahelyek százezrei szűntek meg.

▼ A munkabért sújtó, aránytalanul magas terhek következtében kevés, agyonterhelt, alulfizetett munkaerőt foglalkoztat a gazdaság, ezek egy részét is feketén.

▼ A multinacionális cégek betelepülésének, majd az EU-s csatlakozásnak köszönhetően komplett gazdasági ágazatok mentek tönkre.

A szebb jövő:

▲ A vidéki munkanélküliség jelentős részére az újraélesztendő feldolgozó- és élelmiszeripar, valamint az alapanyagot nyújtó mezőgazdaság, azon belül is a kiváló minőség és a munkaerőigényes biotermesztés nyújt megoldást.

▲ A hazai igényeken kívül a külgazdaság kelet felé nyitása révén az ágazati export növekedése is javítja a vidék, különösen az ország keleti régiójának kilátásait.

▲ A rendvédelem és honvédelem újraszervezésével, bővítésével az ország egész területén munkalehetőséget teremtünk az ezen feladatokra hivatásként tekintők számára.

▲ Középtávon a kitörési pontoknak tekintett építőipar, logisztikai ipar és a gyógyturizmus is komoly munkaerőigényt fog jelenteni.

▲ Országosan vezérelt, de helyi szinten megvalósuló közmunkaprogramot dolgozunk ki, mellyel az önkormányzatok számára jelentősen csökken az infrastrukturális beruházások költsége, és amely segítséget nyújt a vidéki lakosság számára a hagyományos vidéki életmódhoz történő visszatéréshez.

▲ A többnyire alulképzett, tartósan munka nélkül maradtak számára is biztosítjuk a közmunka lehetőségét, a jelenleginél szélesebb körű munkalehetőségekkel.

III.1.10. Lakáshoz jutás támogatása, országos lakásépítési program

Az elmúlt húsz év:

▼ Az állami, és néhány ritka kivételtől eltekintve az önkormányzati lakásépítés gyakorlatilag leállt.

▼ A vállalkozói lakásépítés területén meghatározóvá vált a külföldi tőke, így a – lakosság által devizahitelből finanszírozott – nyereség kifelé vándorol az országból.

▼ A fiatalok lakáshoz jutási feltételei rendkívül megnehezedtek, a devizahitelek terheinek váratlan növekedése pedig sok családot tönkretett.

▼ A körbetartozások ellehetetlenítik az iparágat, amelynek jövőbeni kiküszöbölésére komplett törvénycsomag életbe léptetése szükséges.

A szebb jövő:

▲ Állami és önkormányzati támogatással országos bérlakásépítési programot indítunk el, amely szándék szerint magyar tulajdonú kis- és középvállalkozásoknak nyújtana munkát.

▲ Az állami megrendelések alapján épülő lakások felügyelete egy újonnan létrehozandó Nemzeti Beruházási Központhoz tartozna. E szervezet feladata az állami pénzen megvalósuló beruházások és vásárlások pénzügyi, beruházás-menedzselési és műszaki feladatainak koordinálása.

▲ A magyar családok a Magyar Bankon keresztül államilag támogatott, kedvezményes, hosszú lejáratú lakáshitelt vehetnek fel a vételár kifizetésére.

▲ A lakástakarék-pénztári megtakarítások állami támogatását a mai konstrukcióhoz képest duplájára emeljük.

▲ A körbetartozásokat komplett intézkedéscsomaggal kívánjuk felszámolni, és kialakulását a jövőben megelőzni. Ennek része a közbeszerzéshez kapcsolódó szerződések teljes és feltétel nélküli nyilvánossá tétele, a pályázati feltételek szigorítása révén kizárólag a valódi, termelőkapacitással, szakértelemmel és referenciával rendelkező lokális cégek munkához juttatása, az alvállalkozói lépcső számának korlátozásával.

III.1.11. A helyi gazdaságok erősítése

Az elmúlt húsz év:

▼ A globalista gazdaságpolitika következtében a helyi gazdaságok, a helyi kereskedelem drámai hanyatlást szenvedett el.

▼ Az önkormányzatok által biztosított pénzeszközök, támogatások, megrendelések jelentős része szintén a multinacionális cégeknél kötött ki.

▼ A szövetkezetekkel kapcsolatos, szocializmusból származó rossz emlékeket nem sikerült felülírni, az együttműködési szándék alacsony szinten maradt, a helyi szövetkezések nem terjedtek el kellő mértékben.

A szebb jövő:

▲ Megerősítjük a helyi termelők érdekvédelmi szervezeteit, piacokat nyitunk, ahol – a kereskedelmi láncok megkerülésével – közvetlenül a fogyasztóknak tudnak értékesíteni, minden egyéb területen költségvetési forrásból és törvényi háttérrel támogatjuk a magyar vállalkozók és magánszemélyek összefogását, szervezeteit, szövetkezeteit.

▲ A szociális támogatások rendszer-átalakításának részeként, egyben a helyi gazdaság fejlesztésének eszközeként, országosan kiterjesztjük a szociális kártyák rendszerét. Az elektronikus utalványok általi vásárlások biztos megrendeléseket teremtenek a helyi kereskedők és a vonzáskörben tevékenykedő gazdák, termelők számára is.

▲ A szociális kártya komoly lépést jelent a helyi pénzek elterjedése felé, csökkentve a lokális gazdaság globális függőségét. A helyi pénz – korszerű formájában elektronikus pénz – használatának mind a hazai, mint az európai uniós jogi háttere adott, csak a gyakorlati lehetőséget kell kiaknázni.

III.1.12. „Válaszd a hazait!" mozgalom – Vállalkozói Magyarigazolvány

Az elmúlt húsz év:

▼ Az óriási mértékű és általános forráshiánnyal küzdő kisvállalkozások térvesztése a hazai gazdaságon belül nemzetközi összehasonlításban is kirívóan magas.

▼ A külföldi cégek térnyerése miatt ma már százezernél is több, gyakorlatilag csak vegetáló kényszervállalkozó küzd a túlélésért.

A szebb jövő:

▲ Országos mozgalmat indítunk a „Válaszd a hazait!" jelmondattal, bevezetve a kezdeményezést a gazdasági élet mindennapjaiba.

▲ Lehetővé tesszük, hogy a magyar állampolgárságú magánszemélyek tulajdonában lévő cégek tulajdonosai a cégbíróságon igényelhessék a gazdasági társaság típusának megnevezése elé a „magyar" jelzőt, vele együtt – ennek megjelenítéseként – a Vállalkozói Magyarigazolványt.

▲ A szociális kártya felhasználási szabályozását úgy kell megalkotni, hogy a Vállalkozói Magyarigazolvánnyal rendelkező termelő által előállított termék vagy szolgáltatás vásárlási előnyt élvezhessen.

▲ A rendszer sikeres bevezetése után a Vállalkozói Magyarigazolvány igényelhetőségét kiterjesztjük a Kárpát-medence valamennyi magyar vállalkozására.

A közbeszerzés problémái és azok megoldása

A korrupciót szerte a világon a szervezeti átláthatóság növelésével, a bürokrácia csökkentésével, a jogszabályok racionalizálásával, és nem további hivatalok és szereplők szervezeti rendszerekbe integrálásával lehet felszámolni, de legalábbis csökkenteni.
Ma a közbeszerzések szinte már átláthatatlan jogszabálytengere és az eljárásokba kötelezően bevonandó szereplők nagy száma nem segítik a korrupció-ellenes célok elérését.
Magyarországon az elmúlt 14 évben a közbeszerzési jogterület túlszabályozásában keresték a közpénzekkel kapcsolatos visszaélések felszámolására a megoldást, teljes sikertelenséggel. Mára olyan méreteket öltött a közpénzfelhasználásban a korrupció, melyet a közbeszerzési törvény havi módosításaival sem lehet felszámolni.

Mit kínál megoldásként a Jobbik Magyarországért Mozgalom?
Elsődleges célunk a közbeszerzési jogszabályok teljes és átfogó felülvizsgálata, racionalizálása, a valódi uniós normákhoz való hozzáigazítása, nem engedve sem pártpolitikai, sem gazdasági érdekcsoportok folyamatos nyomásainak. Ezzel elkerülhetővé válik a gyakori törvénymódosítás, kialakulhat a jogfolytonosság és megfelelő jogalkalmazással a jogbiztonság érzése.
Módosító koncepciónk egyszerre szolgálja a közbeszerzések költségeinek racionalizálását, a munkanélküliség csökkentését, a magyar vállalkozók támogatását és a korrupció visszaszorítását.
A közbeszerzési törvény (Kbt.) a hozzá kapcsolódó jogszabályokkal a nemzetgazdaság egyik legfontosabb és ezáltal kiemelkedő jelentőségű joganyaga. Szabályrendszerének megfelelő kialakításával óriási megtakarításokat lehet elérni a közpénzfelhasználás területén. Ezzel lehetőség nyílna arra is, hogy olyan területekre is juttassunk közpénzt, amelyekre a hazai költségvetésből évek óta nem jutott.
A közbeszerzési eljárások előkészítésének időszakában – akár uniós támogatásokról, akár nemzeti pályázati forrásokról, akár a költségvetési pénzek felhasználásáról beszélünk – a közbeszerzések értékét kirívóan túlbecsülik, eleve belekalkulálva már „bizonyos tartalékokat". Ezért a jövőben valamennyi beszerzési igény esetén szakágazatonként részletesen kimunkált, olyan költséghatárokat kell megállapítani, amelyeket meghaladóan nem lehet költségvetést tervezni, és amelyekbe természetesen a tisztességes, de maximált vállalkozói haszon is belefér még. Ezáltal elkerülhető lesz az akár 100-120 %-os hasznot eredményező közpénzből való beszerzés.
A Kbt. átfogó módosításának egyik lépéseként felülvizsgáljuk a hivatalos közbeszerzési tanácsadói intézmény rendszerét. A tanácsadói intézmény az EU-n belül sehol sem ismert, így annak fenntartására hazánknak semmilyen uniós kötelezettsége nincs. Az elmúlt hat év tapasztalatai azt mutatják, hogy sem a közbeszerzésekkel kapcsolatos visszaélésekben, sem a jogsértések feltárásában nem mutattak fel eredményt.

III.1.13. A korrupció felszámolása

Az elmúlt húsz év:

▼ A korrupció által hazánknak okozott károk összege – központi és önkormányzati szinten – évente több százmilliárd forintra tehető.

▼ Mára gyakorlatilag nem létezik közpénzes beruházás, állami megbízás korrupció nélkül, legyen szó autópályáról, hídfelújításról, parkolásról, egészségügyről, hazai finanszírozású vagy EU-s pályázatról.

A szebb jövő:

▲ Követeljük valamennyi nagy állami beruházás utólagos kivizsgálását, a futó projektek felfüggesztését és felülvizsgálatát, betekintést az off-shore jelleggel bejegyzett cégek dokumentumaiba az érintett országtól, az állami beruházás döntéshozó folyamatában résztvevők anyagi helyzetének feltárását vagyonosodási vizsgálat eszközeivel, annak büntetőjogi következményeivel együtt.

▲ Megszüntetjük a meghívásos pályázati rendszert: minden közbeszerzést, pályázatot, állami támogatást a meghirdetéstől az elszámolásig nyilvánossá kell tenni az érintett hivatalban és az interneten.

▲ Radikálisan szigorítjuk a korrupciós cselekményekre vonatkozó büntetési tételeket.

▲ Megalkotjuk az Államszámviteli törvényt, amely előírja a közpénzekkel és a közvagyonnal való részletes, szigorú elszámolás követelményeit.

▲ A politikai korrupció ellen törvénymódosításokat kezdeményezünk a pártfinanszírozás szabályainak a számviteli szabályokkal való összehangolása, a pártok pénzügyi beszámolóinak a szakmai standardok szerint történő auditálása, hitelesítése és nyilvánosságra hozása, az összeférhetetlenség szabályainak szigorítása, a köztisztségek halmozásának tilalma érdekében.

III.1.14. A privatizációs visszaélések feltárása és semmissé tétele

Az elmúlt húsz év:

▼ A rendszerváltáskor megindult „spontán" privatizáció révén a nemzeti vagyon tekintélyes része az azóta is hatalmon lévő pártállami elit birtokába került.

▼ A korábbi kormányzatok szinte a teljes termelői, a pénzügyi és a közszolgáltató szektort külföldiek kezére juttatta, akik az üzemeket bezárták, és helyette saját termékeikkel árasztották el hazánkat.

▼ Az elmúlt nyolc év balliberális ámokfutása során a maradék, még nyereségesen működő vállalat nagy részét is kiárusították.

▼ Jelenleg rengeteg, korábban a nemzeti vagyonba tartozott gyár, középület és más vagyontárgy került rendkívül nyomott áron magántulajdonba. A hatályos jogszabályok és az őket tovább rontó bírói gyakorlat más szervekkel (például az ügyészségekkel) karöltve a fent említett privatizációk – a szolgáltatások feltűnő aránytalanságával jellemezhető – szerződéseit gyakorlatilag megtámadhatatlanná tette.

A szebb jövő:

▲ Az ország számára aránytalan veszteséget okozó és jó erkölcsbe ütköző privatizációs szerződések általános felülvizsgálata, a felelősök megbüntetése és az okozott kár megtérítése érdekében igénybe vesszük a jogalkalmazás és jogszabályalkotás összes lehetőségét. Jogszabály-módosítással kell elérni, hogy a nemzeti vagyont érintő ügyeket ne lehessen titkosítani.

▲ Érvényt kell szerezni annak az alkotmányos követelménynek, hogy a köztulajdonnak a magántulajdonéval egyenlő védelme legyen.

▲ A közszolgáltatások árának magasan és minőségének alacsonyan tartása esetében megtámadjuk a közszolgáltatók eladásáról szóló szerződéseket.

▲ Ellenezzük a vasútvonalak koncesszióba adását, mivel ez távlatilag nagy részük eltűnéséhez vezethet.

▲ Az ország számára stratégiai fontosságú, közműszerű szolgáltatókat – az ország teherbíró-képességének és a jogi lehetőségek figyelembe vételével – újra állami vagy önkormányzati kézbe vesszük.

▲ A jövőben a megalakuló Nemzeti Igazságtételi Központ (ld. VI.1.1. pont) kétlépcsős stratégiát fog alkalmazni. Amíg a nemzetellenes törvények érvényben maradnak, tömeges keresetindításokat fog kezdeményezni az illetékes ügyészeknél és minden olyan szervezetnél, amelyet ilyen fellépésre külön törvény feljogosít. A második lépcsőben olyan törvény elfogadását kezdeményezi a megmaradt nemzeti vagyon védelmében, amely hatékonyan képes lesz megakadályozni annak indokolatlan eladását, illetőleg amely a csalárd módon elidegenített nemzeti vagyon jogi eszközökkel történő visszaszerzésének hatékony eszköze lesz.

III.1.15. A multinacionális vállalkozások hazai jelenlétének újragondolása

Az elmúlt húsz év:

▼ A multinacionális cégek az olcsó munkaerő és a felvásárlópiaci potenciál miatt betelepültek hazánkba, miközben megjelenésükkel több szektorban kétszer annyi munkahelyet szüntettek meg, mint amennyit teremtettek.

▼ A parlamenti pártok mindezt adókedvezményekkel, állami támogatásokkal, infrastrukturális hozzájárulásokkal segítették elő.

▼ A magyar tulajdonú termelői szektor a teljes ellehetetlenülés határán van, mert nem versenyképesek a hatalmas előnnyel rajtoló multikkal szemben, melyek az alkalmazottak és beszállítók kizsákmányolása révén tudnak alacsonyabb árat ajánlani a fogyasztóknak.

▼ Eközben a multik adóbevételekhez történő hozzájárulása elenyésző, a keletkező hasznot számviteli trükkökkel eltüntetik és kiviszik az országból.

A szebb jövő:

▲ Az OECD-tagállamok (köztük Magyarország) által közösen elfogadott, a multinacionális vállalatok működésére tett ajánlásokat hazánkban maximálisan érvényesíteni fogjuk, felhasználva más országok tapasztalatait az érdekérvényesítési gyakorlat területén.

▲ Az adózási és számviteli rendszerből kigyomláljuk a magyar gazdaság számára káros kiskapukat.

▲ Egyidejűleg több területen történő intézkedéssorozattal versenyképessé tesszük a hazai vállalkozásokat, megszüntetjük a gazdaság dualitását. Az esélyegyenlőség megteremtése miatt az országból esetleg kivonuló multinacionális vállalatok helyét a versenyképessé tett magyar vállalkozások hónapokon belül betöltik.

III.1.16. Multinacionális vállalatokra vonatkozó adóváltozások

Az elmúlt húsz év:

▼ A magyar gazdaság duális, kettős jellegét (amit a multinacionális cégek, illetve a magyar kis- és középvállalkozások élesen eltérő helyzete és lehetőségei okoznak) tovább erősítik a magyar társasági adóra vonatkozó jogszabályokon keresztül érvényesített kedvezmények, amelyeket kizárólag tőkeerős, jellemzően külföldi tulajdonban lévő nagyvállalatok tudnak igénybe venni.

▼ A jelenleg is hatályos jogszabályok lehetővé teszik, hogy hazánkban telephellyel rendelkező, off-shore jellegű cégek – kihasználva Magyarország más országokkal kötött, kettős adóztatást elkerülő egyezményeit és a magyar adójogban tátongó hézagokat – magyarországi vagy külföldi telephelyeik között olyan ügyleteket bonyolítsanak, amelynek valóságos gazdasági tartalma nincs, egyetlen célja a magyar társaság adóalapjának erodálása, ezáltal a profit eltüntetése.

A szebb jövő:

▲ Kiiktatjuk a magyar adójogszabályokban jelen lévő, burkoltan diszkriminatív, kizárólag a multik tevékenységét elősegítő, a magyar vállalkozásokkal szemben versenyelőnyt biztosító jogszabályi rendelkezéseket.

▲ Kizárólag a magas hozzáadott értékkel rendelkező és a több mint 50%-ban magyar beszállítótól származó árut feldolgozó, termelő tevékenységet folytató cégeket fogjuk támogatni.

▲ A közvetlenül, adófizetői pénzből juttatott állami támogatásokat, illetve adómentességet biztosító jogszabályokat kiiktatjuk az adórendszerből.

▲ Az adómegkerülésre lehetőséget adó kiskapuk megszüntetése érdekében felülvizsgáljuk a közvetett, társasági adóalap módosítása által érvényesíthető kedvezményeket, mint például a tőzsdei ügyletek árfolyamnyereségére, a kapcsolt vállalkozások közötti transzferek árazására, a jogdíjak, kamatok elszámolására, a holdingtevékenység végzésére vonatkozó jogszabályokat.

▲ Felszámoljuk a valóságos gazdasági tartalom nélküli, az off-shore jellegű cégekhez tartozó magyar társaságok adóalapjának csökkentésére lehetőséget teremtő kiskapukat a jelenlegi adórendszerben és számviteli szabályozásban.

▲ Ezzel együtt adókedvezménnyel ösztönözzük a megtermelt profit, illetve eredménytartalék egy részének hazai kijelölt ágazatokba történő visszaforgatását.

III.1.17. A tisztességtelen verseny visszaszorítása

Az elmúlt húsz év:

▼ A fogyasztóvédelmi hatóság és a versenyhivatal gyakran mutogat egymásra, ha a fogyasztóvédelem érdekében kellene hatékonyan fellépni. Ezt a fogyasztóvédelmi és versenyjogi törvények ésszerűtlen párhuzamosságai teszik lehetővé.

▼ A közszolgáltatások sok esetben irreálisan drágák, az értékesítőik által megszabott feltételek erőfölénnyel való visszaélésből fakadnak.

A szebb jövő:

▲ A közszolgáltatások jogszabálysértő áralkalmazását tiltani, érvényesítőit nagy bírsággal büntetni, az illegitim ártöbbletet a sérelmet szenvedett fogyasztó részére visszatéríteni szükséges.

▲ Támogatjuk a hátrányos fogyasztói szerződések bíróságnál való, tömegméretű megtámadását.

▲ El kell érni, hogy a versenyhivatal ne bújhasson a korlátlan versenyszabadság paravánja mögé, és fellépjen a valóban gazdasági erőfölényben levőkkel szemben. Ehhez világosan meg kell osztani a fogyasztóvédelmi feladatokat a fogyasztóvédelmi hatóság és a versenyhivatal között, másrészt olyan jogalkalmazásra kell e két szervet kötelezni, melynek révén szigorú szankciókkal csökkenteni tudják a fogyasztók kiszolgáltatottságát.

III.1.18. Személyi jövedelemadó, családi adózás, áfa és társadalombiztosítási járulék

Az elmúlt húsz év:

▼ A személyi jövedelemadót, az adózás rendjét szabályozó jogszabályok, valamint a társadalombiztosítás rendszerei követhetetlen, bonyolult és bürokratikus kuszasággá formálódtak, ami lehetetlenné teszi a jogkövető magatartást.

▼ Az elvonások mértéke az adóalanyok valós teherbíró képességének felmérése nélkül került meghatározásra, ami az adóelkerülés növekedését vonta maga után.

A szebb jövő:

▲ Társadalmi igazságossága miatt kitartunk a sávos adózás mellett, annak progresszivitását tovább növeljük, a sávhatárok jelentős megemelésével együtt.

▲ Az adóelkerülés ellen a törvény és az adóhivatal legkeményebb eszközeivel lépünk fel. Az intézkedésben résztvevőknek pedig fokozott személyi védelmet biztosítunk.

▲ Nemzetünk és gazdaságunk jövője szempontjából kulcsfontosságú társadalmi értéket hordoznak a többgyermekes családok, ezért támogatásuk az adózás eszközeivel is fontos. A Jobbik bevezetné a választható családi adózást, mely a családot adózás szempontjából egy adóalanynak tekinti. Az adó mértéke a családban realizált jövedelem, valamint az eltartottak száma alapján kerülne meghatározásra.
▲ A gyermeknevelés anyagi terheinek enyhítése érdekében javasoljuk a gyermekneveléshez szükséges termékek és szolgáltatások (pl. gyermekruházat, bébiélelmiszer, gyermekpiperék, tanszerek, gyermekélelmezés) 0%-os áfakulcs alá történő besorolását.
▲ Az adózás rendjének, az adóhatóság bürokratikus eljárási gyakorlatának egyszerűsítésével ösztönözzük a jogkövető magatartást.
▲ A nyugdíjrendszert átalakítjuk, beleértve a korengedményes, a pártállamnak tett szolgálatok alapján kimagasló mértékű nyugdíjak, a rokkantsági ellátások teljes felülvizsgálatát, valamint a kisnyugdíjak és a nyugdíjminimum megemelését.
▲ Lehetővé tesszük a szabad nyugdíjpénztár-választást, megszűnik a kötelező magánnyugdíj-pénztári tagság.

III.1.19. Társasági és osztalékadó

Az elmúlt húsz év:

▼ A társasági adójogszabályok alakulását elsősorban a hazánkban jelen levő multinacionális cégek érdekeihez igazították, versenyhátrányba juttatva az amúgy is tőkeszegény hazai kis- és középvállalkozásokat.
▼ A versenyhátrányt jelentő bonyolult és nagy elvonást jelentő adórendszer miatt vállalkozások tömege települt át kedvezőbb adózási feltételeket biztosító szomszéd országokba.

A szebb jövő:

▲ Az adórendszert egyszerűsítjük, átláthatóvá, kiszámíthatóvá tesszük, a jogszabályok egyértelművé tételével csökkentjük az adórendszerben túlburjánzó, adóelkerülésre lehetőséget adó kiskapuk számát.
▲ Alapvető nemzetgazdasági érdek a társaságok osztalékadó-mentességének megszüntetése, a kettős adóztatást kizáró nemzetközi egyezmények, kétoldalú megállapodások felülvizsgálata.
▲ A gazdasági kényszerből külföldre menekült vállalkozások hazahozatala, valamint az itthon maradtak marasztalása érdekében a 200 millió forint összbevétel alatti gazdasági társaságok (a kis- és középvállalkozások) esetében a céges nyereségadó mértéke, valamint a tulajdonos jövedelemkivételét terhelő osztalékadó együttes mértéke ne haladja meg a 30%-ot.

III.1.20. Monetáris politika

Az elmúlt húsz év:

▼ A hiteltelen és politikai ciklusoktól függővé tett költségvetési politika következményeit a jegybank többnyire csak kiugróan magas alapkamattal tudta ellensúlyozni, fékezve ezzel a gazdaságot, és növelve amúgy is kiugróan magas adósságszolgálati terheinket.
▼ A magasan tartott alapkamatot a monetáris politika irányítói a globális pénzpiaci válság idején – az összeomló árfolyamtól való félelmükben – kiugróan magasra emelték, ami önmagában is hozzájárult a recessziós mélyüléshez.
▼ A monetáris és költségvetési politika gyakran került egymással szembe, hiányzott a tartós összhang, ami jelentős felárat és többletköltséget jelentett az állam finanszírozása szempontjából.

A szebb jövő:

▲ A kamatszint drasztikus csökkentésével elő kell segíteni a költségvetési kiadások elviselhető szinten tartását, a gazdaság élénkítését, a külkereskedelmi mérleg egyensúlyban tartását.
▲ Az inflációs célt a lehető legalacsonyabban szabjuk meg, de figyelembe véve a növekedő gazdaságokra jellemző magasabb inflációs kényszert is.

Magyarországi vagy Magyar Nemzeti Bank?

A Magyar Nemzeti Bank – jelenlegi keretek közötti – hivatalos megalakulása (1991. december 1.) óta számára a jegybanktörvényben biztosított függetlenségét ürügyként használva ellenőrizetlenül működik. Az állami költségvetés hatáskörébe tartozó szervezetek működésének ellenőrzésére hivatott Állami Számvevőszék (ÁSZ) a jegybank alapvető tevékenységét, a monetáris politikát nem ellenőrizheti, érdemi szakmai beszámoltatás az Országgyűlésben sincs. Az elmúlt húsz évben ugyan törvényben előírt kötelezettsége volt a pénzérték stabilitásának biztosítása, mégis ennek ellenkezőjét tette, a pénzérték folyamatos romlását segítette. A romló pénzérték stagnálás közelében tartotta hazánkban a gazdasági növekedést. A megtermelt termékből keletkező jövedelmek egyre nagyobb hányadát kellett és kell ma is kamatokra fizetni. Ezért nem volt

mód arra, hogy hazai tulajdonú termelő gazdaság számottevő mértékben létrejöjjön, hiszen a felhalmozás saját forrásból lehetetlen volt a magas hitelkamatok miatt, az idegen források pedig elérhetetlenek voltak. A csekély gazdasági növekedést a hazánkba települt külföldi tőke hozta létre és hasznát is az élvezete. Belső felhalmozási képesség híján a források egyre nagyobb hányada érkezik külföldről. A forrásokért nekünk versenytársainknál jóval többet kell fizetni, így a megtermelt jövedelem növekvő hányada kerül külföldre. Mára az állam, a vállalkozások és a háztartások együttesen a társadalmi terméknél nagyobb összeggel tartoznak külföld felé. Azt, hogy más út is volt az elmúlt húsz évben, jól jelzi a térség többi országaiban folytatott gyakorlat. Szlovákia, Szlovénia és mások jegybankjai fékezték és nem szították az inflációt, és az olcsó pénz politikáját folytatták, ezért gazdaságaik még válságos körülmények között is eredményesebbek hazánknál.

A rendszerváltás utáni gazdasági sikertelenség fő felelőse a jegybank. Függetlenségét az infláció és a magas kamatok fenntartására használta, de soha nem ment szembe a kormányzatok káros gazdaságpolitikájával. A jegybank a magyar államtól függetlenül működik, de szorosan össze van fonódva az országot kizárólag értékesítési piacnak és profittermelési célpontnak tekintő multinacionális pénzügyi és befektetői tőkével. Jórészt a jegybank tevékenységének betudhatóan e körök a húsz év alatt bekövetkezett gazdasági növekedés teljes jövedelmét megszerezték, miközben a magyar országlakók jövedelme – egy rendkívül szűk réteg (a külföldi érdekeket kiszolgáló kompradorok) kivételével – stagnált; napjainkban pedig vészesen csúszik lefelé. Az elmúlt nyolc év káros politikája a meglévő hárommillió nélkülöző mellé odataszította az elszegényített középréteget is. Kibontakozás csak akkor képzelhető el, ha ez a törvények feletti jegybanki állapot megszűnik, és a jegybank visszatér hivatásához: a pénzérték stabilitásának megteremtéséhez. Ennek hiányában minden kormányzati erőfeszítés kudarcra van ítélve.

Ahhoz azonban, hogy a jegybank elindulhasson a nemzeti érdekű működés útján, mindenekelőtt szükséges a nemzetközi könyvvizsgálati elvek alkalmazásával történő, a kétszintű bankrendszer létrehozásáig (1987) visszamenőleges, alapos számszaki átvilágítása. Fel kell tárni a jegybank által folytatott összeférhetetlenségi gyakorlatokat, és a mögöttük meghúzódó személyes motivációkat, meg kell nevezni, el kell számoltatni és felelősségre kell vonni a káros összeférhetetlenségekben személyesen érintett vezetőket.

Végül, de nem utolsósorban a közhatalom és a közvélemény számára is a pénzügyi szektoron, azon belül is elsősorban az MNB-n belül, átlátható szervezeti megoldásokat kell létrehozni a monetáris politika, a jegybanki devizatartalékok és az államadósság kezelésre a további veszteségek elkerülése céljából.

III/2. A vidék: megtartó erő

Mezőgazdasági és vidékmentési program

- Vidékfejlesztési programunk alapelemei a népességmegtartás, a minőségi élelmiszer-előállítás és az idegenforgalom erősítése
- Stratégiai feladat földünk és vizeink nemzeti tulajdonban tartása
- A közjót szolgáló agrármodell kialakítására van szükség
- A hazai élelmiszer-önrendelkezés megvalósítása
- Az EU-csatlakozási szerződésünk felülvizsgálata a föld és piacaink védelme érdekében
- A helyi közösségek önrendelkezési kultúrájának fejlesztése
- A bioüzemanyag-felhasználás csak élelmiszer-előállítás céljára
- Vidék Bankja és Biztosítója létrehozása
- Az agrár-technokrácia elszámoltatása a közpénzek és az állami földvagyon felhasználásának társadalmi hasznával

Mezőgazdasági és vidékmentési alapvetések

A legtöbb nép, így a magyar is, meg tud élni a saját hazájában, ha a profit hatalma nem rabolja ki gazdasági értékeit, ha az országok viszonyát az együttműködés, a gazdasági és társadalmi egyenjogúság, a szolidaritás és nem az egymás legyőzését parancsoló profit törvénye uralja.
Egy szükségszerű történelmi változásnak vagyunk részesei. A 100-150 éve tartó – de mára már omladozó –, az olcsó energiára alapozott gazdaságfejlődési paradigma a végét járja, a globalizáció körbeért a világban, elfogytak tartalékai, hatalmas társadalmi, környezeti és gazdasági pusztulás jár a nyomában. Korábbi tisztességtelen haszonélvezői ma bankokat visznek csődbe, kiszolgáltatják piacainkat a multinacionális tőkének, elviselhetetlen adósságterhet tolnak az utódainkra. Utolsó zsákmányként az SPS rendszerrel (összevont kifizetési rendszer) be akarják betonozni maguknak a visszamenőlegesen „történelmi alapon" megítélt mezőgazdasági támogatásokat. Ez a földtulajdonosok milliónál is nagyobb tömegét tehetné támogatási

jogosultság nélküli földek tulajdonosává, mert az csak a 2006-os évben földet használóknak járna, akik között területileg aránytalanul nagy a részvénytársaságok, nagygazdaságok, külföldiek aránya.
A Jobbik kezdeményezni fogja, hogy a gazdák bármilyen, a felvásárlók általi megkárosítása törvény által minősített bűncselekmény legyen. Kezdeményezzük a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH) és más közintézmény ügyfeleit sújtó intézkedések felülvizsgálati lehetőségének megteremtését.
A Jobbik a helyi értékekben rejlő lehetőségekre építi nemzeti programját, és EU-tagságunknak is ezzel kell összhangban lennie, különös tekintettel az agrárpolitikánkra. Szakprogramunknak három sarokpontja van: a vidék népességmegtartó képességének helyreállítása és növelése, az egészséges mezőgazdasági alapanyag- és élelmiszer-előállítás és az adottságainkra épülő turizmus. A vidék élénk gazdaságának a feladata a társadalom minőségi, GMO-tól mentes élelmiszerrel való ellátása. Ez egyben egyik alapja is a betegségmegelőző egészségturisztikai szolgáltató ágazatnak.
Ezek a célok nem valósíthatók a meg termőföld- és vízgazdálkodási politika gyökeres megváltoztatása, belső és külső mezőgazdasági és élelmiszerpiacaink visszaszerzése nélkül. Szükség van egy állami vagy szövetkezeti tulajdonú vidék bankja és biztosítója intézményre is. Számolunk az anyagi és más erőforrásokat helyben tartó önkormányzatok kezelésében álló pénzhelyettesítők bevezetésével is.
A Jobbik szerint a föld és vizeink nem tőke kategória, hanem a haza természetföldrajzi megtestesítője, nemzeti kultúránk hordozója, életterünk, lételemünk és a legjelentősebb lehetőségeket hordozó munkahelyteremtő eszközünk. Az állami tulajdonban lévő, illetve az állam által felvásárolt földbirtokot nemzeti tulajdonban kívánjuk tartani a létrehozandó Nemzeti Birtokpolitikai Központ kezelésében. Innen kaphatják meg hosszú távú bérletbe elsősorban fejleszteni szándékozó háztáji gazdálkodók, őstermelők, gazdálkodni vágyó fiatalok, családok vagy önkormányzatok, közösségi földprogramjaik keretében.
A mezőgazdaság a vidékfejlesztés legfontosabb alrendszere. Az úgynevezett „erős fenntarthatóságot" – vagyis a természet eltartó képességét tekintjük annak a keretnek, melyen belül a generációkon átívelő teljes emberi tevékenységet fenntartható módon lehet folytatni. A mezőgazdaság a mi értelmezésünkben nem a profit maximalizálását kiszolgáló, a globális piacra holtmunkával monokultúrás alapanyagot termelő ipari üzem. A Jobbik a teljes vidéki népesség fenntartható tájgazdálkodását, a magas hozzáadott értékű egészséges élelmiszer-alapanyagot és más közjavakat előállító emberi tevékenységet érti elsősorban mezőgazdaságon. Ezért a vidék- és agrárfejlesztés területét érintő minden gazdasági tervet, programot és pályázatot társadalmi szintű gazdasági és „közjóhatékonysági" mutatókkal is meg kell alapozni. Hasonló elv alapján számoltatjuk el az elmúlt időszak politikai és agrár-technokrata elitjét a közpénzek és az állami földvagyon felhasználásának társadalmi hasznával. Amit törvényessé tettek, az kevés esetben szolgálta a közjót, a törvénytelenségekről nem is beszélve.
Felülvizsgáljuk a csatlakozási szerződés számunkra hátrányos elemeit és más nemzetközi kötelezettségeinket (pl. WTO) annak érdekében, hogy a most 100%-ban nyitott belső élelmiszer piacaink védelmét a jelenleginél sokkal hatékonyabban biztosíthassuk.
Célunk a kétszintű élelmiszer-önrendelkezés következetes megvalósítása. Először alulról biztosítjuk az emberek és helyi közösségeik képességét és jogát ahhoz, hogy maguk határozzák meg, milyen élelmiszert fogyasztanak, és azt hogyan állítják elő, majd kormányzati szerepből a nemzetközi kereskedelem szintjén is helyreállítjuk és védjük ezt a jogot. Ennek eszközei lehetnek a vidékfejlesztési célú támogatások emelése, maximális kihasználása, az import élelmiszerekkel szemben támasztott minőségi, beltartalmi követelményszintek emelése, ellenőrzésük szigorítása, a hazai termékek fokozott promóciója, például a „80% hazai – 20% import" szabály multik által történő betartatása. Célunk, hogy a többi tagállamból érkező élelmiszerimportunk ne haladja meg a 25%-ot, amely szimbolikusan azonos a gazdáinknak juttatott kezdő támogatás mértékével. E nélkül napjaink ágazati gondjaira (pl. tej, sertés, alma, szőlészet-borászat) nincs megoldás.
A 2013-ig terjedő időszakra a jelenlegi lehetőségek céljainknak megfelelő kihasználása érdekében módosított vidékfejlesztési tervet nyújtunk be az Európai Bizottsághoz. Európai parlamenti képviselőink mindent latba vetnek annak érdekében, hogy a 2013 utáni, de már most formálódó uniós Közös Agrárpolitika megfelelő keretet biztosítson szemléletváltó vidékmentő és agrárpolitikánk továbbviteléhez.
Támogatjuk a közösségek önrendelkezési kultúrájának kialakulását és érvényre jutását. Vidékmentő politikánk – mint szolgálat – legfőbb célja, hogy elhárítsuk az akadályokat az elől, hogy az emberek és helyi közösségeik maguk dönthessenek sorsukról, a távoli politikai elit vagy a helyi feudális kiskirályok befolyása nélkül. A sokat hangoztatott szubszidiaritást következetesen megvalósítjuk.
Bevezetjük a társadalom jóllétének mérési lehetőségeit, hogy vidékmentő majd -fejlesztő programunk eredményességét a társadalom szintjén is értékelhetővé, ellenőrizhetővé tegyük.

III.2.1. Van, ami nem tehető pénzzé: a termőföld

Az elmúlt húsz év:

▼ A '90-es évek földprivatizációs törvényei előkészítették a terepet a földspekulációnak

▼ A '90-es évek közepétől zajlik a külföldiek zsebszerződés útján történő földhöz jutása.

▼ A szociálliberális kormányzat elővásárlási jogot biztosított a jogi személy – vagy jogi személyiség nélküli más szervezet –, haszonbérlő esetén annak helyben lakó természetes személy tagjának, illetve helyben lakó részvényesének, ezzel a jelenleg hazánkban külföldiek által működtetett nagyüzemek tulajdonosai 2011 után elővásárlási joguk révén könnyen földterülethez juthatnak.

A szebb jövő:

▲ Elővásárlási jogot biztosítunk első helyen a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-n belül kialakított Nemzeti Birtokpolitikai Központ, valamint a fiatal és helyben gazdálkodók számára.

▲ Kezdeményezzük a hatályos földtörvény olyan irányú módosítását, amely megakadályozza a külföldiek földtulajdonszerzését a moratórium lejárta után is.

▲ A jogellenes zsebszerződések semmisségi szankcióit fenn kell tartani az ingatlan-nyilvántartási bejegyzések meggátlására.

▲ Az osztatlan közös tulajdonú földeket tisztességes, piaci áron felvásároljuk.

▲ Hosszú távú kedvezményes haszonbérleti szerződéssel földhöz juttatjuk a vidékre költözni szándékozó fiatalokat, kezdeményezve, hogy az önkormányzatok kedvező háztelekhez jutást biztosítsanak számukra.

▲ Földhasználatot biztosítunk a mélyszegénységben élők számára közösségi földprogram keretében az önkormányzatokon keresztül.

III.2.2. A csatlakozási szerződés módosítása

Az elmúlt húsz év:

▼ A Fidesz, az MSZP és az SZDSZ együttműködésével a vidéki társadalom érdekeinek politikai kiárusítása az agrárbiznisz és a nagyberuházások haszonélvezői javára.

▼ Élelmiszer piacaink 100%-os megnyitása az EU 15-ök gazdáinak adott támogatások 25%-áért.

A szebb jövő:

▲ A csatlakozási szerződés hátrányos pontjait felülvizsgáljuk.

▲ A külföldiek és jogi személyek földtulajdonszerzési tilalmát fenntartjuk 2011 után is, akár EU-tagságunk megkérdőjelezése árán is.

▲ Minden lehető eszközzel védjük élelmiszerpiacainkat, a multiknál a „80% hazai – 20% külföldi" arány biztosítását a versenyjog felülvizsgálatával.

III.2.3. A Vidék Bankja és Biztosítója létrehozása, helyi pénzhelyettesítők

Az elmúlt húsz év:

▼ A kereskedelmi bankszektor bojkottálja a gazdálkodókat.

▼ A támogatások előfinanszírozásának megoldhatatlan feladata miatt sok gazda nem pályázik.

▼ A pénzkiáramlás a vidék gazdaságából sokkal gyorsabb, mint befelé, leépülést hagyva hátra.

A szebb jövő:

▲ Létrehozzuk a nonprofit alapú, állami vagy szövetkezeti tulajdonú Vidék Bankját, amely alacsony kamattal kínál hosszú távú hiteleket a megfelelő vidéki célcsoportoknak. Amennyiben a jelenlegi takarékszövetkezeti és hitelszövetkezeti hálózat – megfelelő fejlesztésekkel – képes betölteni a Vidék Bankja szerepét, akkor ez alternatíva lehet az állami tulajdonú új pénzintézettel szemben.

▲ A Vidék Bankján keresztül biztosítjuk az elnyert támogatások előfinanszírozását.

▲ Támogatjuk, hogy az önkormányzatok helyi pénzhelyettesítőket alkalmazzanak a helyben termelt jövedelmek helyben tartása és a helyi gazdaság élénkítése érdekében.

III.2.4. A mezőgazdaság népességmegtartó képességének helyreállítása

> Vidékmentő programunk jövőképe a fiatalokkal újra benépesülő és élénk gazdasági tevékenységet folytató, új mezőgazdaságra épülő magyar vidék. Ezek – mint ökoszociális nemzetgazdaságunk munkahelyteremtő húzó ágazatai – biztosítják a teljes lakosság magas minőségű, eredetjelölt, GMO-tól mentes, helyi élelmiszerekkel való ellátását, és a vizeinkre, hagyományainkra és táji adottságainkra épülő idegenforgalmi ágazat élelmiszerigényeit és az exportot is.

Az elmúlt húsz év:

▼ A nagy ipari ráfordításokkal (pl. gépek, agro-kemikáliák, fosszilis üzemagyag) a bruttó termelési érték növelésére összpontosító agrármodell a foglalkoztatást áthelyezi az ipari övezetekbe.

▼ A nagy holtmunka igényű, közvetlen kifizetésre alapozott GOFR (Gabona, Olaj-, Fehérje- és Rostnövény) termesztés a méretkoncentrációra és a minél alacsonyabb foglalkoztatásra kényszerít az állattenyésztés elsorvasztása mellett.

A szebb jövő:

▲ Támogatjuk, hogy a fejleszteni szándékozó háztáji gazdálkodók, őstermelők, kis és közepes gazdálkodók földhöz jussanak hosszú távú bérletre az állami földalapokból csakúgy, mint a mélyszegénységben élő közösségek önkormányzataikon keresztül.

▲ Fejlesztjük a nagy hozzáadott értékű, emberi munkaerőt igénylő ágazatokat, mint a zöldség- és gyógynövénytermesztést, ökogazdálkodást, állattenyésztést, a kisfeldolgozókat és a bortermelést.

▲ Minőségi, táj-specifikus élelmiszer-feldolgozást és a kereskedelem fejlesztését helyezzük a középpontba.

▲ Látványosan fejlesztjük a vízi, egészség-, öko-, életmód-, oktató és lovas turizmust.

▲ Élénkítjük a vidéki lakosság saját szükségleteit kielégítő szolgáltatásokat.

III.2.5. Közjót szolgáló agrármodell, mezőgazdasági üzemszabályozás

Az elmúlt 20 évben tapasztaltuk, hogy a mezőgazdaság nem tudta megmenteni a vidéket, a Jobbik álláspontja szerint azonban a vidék gazdaságának fejlesztése meg tudja menteni az új mezőgazdaságot.

Az elmúlt húsz év:

▼ GOFR, ipari növény túlsúlyú, a birtokkoncentrációt ösztönző agrárpolitika.

▼ Terület alapon lineárisan növekvő, igazságtalan támogatási rendszerrel és csak exporttámogatással, dömping árakon versenyképes ipari alapanyag-tömegtermelés.

▼ Alacsony élőmunka-magas – holtmunka arány, sivár tájkép, szennyezett talajvíz, magas CO_2-kibocsátás jellemző.

A szebb jövő:

▲ Meghatározzuk ágazatonként és tájegységenként az optimális üzemméretet. E mérettől felfelé exponenciálisan csökkenő, lefelé ugyanígy növekvő támogatást alkalmazunk.

▲ Környezeti, állatjóléti és társadalmi (munkahelyteremtés) keresztmegfelelésre ösztönzünk.

▲ Üzemi és térségi szinten az ökológiai és gazdasági szempontból vegyes gazdálkodást, a növénytermesztés és állattenyésztés helyes arányának helyreállítását, a tájgazdálkodást támogatjuk.

▲ Vegyszereket agrotechnikával, vetésforgóval helyettesítjük, CO_2-semleges saját bioüzemanyagot állítunk elő.

III.2.6. „Az vagy, amit megeszel": a minőségi élelmiszer előállítása

Az elmúlt húsz év:

▼ Élelmiszertermelő kapacitásaink kiárusítása a külföldi tőke számára.

▼ Olcsó, silány tömegtermékek importja.

A szebb jövő:

▲ Tájspecifikus, eredetjelölt, minőségi és ökológiai termékek előállítását támogatjuk magas élelmiszerbiztonsági és beltartalmi követelményekkel, alacsony vagy nulla szermaradvány-tartalommal.

▲ Az importtermékekkel szemben a hazaival azonos, előző pont szerinti emeltszintű minőségi elvárásokat támasztunk.

III.2.7. Bioüzemanyag-felhasználást csak élelmiszer-előállítás céljára

Az elmúlt húsz év:

▼ Agroüzemanyag-termelés az élelmiszertermelésre alkalmas területeken a fosszilis üzemanyagok árnövekedéséhez kötött élelmiszer-áremelkedéssel.

▼ A beszállító gazdák kétszeres kiszolgáltatottsága a feldolgozó üzemnek: sem a beszállított alapanyag, sem a visszakapott üzemanyag árát nem tudják befolyásolni.

A szebb jövő:

▲ Biztosítjuk a mezőgazdaság üzemanyag önellátásának törvényi és technikai feltételeit.

▲ A saját vegyes gazdaságban előállított bioüzemanyaggal olcsóbbá, versenyképesebbé tesszük a gazdaságban előállított termények, élelmiszerek árát.

III.2.8. Élelmiszer-önrendelkezés, helyi élelmiszerkereskedelem

Az élelmiszer-önrendelkezés annak a joga, hogy emberek és közösségeik maguk határozzák meg mezőgazdasági és élelmiszer-politikájukat úgy, hogy közben ne árasszák el – export- és más támogatásaiknak köszönhetően – előállítási ár alatti dömpingáruval más nemzetek piacát.

Az elmúlt húsz év:

▼ Az élelmiszerek egyre liberalizáltabb, kontinenseket átívelő szállítása, szabad kereskedelme.

▼ Multinacionális áruházláncok főleg importból bonyolítják a kiskereskedelem közel 70%-át.

A szebb jövő:

▲ Nemzetünk maga határozza meg agrár- és élelmiszerkereskedelem-politikáját, miközben támogatott termékeinkkel nem árasztjuk el az előállítási ár alatti dömpingáron más nemzetek piacait.

▲ A teljes termékpálya elemei a gazdálkodók közösségeinek birtokában maradnak, az alapanyag előállítástól a feldolgozáson át a bel- és külkereskedelemig.

▲ A közétkeztetésben csak a helyi gazdaság helyi termékei kerülnek felhasználásra (pl. iskolatej, almalé, gyümölcs, zöldség), amennyiben azok ott megtermelhetők.

▲ Támogatjuk a helyi élelmiszerértékesítést – az egykori Hangya Szövetkezet mintájára – végző szövetkezeti tevékenységet.

III.2.9. A helyi közösségek önrendelkezési kultúrájának fejlesztése

Az elmúlt húsz év:

▼ Paternalistán uralkodó vagy a kifosztott társadalmat eszközök nélkül magára hagyó állam.

▼ Központosított döntéshozás, választóitól elidegenedett képviseleti demokrácia.

A szebb jövő:

▲ Elhárítjuk az akadályokat a közösségek önrendelkezésének gyakorlása elől.

▲ A döntési jogköröket arra a szintre delegáljuk, ahol azok hatása leginkább érzékelhető.

▲ Megerősítjük a helyi döntések meghozatalának intézményeit, a gazdaszervezetek és más civil szervezetek intenzív bevonásával.

III.2.10. A falvak a vidék gazdaságának alapegységei, a társadalom rekreációjának helyszínei

Az elmúlt húsz év:

▼ A falvak alapvető szolgáltató funkcióitól való megfosztása, gazdaságuk elsorvasztása.

▼ Lepusztult falvak, melyek sem elöregedő lakóik életlehetőségeit, sem a tájgondozást, sem az odalátogatók rekreációs igényeit ellátni már nem képesek.

A szebb jövő:

▲ Földhöz és más szükséges eszközhöz juttatott gazdálkodó fiatalok és a gazdálkodni kezdő közösségek között megindítjuk a belső, majd a kifelé irányuló gazdasági aktivitást.

▲ Az élénkülő gazdaság lehetővé teszi a környezet és a táj gondozását, mely beindítja az idegenforgalmat.

III.2.11. A többség társadalmi jóllétének biztosítása kevesek gazdasági növekedése helyett

Az elmúlt húsz év:

▼ Az átlagot mérő GDP elfedi a leszakadó rétegek növekvő GDP mellett is egyre romló helyzetét, nem beszélve a jelenleg erősen csökkenő gazdaságról.

▼ Ma mérés hiányában nem vagy kevésbé közbeszéd tárgya az olyan jóllétet meghatározó tényezők állapota, mint a közbiztonság, az egészség, az iskolázottság, a családdal szabadon eltöltött idő vagy a környezet állapota.

A szebb jövő:

▲ Megvalósítjuk a társadalom jólléte mértékének mérését.

▲ A megmért tényezőkkel lehetővé tesszük folyamatos összehasonlítások végzését és ezen keresztül a tudatos és módszeres fejlődést.

III.2.12. A politikai elit elszámoltatása a közpénzek és az állami földvagyon felhasználásának társadalmi hasznával

Az elmúlt húsz év:

▼ A spekulációt ösztönző földprivatizáció, állami földek korrupt átjátszása, külföldiek zsebszerződéseinek eltűrése, ugyanakkor a vidék népességmegtartó képességének aláásása.
▼ A közpénzek mint fejlesztési támogatások társadalmi hasznosságot semmibe vevő, korrupt elosztogatása.
▼ A közpénzeket kevesek kezére játszó igazságtalan rendszer konzerválása az SPS rendszer bevezetésének áterőszakolásával.
▼ A gazdák gazdasági erőfölényben lévő felvásárlók által történő rendszeres megkárosítása.
▼ A LEADER program a gyakorlatban nem a meghirdetett célok, hanem pártpolitikai megfontolások és érdekek mentén működött.

A szebb jövő:

▲ A fejlesztési forrásokat helyi társadalmi kontroll mellett kell elosztani.
▲ Ügyelünk arra, hogy minden kifizetett közpénz mögött társadalmilag hasznos közjó keletkezzen.
▲ Parlamenti pártként azonnal kezdeményezzük az SPS rendszer megszüntetését.
▲ A felvásárlók által elkövetett visszaélések ellen szigorú szabályozást és jogi fellépést szorgalmazunk.
▲ A LEADER programot meg kell szabadítani a pártbefolyásolástól, és eredeti céljának megfelelően a helyi közösségek építésére kell használni, szigorúan ellenőrizhető módon.

III/3. Harmóniában a természettel

Környezetvédelmi program

- Felszíni és felszín alatti vizeink, termőföldünk védelme, nemzeti kinccsé nyilvánítása
- Munkahelyek teremtése a zöld ipar létrehozásával
- A környezetbarát, független energiaközösségek támogatása
- Politikamentes zöld hatóság, környezet-, természet- és állatvédelmi őrség létrehozása
- Őshonos erdők telepítése, új élőhelyvédelmi program
- Fellépés a megélhetési állatvédelem és az állatkínzás ellen
- Új színesfém és hulladékhasznosítási szabályozás
- Környezettudatos nevelés és a civil szervezetek bevonása a döntéshozatalba
- Klímavédelmi intézkedések az üzleti érdek kizárásával

Környezetvédelmi alapvetések

A globális piacgazdaság összeomlásával a hangsúly fokozatosan a helyi érdekek felé terelődik, megerősödik a környezetével harmóniában élő, energetikailag és élelmezésileg a külvilágtól egyre kevésbé függő, erős, anyagiakban és szellemiekben gazdag közösségek szerepe. A profitközpontú szemlélet helyét az ember- és környezetközpontú szemlélet veszi át, amelyben az ember nem csupán eszköz, hanem egy közösség részeként annak fontos tagja. E közösség a nemzet, melynek alapeleme a család. A valódi értékét és küldetését megtaláló ember a környezetéhez is felelősen viszonyul. Annak védelme és megóvása már nem csupán elvont tudomány, hanem mindennapi életünk tudatos, cselekvő része.
Ahhoz, hogy a szebb jövőt megvalósíthassuk, radikális változtatásokra van szükség. A környezetvédelem minden politikai döntést át kell, hogy hasson, ágazati jelleg helyett integrált szemléletre van szükség. Hatékonyabbá tesszük az igazgatási rendszert, csökkentjük a fölösleges bürokráciát, és szigorítjuk az ellenőrzést. Felállítjuk a környezetőrséget, mely környezet-, természet- és állatvédelmi feladatokat lát el. A környezetvédelmi ipar fellendítésével és az alternatív energiák támogatásával növeljük a közösségek függetlenségét. Támogatjuk az egészséges, keveset utaztatott hazai élelmiszerek fogyasztását. Földjeinken a gazdálkodást hosszú távon fenntarthatóvá alakítjuk, a föld mélyén rejlő ivó- és termálvízkincset megőrizzük, és mint stratégiai jelentőségű nemzeti kincset saját célra ésszerűen felhasználjuk.
Levegőnk tisztaságát megőrizzük, erdőtelepítésekkel javítjuk a széndioxid-háztartást, hatékony intézkedéseket hozunk a klímaváltozás ellen az üzleti alapú szennyezés-kereskedelem megszüntetésével. A közösségi közlekedést fejlesztjük, a tranzit teherforgalmat közútról a vasútra tereljük. Eltüntetjük az illegális szeméthegyeket, megakadályozzuk újratermelődésüket. Városainkat parkosítjuk, élhetőbbé tesszük, a hagyományos magyar városképet megőrizzük. A környezetünkért hasznos munkát végző civil szervezeteket fokozottabban bevonjuk a döntésekbe, a támogatásokra utazó álszerveződésekkel szemben keményen fellépünk. Gyermekeinket megismertetjük hazánk növény- és állatvilágával, és már óvodás koruktól kezdve azok tiszteletére neveljük őket.

III.3.1. A környezetvédelmi hatóságok korszerűsítése, a civilek bevonása

Az elmúlt húsz év:

▼ A hatóságok vezető tisztségeit gyakran pártfunkcionáriusokkal töltötték be.

▼ A fölösleges bürokrácia, a papírtologatás mára oly mértékű lett, hogy súlyosan veszélyezteti a hatóság működését. Az engedélyezési és ellenőrzési tevékenységet többségében szakmai tapasztalattal nem rendelkezők látják el.

▼ A civil zöld, illetve állatvédő szervezetek közül sok nem végez valódi tevékenységet.

A szebb jövő:

▲ A vezető tisztségeket kizárólag a megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkező szakemberekkel töltjük be.

▲ Azonnal felállítunk egy környezet-, természet- és állatvédelmi feladatokat ellátó, a nap 24 órájában riasztható őrséget.

▲ A környezetünkért hasznos munkát végző civil szervezeteket fokozottabban bevonjuk a döntéshozatalba.

III.3.2. Környezettudatos társadalom

Az elmúlt húsz év:

▼ A magyar vidék és tanyavilág elnéptelenedésével elszaporodtak az inváziós növények.

▼ Rövidtávú haszonszerzés reményében pusztították természeti kincseinket.

▼ A hazánkra jellemző állatok és növények egy része a kihalás szélére került.

▼ A klímavédelmet üzleti alapon álló kvótarendszerrel próbálják hatékonnyá tenni.

A szebb jövő:

▲ Az inváziós növények visszaszorítására (pl. parlagfű) közmunkaprogramot dolgozunk ki.

▲ Helyreállítjuk a természetes élőhelyeket, új védelmi programokat indítunk.

▲ Meglévő szilárd tüzelésű erőműveink hatékonyságát javítjuk, környezetterhelésüket csökkentjük, miközben új munkahelyeket teremtünk.

▲ Fokozatosan növeljük a megújuló forrásból származó energia arányát, kedvezményekkel ösztönözzük elterjedésüket.

▲ Ösztönözzük a környezetvédelmi ipar beruházásait és fejlesztéseit, melyek másodlagos hatásként serkentik a gazdasági fejlődést is.

▲ Megszüntetjük a kvótarendszert, hatékony klímavédelmi intézkedést dolgozunk ki, őshonos fajú erdők telepítésével segítjük elő a szén-dioxid megkötését.

▲ Minden gyermeket – már az óvodától kezdve – gyakorlatias természeti oktatásban részesítünk.

▲ Az oktatási intézményekben, valamint az állami és önkormányzati hivatalokban minél nagyobb számban tesszük lehetővé a szelektív hulladékgyűjtést.

▲ Radikálisan fellépünk a természetkárosítókkal szemben.

III.3.3. Állatvédelem: új mederben

Az elmúlt húsz év:

▼ Magyarországon nem működik az állatvédelmi igazgatás.

▼ A hatóságok nincsenek kellően felkészítve arra, hogy mit kell tenniük nem megfelelő állattartás, állatkínzás esetén.

▼ A gyakorlatban az állatvédelem kutyákra és macskákra korlátozódik.

A szebb jövő:

▲ Létrehozzuk az önálló, állategészségügytől elkülönült állatvédelmi igazgatást a Környezetvédelmi Minisztériumon belül.

▲ A gazdasági haszonállatoknál bevezetjük az „Állatvédelmi szempontból elismert termelési mód" védjegyet, támogatjuk a hagyományos tartási módokat.

▲ A kóbor állat jelenséget megszüntetjük, bevezetjük az ebek egyedi azonosítását.

▲ Támogatjuk az állatkísérleteket helyettesítő alternatív módszereket.

▲ Állami feladattá tesszük a megfelelő számú állatmenhely létrehozását és működtetését.

III.3.4. A történelem szemétdombjára az illegális hulladéklerakókkal!

Az elmúlt húsz év:

▼ Környezetbarát módon, nyereségesen hasznosítható hulladékok kerülnek a lerakókba és az erdőszélekre vagy égetik el őket szennyezést okozva.

▼ A lakott területek körül „szemétgyűrű" alakult ki, virágzik az illegális hulladéklerakás.

A szebb jövő:

▲ Kiemelten támogatjuk a megelőzést és a hulladékszegény technológiákat.

▲ Bevezetjük a szelektív hulladékgondozást, és már háztartási fogyasztói szinten a szétválogatásra ösztönözzük az embereket (pl. szemétdíjkedvezménnyel).

▲ Szerves hulladékainkat nagy nyereséggel, környezetbarát módon folyékony energiahordozóvá alakítjuk, eltüntetjük hulladékhegyeinket.

▲ Új színesfém és hulladékhasznosítási szabályozást dolgozunk ki a gyakorlati tapasztalatok alapján.

▲ Településeink határát állandó felügyelet alatt tartjuk, az elkövetőket szigorú szankciókkal sújtjuk.

III.3.5. Egészséges hazai élelmiszerek és termelési módok támogatása

Az elmúlt húsz év:

▼ A felelőtlenül nagymértékű műtrágyázás miatt megnőtt a nitrogénnel és foszforral mérgezett vizek, tönkretett termőtalajok részaránya.

▼ A multinacionális élelmiszer-kereskedelmi láncok silány minőségű és gyakran ártalmas élelmiszerekkel árasztanak el minket, miközben a hazai élelmiszeripar a padlóra került.

A szebb jövő:

▲ A hatósági ellenőrzést piacvédelmi célokra is felhasználjuk. Az ellenőrök jogkörét kiterjesztjük, szakmai hátterét, infrastruktúráját fejlesztjük.

▲ Előtérbe helyezzük a természetes trágya felhasználásával előállított növényi tápanyagokat, ésszerűsítjük a műtrágya használatát és javítjuk talajaink minőségét.

▲ Támogatjuk a hagyományos módon előállított, génmódosítás és adalékmentes helyi alapanyagokból készített élelmiszereket.

III.3.6. Vízkincsünk megőrzése és a vízgazdálkodás hatékonyabbá tétele

Az elmúlt húsz év:

▼ A vízkészleteink feletti rendelkezési jogot idegen érdekcsoportok igyekeznek megszerezni.

▼ A 95%-ban külföldről érkező felszíni vizeinket folyamatosan szennyezik, mérgezik.

▼ A nem megfelelő vízgazdálkodás miatt egyes területeken a sivatagosodás veszélye fenyeget.

A szebb jövő:

▲ Új vízközműtörvény megalkotásával és vízbiztonsági intézkedésekkel megvédjük vízkincsünket.

▲ Leállítjuk és a jövőben kizárjuk a közcélú vízi létesítmények magánkézbe adását, az eddigi privatizált létesítményeket visszavesszük állami tulajdonba és kezelésbe.

▲ Komplex hasznosítású tározókkal, hatékony vízgazdálkodással, a vizes élőhelyek helyreállításával megvédjük környezetünket.

▲ Felszíni vizeink hasznosításánál támogatjuk a vízi energiatermelést és teherszállítást, a természetvédelmi és turisztikai szempontok messzemenő figyelembe vételével. Természetes álló- és folyóvizeink élővilágát helyreállítjuk, leszámolunk az orvhalászattal.

III.3.7. Épített környezetünk élhetőbbé tétele

Az elmúlt húsz év:

▼ Egy budapesti lakos várható élettartama két évvel rövidebb egy vidéken élő emberénél, miközben ez az érték a fővároson belül is nagy szórást mutat.

▼ Koncepció nélküliek a városfejlesztések, a zöldterületek beépítése és megszüntetése folyamatos – az évek során mintegy három városligetnyi zöldfelület tűnt el.

A szebb jövő:

▲ Növeljük a nagyvárosok zöldterületeinek arányát, emellett megőrizzük a hagyományos városképet, hogy elkerüljük a túlzsúfolt belváros kialakulását.

▲ Ösztönözzük a környezettudatos, energiatakarékos építészeti megoldásokat.

▲ A várostervezésben a hosszú távra tervező, visszajelzésekre alapozó és megelőző jellegű gondolkodásmódot érvényesítjük, mely a helyi lakosok véleményét és igényeit veszi figyelembe.

III/4. Biztonságos ellátás

Energetikai program

- Leállítjuk az energiaszektor további magánosítását, egyúttal növeljük a magyar közösségi tulajdonrészt.
- Az energiaellátás biztonságának és a gazdaságosságnak a biztosítása az állam feladata, a lakosság teherbíró képességének figyelembevételével.
- Az alaperőműveknek szánt gázerőműveket az atomenergia segítségével váltjuk ki.
- Csökkentjük hazánk külföldi energiahordozóktól való függését.
- Az energiafelhasználás mértékét korszerűsítésekkel csökkentjük.
- Segítjük a geotermikus energia hasznosítását, támogatjuk a megújuló energiatermelő megoldásokat.
- A kutatás-fejlesztés támogatásával ösztönözzük az új megoldások keresését.

Energiapolitikai alapvetések

Az emberi kultúra működtetéséhez és fenntartásához energiára volt, van és lesz szükség. A történelem során a világpolitikai folyamatok alakulásának egyik meghatározó tényezője volt az egyes emberi közösségeknek az energiahordozók feletti befolyásért vívott küzdelme. Mára ez különösen kiéleződött, amikor jelenkorunk fosszilis energiatartalékai kimerülőben vannak, amikor százezrek életét követelő fegyveres konfliktusok gyakran és kiemelten ezekért a nyersanyagforrásokért zajlanak, és amikor az emberiség modern életformája véglegesen megterhelte a bioszférát. Az előttünk álló évtizedek legfontosabb világméretű kérdése, hogy a technikai vívmányainkra épülő modern kultúránk hogyan tartható fenn kifogyóban lévő energiaforrások, növekvő és egyre többet fogyasztó világnépesség, valamint végzetesnek tűnő környezetterhelés mellett. Egyes kutatók szerint a fenntartható növekedés helyett inkább már a fenntartható csökkenés a valódi kérdés, de a politika ezt még nem meri közölni az emberekkel.

A 2009. januári gázellátási krízis egyértelművé tette Magyarország energetikai kiszolgáltatottságát. A világ folyamatainak alakításába csak csekély módon tudunk beleszólni, így a hazai energiapolitika prioritásaként az a célunk, hogy a globalizált világban minél inkább törekedjünk a lokalitásként való megerősödésre. A nemzetközi politikai realitások figyelembevétele mellett az ország energiafüggetlenségét minél inkább erősíteni kell. Mindezt úgy, hogy az a környezetet a lehető legkevésbé szennyezze. Ehhez a jelenlegi kereteink között szinte semmi esély. Az energiapolitika ezért a Jobbik számára az egyik olyan nemzetstratégiai ágazat, ahol az erős és beavatkozó állam koncepcióját mindenképpen érvényesíteni kívánja.

Bármely ország életben maradásának feltétele, hogy az olyan stratégiai fontosságú szolgáltatások, mint az energiaszolgáltatás, az állam ellenőrzése és irányítása alatt működjenek. Hazánkban az eltelt 20 év alatt szinte mindent értékesítettek, így függő helyzetbe kerültünk ezen a területen is. A szélsőséges magánosítások egyetlen területen sem eredményeztek árcsökkentést, a neoliberális gazdasági modell itt is egyértelműen megbukott.

Az energiapiacok liberalizálásával az Európai Unióban hatalmas vállalati koncentráció és integráció ment végbe az energetikában. Óriási nemzetközi monopóliumok jöttek létre, és ezek politikai érdekérvényesítő képessége hatalmas. A túlzottan liberális energetikai versenypiacon a szereplők nem egyenrangúak, a piacon erőfölény érvényesül. Ennek eredményeként a kisebb és gyengébb tagállamok energetikai piacait kisajátították, e piacokat külföldi monopóliumok uralják. A Jobbik célja az, hogy a lehető legnagyobb mértékben csökkentse hazánk kiszolgáltatottságát saját energiahordozókra való támaszkodással, lehetőségeink bővítésével, a hazai szolgáltatók privatizációs tilalmával, a már megkötött szerződések felülvizsgálatával.

A saját energiaforrásinknak a megújuló energiaforrásokat, a biomasszát, a víz-, szél-, nap- és geotermikus energiát tekintjük. Szorgalmazzuk ezek növekvő mértékű előállítását és felhasználását, de egyúttal ügyelünk a megfelelő arányok betartására is, ugyanis felhasználásuk sokszor irracionálisnak tűnő erőltetése árnövelő hatású. Ennek oka a szél és a nap energiájának átalakítása villamos energiává bonyolult, költséges műszaki megoldásokat igényel. Az alaperőműveknek szánt gázerőműveket – amelyekre szabályozási célból szükség van – atomenergia kapacitásunk bővítésével kívánjuk kiváltani. Addig is, amíg ez megvalósul, szükségesnek tartjuk az ország gázkészleteinek nemzeti érdekeknek megfelelő felügyeletét.

Az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentése és a klímaváltozás megfékezése érdekében az arányos teherviselés elve alapján vállalt nemzetközi kötelezettségeinket teljesítjük, ugyanakkor azt is célul tűzzük ki, hogy felülvizsgálunk minden olyan európai uniós rendelkezést, amely energiapolitikai és környezetvédelmi szempontból aránytalan terheket ró a nemzetre.

III.4.1. Energiafüggetlenség és energiatakarékosság

Az elmúlt húsz év:

▼ Garantált profit biztosításával privatizáltuk az energiaszektorunk jelentős részét.
▼ Idegen kézbe kerültek gáztárolóink és kőolaj-finomítóink.
▼ Növekedett az energia-kiszolgáltatottságunk.
▼ Elmaradtak az energiatakarékosságra vonatkozó fejlesztések.

A szebb jövő:

▲ Az energiaszektor meghatározó részeit ismét magyar nemzeti, közösségi tulajdonba vesszük.
▲ Az energiaellátást gazdaságosan, a lakosság teherbíró képességének és a környezetvédelmi követelményeknek megfelelő módon biztosítjuk.
▲ A szolgáltatók számára biztosított garantált profitot megszüntetjük.
▲ Támogatjuk az önkormányzati tulajdonú hőszolgáltató társaságok létrehozását és a meglévők működését.
▲ Jogszabályi keretek között meghatározzuk a fogyasztói energiaárakat.
▲ Fenntartjuk a hatósági, önköltségalapú ármegállapítást.
▲ Csökkentjük hazánk függőségét az import energiahordozóktól, a fosszilis energiahordozók felhasználását csökkentjük, a hazai és a megújuló erőforrások részarányát növeljük.
▲ A hazai gáztároló kapacitásunk használati jogát ismét magyar kézbe vesszük, és többségi állami tulajdonba vesszük a kőolaj-finomító kapacitásunkat is. Nem adunk koncessziót a termálenergia kitermelésére.
▲ A Paksi Atomerőmű üzemidő-hosszabbítása mellett támogatjuk annak új blokkal való bővítését, részben a hazai uránérckészletre alapozva.
▲ A hazai szén-, kőolaj- és földgázbányászat esetében jelentősen megemeljük a bányajáradék mértékét a jelenlegi, mindössze 12%-os, nemzetközi összehasonlításban is kirívóan alacsony mértékről.
▲ Javítani kívánjuk az épületek hőszigetelését. A megújuló energiaforrásokat (nap és talajhő) nemcsak fűtésre, de klimatizálásra is fel kívánjuk használni.
▲ Alacsonyabb fogyasztású járművek használatával, a tömegközlekedési és szállító járművek megfelelő megelőző karbantartásával csökkentjük a gépjárműpark üzemanyag-fogyasztását.
▲ Általános szemléletté tesszük az anyagtakarékoskodást az élet minden területén (pl. felesleges reklámanyagok, prospektusok, csomagoló anyagok).

III.4.2. Alternatívák az energiapolitikában

Az elmúlt húsz év:

▼ Az alternatív energiaforrások mellőzése bizonyítja, hogy a politika érzéketlen volt a változó kihívásokra.
▼ Hazánk a nemzetközi megállapodásokban túlzott ígéreteket vállalt a hazai energiafelhasználás csökkentéséről.
▼ A folyamatos energiaellátás biztonságát nem sikerült megvalósítani.
▼ A hazai gáz- és kőolajkincsek olcsón kerültek külföldi tulajdonba.

A szebb jövő:

▲ Az ellátás biztonsága érdekében felülvizsgáljuk az Európai Uniónak tett ígéreteket, és csak racionális célkitűzést vállalunk az energiafogyasztás csökkentése, a megújuló energiaforrások növelésének mértéke, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése és a bioüzemanyagok arányának növelése kérdésében.
▲ Az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentését az atomenergia felhasználásával oldjuk meg úgy, hogy ezzel a lakossági villamos energia ára is jelentősen mérsékelhető. A korszerű atomerőművek baleseti kockázata ma már jelentősen alacsonyabb a fosszilis tüzelőanyagokat használó erőművekénél.
▲ Támogatjuk a főleg megújuló energiát hasznosító helyi kiserőművek építését, beleértve az ezt megnehezítő törvényi szabályozás módosítását.
▲ Látványos fejlesztéseket indítunk be a geotermikus energia sokirányú hasznosítására.
▲ A környezetvédelmi szempontok szigorú figyelembevétele mellett jobban kiaknázzuk a vízenergia hasznosításában rejlő lehetőségeinket. Bár a hazai folyóink esésmagassága viszonylag kicsi, de még ilyen körülmények mellett is van gazdaságosan hasznosítható vízenergiakincsünk.
▲ Felállítunk és működtetünk egy valóban hatékony energiapiaci fogyasztóvédelmet oly módon, hogy abba bevonjuk a piaci szereplők mellett a fogyasztói érdekvédő, a környezetvédő, valamint a civil szervezeteket is.

III/5. Korszerű infrastruktúra

Közlekedéspolitikai program

- A közlekedés, különösen a vasút fejlesztése az egyoldalú közúti fejlesztések túlsúlyával szemben
- A közösségi közlekedés fejlesztése
- A folyami és a légi közlekedés élénkítése
- A környezetvédelmi szempont megjelenítése a közlekedéspolitikában
- Budapest közlekedésének rendbetétele

Közlekedéspolitikai alapvetések

A közlekedés az eddigi kormányok számára szimplán gazdasági kérdésként létezett. A Jobbik számára a közlekedéspolitika nem pusztán profitorientált gazdasági, hanem egyszerre stratégiai, államigazgatási, környezetvédelmi és népjóléti kérdés is. Mint ilyen összetett területet, a Jobbik komplex módon kezeli, és itt is megvalósítja azt a radikális szemléletváltozást, amely hazánk létérdeke.

Magyarország közlekedési helyzetét a rendezetlenség és a gazdátlanság uralja. A tudomány és a technika biztosította lehetőségektől, a józan ész diktálta megoldásoktól távol kerülve folyamatosan növekszik lemaradásunk. A szakma időben jelezte és készítette el javaslatait, ám a politika döntéshozói nem vagy csak ötletszerűen vették ezeket figyelembe. A kormányok a nemzeti vagyont jelentősen megkárosították a MÁV-CARGO, a GYSEV és a Malév magánosításával. Az új tulajdonosok stratégiai szállítási módokat építettek le, és ezzel felborították a korábban sem teljes, de a mainál lényegesen jobb közlekedési egyensúlyt.

Mára a közúti forgalom telítődött, és már önmaga akadályozza a haladást. A mesterségesen elsorvasztott vasúti és folyami áruszállítás eredményeként a személyszállítás is közvetlen veszélybe került. A Jobbik számára elfogadhatatlan minden további leépítés és magánosítás a közlekedésben. Egyúttal a nemzeti tulajdonban lévő közösségi vállalatok terén a korrupciót a legkeményebben és a leghatározottabban fogjuk letörni.

Megváltoztatjuk a közút jelenlegi túlsúlyát, és olyan megoldásokat javasolunk, amelyek megteremtik a választás lehetőségét az egyéni és a közösségi igények számára. Elsőbbséget jelent politikánkban a közösségi közlekedés fejlesztése, a közösségek egészségi érdekei és a környezet értékeinek védelme. A közösségi közlekedés fejlesztését rendszerszemléletben valósítjuk meg, vagyis nem az egyes közlekedési ágakat fejlesztjük, egymástól elkülönülten, gyakran egymás versenytársaként, hanem figyelembe vesszük ezek lehetséges egymásra hatását is.

Programunkban kiemelt helyen van a biztonság, az utazás általános feltételeinek javítása. Ellenezzük a közösségi közlekedési vállalatok privatizálását, állami tulajdonba vesszük vissza a közösségi közlekedés valamennyi területét, egységes érdekek és célok mentén egymásra épülő, egymást kiegészítő közlekedésfejlesztési politikát képviselünk és vezetünk be.

Közlekedéspolitikánk megvalósításában kiemelt szerepet szánunk a környezetvédelmi szempontoknak is, ezért az olyan alternatív közlekedési lehetőségeket, mint a kerékpározás, ahol csak lehet, támogatni kívánjuk.

III.5.1. A vasút versenyképességének növelése

Az elmúlt húsz év:

▼ A vasút modernizálása elmaradt, a személyszállítás korszerűtlenné vált.
▼ A sínhálózat és a pályaudvarok állaga leromlott.
▼ A többi közlekedési és szállítási eszközhöz képest irreálisan drága lett a vasúti közlekedés és szállítás.
▼ Korrupcióval terhelt eszközbeszerzések és folyamatos pártközi csatározások lassították a MÁV korszerűsítését.
▼ A rossz munkakörülmények miatt mindennapossá váltak a sztrájkok.

A szebb jövő:

▲ Azonnali közszolgáltatási szerződés megkötésével megvédjük a személyszállítást, meghatározzuk a mennyiségi, a minőségi és a számonkérési módokat.
▲ Fejlesztjük a teljes vasúti infrastruktúrát annak érdekében, hogy hazánk földrajzi helyzetéből adódó híd szerepének meg tudjon felelni, illetve az elviselhetetlenül nagyméretűre gerjesztett közúti forgalomnak méltó versenytársa maradhasson.
▲ A közlekedést érintő bűncselekményeket, köztük a fém- és kábellopásokat visszaszorítjuk.
▲ A hatósági, a regisztrációs és a pályahasználati díjakat csökkentjük, arányosítjuk az autópálya díjakhoz.
▲ A vasúttörvényben rendezzük az iparvágányok jogi helyzetét (törvényi szolgalmi jog).
▲ A közösségi közlekedés versenyképessége érdekében a vasúti és autóbuszos közlekedést rendszerszemléletben, térségi szinten valósítjuk meg, regionális közlekedési szövetségeken keresztül, erősítve a vasútra ráhordás szerepét.

▲ A közutat terhelő teherfuvarozás csökkentése érdekében javítjuk a vasúti szállítás körülményeit a kombinált konténeres fuvarozásban, bővítjük a fogadóhelyek számát, javítjuk a megközelítés feltételeit, biztosítjuk a rendszer védelmét.
▲ A teherfuvarozó vállalkozásokat segítjük a közúti ráhordás megszervezésében. A meglévő és a tervezett ipari parkok működését iparvágányok megépítésével segítjük.
▲ Fejlesztjük a hazai konténergyártást, ezzel is segítve a gazdaságos szállítást, a közutak tehermentesítését.
▲ Az ország úthálózatának egyenletes tisztántartása érdekében összehangoljuk a megyei és települési közterület-fenntartó vállalatok tevékenységét.
▲ A menetrendeket úgy alakítjuk, hogy a csatlakozások ne érintsék hátrányosan a kistelepülésen lakókat.
▲ Javítjuk az érdekegyeztetés folyamatait a szakszervezetekkel.

III.5.2. Közúti, folyami és légi közlekedés

Az elmúlt húsz év:
▼ A pazarló autópálya-építések mellett elmaradt az alacsonyabb rendű utak korszerűsítése.
▼ Elmaradt a Duna magyarországi szakaszán a hajózhatóság megvalósítása.
▼ Leállt a járműgyártás.
▼ Elmaradt a korszerű parkolási rendszerek kialakítása.
▼ Megállt a közlekedési járműpark korszerűsítésre.
▼ A légi közlekedést a kormányzat az elmúlt 20 évben teljesen elhanyagolta.

A szebb jövő:
▲ A Magyar Köztársaság által vállalt nemzetközi kötelezettségnek megfelelően javítjuk a Duna magyarországi szakaszának hajózhatóságát.
▲ Közvetlen kapcsolatot alakítunk ki a vízi közlekedés és a vízgazdálkodás között.
▲ Kezdeményezzük a Dunát a Tiszával összekötő, feladatát tekintve többcélú mesterséges csatorna megépítését, ami megoldja az öntözéssel és a belvízlevezetéssel kapcsolatos problémákat, és alkalmassá válik hajózási célokra is.
▲ Gondoskodunk a korábban megsemmisített belvízelvezető csatornák megépítéséről, a meglévők karbantartásáról.
▲ Országos információs út- és közműtérkép rendszert készítünk, megjelölve az utak állapotát, a felújítási munkákat, a bejelentéseket, a fejlesztési-karbantartási terveket, valamint a forgalmi és baleseti statisztikákat.
▲ Ahol ez elegendő, a költséges autópályák építése helyett előtérbe helyezzük a 2x2 és a 3 forgalmi sávos úthálózat fejlesztését.
▲ A parkolási rendszerek erőteljes fejlesztésével és a közösségi közlekedési eszközök korszerűsítésével tehermentesítjük a városi forgalmat. Elősegítjük mélygarázsok, parkolóházak építését, csökkentjük a szolgáltatásmentes fizetőparkolók számát.
▲ A működési-forgalmi adatokból, valamint a kiszolgáló háttérköltségek egyensúlyából származtatott használati díjrendszert dolgozunk ki és vezetünk be.
▲ A közutak teherforgalmát a szabályzók szigorításával csökkentjük, az okozott társadalmi költségeket a tranzitforgalom díjtételeibe építjük be. Fokozottan támogatjuk településelkerülő útvonalak létesítését.
▲ Az újonnan bevezetett eredetvizsgálati rendszer helyett visszaállítjuk a régit.
▲ A hazai kutatás-fejlesztés erőteljes támogatásával és munkahelyek létesítésével nemzetközileg is versenyképes járműgyártás fejlesztését segítjük elő.
▲ Felülvizsgáljuk a Malév és a Budapest Airport privatizációs koncesszióba adásának körülményeit, a befektető által ígért fejlesztéseket számon kérjük, és biztosítjuk az ágazat munkavállalóinak további foglalkoztatását.
▲ A vidéki repülőtereket önkormányzati tulajdonban kívánjuk tartatni. Hasznosításukra a térség érintett vállalkozóinak bevonásával kidolgozzuk a megfelelő finanszírozási formát.
▲ Az útépítéseknél a pályázati rendszer átalakításával megszüntetjük az indokolatlanul sok alvállalkozói szintet, és garantáljuk az alvállalkozók kifizetését. Oly módon szigorítjuk a műszaki követelményeket, hogy az elkészült útfelületek tíz évig költségmentesek legyenek az állam számára.

III.5.3. Budapest közlekedése

Az elmúlt húsz év:
▼ Megfelelő város- és közlekedéstervezés hiányában Budapest a gyors, biztonságos és kulturált közlekedésre alkalmatlanná vált.
▼ A főváros lakosságának mintegy tizede az agglomerációba költözött, budapesti munkavégzéssel. A megnőtt ingázás terheinek megoldására még csak javaslat sem született.
▼ A fővárosi közösségi közlekedésben a rendszerszemlélet alig valósult meg, a Budapesti Közlekedési Szövetség gyerekcipőben jár.
▼ A közösségi közlekedési járművek műszaki állapota kiszámíthatatlanná tette a közlekedést.

A szebb jövő:

▲ Szükségessé vált az egyéni és közösségi közlekedési lehetőségek minőségi megújítása, a közlekedési infrastruktúra fejlesztése, az optimális járathálózat és a megfelelő járatsűrűség kialakítása.

▲ A nagyvárosokban a közlekedés céljára igénybe vehető közlekedési terek lényegében elfogytak. Terjeszkedni, új közeledési tereket kialakítani már csak a föld alatt lehet. Új közlekedési tereket (pl. alagutak, eltérő szintű csomópontok, közúti aluljáróhoz kapcsolódó parkolóházak) alakítunk ki a városok területei, terei alatt.

▲ A fővárosban kiemelten támogatjuk a kötött pályás közlekedés fejlesztését. Gyors kapcsolatot hozunk létre a belváros, a külső kerületek és a városkörnyéki települések között, a városközpontok ismét működőképessé válnak, és jelentősen csökken a gépjárműforgalom, a levegőszennyezés, a balesetek száma.

▲ A felszín alatti és feletti kötöttpályás közlekedés alkalmas a belváros teheráruigényének célba juttatására is.
A városkörnyéki teheráru-terminálokkal való összeköttetés eredményeként a városok kényszerforgalma jelentősen csökken.

▲ Az M0 budai szektor nyomvonalát a jelenlegi tervezetthez képest a Budai Tájvédelmi Körzetet elkerülve javasoljuk megvalósítani, 3 forgalmi sávos kialakítással, autópályákra vonatkozó tervezési jellemzőkkel.

▲ A metróvonalakat tovább vezetjük a városhatár irányában a felszín közelében vagy a felszínen.

▲ Magas színvonalú kötöttpályás kapcsolatot alakítunk ki a belváros és a repülőterek között.

▲ A közösségi közlekedésben valós tartalmat adunk a Budapesti Közlekedési Szövetségnek. Általánossá tesszük az időalapú díjszabást és vonzóbbá a kombinált bérleteket. Az integrált közösségi közlekedést a menetrendek összehangolásával, a ráhordó szerep növelésével és a jelenleg kihasználatlan infrastrukturális kapacitások vállalatok közötti közös kiaknázásával támogatjuk.

▲ A főváros és az agglomeráció közösségi közlekedését rendszerszemléletben kezeljük, bevonva és érdekeltté téve a Budapest körüli településeket is a fejlesztésben és működtetésben.

III/6. Virtuális vívmányok

Informatikai program

- Teljes körű elektronikus ügyintézési rendszerek bevezetése
- A nyilvános adatok interneten történő közzététele
- Önálló hazai kutató-fejlesztő központok létrehozása
- A külföldtől való függés csökkentése
- Új munkahelyeket teremtünk és támogatjuk a munkaerőképzést
- A szélessávú hálózathoz való hozzáférés lehetőségének alanyi joggá tétele

Informatikai alapvetések

Az informatika és a kommunikációs technológia (IKT) a XXI. század motorja. Az élet minden területén jelen vannak: közbiztonság, közigazgatás, gazdasági élet, egészségügy, környezetvédelem, közlekedés, energetika, mezőgazdaság, sport, oktatás, kultúra. Stratégiai fontosságú iparág Magyarország számára, mert kevés olyan terület van, amelynek annyira meghatározó szerepe lenne az élet minden területén, mint az IKT szektornak. Az elmúlt 8 évben ez a szektor adta a hazai gazdasági növekedés csaknem 25%-át, és gazdasági súlya folyamatosan nő: jelenleg a hazai össztermék majdnem 10%-át teszi ki.
Az IKT szektor jó növekedési képességgel rendelkező, nagy hozzáadott értékű ágazat, mely folyamatos növekedést mutat 2005 óta: évi 5-6%-os ütemet diktálva globálisan. Ennél is nagyobb jelentőségű a termelési és szolgáltatási folyamatokba beépülő infokommunikációs technológia növekedésgyorsító hatása: elemzések szerint napjainkban a GDP-növekedés 40-50%-a az IKT alkalmazások egyre szélesedő és mélyülő folyamatba integrálására vezethető vissza.
Hazánk jelenleg mély gazdasági és társadalmi válságban van. Az előző kormányzatok elhibázott gazdaságpolitikájának eredményeképpen az állam működése drága és pazarló. A közigazgatás és az élet számos területén túlburjánzó bürokrácia uralkodik. Az információkhoz való hozzájutás lehetősége kevesek kiváltsága. Nyilvános információkat olyan zárt adatformátumokban tárolnak, amelyhez adott esetben csak egy gyártó fizetős szoftverével lehet hozzáférni, ez pedig sérti a nyilvánosság és az esélyegyenlőség elvét. Az elektronikus ügyintézés lehetősége jelenleg mintegy 800 ezer regisztrált felhasználó számára áll nyitva, a lakosság többsége nem él, nem élhet vele.
A jelenlegi helyzetben kiemelten fontos a magas hozzáadott értékű termékek és szolgáltatások fejlesztése, bevezetése és a magyar IKT cégek piacra jutásának elősegítése. A nemzeti önállóság megőrzésének és a külföldtől való függőség csökkentésének is fontos pillére a hazai, magyar érdekeket szolgáló informatikai kutató-fejlesztő bázis és az önálló magyar informatikai ipar. Jelenleg az iparágba befektetett tőke legnagyobb része nem az innovációt támogatja, hanem a már működő és piacon bevezetett termelést.
Az elmúlt évtizedek hibás döntéseinek következtében hazánk informatikai fejlesztő és megoldásszállító helyett a multinacionális cégek piacává vált. Évi több tízmilliárd forintot költünk olyan rendszerek beszerzésére, amelyeket magunk is elő tudnánk állítani akár felhasználva, továbbfejlesztve a jelenleg is elérhető, nyílt forráskódú rendszereket.

A fejlett nyílt forráskódú IKT használatával az állami szféra, a háztartások és a vállalkozások is hatékonyabban és költségtakarékosabban működhetnek. Ezen rendszerek bevezetésével a magyar állami szférában évi 15-20 milliárd forint megtakarítás érhető el csak a licencdíjak megspórolása révén.
A magyar IKT munkaerőpiacon jelentős minőségi és mennyiségi szakemberhiány mutatkozik, amely a növekedést is korlátozza. 2012-re akár 15 000-16 000 fő informatikai szakember is hiányozhat a szektorból, ezért fontos az utánpótlás képzésének mielőbbi megkezdése. A jelenlegi képzési tematika azonban csak lassan követi a technológiai fejlődést és a piaci igényeket. Fontos lenne a munkaerő kereslet-kínálat felmérése az egyes szakmák/szakirányok szerint, és az eredmény alapján az felsőoktatási és szakképzési programok átalakítása. A munkaerőhiányt a gazdasági válság csak súlyosbítja, hiszen az állásukat elvesztő szakemberek tudása viszonylag gyorsan elavul, így nem tudnak újra elhelyezkedni.
A lakosság számítógép ellátottsága alacsony, a magyar háztartások kb. 55%-a rendelkezik személyi számítógéppel, és kb. 45%-a internet-hozzáféréssel. Az informatikai készségek hiánya a gazdaság és a társadalom számára jelentős károkat okoz, a munkavállalók számára pedig egyre komolyabb hátrányt jelent az elhelyezkedésnél.
A távközlési és internetszolgáltatások relatív magas ára szintén gátja a gazdasági fejlődésnek. Az alapinfrastruktúra a települések több mint egyharmadán mindössze egy szolgáltató révén biztosítottak, amely a monopolisztikus helyzet révén gátlója a valódi verseny kialakulásának és az árak csökkentésének. (Több országban az alapinfrastruktúra állami kézben van, amelyet a szolgáltató cégek azonos feltételekkel vehetnek igénybe. Egy technológiai váltás esetére megfontolandó az erre a modellre való átállás.) Mindezek miatt fontos a valódi verseny élénkítése, amely az ár csökkenését is magával hozza. A vezetékes alapinfrastruktúra fejletlensége (szűk csomópontok) miatt az ország több száz településen széles sávú szolgáltatás nem nyújtható. Ezen szűk csomópontok felszámolása a bevezetendő elektronikus közigazgatás miatt is kiemelt fontosságú.

Az elmúlt húsz év:

▼ A hazai informatikai ipar folyamatos leépülése.

▼ Széttagolt, szervezetlen állami informatikai beszerzések és fejlesztések érdemi gazdaságossági és megtérülési számítások nélkül. Az érdemi központi koordináció hiánya.

▼ A külföldtől való szinte teljes függőség kialakulása mind eszközpark, mintaszoftverek tekintetében.

▼ Közbeszerzési monopóliumok kialakulása révén az állami források megcsapolása.

▼ Az állam működésével kapcsolatos érdemi információk monopolizálása.

A szebb jövő:

▲ Minden beruházáshoz kötelező kezdeti és célértéket, gazdaságossági és megtérülési kritériumrendszert határozunk meg, valamint gazdaságossági és megtérülési számításokat végzünk, majd az elért eredményeket összehasonlítjuk a célértékekkel.

▲ Támogatjuk az informatikai alapkutatásokat állami kutatóintézetek felállításával. A kutatási eredmények mindenki számára azonos feltételekkel lesznek elérhetők. Támogatjuk az iparági kutatóintézetek, globális kutatóhálózatok és kutatószövetségek felállítását.

▲ Nyílt forráskódú rendszereket és dokumentumformátumokat vezetünk be az állami szektorban, illetve támogatjuk elterjedésüket az állampolgárok és a gazdasági élet szereplői részére. Nyilvános állami információkat csak nyílt dokumentumformátumokban, illetve nyílt szabványokon keresztül hozzáférhető rendszereken tárolunk.

▲ Nyílt, szabványos interfészt hozunk létre, amely lehetővé teszi külső alkalmazások számára az önkormányzati, adóhivatali, banki és az egyéb közérdekű rendszerekkel történő kommunikációt.

▲ Az állami pénzből kifejlesztett önkormányzati célszoftvereket elérhetővé tesszük az összes önkormányzat részére, ezzel kiküszöbölve a párhuzamos és pazarló fejlesztéseket.

▲ Ha egy feladatra van azonos funkcionalitású és birtoklási költségű zárt és nyílt forráskódú szoftver, akkor kötelezően a nyílt forráskódú szoftvert választjuk.

▲ Minden, az állami szférában keletkezett információt – amelynek titkosításához nem fűződik méltányolható érdek – nyílttá, elérhetővé és kereshetővé teszünk egy központi adatbázisban.

▲ Megteremtjük a közigazgatási rendszerek bármely telekommunikációs eszköz igénybevételével való elérhetőségét.

▲ Teljes körű internetes közigazgatás révén leépítjük az állami bürokráciát.

▲ E-magyarorszag.hu hozzáférést hozunk létre a személyi okmányok cseréjénél mindenkinek. Ennek révén várhatóan jelentős tömegek kerülnek bevonásra az elektronikus közigazgatási szolgáltatások résztvevői közé.

▲ @magyarorszag.hu e-mail címet és személyes webtárhelyet biztosítunk minden e-magyarorszag felhasználónak.

▲ Amennyiben egy adott munkakör távmunkában is elvégezhető, a munkavállaló jogosult lesz a távmunkát választani.

▲ Hátrányos helyzetű és fogyatékkal élő munkavállalók részére kedvezményes eszközt és internetet biztosítunk a távmunkavégzés elősegítésére.

▲ Megteremtjük az elektronikus ajánlattétel és az elektronikus versenytárgyalás lehetőségét a közbeszerzéseknél.

▲ Minden, az állampolgárt érintő adatváltozásról elektronikus értesítést küldünk az e-magyarorszag rendszeren keresztül (pl. ingatlan tulajdoni lap változása, állandó vagy ideiglenes lakóhely létesítése a tulajdonon).

▲ Megteremtjük az ügyvédek és közjegyzők számára a bemutatott személyi iratok azonnali elektronikus ellenőrzési lehetőségét.

- ▲ Országos, mindenki számára ingyenesen hozzáférhető környezetszennyezési térképet és adatbázist hozunk létre.
- ▲ Visszaszorítjuk a levélpostai reklámanyagokat és helyette környezetkímélő internetes szóróanyagok elterjedését ösztönözzük.
- ▲ Kialakítjuk a betegutak menedzselését, az orvosi adminisztráció csökkentését lehetővé tevő korszerű informatikai rendszert, központi információs és egészségmegőrző portált hozunk létre.
- ▲ A digitális aláírás használata terén hazánk az EU-n belül az utolsók között van. Új, integrált, chipkártyás igazolványt hozunk létre, amely idővel kiválthatja a személyi igazolvány, a jogosítvány, a tb-kártya és az adókártya funkcióit, illetve rendelkezik beépített elektronikus aláírás funkcióval, amellyel online írható alá szerződés vagy adható be kérvény.
- ▲ Internetes távoktatás elterjesztése révén bekapcsoljuk a hátrányos helyzetűeket a közép- és felsőoktatásba. Támogatjuk az élethosszig tartó tanulás lehetőségét távoktatás segítségével.
- ▲ Minden iskolában a nyílt forráskódú rendszerek használatát oktatjuk az informatikai tantárgyak keretében.
- ▲ Általános iskolai informatikaoktatás révén elősegítjük az alapkészségek mielőbbi elsajátítását.
- ▲ A Magyarországon bevezetett elektronikus közigazgatási szolgáltatások használatát is oktatjuk az informatikai tantárgyak keretében, ingyenes ECDL vizsgát biztosítunk minden érettségizőnek.
- ▲ Összehangoljuk a képzési kínálatot és a piaci igényeket, mert jelenleg a kettő nem fedi egymást.
- ▲ Fejlesztjük az iskolai IKT infrastruktúrát és nagy sebességű internet-hozzáférést biztosítunk minden iskola számára. Bevezetjük az IKT eszközök használatát az informatikaoktatáson kívül más tantárgyak oktatásába is. Ennek érdekében informatikai továbbképzésben részesítjük a pedagógusokat, és fejlesztjük a digitális tananyagokat.
- ▲ Támogatjuk a magyar nyelvű internetes televíziók és rádiók elterjedését.
- ▲ Támogatjuk a teljes körű elektronikus kereskedelem elterjesztését az elektronikus beszerzés, számlázás, fizetés és adóbevallás propagálásával.

IV. Igazságos és gyarapodó társadalom

IV/1. A nemzet építőköve

Család- és népesedéspolitikai program

- A családtámogatás rendszerének radikális átalakítása
- Családi adózás bevezetése
- Főállású anyaság intézményének bevezetése
- Az anyák munkahelyi elhelyezkedésének támogatása
- A nyugdíjrendszer átalakítása

Család- és népesedéspolitikai alapvetések

Magyarország népesedési helyzete válságos, mára hazánk Európa legkedvezőtlenebb népesedési helyzetű országa lett. A demográfiai válság két fő oka a drasztikus népességcsökkenés és a társadalom demográfiai öregedése.
Az 1980-as évek eleje óta tartós népességcsökkenés alapvetően két okkal magyarázható: a termékenység csökkenésével és a magas halandósággal. A termékenység az 1980. évi 1,91-ről 2007-re 1,32-re csökkent, miközben a nemzet lélekszámának szinten tartásához 2,1-es mutató lenne szükséges. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy száz nő viszonylatában a reprodukcióhoz szükséges 210 gyermekszülés helyett ma csak 132 valósul meg.
Az elmúlt évtizedben jelentősen kitolódott az első gyermeket vállaló édesanyák életkora is, jelenleg a nők többsége 30 éves kor körül szüli első gyermekét. Ennek következtében bár sok nő vágyik több gyermekre, a munkahelyük elveszítésétől tartva nem mernek egynél több gyermeket vállalni. A termékenység csökkenésének hátterében számos egymással összefüggő tényező áll: az ún. rendszerváltás óta eltelt időszakra jellemző létbizonytalanság, a társadalmi és gazdasági átalakulás nehézségei, az otthonteremtéssel, a gyermekneveléssel járó anyagi terhek, az oktatás idejének kitolódása, a nők és a férfiak családi, illetve munkaerőpiaci szerepének módosulása, valamint az általános értékválság és az individualizmus kóros terjedése.
A születéskor várható élettartam és halandósági viszonyaink tekintetében ugyancsak Európa sereghajtói vagyunk. Ennek oka a magyar társadalom általános rossz egészségi állapotában, az egészségügyi ellátások (pl. gyógyítás, megelőzés) lezüllesztésében, valamint az egészségkockázatot jelentő életvitel elterjedésében keresendő. Alapvető nemzetpolitikai problémát jelent a belső népességen belüli arányok eltolódása is, ami a demográfiai problémák kezelése céljából támogatott bevándorlás és a pozitívan diszkriminált kisebbségek – elsősorban a gyorsan, messze az országos átlag felett szaporodó cigányság – miatt alakult ki.
Hazánk népesedési válságát politikai elitjének nemzetromboló tevékenysége is mélyítette. A balliberális kormányzatok még az önálló család- és népesedéspolitika gondolatáig sem jutottak el, és a rosszul feltett kérdésekre a szociálpolitika eszköztárából rossz eszközök választásával feleltek. A jobboldali kormányzatokban megvolt a jó szándék a problémák megoldására, és számos kezdeményezésük előremutató volt. A radikális szemléletváltást és cselekvést azonban ők sem vállalták, így politikájuk összességében csak szerény mértékű korrekciót eredményezett.
Az elhibázott évtizedeknek köszönhetően reálisan azzal kell számolni, hogy a népességcsökkenés folyamatának megfordítására az elkövetkező 2-3 évtizedben kevés esély van. A Jobbik célja ugyanakkor, hogy radikális és következetes társadalom- és családpolitikával a csökkenés ütemét lassítsa, majd leállítsa, középtávon pedig elindítsa a népesség növekedését. Ehhez elsősorban a társadalom alapvető egységét jelentő család védelmére van szükség, a deviáns magatartásformákat és alternatív együttélési normákat hirdető családellenes liberális támadásokkal szemben. Elengedhetetlen az átláthatatlan családtámogatási rendszer újragondolása is a gyermekvállalás ösztönzésére, és a megélhetési gyermekvállalás jelenségének visszaszorítására. A Jobbik ezért – a gyermeknevelés terheinek és társadalmi hasznosságának adórendszerben történő elismerésével – a családi adózás bevezetését tervezi. Fontosnak tartjuk új elemként a főállású anyaság intézményének megteremtését, valamint az anyaságot vállaló nők munkaerőpiacra történő visszatérésének megkönnyítését. A nyugdíjrendszer átalakításával új alapokra fektetjük a nyugellátást, amely a gyermekvállalást ösztönözve közvetlenül megteremtené a generációk egymás iránt viselt felelősségét.

IV.1.1. A családtámogatási rendszer átalakítása és a családi adózás

Az elmúlt húsz év:

▼ Az elmúlt húsz évben Magyarországon mély és válságos demográfiai helyzet alakult ki, amelyre politikai elitünk nem tudott megoldást találni.

▼ A népesedés- és családpolitika hiánya, valamint az általános értékválság, az individualizmus erőszakos terjesztése, a család intézménye ellen elkövetett sorozatos támadások együttes hatására a gyermekvállalás időben kitolódott, mértéke a nemzet fennmaradását már rövidtávon veszélyeztető szintre zuhant.

▼ A családtámogatási rendszer átláthatatlan, bonyolult és kiszámíthatatlan, ráadásul a gyermeknevelési támogatások összege a rendszerváltás óta szimbolikus mértékre zsugorodott.

▼ Alapvető problémát jelent, hogy a gyermeknevelési támogatások a magyarság gyermekvállalási hajlandósát nem ösztönzik, amíg a cigányság biztos jövedelemforrásként tekint a gyermekszülésre.

A szebb jövő:

▲ Az új családtámogatási rendszer alapját a választható családi adózás bevezetése teremtheti meg, amit a Jobbik gondos előkészítés után tervez életbe léptetni. Lényege, hogy az állam a gyermeknevelés anyagi terheit oly módon kívánja enyhíteni, hogy a családban élő adózók összevont személyi jövedelemadó-alapjukat a családban élők számával arányosan csökkenthetik. Az adókedvezmény mértékét úgy állítjuk be, hogy egy átlagos keresetű, három gyermeket nevelő család lényegében adómentességet élvezzen.

▲ A gyermekvállalási hajlandóság növelése érdekében mind a gyedet, mind a gyest a gyermek három éves koráig folyósítjuk az összeg jelentős növelése mellett. Az egyszeri anyasági támogatást megtartjuk, mértékét növeljük.

▲ A családi pótlékot – a családi adózás bevezetéséig – a 3. gyerektől adókedvezménnyé alakítjuk. Az ideiglenesen munka nélkül maradó vagy rendesen dolgozó, de alacsony jövedelmű családfenntartóknál negatív adó formájában biztosítjuk a megfelelő létbiztonságot.

▲ A rászorultsági alapon járó szociális támogatásokat a szociális kártya egyidejű alkalmazásával folyósítjuk. Az ilyen jellegű támogatások folyósításának fontos kritériuma lesz, hogy felhasználása ellenőrizhető legyen, és megköveteljük a szülők együttműködését a szociális ellátó rendszerrel, védőnővel, óvodai és iskolai intézményekkel.

▲ Célunk, hogy a bonyolult és nehezen átlátható gyes, gyed és gyet rendszerét középtávon a főállású anyasági támogatás (FAT) intézménye váltsa ki. A Jobbik elképzelései szerint főállású anyasági támogatásra az válna jogosulttá, aki gyermeke megszületése előtt meghatározott idejű munkaviszonnyal rendelkezett. A FAT a legkisebb gyermek 8 éves koráig járna és összege minimum a legutolsó munkahelyi bér 80%-a lenne. A FAT felső határát egyéb feltételek fennállásának függvényében a minimálbér kétszerese körül tervezzük meghúzni.

IV.1.2. Anyák munkahelyi elhelyezkedésének támogatása

Az elmúlt húsz év:

▼ Az elmúlt évtizedekben nem történt kísérlet arra vonatkozóan, hogy a munkáltatókat a gyermeket nevelő nők alkalmazására ösztönözzék.

▼ A bölcsődei férőhelyek korlátozott száma nem teszi lehetővé a nők visszatérését a munkaerőpiacra.

A szebb jövő:

▲ Támogatjuk a családbarát munkahelyeket és a dolgozni akaró anyák munkaerőpiaci hátrányának felszámolását. A Jobbik Magyarországért Mozgalom gyermekenként 20%-os munkaadói járulékfizetési kedvezmény (a munkáltató által munkabér után fizetendő összes járulékra vonatkozóan) bevezetésével kívánja elősegíteni az anyák foglalkoztatását, és szülés utáni újbóli elhelyezkedését. Ez az intézkedés jelentősen javítaná az anyák munkaerőpiaci helyzetét, és csökkentené a félelmet attól, hogy gyermekvállalás után elveszítik az állásukat, és így bátrabban vállalnának gyermeket.

▲ Célunk, hogy a bölcsődei férőhelyek száma is az igényeknek megfelelően bővüljön, hogy azok a nők, akik vissza szeretnének térni a munkába, megtehessék ezt. Ezért az óvodákhoz hasonlóan, ezt az ellátást is államilag finanszírozott kötelező önkormányzati feladattá kívánjuk tenni.

IV.1.3. A nyugdíjrendszer átalakítása

Az elmúlt húsz év:

▼ Az elmúlt években a politikai cselekvés a demográfiai öregedéssel kapcsolatban kizárólag a nyugdíjrendszer átalakításáról szóló vitákra korlátozódott. Érdembeli változás nem történt.

▼ Az egyre gyarapodó számú nyugdíjas szavazatait megnyerni kívánó politikai gesztusok rendre felülírják a nyugdíjrendszer átalakításának égető szükségességét.

A szebb jövő:

▲ A népesedéspolitikai célok függvényében újragondoljuk a nyugdíjrendszert, különös tekintettel a mélyülő demográfiai válságra. Mint ismeretes, a jóléti államokra jellemző nyugdíjrendszer alapvetően csak demográfiai egyensúly és magas foglalkoztatás mellett lehet működőképes, vagyis csak akkor, ha az eltartók száma közelít az eltartottak számához.

▲ A kötelező magánnyugdíj-rendszert megszüntetjük és visszavezetjük az állami rendszerbe oly módon, hogy az egyéni számlavezetés megmarad.

▲ A pártállami időkben vezető tisztséget betöltött személyek nyugdíját, valamint az alaptalan vagy indokolatlan korengedményes és rokkantsági ellátásokat felülvizsgáljuk, és átcsoportosítjuk a kisnyugdíjak emelésére.

▲ Körültekintő előkészítés után javasolni fogjuk a szülőtámogatási életjáradék bevezetését, ami a nyugdíjrendszer új kiegészítő forrása lesz. A javaslat lényege, hogy a felnőtt gyermekek személyi jövedelemadójuk egy meghatározott részét

közvetlenül a szülők, nevelők részére utalják, ezáltal is ösztönözve a társadalomban a gyermekvállalási hajlandóságot.

▲ A gyermeket nevelő és emellett dolgozó anyák társadalmilag hasznos áldozatvállalását az államnak is elismerésben kell részesítenie, ezért az anyáknak nyugdíjkorkedvezményt biztosítunk.

IV/2. Szolidaritás és felelősség

Szociálpolitikai program

- Erős állami szerepvállalás a szociálpolitikában
- Az otthonteremtés prioritásként kezelése
- Segély és támogatások munkához és egyéb feltételekhez kötése
- A hajléktalanok helyzetének javítása
- A fogyatékossággal élők helyzetének javítása

Szociálpolitikai alapvetések

Az egyéni önérdek által vezérelt szabad, természetes társadalmi és gazdasági folyamatok gyakran olyan nemkívánatos következményekkel járnak, amelyek az egész társadalomra kihatnak. A szociálpolitika legfontosabb feladata, hogy az egyének és családok szintjén megteremtse a létbiztonságot, védje a káros gazdasági és társadalmi hatásoktól. Ennek megfelelően a szociálpolitika nem más, mint jövedelemjuttatás a piac megkerülésével, aminek lehetőségét az állami beavatkozás biztosítja, lehetőleg kizárólag csak a rászoruló egyének és közösségek számára.

A Jobbik szociálpolitikai felfogása egy régi keresztényszociális elven alapszik: az állam közvetlenül csak akkor avatkozik be, ha az egyén, illetve a család lehetőségei már kimerülnek. Amikor azonban szükség van a beavatkozásra, akkor erős állami szerepvállalás kell. Olyan segítségről van szó, mely elősegíti az egyén kezdeményezőképességét a magasabb társadalmi szinten lévő szervezetekkel szemben, illetve annak segítségét az adott közjó eléréséhez. Az erős állami szerepvállalás nem azt jelenti, hogy az állam közvetlenül tartja fenn a szociális ellátórendszerét, hanem azt, hogy az állam az önkormányzatok és a történelmi egyházak, valamint a szakmai civil szervezetek normatív támogatásán keresztül gondoskodik az intézményhálózat biztonságos működéséről. Az egyházak jellegüknél fogva a legalkalmasabbak a szociális és karitatív feladatok ellátására. Lehetőséget teremtünk a történelmi egyházak egészségügyi ellátásba való nagyobb mértékű bevonására a fekvőbeteg-ellátás, illetve kórház-üzemeltetés területén is.

A családtámogatások, valamint a szociális alap- és szakellátások kiemelt támogatása mellett – a történelmi egyházak fenntartói támogatásán kívül – az önkormányzatokat, ezen belül is a megyei önkormányzatokat kívánjuk erősíteni. Ez nemcsak a megyék erősítését jelentené a magyar hagyományoknak megfelelően, hanem a szociálpolitika területén – elsősorban a szociális szakellátást illetően – a megyei önkormányzatok kötelezően ellátandó szociális feladatait, intézményfenntartói kötelezettségeit is biztonságossá tenné. A legrászorultabbak szociális ellátása ugyanis elsősorban a megyei önkormányzatok hatáskörébe tartozó feladat.

Mára nyilvánvalóvá vált, hogy a balliberális, az egyéni szabadságjogokat túlhangsúlyozó szociálpolitika zsákutcába jutott. A nyugati jóléti társadalmak mintájára szolidaritási elven és alanyi jogon járó segélyezések és támogatások rendszere tovább nem tartható fenn. A Jobbik ezért olyan igazságos, nem pedig jóléti szociálpolitikát hirdet, amely az egyéni jogok mellé kötelezettséget is rendel, és olyan ösztönzőkre, szabályozókra épül, amelyek a társadalmon való élősködés helyett a talpra állás és öngondoskodás útjára terelnek.

Mindent megteszünk az önhibájukon kívül nehéz helyzetbe került családok segítéséért, de a segélyezetteknek is tudomásul kell venni, hogy nemcsak állampolgári jogok, hanem állampolgári kötelezettségek is vannak. Azok a segélyezettek, akik ezt az alapelvet nem tartják be, nem vehetik el a tisztes szegénységben élők elől a támogatásokat.

IV.2.1. Segély helyett munkát: aki nem akar dolgozni, ne is egyék!

Az elmúlt húsz év:

▼ A szociálpolitika irányát tabuk által övezve, a politikai napi érdekek és a belőlük fakadó ködösítések határozták meg, egyes káros társadalmi jelenségekkel kapcsolatban még a helyes kérdések felvetése sem történt meg.

▼ A négyéves ciklusokban gondolkodó politikai pártok többnyire saját szavazóbázisuk kiépítésének eszközét látták a szociálpolitikában.

▼ A támogatások és a segélyek nem az ösztönzésre, a rászorultak talpra állítására összpontosítottak, a segélyek felett diszponáló szervezeteket jó esetben csak a hatékonytalan és költséges bürokrácia, rossz esetben a korrupció jellemzi.

A szebb jövő:

▲ Radikális változást tervezünk a jelenlegi igazságtalan szociálpolitikában. Célunk, hogy minden munkaképes személy kizárólag munkavégzés ellenében legyen jogosult segélyre.

▲ A sorsukon változtatni akaró, a felkínált munkát elfogadó nehéz helyzetben lévő egyéneknek és családoknak a szociális kártya országos bevezetésével minden lehetőséget megadunk a jobb életkörülmények megteremtésére és az uzsorabűnözés megszüntetésére.

▲ A segélyezési politikánk célja, hogy ne szoktasson senkit függőségre. A cél az önfenntartásra való törekvés, mely elősegíti az emberekben az önbecsülés erősítését, így segítve egy egészséges társadalom kialakulását. Pénz helyett pénzkereseti lehetőséget kívánunk biztosítani, amihez szükséges az átképzések, képzések és a munkaközvetítés célszerűbb és hatékonyabb megszervezése.

▲ Azoknak a személyeknek, akiknek egészségi állapota megfelelő és munkaképes korúak, de nem hajlandók a tudásuknak megfelelő felkínált munkát elvégezni, semmilyen készpénzjuttatást nem adunk.

▲ A készpénzsegélyek nagy részét természetbeni juttatásra alakítjuk át, és havi helyett heti rendszerűvé tesszük.

▲ Minden önkormányzatnál olyan saját közmunkaprogram kialakítását szorgalmazzuk, amely konkrétan kijelöli az elhelyezkedni nem tudók számára a munkákat, amiért cserébe azok munkabért kapnának. A tevékenység fontosságára tekintettel a közmunkákat regionális és országos szinten is koordinálni szükséges, aminek szervezetrendszerét a munkaügyi központok adják majd.

▲ Felül kívánjuk vizsgálni a munkanélküli segélyezés rendszerét is, a tartós munkanélküliség semmiképpen nem finanszírozható segélyből.

▲ Fontos célunk a különböző segélyekkel való visszaélések felszámolása. Mindenki tisztában van vele, hogy pár tízezer forintért már rokkantsági nyugdíjra lehet jogosultságot szerezni, és az ingyenes parkolási engedélyek kiadása is így történik. Ezeket az engedélyeket felülvizsgáljuk.

IV.2.2. Otthonteremtés

Az elmúlt húsz év:

▼ Az elmúlt két évtized alatt csak szimbolikus kezdeményezések történtek a családok otthonteremtési lehetőségeinek előmozdítása érdekében.

▼ A régi, „szocpol" néven ismert lakástámogatási rendszer feltételei többször és következetlenül módosultak az elmúlt években, mígnem ez évtől meg is szűnt.

▼ Magyar családok tízezrei váltak a külföldi bankok és a külföldi építőanyaggyártók áldozataivá a svájci frank, euró, jen alapú és egyéb, a lakosság számára értelmezhetetlen finanszírozási gyakorlat, a rosszul működő pénzügyi felügyelet és a kamatplafon hiánya miatt.

▼ A lakásépítési támogatásokra fordított, a pénzintézeteknek jutatott évi több százmilliárd forint értékű kamattámogatások nagy része az építőanyag-gyártókat, illetve a hitelező pénzintézeteket gazdagította, és csak részben jutott el a támogatásra jogosultakhoz.

A szebb jövő:

▲ Országos lakásépítési programot indítunk az önkormányzatok bevonásával a családi házas lakásépítés – mint legmagasabb kategóriájú élettér – minél szélesebb körű megvalósítása érdekében.

▲ Megfelelő szabályozó rendszerrel, adókedvezményekkel, a vállalkozói és a magánszféra bevonásával bérlakásépítési programot indítunk. A bérleti díj mértékét államilag szabályozzuk és kedvezményrendszert is kialakítunk a lakásberuházásoknál alkalmazott magyar gyártású építőanyagok, valamint magyar tulajdonú kis- és középvállalkozások bevonásának elősegítésére.

▲ Központosítjuk a kamattámogatást annak érdekében, hogy annak haszonélvezői csak magyar állampolgársággal rendelkező, magyarországi lakóhelyű végfelhasználók legyenek.

▲ A devizahitelek folyósítását a lakásépítési piacon azonnal leállítjuk.

▲ A hosszú távú lakásfinanszírozás biztosításához létrehozzuk az állami jelzálogintézetet.

Remény a panelben lakóknak

A „panelproli" kifejezés valamikor a 2000-es évek elején honosodott meg, amikor nyilvánvalóvá vált, hogy a parlamenti pártok csupán nehezen terelhető birkanyájnak tartják a panelben élőket. Nem kérdezik, nem szólítják meg őket, a problémáikkal nem foglalkoznak, legfeljebb csak néhány szórólapig és csak egy szavazat erejéig fontosak a pártok számára.
A lakótelepeken élők sorsával, életszínvonaluk javításával a jelenlegi parlamenti pártok mindig csak a választási kampányok jöttével kezdtek foglalkozni. Az itt élők hiszékenységét, elkeseredettségét kihasználva százmilliárdokat ígértek a panellakások felújítására, melynek jó, ha az egyötöde megvalósult. Hivatkoztak mindenre: forráshiányra, az EU-s támogatások lassúságára, a pályázatok feltételeire. Magyarázat persze mindenre van, de az ígéretek a szavazatokért végtelenek. Aztán, aki nyert, az visszakozott, aki vesztett, az panelprolizott.

Ám az európai parlamenti választások után a nagy pártok rémülten vették tudomásul, hogy a Jobbik kiemelkedő eredményeket ért el a panelkörzetekben. Értetlenül kérdezgették egymástól: „Hogyan lehetséges ez?" A válasz egyszerű: a panelben élő emberek nem ostobák és televíziófüggők, mint amilyennek gondolták őket. Mindennap tapasztalták azt a lenéző magatartást, melyet a politikai elit tanúsított velük szemben.
A parlamenti politika megbélyegezte a panelben élőket, ellentétben a Jobbikkal, amely társadalmi helyzettől függetlenül a nemzetben gondolkodók összefogását vállalta magára. Ezért egyáltalán nem volt meglepő, hogy a panelben élők bizalmat szavaztak az EP-választásokon az új erőnek, amely mindenkire számít az ország építésében. A Jobbik határozott célja, hogy végre kezdjük el a panelben lakók szebb jövőjének az építését is.
A Jobbik megvalósítja a panel lakótelepek lakosságának rehabilitációját és integrációját. Utunk ehhez: a műszaki, egyben esztétikai felújítás, a fenntartási költségek lakossági terheinek csökkentése, a városszerkezeti integráció keretében a lakótelepek és közösségi funkcióik fejlesztése, a nemzettestbe tartozás tudatának építése, biztosítása. Konkrét programunk van a panelvilág élete problémáinak megoldására: tovább csökkentjük a távhődíjakat az erőművi termelés jogi szabályozásával, és lakótelepi kedvezményes árat vezetünk be a víz, csatorna és szemétszállítás díjaira. A lakótelepi közösségi terek fenntartására közmunkaprogramokat szervezünk, a lakótelepi biztonság megteremtését pedig a rendvédelmi szervek feladatainak újraszervezésével oldjuk meg. Nélkülözhetetlen a jelenlegi pályázati rendszer jelentős mértékű átalakítása, egyszerűsítése. Alanyi jogúvá tesszük a panelfelújításokhoz adandó állami támogatások egy meghatározott részét, kiemelten támogatjuk a panel passzívház programot, a közösségi terek és intézményrendszerek újratervezését, a városszerkezetbe integrálást az EU-s források hatékony felhasználásával.

IV.2.3. A fogyatékossággal élők is teljes életet élhessenek!

Az elmúlt húsz év:

▼ Magyarországon nincsenek pontos adatok a fogyatékossággal élők helyzetéről.

▼ A rendszerváltás óta tartó folyamatos gazdasági visszaesés eredményeképpen csökkenő foglalkoztatás a fogyatékossággal élők, megváltozott munkaképességűek munkaerőpiaci helyzetére hatványozottan hatott.

▼ A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását és munkaerőpiacon való elhelyezkedését a kormányzatok egyfajta szankcionálási rendszeren keresztül kívánták megvalósítani, ami önmagában nem elégséges.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik a fogyatékossággal élők számára biztonságos életkörülményeket, segítő és szolidáris államot ígér. A fogyatékossággal élőket tekintjük a ténylegesen rászoruló embereknek, akiknek olyan segítséget kínálunk, hogy az ne sértse azok önbecsülését.

▲ Támogatjuk a fogyatékossággal élő személyeket és közösségeket napi életvitelükben, rehabilitációjukban, foglalkoztatásukban és erős szakmai intézményi hátterükben.

▲ Felgyorsítjuk és befejezzük a közintézmények akadálymentesítését, támogatjuk a fogyatékossággal élő embereket képviselő szakmai és civil szervezetek működését és az önálló életvitel mindennapjait garantáló állami hátteret.

▲ A szociális szolgáltatókat, az intézményrendszert átláthatóvá és a fogyatékossággal élő, megváltozott munkaképességű emberek számára könnyebben elérhetővé tesszük.

▲ A fogyatékossággal élő gyermekek és fiatalok számára bővítjük a nappali és a bentlakásos intézményeket és a rehabilitációs foglalkoztatások körét bővítjük.

▲ Megemeljük az ápolási díjak összegét, és annak az értékét a mindenkori minimálbérhez rögzítjük.

▲ A fogyatékossági támogatást jelentős mértékben megemeljük.

▲ A korai szűrést és fejlesztést elősegítő komplex intézményeket hozunk létre, a fiatalok önálló életkezdését támogató átmeneti intézményeket működtetünk.

▲ Kiemelt állami támogatást biztosítunk (járulék- és adókedvezmény formájában) azoknak, akik támogatóként vagy foglalkoztatóként segítik a megváltozott munkaképességű emberek társadalmi integrációját.

IV.2.4. A hajléktalanok helyzetének javítása

Az elmúlt húsz év:

▼ A szinte mindenhol felbukkanó hajléktalanok látványa Budapest és a városok sajátosságágává vált az elmúlt két évtizedben.

▼ Az elmúlt években jelentősen csökkentek a hajléktalanok ellátására fordított állami, önkormányzati, valamint pályázati források.

▼ Az utcán élők helyzetét kihasználva kialakult az ún. koldusmaffia, amely üzletággá tette mások nyomorát.

▼ Az ún. rendszerváltás óta az önkormányzati bérlakások aránya óriási mértékben esett vissza, a lakásfenntartási támogatások Magyarországon még a minimális szintet sem érik el.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik álláspontja szerint a hajléktalanellátás célja nem lehet más, mint hogy a fedél nélkül maradt emberek előbb-utóbb lakáshoz, de legalább lakhatási lehetőséghez jussanak.
▲ Felszámoljuk a mai korrupt gyakorlatot, amely szerint a hajléktalan-ellátás címén kapott pénzzel visszaélnek, ám a hajléktalanokon ténylegesen nagyon kevesen és keveset segítenek.
▲ Szorgalmazzuk az utcán élő, rehabilitáció utáni emberek szükséglakáshoz jutását. Kiépítjük a beteg és magatehetetlen, sorsukról nem tehető, nem rehabilitálható emberek biztonságos hajléktalanellátó intézményeit.
▲ Megszervezzük a hajléktalanok lehetőség szerinti belső foglalkoztatását, arra törekszünk, hogy a legszegényebb magyar ember se éljen az utcán.

IV.2.5. Minél szélesebb foglalkoztatást!

Az elmúlt húsz év:

▼ A foglalkoztatáspolitika az egyik olyan terület, ahol a legtöbb a visszaélés. A képzési támogatások területén óriási pénzpazarlás és visszaélések tapasztalhatók.
▼ A munkaügyi-központok igen nagy apparátust tartanak fenn, mégsem tapasztalunk mögöttük aktív cselekvést.
▼ Az átképzések jelenleg sokszor feleslegesek, egy felmérés szerint a képzéseken részt vett, munka nélkül maradt emberek e nélkül is el tudtak volna helyezkedni, míg a többieknek az elhelyezkedési esélyei nem javultak lényegesen.

A szebb jövő:

▲ Elvégezzük a foglalkoztatáspolitika és az ilyen célú támogatások (képzési támogatások) rendszerének teljes felülvizsgálatát, és hasznosulásukat hatékonyabbá tesszük.
▲ A munkaügyi központok működését eredményességük javítása érdekében átszervezzük, hogy alkalmasabbak legyenek a munkavállalók és munkaadók közötti kapcsolatfelvételre, a közvetítésre és az érdekképviseletre.

IV/3. A munka becsülete

Munkaügyi program

- Az európai uniós munkaügyi irányelvek kritikus elemzése
- A szakszervezetek befolyásának és önállóságának növelése
- A feketén foglalkoztatás intézmények felszámolása
- A munkavállalók jogi védelmének intézményes megerősítése

Munkaügyi alapvetések

Szemléletünkben az ember nem profittermelő eszköz, tárgy, hanem méltósággal rendelkező személy, akinek az életében, küldetésében a munka fontos, központi szerepet tölt be. A munka az ember- és közösségközpontú felfogásban egyfelől ugyan az önfenntartás szükséges eszköze, másfelől azonban arra kell törekedni, hogy ne kizárólag a létfenntartás anyagi alapjait szolgálja, hanem méltóság, öröm, megbecsültség-érzés forrása is legyen. Ideális esetben az embernek a munkáját küldetése részeként kell felfognia, megfelelő, az emberi méltósággal összeegyeztethető körülmények között, s természetesen a létfenntartásra, a család fenntartására elegendő mértékű tisztességes jövedelemért. A munka világa, a munkavégzés középpontjában nem a profitteremtésnek, a hatékonyságnak, a versenyképességnek kell állnia, hanem az embernek, a méltósággal és küldetéssel rendelkező embernek. Az államnak kötelessége munkavállaló polgárait megvédeni az embertelen profitmaximalizáló törekvésekkel szemben.
Mind a munkavállaló, mind a munkaadó méltósággal és küldetéssel rendelkező személy, akiknek egymással szolidaritásban, egymás érdekeit lehetőség szerint tiszteletben tartva, együttműködve kell tevékenykedni. A munkavállalónak lehetőség szerint rálátása kell, hogy legyen a munkaszervezet életére, a folyamatokra, s lehetőség szerint képesnek kell lennie befolyással lenni, hatni a folyamatokra.
A magyar munkavállalók egyre inkább az uniós irányelvek hatásának vannak kitéve. Egyrészt a hazai jogalkotás is ezeket az irányelveket követi, másrészt ezekkel találkozik a magyar munkavállaló, ha más uniós országba megy dolgozni. Sajnos ezek az irányelvek a munkavállalók számára általában nem kedvező irányba alakulnak. A régi tagállamok nem vagy csak jelentősen átszűrve veszik át azokat, de az új tagállamok egy része átveszi őket azonnal, és ezen a téren a magyar jogalkotás többnyire sajnos az élen jár. Ugyanez érvényesül a kollektív munkajogban is, ahol cél a szakszervezeti képviselet és jogosítványrendszer leépítése a kollektív szerződés intézményével együtt oly módon, hogy az üzemi tanácsi rendszer kerüljön előtérbe, azonban a vállalati vezetésben való részvétel nélkül.

Mindezek alapján a Jobbik feladata kettős. Az Európai Parlamentben minden lehetőséget fel kell használni az oly sokat emlegetett európai értékeket felrúgó munkaügyi irányelvek megváltoztatására. Másrészt az irányelvek hazai törvényerőre emelése és a belső jogszabályok megalkotása során a munkavállalói szempontokat erőteljesen kell érvényesíteni.

A Jobbik fellép az egyenlő bánásmód szabályainak megsértésével szemben. Támogatjuk a nők és a férfiak azonos bérezését és az önfoglalkoztatói minőségben foglalkoztatottaknak a munkavállalókkal egyenlő bánásmódba való részesítését. Ez valamennyi határozott időben foglalkoztatott részére a rendes, azaz az ún. tipikus munkaviszonyban álló munkavállalókkal történő minden irányú azonos, azaz egyenlő elbánást írt elő.

Támogatjuk azokat a munkaügyi elveket, amelyek a lehető legteljesebb foglalkoztatás megvalósítását szolgálják, ugyanakkor nem kötik indokolatlanul gúzsba munkáltatók kezét. Erősíteni kell a határozatlan időre szóló munkaviszony intézményét a határozott időre szóló munkaviszonnyal szemben, amelyet leginkább azért alkalmaznak, mert végkielégítés és felmondási járandóság nélkül tudnak a munkáltatók megszabadulni a munkavállalóktól azokra az időkre, amikor a termelés csökken vagy a szolgáltatások iránt csökken a kereslet.

Indokolt munkavállaló-barátabbá tenni a kiküldetés (a munkáltató munkavállalóját egy más munkáltatónak átengedi), vagy az átirányítás (saját vállalaton belül más munkakör ellátására való utasítás) szabályait, akár az uniós irányelv szerinti munkaügyi hivatali hozzájárulás intézményének bevezetésével. A munkaerő-kölcsönzés szabályait úgy kell módosítani, hogy a visszaélésszerű alkalmazás kizárt legyen, és teljes körűen meg kell szüntetni a kölcsönzött és saját állományú munkavállalók jogai közötti indokolatlan különbségeket.

A munkaidő, a pihenőidő és a szabadság vonatkozásában ellenezzük, hogy készenlét, ügyelet, folyamatosan vagy több műszakban üzemelés és idénymunka esetében kollektív szerződés előírhassa a heti 65 órás munkaidőt, más esetekben pedig a munkavállalóval történő eseti megállapodás alapján lehessen a munkaidőt ilyen mértékre felemelni. Mivel a Munka Törvénykönyvéből is kikerült az előírás, hogy a heti túlmunka a 8 órát, a napi pedig a 4 órát nem haladhatta meg, ezért ezeket felülvizsgáljuk.

A Jobbik azt támogatja, hogy a munkáltatóknak erős szakszervezetek és üzemi tanácsok legyenek a partnerei, ezért ellenezzük, hogy a magyar munkajogba szó szerint beillesztették az európai üzemi tanácsról szóló uniós irányelvet. Ez ugyanis azt teszi lehetővé, hogy a multinacionális cégek az általuk átvett vállalatokban kizárják a szakszervezeteket az egyeztetések folyamatából, és közvetlenül olyan üzemi tanácsokkal tárgyaljanak, amelyeknek csekély részvételi joga van a vállalatok vezetésében.

Az elmúlt húsz év:

▼ A jelenleg hatályos Munka Törvénykönyvet általában a munkáltatók érdekeit védve módosítgatták.

▼ A szakszervezeti vagyon jelentős része eltűnt.

▼ A munkáltatók számos esetben fenyegetéssel, sztrájktöréssel kísérelték meg a sztrájk ellehetetlenítését.

▼ A szakszervezetek anyagilag kiszolgáltatottá váltak a munkáltatótól, ezért hitelességük és hatékonyságuk is komoly csorbát szenvedett. Egy részük visszaél a tagság passzivitásával, valós érdekvédelmet nem folytatnak, összefonódnak a munkáltatóval.

▼ A hazai termelő- és feldolgozóipar felszámolása és privatizálása eredményeképp 1990 óta több mint egymillió munkahely szűnt meg.

▼ 1997-ben az alkalmi munkavállalók fekete foglakoztatásának megszüntetését törvénnyel szabályozták, az újonnan elfogadott törvény az egyszerűsített foglalkoztatásról visszaélésekre ad lehetőséget, kiskapukat hagyott.

▼ A munkaügyi és munkavédelmi hatóságok ellenőrző és bírságolási gyakorlata a multinacionális cégeknek kedvez, a kiszabott bírságok nem állnak arányban a jogsértések súlyával és nem bírnak visszatartó erővel

▼ Munkáltatói jogsértés esetén évekig tartó munkaügyi jogvita vár a munkavállalóra, nem teljes körű illetékmentességgel.

A szebb jövő:

▲ Olyan Munka Törvénykönyvet kell megalkotni, amely a munkavállalók érdekeit fokozottabban védi, de egyúttal nem köti gúzsba a tisztességes munkáltatókat.

▲ A Munka Törvénykönyve munkavégzésre vonatkozó szabályaitól való eltérés lehetőségét megfelelő keretek között (pl.: arányos ellentételezés) a kollektív szerződés mellett az üzemi tanács által megköthető üzemi megállapodás számára is lehetővé tesszük, megszüntetve ezzel a szakszervezeti kényszert olyan munkáltatóknál, ahol a munkáltató és a munkavállalói közösség egymással meg tud állapodni.

▲ Bevezetjük a vasárnapi pihenőnap kötelező kiadását minden olyan munkakörben, amely nem az alapvető létszükséglet (pl. közüzemek) kielégítését szolgálja, vagy amelyet a gyártási technológia szigorúan vett műszaki követelménye nem indokolja.

▲ Keményen szankcionáljuk a sztrájktörés szervezését és a sztrájktörést.

▲ Fokozottabb munkajogi védelemben részesítjük a rendes felmondás esetére a kiskorú gyermeküket egyedül vagy egyedüli keresőként eltartó munkavállalókat és a szakszervezeti tisztségviselőket.

▲ A munkavédelmi és munkaügyi ellenőrzéseket megszigorítjuk, a bírságolási összeget megemeljük a vállalkozások gazdasági ereje arányában. Kiterjesztjük a jogsértő munkáltatók vezetőinek felelősségét, a munkavédelmi és munkaügyi ellenőrzésekbe bevonjuk az érdekvédelmi szervezeteket.

- ▲ Megszüntetjük a szakszervezeti vezetőknek a munkáltató felé fennálló anyagi kiszolgáltatottságát.
- ▲ A munkaügyi perekben széles körben illetékmentességet biztosítunk a munkavállalók számára, erősítjük az évekig tartó munkaügyi perek helyett a peren kívül vitarendezést elősegítő intézményeket (pl. Munkaügyi Közvetítői és Döntőbírói Szolgálat).
- ▲ Támogatjuk és fejleszteni kívánjuk a munkavállalók munkajogi védelmét, a már működő Jogpont hálózatot, annak fejlesztését.
- ▲ Támogatjuk a rászorulók számára a munkaügyi perek ügyvédi képviseleti díjának megelőlegezését.
- ▲ A fekete foglalkoztatás felszámolására valóban alkalmas szabályokat alkotunk.

IV/4. Vissza a cigányútról

Cigánypolitikai program

- A cigányság helyzetének állapotfelmérése
- A cigányság visszavezetése a törvények, a munka és az oktatás világába
- A szociális segélyezés ösztönző jellegű átalakítása
- A cigány fiatalok oktatásának erősítése, ha kell integrációval, ha kell szegregációval
- Az OCÖ feloszlatása és megreformálása, a cigány érdekképviselet teljes újragondolása
- A cigánybűnözés felszámolása
- Az egyházak és civil szervezetek erőteljesebb bevonása a cigányság felzárkóztatásába

Cigánypolitikai alapvetések

Politikai hovatartozástól függetlenül mindenki egyetért abban, hogy a magyar-cigány együttélés kérdése a magyar társadalom egyik, ha nem a legsúlyosabb problémája. A magyar helyzet sajátossága, hogy az elmúlt évtizedekben nemhogy előre mutató lépések nem történtek, hanem éppen ellenkezőleg, a helyzet tovább romlott, az ország egyes területein az elviselhetetlenségig. A megoldás felé vezető úton az első lépés mindig a diagnózis felállítása, és mivel ez nálunk elmaradt, így nincs miért csodálkozni a tragikus állapotokon.

Az érdemi diagnózis felállítását nehezíti, hogy a vitateret teljes mértékben a „politikailag korrektnek" nevezett nyelvezetet használó balliberális ideológusok és szakértők töltötték ki, akik az érdemi diskurzusra törekvőket játszi könnyedséggel rasszistázzák le, és kerülik el velük érveik ütköztetését. Miután ezt megtették, a cigányproblémát rendre hamis színben festik le, amelyben a cigányság mint szegény, szerencsétlen áldozat, a magyarság pedig mint fajgyűlölő, intoleráns agresszor jelenik meg. Miközben a magyar társadalom történelme során számtalanszor bizonyította, hogy toleráns, befogadó nemzet, bizonyos körök folyamatosan előítéletességről cikkeznek. A Jobbik álláspontja szerint a magyar társadalomban meglévő rossz érzések nem prekoncepciók, hanem tapasztalatok. Szintén akadályozza a szembenézést, hogy a politika az elmúlt húsz évben úgy tekintett a cigányságra, mint olcsón megvásárolható szavazókra, akik problémáját – bár mindenki tisztában volt vele – a választás után a szőnyeg alá söpörték, és hagyták, hogy az tovább éljen premodern társadalmi keretei között.

Az első feladat tehát az őszinte helyzetfelmérés. Az igazság kimondása, bármilyen fájdalmas is. A cigányság jelenlegi állapotában ma Magyarországon egy időzített bomba. Ha nem történik azonnali és érdemi beavatkozás, ez a probléma hazánkat polgárháborúba sodorhatja. A cigány társadalom többsége a törvények, a munka és az oktatás világán kívül él, ahonnan a jelek szerint sokuknak nem csupán lehetősége, hanem szándéka sincs a kitörésre. Valós felmérések híján nem tudunk biztosat, csupán sejtjük, hogy ezekben a közösségekben milyen érzelmi viszonyulások élnek a többségi magyar társadalom felé. Generációk nőttek fel úgy, hogy nem látták a szüleiket munkába menni. Félő, hogy a cigány társadalom egy része már egyáltalán nem vágyik sem integrációra, sem munkára, sem tanulásra, csupán a társadalom által biztosított segélyekre.

A Jobbik szerint a cigánykérdés komplex probléma, így kezeléséhez is komplex programra van szükség. Egyrészről a legsürgetőbb feladat a cigánybűnözés felszámolása a megfelelő rendvédelmi eszközökkel. A cigánybűnözés fogalma természetesen nem azt jelenti, hogy minden cigány bűnöző lenne. Nem jelenti tehát sem a cigányság kollektív megbélyegzését, sem rasszizmust, hiszen a jelenség mögött nem genetikai meghatározottság, hanem sajátos szociokulturális háttér értendő. Ez egy kriminológiai fogalom, mely szerint vannak erre a kisebbségre speciálisan jellemző bűnelkövetési formák (pl. az uzsorázás, késelés, tömegverekedés, színesfémtolvajlás), amelyek speciális kezelést igényelnek. A cigánybűnözés elszenvedői nem egyszer maguk is cigányok. A Jobbik – történelmi áttörést hozva – kimondta és kimondja, amit mindenki tud, csak a „politikai korrektség" jegyében elhallgattak: létezik a cigánybűnözés, sőt burjánzik Magyarországon. Ezt pedig kemény fellépéssel fel kell számolni. A Jobbikot mindezek kimondásáért pont azok bélyegezték szélsőségesnek, akik a maguk szélsőségesen neoliberális gazdaságpolitikájukkal a foglalkoztatás olyan mértékű csökkenését idézték elő, hogy a cigányság felnövő generációi egyre kevésbé láthatják a munkát elsődleges megélhetési forrásnak, majd a „megélhetési bűnözés" hazug kategóriájának megalkotásával mintegy erkölcsi felmentést adtak a bűnözés több formájára.

A rend megteremtése mellett a felemelkedés és a jogkövetés lehetőségét is biztosítani kell számukra: a szociális, foglalkoztatási és oktatási rendszert kell úgy átalakítani, hogy az a törvények betartására, a munka és az oktatás világába való visszatérésre ösztönözzenek. Ebben a folyamatban a politika helyett kiemelt szerepet szánunk a keresztény egyházaknak és a civil

szférának, amelyek könnyebben és gyorsabban lehetnek képesek párbeszédet kialakítani a cigánysággal. A párbeszédhez persze két fél szükséges, hiteles cigányvezetők híján ugyanis nagyon nehéz lesz eredményeket elérni.

Az elmúlt húsz év:

▼ Az ún. rendszerváltozáskor a cigányság tömegei veszítették el munkájukat, és a megváltozott helyzetnek nem tudtak, nemegyszer nem is akartak megfelelni. Elképesztő méretű munkanélküliség lépett fel, amelyet csak tetézett az iskolázottság hiánya vagy alacsony szintje.

▼ A cigányság a pozitív diszkrimináció révén olyan mesterséges áldozatszerepbe került, amely lehetőséget adott számára, hogy ne is kelljen törekednie érdemi teljesítményre a társadalmon belül.

▼ A cigányságon belül megjelent a megélhetési gyermekvállalás, amely révén ezek a családok újabb és újabb gyermekeket vállaltak az ezért járó családtámogatásokért.

▼ Cigány fiatalok tömegei nőttek fel úgy, hogy a szüleiket nem látták dolgozni, ők maguk pedig nem jártak iskolába.

▼ A cigányság az ország számos pontján olyan elviselhetetlen kriminológiai nyomás alá helyezte az ott élőket, amelyet a kormányzat nem akart és nem is tudott kezelni.

▼ A főképp a baloldal által önző politikai célokból felhergelt cigányságban kialakult az a kép, hogy a magyarság – amely egyébként hatalmas anyagi erőfeszítéseket tett az integrációra – az ellenségük, így a magyarokkal szembeni agresszív cselekedeteiket nemegyszer faji indíttatás vezette.

▼ A cigánybűnözés fogalmának megélhetési bűnözéssé nyilvánításával a cigányság szinte morális felmentést kapott a bűnözői életforma követése alól.

▼ A cigányság érdekképviseleti rendszerét a hazai pártpolitika gyorsan maga alá gyűrte, kontraszelekciót beindítva a cigányvezetők kiválasztódásában.

▼ A parlamenti pártok „díszcigányok" felmutatásával igyekeztek jelezni a probléma iránti érzékenységüket, de valójában semmilyen érdemi lépés megtételére nem volt meg bennük az akarat és a bátorság.

▼ A beilleszkedni nem tudó, összeférhetetlen és oktatást nehezítő gyermekek problémájával küzdő önkormányzatokat, iskolákat a szegregáció vádpadjára ültetik, bírságolják a megoldás lehetőségének biztosítása helyett.

> A cigányság integrációja a többségi társadalomba való beilleszkedést jelenti, amit már kis gyermekkorban el kell kezdeni, az óvodában, az iskolában. Számos közelmúltbeli iskolaügy mutat rá arra, hogy az integráció vakbuzgó és adott körülmény mérlegelésétől független erőltetése mind a cigányság érintett tagjainak, mind a többségi magyarságnak is rossz. Az oktatási intézményeknek hathatós szakmai támogatást és pénzügyi eszközöket kell adni ahhoz, hogy az oktatásban való részvétel alkotmányos jogát a helyi viszonyok figyelembevételével tudják érvényesíteni. Elfogadhatatlan az összeférhetetlen gyerekek problémájával küzdő önkormányzatoknak, iskoláknak a szegregáció vádpadjára ültetése és bírságolása a megoldási lehetőségének biztosítása helyett. Tehát a teljes tanulási-képzési folyamatot végig kell gondolni, hogy minél több cigány fiatal jusson el a munkaerőpiacon keresett képzettséghez.

A szebb jövő:

▲ Átfogó és mélyreható felmérést kell készíteni a cigány kisebbségről, kitérve annak lélekszámára, családi állapotaira, demográfiai dinamikájára, iskolázottságára, bűnözéshez való viszonyára, a többségi társadalommal kapcsolatos attitűdjeire, az integrációhoz való hozzáállására.

▲ A cigánybűnözés felszámolása céljából szükségesnek tartjuk a rendőrség megerősítését és a csendőrség felállítását.

▲ A szociális segélyek helyett munkát, adott esetben közmunkát kell adni mindenkinek, aki képes a munkavégzésre.

▲ A segélyeket nem szabad készpénzben kifizetni, hanem azt szociális kártyán keresztül kell eljuttatni a segélyezetthez, ezáltal kizárva, hogy az erre a célra fordított adóforintok rossz helyre kerüljenek.

▲ A megélhetési gyermekvállalás visszaszorítása érdekében a családi pótlékot a 3. gyermektől felfelé adókedvezménnyé kell alakítani. Minden gyermeknevelési támogatást iskoláztatási kötelezettséghez kell kötni.

▲ Az erőltetett integráció helyett a differenciált oktatást támogatjuk, mert a jelenlegi rendszer mindenkit visszahúz a leginkább beilleszkedni nem képes gyerekek szintjére. (Ez nem kizárólag cigányprobléma, de ott jelentkezik tömegesen.) A differenciált képzésben ugyanakkor mindkét irányban átjárást kell biztosítani, lehetőséget adva a kiemelkedésre. A cigánykérdéssel érintett iskoláknak hathatós szakmai támogatást és pénzügyi eszközöket kell adni ahhoz, hogy az oktatásban való részvétel alkotmányos jogát a helyi viszonyok figyelembevételével tudják biztosítani.

▲ A cigányság integrációja a többségi társadalomba való beilleszkedést jelenti, amit már kis gyermekkorban el kell kezdeni, az óvodában, az iskolában.

▲ Az iskolai közösségi normákat rendszeresen megsértőkkel szemben szükség van hatékony szankciórendszerre (kizárás a tanításból, javító-nevelő intézet végső esetben).

▲ Támogatjuk a cigány pedagógusok képzését és alkalmazását a cigányok által sűrűn lakott települések iskolájában. Ehhez szükséges az állami ösztöndíjrendszer felélesztése, amely már az általános iskola végén fel tudja karolni az arra fogékonyságot mutató, tehetséges cigánygyerekeket, illetve akár külön középiskola létrehozása, ahol speciális előképzést kaphatnak a főiskola előtt. Egy ilyen programra jelentős uniós források lennének megmozdíthatók.

▲ Azonnali megoldásként – alkalmassági felmérést és tanfolyami képzést követően – munkába kell állítani képesítés nélküli cigány pedagógusokat, ami segítséget jelenthet az akkut munkanélküliségre is, illetve a közmunka-program egyik speciális válfaját képezheti.
▲ A teljes tanulási-képzési rendszert úgy kell megreformálni, hogy minél több cigány fiatal jusson el a munkaerőpiacon keresett képzettséghez.
▲ A jelenlegi Országos Cigány Önkormányzatot fel kell oszlatni, intézményét meg kell reformálni a cigány önkormányzatiság teljes újragondolása mellett. Olyan új érdekképviseleti rendszert kell kialakítani, amely elődjével ellentétben nem merül ki az erre a célra szánt közpénzek eredmény nélküli felélésében.
▲ A keresztény egyházak és a civil szervezetek számára szigorú feltételek és még szigorúbb ellenőrzés mellett pályázati források biztosítása a cigányságnak a törvény, a munka és az oktatás világába való visszavezetése céljából.

IV/5. Jövője csak egészséges nemzetnek van

Egészségpolitikai program

- Az emberek egészsége a nemzet legfőbb erőforrása, egyben a nemzeti célok megvalósításának legfontosabb feltétele.
- Célunk a nemzet egészségének helyreállítása, a nemzetfogyás megállítása, a rossz egészségi mutatók javítása.
- A fő halálozási okok visszaszorítása az egészség védelmén és megőrzésén, a betegségek megelőzésén és gyógyításán keresztül.
- Egyenlő eséllyel elérhető egészségügyi ellátás mindenki számára a gyógyítás körülményeinek javításával, az egészségügyi ellátórendszer biztonságossá tételével.
- Várt eredmény: az emberek átlagéletkorának növelése tíz évvel.
- Tisztes megélhetési lehetőségének biztosítása az egészségügyben dolgozók számára.

Egészségpolitikai alapvetések

A Jobbik egészségfilozófiai alaptétele az ember- és közösségközpontú gondolkodás, mely nem azt kérdezi, mi a jó a profit, a pénz, a verseny szempontjából, hanem hogy mi a jó az emberek szempontjából. Az ember csak egészséges állapotában képes fejlődő, a nemzeti kultúrát megőrző és ápoló társadalmat kialakítani.
Az egészségügyet sújtó problémahalmaz felszámolásához egy közmegegyezést tükröző új, az egészséget érintő minden ágazatra kiterjedő társadalmi szerződés alapján kívánunk hozzákezdeni. E társadalmi szerződésben többek között az állampolgárok ama döntésének teljesítésére vállalunk kötelezettséget, miszerint szándékoznak-e elsőbbséget adni az egészségük ügyének, és ha igen, milyen mértékben.
Programunk eredményes megvalósításához elengedhetetlen, hogy javuljon az emberek egészségtudatos magatartása.
Nem támogatjuk az egészségügy működtetésére szánt közpénzből az egészségügyi intézmények funkcionális privatizációját, azaz profitérdekeltséggel történő működtetését. Az alapellátás és a járóbeteg-ellátás vállalkozásban történő működtetését nem tekintjük profitérdekeltségűnek.
Megengedhetőnek tartjuk ugyanakkor, hogy a társadalombiztosítás a hiányzó kapacitásokra privát kórházakkal vagy egyéb diagnosztikai, terápiás intézményekkel szerződjön a közszolgáltatásra megállapított ellentételezés fejében.
A fogantatástól az élethosszon át a halálig tartó egészségmegőrzésre vonatkozó feladatokat (pl. a várandósok gondozása, az anya- és csecsemőgondozás, az iskolai egészségügy, a foglalkozás-egészségügy, az idősgondozás, a kötelező védőoltások, a járványmegelőző intézkedések, az egészségesekre vonatkozó szűrések) az állam hatáskörében kívánjuk megtartani csakúgy, mint a veleszületett vagy szerzett egészségkárosodásuk miatt a társadalombiztosítás által nem támogatott módon huzamosabb ideig szakgondozásra szoruló állampolgárok ellátásával járó feladatokat.
Határozottan elutasítjuk a társadalombiztosítás privatizációját, valamint az erre irányuló burkolt szándékokat is. A társadalmi egészségbiztosítást az egészségügyi közszolgáltatás és közfinanszírozás olyan nemzeti intézményrendszerének tekintjük, amely kifejezi és egyben elősegíti az emberek egymás iránti szolidaritását és együttműködését, a társadalom együvé tartozását, végül intézményesíti a népegészségügyet és a közforrások optimális felhasználását is.
A társadalmi egészségbiztosításnak – mivel az egymással szolidaritást vállaló emberek jóvoltából létezik – értelemszerűen az emberek, a teljes társadalom egészségét kell szolgálnia a társadalom ellenőrzése és irányítása alatt működő önkormányzatként. Egységes, zárt, átlátható működését olyan törvényi háttérrel szükséges biztosítani, amely a társadalombiztosítási kassza illetéktelen felhasználására irányuló politikai kísérleteknek még a lehetőségét is kizárja.
Ahhoz, hogy a szükséges humánerőt a pályára tudjuk vonzani, a pályán és az országban tudjuk tartani, az ágazat dolgozóinak munkakörülményeit és egzisztenciális helyzetét javítani szükséges.

IV.5.1. A magyarság egészségi állapota

Az elmúlt húsz év:

▼ A lakosság születéskor várható élettartama közép-európai összehasonlításban is alacsony.

▼ Az egészségben megélt életévek száma nem emelkedik.

▼ Az egyébként elkerülhető egészségkárosodások csökkenésének hiánya miatt folyamatosan romlik az emberek életminősége.

▼ Az egészségre kockázatot jelentő tényezők, körülmények nem javulnak.

▼ Csupán deklaráció szintjén létezik az egészségmegőrzés és a betegségmegelőzés.

▼ Kirívóan magas a népesség fogyása.

▼ Európai összehasonlításban rosszak a megbetegedési és halálozási mutatóink.

▼ Az állampolgárok alkotmányos jogai folyamatosan sérülnek az egészségmegőrzésre, betegségmegelőzésre, a munkaképesség fenntartására, az egészségügyi ellátáshoz való egyenlő hozzáférésre, a gyógyításra, az idült megbetegedések gondozására, a munkaképesség helyreállítására vonatkozóan.

A szebb jövő:

▲ Az egészségmegőrzés, a betegségmegelőzés és a gyógyítás feladatait komplexitásukban kezelő egészségpolitikánk és az egészséget érintő egyéb szakpolitikáink révén kívánjuk elérni, hogy

- javuljanak a születéskor várható életkilátások,
- növekedjenek az egészségben megélt életévek,
- fékeződjön az életminőség romlása,
- az elkerülhető egészségkárosodások hatásai kiküszöbölhetők legyenek,
- megálljon a nemzet népességfogyása,
- csökkenjen a megbetegedések és halálozások száma,
- csökkenjenek az emberi egészségre kockázatot jelentő tényezők, körülmények hatásai,
- gyarapodjon a nemzet egészségkultúrája,
- fokozódjon az emberek egészségtudatos magatartása.

▲ Prevenciós programjaink végrehajtásával a társadalom számára nagy megterhelést jelentő népbetegségek csökkentését célozzuk meg. Kiemelt hangsúlyt helyezünk a szűrésekre, az azokon való részvétel ösztönzésére és az egészséges életmód és táplálkozás népszerűsítésére.

IV.5.2. Kormányzati egészségpolitika

Az elmúlt húsz év:

▼ A kormányzó politikai pártok egyikének sem volt valódi egészségpolitikája. Az általuk hangoztatott politikai alapelvek formálisnak bizonyultak, ezért az emberi élet és az egészség ügye a gyakorlatban továbbra is háttérbe szorult.

▼ A kormányzatok felelős döntéshozói koncepciótlan, olykor felelőtlen rögtönzésekkel avatkoztak be az egészségügy folyamataiba, egy kormányzati cikluson belül akár több alkalommal is.

▼ Pillanatnyi politikai és gazdasági érdekeknek megfelelő jogszabályi változtatásokkal, finanszírozási reformnak álcázott pénzelvonásokkal, esetenként kézi vezérléssel akadályozták a rendszerszerű működést és zavarták meg az egymásra épülő egészségügyi ellátások összhangját.

▼ Az állam nem sokat tett az emberek egészségtudatos magatartásának kialakításáért, fejlesztéséért. Elmaradtak az egészségi állapotot alapvetően meghatározó, de nem az egészségügy körébe tartozó, például a környezetkárosítás csökkentését vagy a munkakörülmények javítását szolgáló intézkedések.

A szebb jövő:

▲ Korcsoportonként felmérjük az egészséggel kapcsolatos egyéni, családi, közösségi és társadalmi szükségleteket.

▲ Folyamatosan értékeljük az egészséget fenyegető kockázatokat, és meghatározzuk a kockázatkezelés módozatait.

▲ A fentiek alapján, több időtávra kiterjedően, egy Nemzeti Egészségügyi Fejlesztési Terv keretében meghatározzuk

- az egészségügy ellátási szintjeit (alapellátás, járó- és fekvőbeteg-szakellátás),
- az egyes ellátási szinteknek megfelelő intézményi és személyi hátteret,
- az ellátás tényleges költségeit, a bérköltségeket is beleértve,
- az egyének és közösségek egészségtudatos magatartása kialakításának különféle módozatait.

▲ A kialakított Nemzeti Egészségügyi Fejlesztési Terv végrehajtására – miután tartalmát megvitattuk a szakmával és a betegképviseletekkel – társadalmi szerződést kötünk.

▲ Az egészségügyi fejlesztések pénzügyi fedezetét a Nemzeti Egészségügyi Fejlesztési Alap bevételeiből biztosítjuk.

▲ Az Alap az egészségügyi tőkegazdálkodás felelőseként rendelkezne a központi költségvetésben egészségügyi felhasználásra tervezett valamennyi pénzeszközzel, valamint a kedvezményes állami hitelfelvételek és állami kibocsátású kötvényekből származó, az EU-pályázatok önerejét kitevő, valamint az egészségipar GDP-hez való hozzájárulásának

bizonyos hányadát kitevő pénzeszközökkel.

▲ A Nemzeti Egészségügyi Fejlesztési Terv megvalósítása során az egészségügy működtetésnek finanszírozását az alábbi forrásokból fedezzük:

- a társadalombiztosítás egészségpénztári bevételei (biztosítási járulékok),
- az állam által fizetendő normatív támogatások,
- egyes, az egészségre ártalmas termékek jövedéki adójának meghatározott hányada,
- a társadalombiztosításnak juttatandó vagyon hozadékai.

▲ A finanszírozás tervezésénél a költségvetési szemléletű tervezésről áttérünk a funkcionális szemléletű tervezésre, figyelembe vesszük az egészségi szükségleteket kielégítő kapacitások kialakításába és fejlesztésébe befektetett tőke megtérülésének, az ellátó intézmények működtetése során felhasznált eszközök és anyagok visszapótlásának, a humánerő megtartását és utánpótlását szolgáló bérjellegű kiadásoknak költségeit, valamint az egészségmegőrzés és a betegségmegelőzés azon feladatait is, amelyeket egészségügyön kívüli ágazatoknak kell végrehajtaniuk.

▲ A kórházon kívüli definitív ellátási készség szélesítésében határozzuk meg a járóbeteg-szakellátás fejlesztési irányát. E koncepcióba kívánjuk beleilleszteni az egynapos sebészetet és a nappali kórházi ellátást is, melynek keretében egyes kezelések (pl. az infúziós kúrák, vércukor beállítás) bent alvás nélkül is lefolytathatók.

▲ Őszintén és reálisan fogjuk meghatározni a közösségi felelősségvállalás mértékét, s a térítésmentesen igénybe vehető ellátások körét és igénybevételük rendjét.

▲ Működésében és feladataiban megerősítjük az alapellátást, melynek fejlesztési irányát az egy beteg ellátására jutó tiszta orvosi idő emelésére vonatkozó szándékunkkal kívánjuk megszabni. Ennek érdekében megfelelő képesítésű szakdolgozókkal kívánjuk bővíteni az alapellátó csoportokat.

▲ Rendezni kívánjuk az orvosok működtetési jogára vonatkozó jogszabályi környezetet is, mivel annak jelenlegi formája nemcsak az orvosi pálya elhagyását akadályozza, hanem az utánpótlás pályára kerülését is.

▲ A távlatilag is biztonságos gyógyszerellátás érdekében leállítjuk a patikaliberalizációt.

▲ A szociális ellátást mind szervezési, mind finanszírozási értelemben leválasztjuk az egészségügyi ellátásról.

▲ Az orvosi és a keresztény etika szempontjából is elfogadható magzatvédelmi törvényt alkotunk. Egyúttal társadalmi programot indítunk a hazánkban a nemzetközi átlagot jócskán meghaladó abortuszok okainak feltárására, azok hatékony megelőzésére és számának visszaszorítására.

Az abortuszkérdésről

Az eddigi politikai gyakorlatban az abortuszkérdés kezelését ugyanaz jellemezte, mint minden másét: a pártok egymás gyalázásával, az egymással szembeni sárdobálással vannak elfoglalva, mintha a politika a politikusokról és a pártokról, nem pedig az emberekről és az országról szólna.

Tény az, hogy még ma, a XXI. században, itt Európában, Magyarországon is évente több mint negyvenezer várandósság ér véget művi megszakítással, azaz abortusszal. Tény, hogy az abortusz testileg és lelkileg egyaránt fájdalmas beavatkozás, amelyet egyetlen nő sem választ „jókedvében”, a szó valódi értelmében „szabadon”. Hamis tehát az a liberális retorika, amely úgy érvel, hogy az abortusz a nő „szabad választása”, s a közösség, az állam akkor jár el helyesen, ha ebbe a „szabad választásba” semmilyen formában nem szól bele, azaz az érintett nőket, illetve párokat teljességgel magukra hagyja.

A pártok, a döntéshozók eddigi önző politizálásának eredménye, hogy a legfontosabb kérdéseket soha, senki nem tette fel Magyarországon az abortusszal kapcsolatban. Mi az oka annak, hogy még mindig ilyen nagyszámú nő kerül abba a helyzetbe, hogy ezt a drámai beavatkozást, az abortuszt kell elszenvednie? Hogyan lehetne segítséget, támogatást adni ahhoz, hogy ezekre a beavatkozásokra ne kerüljön sor? Milyen változások kellenek ahhoz, hogy a gyermek megfoganása öröm forrása legyen, ne pedig „csapás”, illetve a nem tervezett várandóság esetén is vállalni merjék a gyermekek világrahozatalát?

A Jobbik célja, hogy az abortusz jelensége a lehető legrövidebb időn belül a társadalomtörténet rossz emlékei közé kerüljön – s elérjük azt a célt, amit ma sokan irreálisnak állítanak be: szűnjön meg a művi várandósság-megszakítás, mert ne legyen rá szükség és igény.

Ennek érdekében a hangsúlyt az abortusz megelőzésére helyezzük. Ennek részeként kezdeményezzük a nagyszámú várandósság-megszakítás okainak feltárását egy olyan alapos kutatás keretében, amelyben a legérintettebbeket kérdeznénk meg, s felhasználnánk a nem tervezett terhességek tízezreinek sorsát jól ismerő védőnők tapasztalatait. (Az abortuszt megelőző beszélgetésen, tanácsadáson védőnők hallgatják meg az érintett állapotos asszonyokat, de az így felhalmozódott – s kérdőívek tízezrein is dokumentált – tapasztalatokat a várandósság-megszakítás indokairól még soha nem dolgozták fel és nem használták fel Magyarországon.) Az okok, a döntések körülményeinek feltárására irányuló kutatás tapasztalatait is felhasználva nagyszabású, országos abortuszmegelőző kampányt tervezünk.

Ennek részévé tesszük a férfiak felelősségérzetének erősítését is a párkapcsolat, a szexualitás, a nők testi és lelki egészsége, a családtervezés, a születendő gyermekek iránt. Megteremtjük annak lehetőségét és kereteit, hogy a nem tervezett várandósság esetén az érintett nők, illetve párok, családok komplex – lelki, gyakorlati, anyagi, intézményi – segítséget kapjanak a gyermek vállalásához. (Gondolunk itt például a gyermekgondozáshoz nyújtott otthoni segítőszolgálatra vagy a legsúlyosabb válsághelyzetben lévő várandós anyák számára az emberséges és elérhető anyaotthonokra.) Ehhez elengedhetetlenül szükséges az állami, önkormányzati szervek, a civil szervezetek és a történelmi egyházak nyújtotta segítő szolgáltatások szervezett összefogása.

IV.5.3. Az egészségügy intézményrendszere

Az elmúlt húsz év:

▼ A gyógyítás olyan torzult, alulfinanszírozott intézményi hálózatra hárul, amely esetenként a működésképtelenség határán áll, végtelen várólisták közbeiktatására kényszerül, és a valós ellátási igények maradéktalan kielégítésére képtelen.

▼ Az ellátásból sok beteg kicsúszik, vagy hiányosan kerül ellátásra.

▼ A humánpolitika képtelen a szakembereket az országban tartani, az utánpótlást a pályára vonzani és a pályán megtartani.

▼ A kormányzatok gátolták a társadalombiztosítás rendeltetésszerű működését, mivel önkényesen, kézi vezérléssel irányították, az egészségkassza pénzét rendszeresen megcsapolták és más területre irányították.

▼ Az állam az egészségbiztosítási járulékok beszedéséről nem gondoskodott teljes körűen.

A szebb jövő:

▲ Az egészségmegőrzés és a betegségmegelőzés érdekében összehangoljuk azon ágazatok együttműködését, amelyek hatással vannak a lakosság egészségi állapotára.

▲ Az esélyteremtésre tekintettel javítjuk az egészségügyi intézményekhez és szolgáltatásokhoz való lakossági hozzáférést, beleértve a sürgősségi ellátáshoz való hozzájutás esélyét is.

▲ Az Állami Tisztiorvosi és Népegészségügyi Szolgálat visszakapja eredeti feladat- és hatáskörét.

▲ Az Országos Mentőszolgálat a hírnevét megalapozó szervezeti és szolgálati rendnek megfelelően folytathassa ismét a működését.

▲ Megszüntetjük az egészségügyi intézmények területi eloszlásának egyenlőtlenségét.

▲ Valamennyi ellátási szinten javítjuk az intézményműködtetés biztonságát.

▲ Emeljük az egészségügyi pályák vonzerejét, munkaerő-megtartó képességét.

▲ Visszaszorítjuk az egészségügyi közvagyonra, közpénzekre irányuló korrupció lehetőségét és gyakorlatát.

▲ A fekvőbeteg-ellátást – ahhoz, hogy a felmért tényleges szükségleteket kielégíthesse – úgy tervezzük újra, hogy az egyes ellátási szintekhez való beteghozzáférésnek esélyegyenlőtlenségei kiküszöbölhetőek legyenek, ezért:

- a kis kórházakat megőrizzük és alkalmassá tesszük a gyakori, „átlag" esetek jó minőségű ellátására,
- a súlyponti kórház fogalmát olyan szakmai tartalommal töltjük meg, működési feltételeiket olyan mértékben biztosítjuk, hogy az év minden napjának minden órájában meg tudjanak felelni a betegellátással kapcsolatos feladataiknak,
- a ritka betegségekre, a különleges tudást vagy felszereltséget igénylő betegségek kezelésére az egyetemekre, országos intézetekre, valamint esetenként súlyponti kórházakra alapozott szakmai centrumrendszert kívánunk működtetni,
- a sürgősségi feladatok ellátását is a progresszivitás elvén kívánjuk megszervezni.

▲ Az egészségügy valamennyi szegmensében képződött információk, adatok befogadására és kezelésére egy olyan integrált informatikai rendszert kívánunk működtetni, amelyhez a betegen, a kezelőorvoson, az egészségügyi hatóságokon, a finanszírozón, a működtetőn át egészen a beszállítókig – a személyiségi jogok sérelme nélkül – valamennyi résztvevő hozzáférést kaphat a kompetenciájának megfelelő adatokhoz. A rendszer segítségével többek között

- javulhat a betegek definitív ellátása és az ellátások minőségellenőrzése,
- a betegutak követhetőségével kiküszöbölhetőek a párhuzamos ellátások,
- a naprakész népegészségügyi mutatók segítségével figyelemmel kísérhető az egészségügyi ellátórendszer hatékonysága, valamint az egészségügy és az egészségügyön kívüli ágazatok együttműködésének eredményessége.

▲ Az egészségügyi pálya vonzerejét és megtartóerejét olyan bérpolitikával kívánjuk növelni, amely az ágazat valamennyi dolgozójának tervezhető életpályát biztosít, és amely tiszta viszonyokat teremtve szüntetheti meg az egészségügyet mérgező hálapénzrendszert, megállítja a magyar orvosok és egészségügyi dolgozók egyre nagyobb méreteket öltő, a hazai ellátást veszélyeztető külföldre áramlását.

▲ Az egészségügy köztestületi kamaráit visszahelyezzük eredeti jogosítványaikba, különös tekintettel az etikai ítélkezésre.

▲ Az egészségügy összeomlásának elkerülésére azonnali intézkedésként a kiszámíthatóság érdekében egy átmeneti időre áttérünk az intézmények fix előirányzattal történő finanszírozására.

IV/6. Ép testben ép nemzet

Sportpolitikai program

- A sportra adott támogatás egyben betegségmegelőzés, az egészség megőrzése, közegészségügyi érdek.
- Az oktatásban a sport hangsúlyozott megjelenését képviseljük.
- A sporttal szemben mesterségesen kialakult hátrányos megkülönböztetését le kell bontani a gazdasági szférában.
- Meg kell erősítenünk a versenysport pozícióját, és egyúttal biztosítanunk kell a társadalom széles körében a sportoláshoz, a rendszeres testedzéshez való alkotmányos jogot.
- A sport támogatásának szerteágazó társadalmi hasznosságát ki kívánjuk használni.

Sportpolitikai alapvetések

A kommunista rendszerben az állam sokkal komolyabb szerepet vállalt a sport területén (mind tömeg-, mind versenysportként), mint manapság. Ebben persze szerepet játszott az is, hogy a hidegháborúnak megvolt a maga „sportfrontja", amelyen a szocialista diktatúra nagyszerűségét és nemzetközi versenyképességét kellett demonstrálnia a sportolóknak. Az ún. rendszerváltozás után azonban a sport nyomban olyan mostohagyerekké vált, amelyet az állam alig vagy egyáltalán nem akart finanszírozni. Az a képzet alakult ki, hogy a sportra adott forintok az ablakon kidobott pénzek.
Az elmúlt 20 év a sportfinanszírozással és egyáltalán a sportpolitikával szemben ellenérzést alakított ki, amely egyenesen vezetett a sportélet elszürküléséhez, mind a versenysport, mind a tömegsport lehetőségeinek végleges beszűküléséhez, a sportra fordított támogatások elapadásához, a létesítmények lezülléséhez, és közvetve a magyar társadalom rettenetes testi és lelki egészségének megromlásához.
A Jobbik a sportpolitikában is radikális változást szeretne. A jobbikos szemléletváltozás lényege, hogy a sportot nem felesleges luxusnak tekintjük, hanem az emberi élet szerves és nélkülözhetetlen részének, amelynek lehetőségéhez minden embernek – fiatalnak, idősnek, egészségesnek és fogyatékkal élőnek, férfinak és nőnek, gazdagnak és szegénynek – alkotmányos joga hozzájutni. Valljuk a klasszikus igazságot, amely szerint ép testben ép lélek lakik. A sport támogatása ezért a Jobbik számára olyan befektetés, amely segíti a társadalom lelki komfortérzését, erősíti a közösségek közötti kapcsolatokat, és erősebbé, egészségesebbé teszi az embereket.
A versenysportban elért eredmények hozzájárulnak egy ország, egy nemzet büszkeségéhez, önmagáról alkotott pozitív vagy negatív képéhez. A Jobbik a tömegsport lehetőségeinek szélesítése mellett segíteni kívánja a magyar versenysport nemzetközi tekintélyének helyreállítását.

IV.6.1. Sport az oktatásban

Az elmúlt húsz év:

▼ Az óvodákban és az iskolákban nem biztosított gyermekeink számára a megfelelő tartalmú, mindennapos testnevelés.
▼ A sportpolitika mostoha helyzete a testnevelésórák alacsony számában, a létesítmények és a higiénia hiányában mutatkozik meg leginkább.

A szebb jövő:

▲ Az oktatási intézményekben emelt testnevelési óraszámokra, azok törvényi védelmére, míg az óvodai sport esetében annak felkarolására van szükség, ezzel párhuzamosan tornatermek, sportpályák építésére és a diákok egészséges életre, rendszeres testmozgásra való nevelésére.
▲ A városi, kerületi sportegyesületek és az oktatási intézmények között szükség van az önkormányzatok aktív, a számukra kötelezővé tett feladatvállaló részvételére.
▲ Regionális utánpótlás- és életerőközpontokat kell létrehoznunk, ahol foglalkoznunk kell a szakemberek képzésével, az egészséges életmód képének széles körben történő átadásával.

IV.6.2. Háttér nélkül nincs sport

Az elmúlt húsz év:

▼ Rendezetlen viszonyok, privatizációs visszaélések, kárpótlási hibák, életveszélyes állapotok, használhatatlanág, finanszírozatlanság és enyészet jellemzi a magyar sportműhelyeket, sportlétesítményeket.
▼ Az átláthatatlan és többcsatornás finanszírozási rendszer következménye a kisebb, de tradicionális sport egyesületek folyamatos megszűnése.

A szebb jövő:

▲ Meg kell őrizni és fejleszteni kell a sportlétesítményeket, mert a jelenlegi helyzet tarthatatlan.

▲ Új alapokra akarjuk helyezni a Nemzeti Sportlétesítmény- és Infrastruktúrafejlesztési Programot.

▲ Tiszta viszonyokat teremtünk az élsportban tevékenykedő vezetők és sportolók bérezését illetően.

▲ A jövedéki adóbevételek átcsoportosításával többletforrásokat biztosítunk a közösségi sport támogatására.

▲ A sporttámogatások rendszerét vonzóvá tesszük a befektetők és a vállalkozások számára.

IV.6.3. A sportpolitika szerkezeti átalakítása

Az elmúlt húsz év:

▼ Az állam lesöpörte azokat a feladatokat, amelyek nélkül a sportélet kaotikus, egyben életképtelen. Súlytalanná vált a sport kormányzati képviselete, a magyar sportműhelyeket ellehetetlenítették.

▼ A tömegsportra alkalmas sportintézményeket sorra privatizálták.

▼ Számtalan feleslegesen életre hívott sportirányító szervezet működik, amelyek a többcsatornás finanszírozási rendszer alapján elvonják a támogatást a tényleges feladatok végrehajtásától.

A szebb jövő:

▲ Meg kell teremteni a sport felső szintű képviseletét a kormányzatban, tárca nélküli miniszter vagy önálló minisztérium formájában.

▲ Újra kell fogalmazni a Magyar Olimpiai Bizottság, az NSSZ, az önkormányzatok és a szakszövetségek, egyéb egyesületek szerepvállalásának szükségszerű és kötelező lépéseit.

▲ Kialakítjuk az Olimpiai Sportcsomagot (az olimpiai sportágak teljes mértékben – nem olimpiai versenyszámok is – a MOB-hoz tartoznának), és Versenysport Csomagot (a nem olimpiai sportágak és a sport egyéb civil szervezetei pedig az NSSZ-hez tartoznának).

▲ Az önkormányzatok utánpótlás-nevelésben való feladatvállalását erősítenénk.

▲ Szélesíteni kívánjuk a modern gyógyászat sporton keresztül történő lehetőségeit.

IV.6.4. A sport egészségvédelemi és társadalmi funkcióinak kihasználása

Az elmúlt húsz év:

▼ A társadalom elöregszik, egyre több a beteg ember. A magyar lakosság egészségi állapota folyamatosan romlik, alatta marad a kelet-európai átlagnak is.

▼ A sportorvoslás jelenleg néhány vizsgálattal megalapozott, szinte csak formailag létező gyorsvizsgálat. A rengeteg értelmetlen haláleset egyik alapja volt a sportorvosi háttér elhanyagolása.

▼ A magyar fogyatékkal élők mindössze 1%-a sportol, pedig nekik éppúgy alkotmányos joguk a legmagasabb szintű testi és lelki egészség, mint bármelyikünknek.

A szebb jövő:

▲ A betegségmegelőzésben fontos a sport és a tudatosan egészséges életmód szerepe. A sportoló nemzet útján haladva meg nem térülő állami kiadások költségeit (társadalombiztosítás) takaríthatjuk meg.

▲ Online sportegészségügyi adatbázist hozunk létre, amely az edzők számára közvetlen kapcsolatot biztosít a sportorvosokkal, és ennek segítségével hozzáférhetnek versenyzőik sportorvosi eredményeihez, sportorvosi életútjához, a sérülésekhez, műtétekhez, kezelésekhez.

▲ A speciális sportorvosi felügyeletet ki kell terjeszteni az óvodákra és iskolákra is.

▲ A hasznos tevékenységek népszerűsítését a média is magáénak kell, hogy érezze. Szabályozni fogjuk a média részvételét a sport (elsődlegesen a sikersportágak) népszerűsítési kampányában.

▲ Feladatunknak érezzük a fogyatékkal élők sportjának, értékének megfelelő helyén kezelését.

▲ Programot akarunk kidolgozni a fiatalok felvilágosítására a drogról (civil szervezetek bevonásával), valamint a sporton keresztül történő bűnmegelőzésre és a dopping visszaszorítására.

▲ A határokon túli és az anyaországi magyar fiatalok közötti szorosabb kapcsolatok kialakítása céljából megalapítjuk a Kárpát-medencei Ifjúsági Olimpiát.

▲ Segíteni kívánjuk, hogy a nyugdíjasok a természetben, közösségben vagy önállóan végezhessenek olyan könnyített sporttevékenységet, amely egyaránt elősegíti a testi és a lelki gyógyulást.

V. Büszke nemzet

V/1. A legjobb befektetés

Oktatáspolitikai program

- A liberális oktatáspolitika helyett a hagyományos magyar tradíciókra építkező, érték- és tudásközpontú oktatáspolitika
- Központosított, mindenki számára kötelező tanterv, tanügyigazgatási rendszer kialakítása
- Célszerűbb intézményi szerkezet, valódi esélyteremtés
- A pedagógusok tekintélyének helyreállítása és a nevelő-oktató munka megerősítése
- A felsőoktatás tömegesedése és színvonalcsökkenése helyett magas képzettséget jelentő szakrendszer és oktatási folyamat biztosítása
- Fő oktatásfejlesztési területek: iskola belső rendje, központi tanterv, szakképzés, érettségi-felvételi vizsgák, felsőoktatás

Oktatáspolitikai alapvetések

A magyar társadalom számos problémával küszködik, amelyek megoldása nagyon nehéz feladat elé állítja az országot. Ez azonban csak akkor sikerülhet, ha a nemzet egységes és közös cselekvésre képes, ha egy-egy probléma megoldásához képes energiáit összpontosítani és mozgósítani. Jelenleg a magyar társadalom erre képtelen, kollektív tudati-lelki értelemben beteg. Megbetegítette az elmúlt hatvan év oktatás-, kultúr- és médiapolitikája. Ha pedig valakinek megmérgezik a lelkét, előbb-utóbb a teste is megbetegszik. Többek között ez az oka a magyar társadalom súlyos egészségügyi helyzetének.
A Jobbik – felismerve, hogy a nemzet megmentésének kulcsa a kollektív tudati épség helyreállítása – programjában és politikai működésében kiemelt figyelmet kíván fordítani a tudatformálás eszközeinek megerősítésére: vagyis a nemzeti média, oktatás és kultúra megteremtésére.
Az oktatásban hagyatkozni és építkezni kívánunk a tradicionális magyar értékekre, amelyet az elmúlt húsz év liberális oktatáspolitikája gyakran csúfolt poroszosnak, és amelyet minden erejével igyekezett szétverni. Sajnos sokszor sikeresen, ami jól látható az oktatásban uralkodó kaotikus állapotokon és a színvonal folyamatos, egyre gyorsuló romlásában. Az oktatásból kikerülő fiatalra ma reménytelen jövőkép vár. Itthoni lehetőségek nem várják, tudása, végzettsége sokszor versenyképtelennek minősül, az iskolában morális jellegű vagy a nemzettudatát erősítő impulzusokat nem kapott. Nem csoda, hogy sokan elhagyják szülőhazájukat.
A Jobbik oktatáspolitikai koncepciója erős nemzettudattal és versenyképes tudással felvértezett fiatalokat szeretne, akik boldogulásukhoz és kibontakozásukhoz itthon találják meg a maguk számításait. Ehhez azonban a kommunista, majd azt követő balliberális oktatáspolitikai tévutak után a magyar oktatásügyet vissza kell állítani a saját pályájára.

V.1.1. Kötelező tanterv, tanügyigazgatási rendszer

Az elmúlt húsz év:

▼ A Nemzeti Alaptanterv és az erre épülő kerettantervek egyáltalán nem szolgálták a magas szintű oktatást.
▼ Az eddigi gyenge minőségbiztosítás nem képes ellátni a tanfelügyeletet, biztosítani a valódi minőségi munkát.
▼ Az iskolák és tanulók közötti teljesítménykülönbségek az OECD-tagországok átlagának közel kétszerese.
▼ Az iskolaalapítás jól jövedelmező tevékenységgé vált az állami normatívák igényelhetősége miatt, amelyeket azonban sok intézmény nem a megadott célokra, gyakran nem is oktatásra költött el, így az itt tanulók a több éves képzésben való részvétel ellenére semmiféle végzettséget nem szereztek, a pénzeszközök pedig ellenőrizetlenül folytak el.

A szebb jövő:

▲ Létrehozzuk a Magyar Nemzeti Óvodai Programot (MNÓP), melynek célja olyan gyermekeket nevelni, akik magukénak érzik hazánk hagyományait, megértők és segítőkészek társaikkal, testükben épek és megfelelő fejlettséggel rendelkeznek az általános iskola által közvetített eszmények elsajátítására.
▲ Létrehozzuk a Magyar Nemzeti Tantervet (MNT) a jelenlegi Nemzeti Alaptanterv és a kerettantervek helyett. Egységes, mindenki számára kötelező tantervet hozunk létre, melyben emeljük a minimum- és a követelményszinteket. A kollégiumi programot az MNT-hez hangoljuk.
▲ Létrehozunk egy olyan tanügyigazgatási rendszert, mely az MNT-t a tanfelügyeleti hálózattal ellenőrzi. Az országot tanügyigazgatási kerületekre bontjuk, ahová a tanfelügyelők tartoznak. Ennek célja az oktatási intézmények törvényben meghatározott feladatainak rendszeres ellenőrzése, az Oktatási Minisztérium feladatainak területi leosztása. A tanügyigazgatást hatósági jogkörrel ruházzuk fel.

▲ Az oktatási célokra történő intézményalapításokat szigorúbban ellenőrizzük, továbbá a működés folyamatos, nem csak szúrópróbaszerű ellenőrzésére külön szervezeti egységet állítunk fel, valós hatáskörökkel.
▲ A neoliberális oktatáspolitika vadhajtásaival szemben a Jobbik támogatja az osztályzást és az évismétlést is.
▲ Szükségesnek tartjuk, hogy a közéletben visszaállítsuk a pedagógusi hivatás megbecsültségét, az oktatási intézményekben pedig a rendet.
▲ A történelem, magyar és ének-zene oktatásában erősebb hangsúlyt fektetünk a magyar vonatkozásokra.
▲ Kötelezővé tesszük a hittant vagy erkölcstant, melynek célja hazánk keresztény alapokon nyugvó gyökereinek erősítése, a követendő normák elsajátítása, megértése.
▲ Erősíteni fogjuk az állampolgári ismeretek tantárgy oktatását, hogy hazánk és a világ társadalmi, politikai berendezkedését értő, gondolkodó, döntéseit az ily módon elsajátított alapokra helyező állampolgárokat neveljünk.
▲ Az integrált oktatás mindenáron való erőltetése helyett a különböző képességű tanulók számára párhuzamos osztályokat biztosítunk, amelyeknek kritériumait szakértők határozzák meg. Így a normál osztályok mellett speciálisan segítő és a szocializációt segítő osztályok is működhetnének.
▲ Elképzeléseink szerint a magyar tanulók az általánosban egy, középiskolában pedig két idegen nyelvet sajátítanának el magas szinten.
▲ A tankönyv közkincs, amellyel kapcsolatban nincs helye profitérdeknek, ezért állami tulajdonba vesszük a Nemzeti Tankönyvkiadót, korlátok közé szorítva ezzel a tankönyvpiacon eluralkodott üzleti szemléletet.
▲ Bevezetjük a tankönyvek évfolyamok közötti kölcsön- és továbbadását, ezzel is csökkentve a szülőkre nehezedő anyagi terheket.

V.1.2. Valódi esélyteremtés a nevelésben-oktatásban

Az elmúlt húsz év:

▼ Az iskolák közötti különbség nagymértékben nőtt, amely többek között az önkormányzatok eltérő anyagi helyzetére is visszavezethető.
▼ Az oktatáspolitika alakítói közé a ’90-es évektől külföldi szereplők is beléptek (pl. a Világbank és az OECD), akik finanszírozási segítségük fejében saját szakértőiket állították az adott intézmények élére. Az OECD nemcsak elemezte a hazai oktatást, hanem ajánlásaival befolyásolta is azt.
▼ A szakképzésben lerövidült a minőségi képzési idő, a szakképzés 16 év utánra tevődött át.
▼ 2005-ben bevezették a kétszintű érettségi vizsgát, amely minőségromlást eredményezett.
▼ Folyamatosan csökken az emelt szinten érettségizők száma, mert a felsőoktatási intézmények az emelt szintű érettségit csak ritkán követelik meg.
▼ Felerősödtek a felülről erőltetett, a mindennapi tapasztalatot és ésszerűséget felrúgó, a szegregációra bűnként tekintő törekvések.

A szebb jövő:

▲ Eltöröljük a 6+6 éves és megerősítjük a 8+4 éves rendszert, igény szerint meghagyva a 4+8-ast is.
▲ Megszüntetjük a kétszintű érettségit. Visszaállítjuk az egységes gimnáziumi és szakközépiskolai érettségi rendszert, melynek célja az érettségi színvonalának emelése és ellenőrizhetősége.
▲ Ösztönözzük az esti tagozatos általános, gimnáziumi és szakképzést, hogy a nappal dolgozó vagy iskolából kimaradt fiatalok is képesítéshez jussanak.
▲ A jelenlegi négy éves szakiskolai képzést három évessé alakítjuk át. A szakiskola neve szakmunkásképző iskolává változik: elsősorban a szakmára készít fel. Később két éves esti iskolával letehető az érettségi.
▲ A nemzetgazdaság hosszú távú igényeinek megfelelő, szabályozott szakképzési rendszert építünk ki, melyben magas óraszámban szabályozzuk a gyakorlatot az első évfolyamtól kezdve. A jelenlegi szakképzési kerettanterveket megszüntetjük, az iskolák számára kötelező Magyar Szakképzési Tanterveket hozunk létre.
▲ A gimnázium, a szakképzés és a felsőoktatás tekintetében visszaállítjuk az intézményi felvételi lehetőségét, az átalakított felsőoktatási felvételi rendszerben pedig a ponthatárok meghatározásánál az intézményi felvételi teljesítmény mellett számítani fognak az utolsó év és az érettségi eredményei alapján számolt hozott pontszámok.
▲ A tanulók kis létszáma esetén is biztosítjuk a megfelelő fejkvótát a minőségi oktatáshoz.
▲ Létrehozzuk az Országos Cigány Módszertani Központot, melynek feladata a cigányság sajátos helyzetének megfelelő oktatási elképzelések kidolgozása és megvalósítása.

A bolognai rendszer bevezetése elhibázottan valósult meg, a megfelelő felkészültség hiányával, az akkreditáció hibáival és a képzései struktúra átgondolatlanságával. Az alapképzés sok esetben teljesíthetetlen követelményeket támasztott a hallgatók elé, más esetekben pedig még a mesterképzésre sem készítette fel őket. Így a színvonaltalan tömegképzés melegágyává váltak egyetemek (2008-ban a felsőoktatásba belépők száma nagyságrendileg megegyezett az általános iskolát elkezdőkével), amelyeken az állam finanszíroz értéktelen diplomákat. A mesterképzések sem szolgálnak az elitképzés helyszínéül, sok esetben nem is csökkentették a diplomások számát a korábbi rendszerhez képest. Mindehhez hozzájárul az, hogy a kétszintű érettségi sem teremt minőségi szelekciót a felsőoktatásba jelentkezettek között. Mindezek miatt a Jobbik megszünteti a bolognai rendszert, és visszaállítja a duális képzést a felsőoktatásban, hogy a különböző természetű főiskolai és egyetemi oktatás elváljon egymástól.

V.1.3. Az intézményi nevelés-oktatás helyi közösségekhez kapcsolása

Az elmúlt húsz év:

▼ Felerősödött az oktatási intézmények integrációja, amely miatt sorra szüntették meg a falusi óvodákat és kisiskolákat.

▼ Iskola és óvoda hiányában „kiüresedett", elnéptelenedett a falu.

A szebb jövő:

▲ Az önkormányzatok ösztönzésével erősítjük a falusi kisiskolák és óvodák létrejöttét, amelyek legfontosabb célja, hogy a gyermeket elsődleges védő közösségéhez kapcsoljuk.

▲ Csak jól indokolt esetben engedélyezzük a fenntartóknak oktatási intézmények bezárását.

▲ Támogatjuk a délutáni foglalkozások (napközi, szakkörök) bővítését, ami csavargás helyett leköti a gyerekeket, és a szülőknek is segítséget jelent a munka mellett.

V.1.4. Az iskolai erőszak visszaszorítása és a pedagógusi hivatás tekintélyének megerősítése

Az elmúlt húsz év:

▼ A szocialista kormányzás utolsó nyolc évében különösen megnőtt az iskolai erőszak.

▼ Csökkent a pedagógusok megbecsültsége, tekintélye, létbiztonsága, miközben az iskolával szembeni elvárások megnőttek.

▼ A pedagógusok bére nemhogy nőtt, hanem reálértéken csökkent, emellett egyes továbbképzések saját zsebből történő finanszírozására kötelezte őket a kormányzat.

A szebb jövő:

▲ A szükséges emberi és intézményi feltételek biztosításával felszámoljuk az iskolán belüli erőszakot és rendbontást. A pedagógus kiszolgáltatott helyzetét megszüntetjük, az osztálybeli és az iskolai rend fenntartásában nagyobb szabadságot és intézkedési jogkört kap. A tanulók által elkövetett erőszakos, rongáló cselekedeteket határozottabban szankcionáljuk, és a sorozatosan szándékos és durva esetek elkövetőit az intézményekből eltanácsoljuk.

▲ A pedagógusnak mint közfeladatot ellátó személynek fokozott védelmet kell biztosítani megtámadása, zaklatása esetén, a törvény teljes szigorával. Meg kell szüntetni az ezzel kapcsolatos engedékeny, elnéző, nemtörődöm gyakorlatot, és szigorú szankciókat kell alkalmazni az elkövetőkkel szemben (fiatalkorúaknak akár javítóintézetben).

▲ Normatív költségvetési támogatással minden iskolának alkalmaznia kell pedellust, aki gondnoki, portási feladatai mellett kellő eréllyel és tekintéllyel tudna fellépni a tanulók, sőt a tanárok védelmében, őket érő inzultus esetében.

▲ Erőteljesebben szankcionáljuk az iskolai hiányzást.

▲ Gondoskodunk a pedagógusok felsőfokú oktatási intézményekkel együttműködő folyamatos továbbképzéséről.

▲ Mivel a folyamatos továbbképzés a színvonalas pedagógiai munka egyik legfőbb alapja, a továbbképzésekre a forrást az állam által biztosítjuk a fenntartó és az intézmény részére.

V.1.5. A felsőoktatás tömegesedése, színvonalának csökkentése helyett magas képzettséget jelentő szakrendszer és oktatási folyamat biztosítása

Az elmúlt húsz év:

▼ A kormányzat bevezette a bolognai rendszert.

▼ Megindult a felsőoktatás tömegesedése, egyre több alacsony színvonalú intézmény jött létre.

▼ A fejkvóta alapú állami finanszírozás miatt felduzzaasztott képzés eredményeképpen a felsőfokú végzettségű munkanélküliek száma nő, több szakirány munkaerőpiaci lehetősége minimális.

▼ Ezzel együtt számos szak- és tudományterületen alulképzés van (pl. mérnöki és természettudományok), ami érezhető hiányt jelent a munkaerőpiacon.

A szebb jövő:

▲ A felsőoktatás területén szigorítjuk az akkreditációt. A magán-, illetve alapítványi felsőoktatási intézmények akkreditációját szigorúan felülvizsgáljuk. Hosszú távú nemzetgazdasági előrejelzések alapján meghatározzuk a szakkvótákat és az államilag finanszírozott helyek számát.

▲ Megszüntetjük a bolognai rendszert, visszaállítjuk a 8 féléves főiskolai és 10 féléves egyetemi képzést. A gyakorlati időben történelem és magyar szakoknál lehetővé tesszük és ösztönözzük, hogy a hallgatók a gyakorlati idő egy részét határon túli magyar területen töltsék el.

▲ A levelező és esti tagozatos képzések létszámát úgy alakítjuk, hogy az mind a munkaerőpiaci szükségetekkel, mind az oktatásban részt vevők igényeivel és lehetőségeivel összhangban legyen.

▲ Jelentősen megerősítjük a Collegium Hungaricum, külföldi magyar intézetek rendszerét. Jogokat és támogatást adunk a külföldi felsőoktatási intézményekkel való szorosabb együttműködésre, kétoldalú hallgatói csereprogramok és közös képzések indítására.

▲ Támogatjuk a magyarországi és határon túli magyar felsőoktatási intézmények együttműködését, amelyen keresztül állam által támogatott ösztöndíj-lehetőségeket kínálunk, kiemelten azon hallgatók számára, akik magyar történelemmel és kultúrával kapcsolatos tanulmányokat folytatnak.

▲ A hazánkban működő cégek ilyen irányú hazai tevékenységének ösztönzésével jelentős mértékben növeljük a K+F tevékenységek pénzügyi és szakmai hátterét.

▲ Azoknak a diplomát szerzett hallgatóknak, akiknek diákhitelük van, és a végzés után nem tudtak elhelyezkedni, de külföldön sem vállalnak munkát, az állam vállalja át a kamatterhek fizetését, maximum két évig.

▲ Jelentősen növelni kívánjuk a hallgatói juttatások (ösztöndíjak, szociális támogatások) összegét, és szabályozott keretek között, rászorultsági alapon visszaállítjuk a jegyzettámogatást.

▲ Támogatni kívánjuk a fiatalok sportolási lehetőségeit az intézmények keretein belül, egyben az újabb egyetemek-főiskolák akkreditációját sportlétesítmények meglétéhez kötjük.

▲ Ösztönözni és segíteni kívánjuk a felsőoktatási intézményeket abban, hogy hallgatóik számára diákmunka keretében munkalehetőségekről gondoskodjanak.

▲ A kiemelkedő tanulmányi eredmények támogatása céljából a Köztársasági Ösztöndíj összegét a mindenkori minimálbér összegére emeljük fel.

▲ Kezdeményezni fogjuk a magántőke bevonásával megvalósuló, az uralkodó üzleti körök érdekeit szolgáló, PPP-szerződésben megvalósuló felsőoktatási és kollégiumi felújítások felülvizsgálatát, amelyek indokolatlanul nagy terheket rónak az intézményekre és irreális térítési díjakat a hallgatókra.

V/2. Értékeink érdekében

Kultúr- és médiapolitikai program

- A kultúrpolitika egyik fő feladata a magyar nemzettudat erősítése
- A kultúra terjesztésében szükséges az állam aktívabb szerepvállalása, valamint a civil szféra nemzeti kultúrát erősítő pályázatainak támogatása
- A liberális kultúrdiktatúra felszámolása
- A vidéki kultúrélet fellendítése
- A civil szféra megerősítése a közéletben és a kultúrában
- Új médiatörvény megalkotása az értékelvű közszolgálatiság érdekében
- A jelenlegi kereskedelmi tévécsatornák koncessziós jogának megszüntetése
- A média közéleti felelősségének tudatosítása érdekében kiegyensúlyozott tájékoztatás megteremtése a hírműsorokban
- A reklámadó bevezetésével hatékony, modern médiaszabályozás keresztülvitele

Kultúr- és médiapolitikai alapvetések

A kultúra tett bennünket emberré, így a kultúra védelme és erősítése az egyik legalapvetőbb és legtermészetesebb emberi feladat. A politika szerepe itt nem a közvetlen beavatkozás vagy a nyomásgyakorlás, hanem a kultúra egészséges virágzásához szükséges feltételek biztosítása.
Miközben ezzel az elvvel a nyilvánosság előtt mindenki egyetért, azt tapasztaljuk, hogy a neoliberalizmust képviselő parlamenti pártok – miközben álszent módon a kultúra politikától való függetlenségét hangsúlyozzák és követelik – egyfajta

kultúrterrort valósítanak meg hazánkban. Minden, ami az ő politikai céljaikat segíti, függetlenül annak művészi értékétől, sok esetben beteges mivoltától, az támogatandó, és minden, ami igyekszik a nemzettudat erősítéséért tenni, az indexre kerül. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy ma Magyarországon a kultúrában (is) liberális puhadiktatúra van. A Jobbik egyik fő feladatának tekinti, hogy a tudatformálás eme alapvető területén megtörje ezt az egészségtelen egyeduralmat, és lehetőséget teremtsen egy virágzó, a nemzeti és társadalmi értékesség szempontjait figyelembe vevő kulturális élet kialakulására.
A magyar kultúra értékeinek védelme természetesen nem pusztán hazai kihívásokkal szemben kíván erősebb védelmet, hanem a globalizmus világméretű terjedésével szemben is. Ha ez pusztán annyit jelentene, hogy a globalizáció a különféle kultúrák értékeit kölcsönösen megismerteti egymással, még értékesnek nevezhető folyamatról lenne szó, de valójában nem ez történik. A globalizmus kulturális hatása uniformizál, az egyént fogyasztói létre serkenti, a társadalmat pedig megfosztja hagyományos nemzeti, népi tradícióitól. A Jobbik ezért a magyar kultúra megvédése és megóvása érdekében nemzeti összefogást sürget.
A kultúra számunkra nem valami avítt, muzeális jelenség, hanem évezredek, évszázadok bölcsessége. A nemzeti kultúra megóvása ezért nem a múltba révedés, hanem a jövő irányába megmutatkozó felelősségtudat. Az elmúlt évtizedek neoliberális tudatrombolása megmutatta, hogy annak kultúrpolitikája egy lelkileg sebzett, majd ebbe egészségileg is megrokkanó társadalmat eredményez. Sem az egyén, sem a közösség számára nem tud értékeket adni, pusztán lealacsonyítja azt. A kultúra küldetése számunkra az igényes szórakoztatás, a közösségtudat erősítése és az értékvédelem. A Jobbik ehhez kíván maximális segítséget adni politikájával.
A kultúrára biztosított forrásokat a politika szinte mindig egyfajta szükséges rossznak tekintette, amelyet egy kritikus gazdasági helyzetben először kell megkurtítani. A Jobbik ellenben a kultúrára fordított forrásokat, amennyiben azok a társadalmi egységet erősítő területekre érkeznek, befektetésnek tekinti, amelyekre áldozni szükséges egy, a jövőért felelős kormányzatnak. A kultúra finanszírozásában pedig egyre szélesebb lehetőségeket kell adni a civil szférának.
A média eredeti feladata a világ történéseinek, jelenségeinek szélesebb körben való bemutatása volt. Az elmúlt évszázadokban azonban folyamatosan növelte befolyását és szerepét, túlnőtt kezdeti célján, és már nem csupán bemutatta, hanem aktívan alakította is a világ sorsát, egészen addig, hogy mostanra, a XXI. században a legerősebb hatalmi ággá vált. Ma már nem csupán az a fontos kérdés, hogy hogyan teremtsünk sajtószabadságot, hanem az is, hogy hogyan óvjuk meg a társadalmat a média túlburjánzó és fékeveszett ámokfutásától.
Hazánkban az egyik legnagyobb probléma a médiatörvény hasznavehetetlensége. Szinte az összes médiaszakértő egyetért abban, hogy a jelenlegi médiatörvény már az 1996-os életbelépésekor is elavult volt. 2009 tavaszán az Országgyűlés elé került a legújabb médiatörvény-tervezet, de az még a szavazásig sem jutott el.
Vannak – néha kabaréba illő – törekvések az önszabályozás megvalósítására is, ám az utóbbi 15 év pluralizált médiarendszerének káosza igazolja, hogy ez nem nyújt valódi megoldást. A két nagy televíziós csatorna által aláírt etikai kódex nyomokban sem hasonlít a német vagy a brit etikai kódexhez, ami igazából kívánatos lenne. A Jobbik a médiapolitika esetében kiáll a hatósági szabályozás politikája mellett úgy, hogy közben a műsorszámokat nem szándékozik politikai mozgalmak szolgálatába állítani. Ennek a politikának fontos eleme az értékelvű valódi közszolgálatiság.
Mivel a média működése nem lehet öncél, ezért meg kell jelölni a média felelősségét a társadalom egészséges működésében. A Jobbik szerint a média hármas feladata a hiteles tájékoztatás, az értékőrzés- és teremtés, valamint a nemzeti összetartozás erősítése. Ebből a hármas célból kiindulva fellépünk a – különösen a kereskedelmi – médiában tapasztalható, társadalmi szempontból káros és veszélyes megnyilvánulások ellen. Ennek eszköze lehet a koncessziós jogok megvonása, a kivetendő reklámadó, az átszervezendő médiairányítás, illetve a civil kontroll erősítése.

V.2.1. Értékőrző és értékteremtő kultúra

Az elmúlt húsz év:

▼ A kultúra alapvető, társadalmilag és nemzeti szempontból értékes feladatai helyett az üzleties, globalizált szemlélet megerősödése.

▼ Az áldemokratikus, neoliberális kultúrpolitika szinte kizárólagos támogatása és monopolhelyzetbe juttatása.

▼ Kellő állami, kormányzati és civil támogatás híján a nemzeti, keresztény kultúra visszaszorulása a szubkulturális tartományba.

▼ Az oktatás, a hit és az erkölcs mesterséges elválasztása, sőt szembefordítása a kultúrával.

▼ A kulturális támogatások és források diktatórikus koncentrálása a neoliberális művészek és kulturális fórumok támogatására.

▼ A múlt káros örökségeként folytatódott őstörténetünk meghamisítása, a finnugor származáselmélet hivatalos egyeduralma, valós származásunk és rokonságunk elhallgatása.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik az állam kötelességévé teszi a nemzeti kultúrához való széles körű hozzáférés biztosítását a szegénységben élők számára is.

▲ A kultúra szerves részéve tesszük a nemzeti büszkeség, a családi élet és az egészséges, környezettudatos életmód népszerűsítését, elsajátítását.

▲ A vidéki kultúrélet fellendítése céljából szükségesnek tartjuk a Magyar Nemzeti Vándorszínház felállítását.
▲ A falusi iskola funkciójának osztrák példa szerinti bővítésével elérjük, hogy az a falu kulturális, informatikai, népoktatási, házi- és kézműipari központjaként is funkcionáljon.
▲ Alkotmányban védjük meg az elmúlt években méltatlanul támadott olyan ősi nemzeti jelképeinket, mint a Szent Korona, a történelmi zászlók vagy a Turulmadár.
▲ A budapesti Szabadság tér eredeti képének helyreállítása a szovjet emlékmű méltó helyre való áthelyezésével, helyére a – már régóta tervezett – Magyar Szabadság és Függetlenség Emlékművének, mellé pedig eredeti helyén az Ereklyés Országzászló felállításával. A Kossuth térről a Károlyi-szobrot haladéktalanul eltávolítjuk. Kezdeményezzük a sztálinista-rákosista önkény által felrobbantott Regnum Marianum templom újjáépítését. A Roosevelt tér kapja meg egyedüli méltó névadója, gróf Széchenyi István nevét! A negatív történelmi személyekhez vagy korokhoz kapcsolódó köztéri elnevezések általános megszüntetetése, szobraik eltávolítása a megfelelő helyre.
▲ Horthy Miklós, Wass Albert, Teleki Pál, Prohászka Ottokár, Tormay Cecile, Hamvas Béla és más méltatlanul elfeledett nagyjaink emlékére országos köztéri szoborállítási program beindítása a civil szféra bevonásával.
▲ Valós őstörténetünk megismerésére, az erre irányuló kutatások támogatására és eredményeinek ismertetésére létrehozzuk a Magyar Őstörténeti Intézetet.

V.2.2. A kultúra és gazdaság kapcsolata

Az elmúlt húsz esztendő:
▼ Lényegében megszűnt a kulturális járulék, mivel 25%-ról 1%-ra csökkent a giccs a és bulváripar termékeinek adója.
▼ Átgondolatlan és aránytalan a pénz elosztása a művészeti ágak és kulturális szakterületek között.
▼ A kultúrára fordított amúgy is szűk forrásokat tovább terhelik a költséges bürokrácia kiadásai, az aránytalanul magas miniszteri és egyéb központi keretek.
▼ Az utófinanszírozási rendszer a kultúra területén (pl. Magyar Mozgókép Közalapítvány) igazságtalan szelekciót valósít meg, hiszen nem érték szerint válogat, hanem azoknak kedvez, akiknek van saját tőkéjük vagy jó banki kapcsolatuk.

A szebb jövő:
▲ A kulturális járulékot differenciáltan visszaállítjuk.
▲ Decentralizáljuk és demokratikusabbá tesszük a kultúra állami forrásainak elosztását.
▲ Adókedvezményekkel segítjük a magánpénzek bevonását a hazai kultúra költségeinek finanszírozásába.
▲ A finanszírozás területén a pályázási rendszer megtartása mellett növeljük a célzott adóutalási rendszert, hogy a kulturális tevékenységek jobban tükrözzék az emberek valódi igényeit.
▲ Csökkentjük a miniszteri és egyéb központi keretek nagyságát.
▲ Állami, kormányzati programot indítunk nagy költségvetésű, nemzetközi piacon is versenyképes, a magyar történelem dicső időszakait bemutató történelmi nagyjátékfilmek készítésére.
▲ Az állami és a civil szféra közös szervezésében folyamatosan tehetségkutató pályázatokat írunk ki a nemzettudatot és a társadalmi kohéziót erősítő kortárs magyar alkotások életre hívása céljából.
▲ A kultúra minden területén támogatjuk a szakmai kamarák létrehozását a színvonal emelése céljából.

V.2.3. A civil szféra

Az elmúlt húsz év:
▼ A hazai civil szféra, a társadalmi önszerveződések és azok megbecsültsége, valamint a közélet civil kontrollja Magyarországon nagyon gyenge.
▼ Ami ma civil szféraként jelenik meg a mindennapokban, az nagyobbrészt pártpolitikai háttérszervezetek pénzosztó hálózata.
▼ A korábban kiépült, civileket támogató intézményrendszert és a támogatási kereteket az elmúlt években jelentősen visszafejlesztették. Az 1%-ok felajánlási rendszere átláthatatlan, ellenőrizhetetlen és számos visszaélésre ad lehetőséget. 2008-ban az APEH szerint a felajánlások 21,6%-a (335,4 millió forint) nem jutott el a kedvezményezettekhez.
▼ A tényleges civil szervezetek működése és gazdálkodása elé számos bürokratikus akadály tornyosul, a pályázatok kezelése kaotikus és drága.

A szebb jövő:
▲ A Nemzeti Civil Alapprogramnak megadjuk a törvény szerint őt megillető összeget, a támogatásokat tejes mértékben kiutaljuk a tárgyévben.
▲ A Nemzeti Kulturális Alapnak nagyobb mértékben kell támogatnia a tényleges nemzeti kultúrát, népművészetet és a határon túli magyarságot. A pályázati és elszámolási feltételeket egyszerűbbé, következetesebbé tesszük.

▲ Felkaroljuk és kiemelten támogatjuk a civil szféra szintjén megjelenő magyar-magyar kezdeményezéseket és azokat a szervezeteket, amelyek tagságukban és működésükben is jelenlegi határainkon túllépnek.
▲ Ellenőrizhetőbb és átláthatóbb adófelajánlási rendszert alakítunk ki. Elvárjuk az APEH-től, hogy minden felajánlást – 1000 forint alatti összegeket is – utaljon ki.
▲ Kiállunk a civil szervezetek támogatása után járó adókedvezmények fenntartása mellett.
▲ Indokoltnak látjuk a vendéglátóipari egységek által fizetendő szerzői jogdíjak mértékének csökkentését.

Szerzői jog

A Jobbik számára mára már nyilvánvalóvá vált, hogy a szerzői jogokról szóló törvényt módosítani kell, hiszen a szerzők, előadók és a felhasználók érdekeit, illetve védelmét nem biztosítja kellő mértékben.
A közös jogkezelők és jogvédő szervezetek jelenleg a felhasználók és a szerverüzemeltetők kriminalizálásában látják a megoldást az internetes letöltések terén, nem pedig a kialakult piaci viszonyokhoz való alkalmazkodásban (drága szoftverek, zenei cd-k stb.). Egy szűk érdekcsoport tartja kezében ezen szervezeteket, melyek átláthatatlan módon fizetik ki a befolyt jogdíjakat.
A Jobbik ezért a megoldást a következőkben látja:
Az internetes fájlcserélő rendszerek szerzői jogokat nem sértő szabadságának teljes körű támogatása, ezzel együtt az anyagi haszonszerzést szolgáló letöltések további tiltása mellett a saját felhasználásra szolgáló letöltés dekriminalizálása.
A szerzői jogdíjak jelenlegi rendszerének átalakítása a jobb átláthatóság és a jogdíjak érdekmentes kifizetésének érdekében.
A szerzői joggal foglalkozó szervezetek havonta esedékes, részletes, nyilvános kimutatásokkal igazolják a valódi lejátszási listákat, és ezek alapján kifizetett jogdíjakat.

V.2.4. Új közszolgálatiság

Az elmúlt húsz év:
▼ A közszolgálatiság súlyos mélyrepülése zajlott le az „értéksemlegesség" szépen hangzó, de annál veszélyesebb álcája alatt, így mára gyakorlatilag lehetetlen definiálni és számon kérni a közszolgálatiságot.
▼ A jelenlegi szabályozás értelmében a kereskedelmi televíziók szinte minden saját készítésű műsorukat e kategóriába sorolhatják, tekintet nélkül azok valódi – sok esetben azzal teljesen ellentétes – tartalmára.

A szebb jövő:
▲ A Jobbik olyan médiatörvényt alkot, amely új, értékelvű közszolgálatiságot teremt, rögzítve annak kritériumait, mint a nemzeti identitás építése, a sokoldalú ismeretterjesztés és a kiegyensúlyozott tájékoztatás.
▲ Lehetővé tesszük az egyes médiumokra kiszabott büntetések minél hamarabbi végrehajthatóságát a jelenlegi, évekig elhúzódó gyakorlat helyett.
▲ A hírműsorokban tárgyalt események kapcsán – a tájékoztatás és tájékozódás szabadságának jegyében – garantálni kell az összes fél megszólaltatását, és a lehető legtöbb forrás felhasználását a történések sokoldalú bemutatására.
▲ A TV2 és az RTL KLUB koncessziós jogát felfüggesztjük, és arra érdemesebb, az alapvető emberi és nemzeti értékeket szem előtt tartó csatornáknak adunk lehetőséget a földi sugárzásra.
▲ A koncessziós díjból befolyó összegből a helyi és kisközösségi televíziók, rádiók működését támogatjuk.
▲ A Jobbik kiáll a Duna TV önállósága mellett. A határon túli magyarság számára stratégiai fontosságú a magyar nyelvű televíziós csatorna.
▲ A közmédiumoknál folyó pazarlást szigorúan megvizsgáljuk, a múltbeli visszaéléseket feltárjuk, és a további kilengéseket haladéktalanul felszámoljuk.

V.2.5. Nemzetépítő média megteremtése

Az elmúlt húsz év:
▼ A nézettségi csúcsra és szuperprofitra való beteges törekvés következtében a média jelentős része elveszítette erkölcsi és szakmai hitelét.
▼ A magyar médiában a magyar nemzettudat megerősítése iránti felelősség egyáltalán nem jelent meg, sőt azzal éppen ellenkező tendenciák erősödtek meg.

A szebb jövő:

- ▲ A Jobbik bevezeti a sávozott reklámadót, amely alapján a felállítandó Közszolgálati és Tartalomminősítési Tanács a műsorokat erkölcsi és tematikai tartalom, illetve stilisztikai minőség alapján három reklámadózási kategóriába sorolná: közszolgálati, értékközvetítő és semleges.
- ▲ A híradásokban szorgalmazzuk a határon túli magyar közéletről szóló gyakoribb és szélesebb körű tájékoztatást.

V/3. Egységes nemzet

Határon túli magyar politika

- 15 milliós magyar nemzetben gondolkodó, védőhatalmi státuszú anyaország
- A magyar nemzet kulturális és gazdasági újraegyesítése
- A magyar állampolgárság áttelepülés nélküli és azonnali megadása minden magyarnak
- Nemzetpolitikai Minisztérium felállítása
- Az önrendelkezési törekvések kiemelt erővel történő támogatása
- A szórványmagyarság és az emigráció bekapcsolása a nemzet vérkeringésébe
- A határokon átnyúló, regionális együttműködések ösztönzése és fejlesztése
- Rendezett hazai nemzetiségi viszonyok

Az össznemzeti politika alapvetései

A Jobbik politikai horizontját nem az ország, hanem a nemzet határai szabják meg. Ezek a határok nem esnek egybe a Magyar Köztársaság jelenlegi határaival. A Kárpát-medencében élő nemzetünket a trianoni békediktátum szétdarabolta (az állam területének 71%-át és 3,5 millió magyart csatoltak el, megfosztva őket magyar állampolgárságuktól), és ma is határok szabdalják szét nemzetünk testét. A legnagyobb nemzetrészen és az elszakított területen élők sorsa azonban ma is ezer szállal kötődik egymáshoz, és ezért felelősen nem is lehet a magyar jövőt úgy tervezni, hogy erre ne lennénk fokozottan figyelemmel. Számunkra a nemzetpolitika nem külpolitikai kérdés, hanem a nemzetként való megmaradásunkat meghatározó feladat. Az elszakított vagy az elvándorolni kényszerült magyarsággal való egységtudat a részünkről nem szentimentális álom, hanem a kötelessé és társadalmi, gazdasági érdek. Az a tét, hogy a magyar nemzet a nagy nemzetközi versenyben egy szétszabdalt és szétesett etnikai mozaikként vagy egy közös cselekvésre képes 15 milliós egységként jelenik meg. A Jobbik szerint a magyar nemzet határokon átívelő kulturális és gazdasági újraegyesítése tehát nem csupán lehetséges, de sürgetően szükséges is.

Tudjuk, hogy ennek megvalósításához előbb a csonka országban kell a rendet helyreállítani, a magyar államot visszahelyezni történelmi szerepébe, és egyfajta védőhatalmi státusz elérésével támaszt, erőt és reményt adni elszakított honfitársainknak. Nélkülözhetetlen, hogy a magyar kérdést végre az európai közbeszéd részévé tegyük az Unióban és a nemzetközi fórumokon. A szülőföldön maradást és az anyanyelvű oktatást támogató nemzetpolitikai programunk középpontjában a magyar állampolgárság megadása a jelenlegi határainkon kívül élő magyarok számára, a nemzeti önrendelkezések elérése és a hatékony magyar politikai és pénzügyi támogatás terve áll.

Megkerülhetetlen kötelességünk a magyar állampolgárság áttelepedés nélküli biztosítása a Kárpát-medencében és a nagyvilágban élő magyarok számára. Hasonlóan járt el számos európai és szomszédos nép is saját, ilyen sorsú honfitársaival. Ha a magyar állampolgárság megadásával segítjük az elszakított területen élőket, akkor öntudatosabb, erősebb közösséget alkothatnak, de ez egyúttal nem gyengíti önrendelkezési törekvéseiket, és mindez erősíti az anyaországban élőket. Egészségügyi ellátáshoz, illetve nyugdíjhoz való jogosultságot hazai lakhely és társadalombiztosítási jogviszony (tehát adó- és járulékköteles munkavégzés) alapján lehet csak szerezni, az állampolgárság megszerzése pedig nem jár együtt ezzel. A szociális és családügyi ellátásokra (pl. gyes, szociális segélyek) csak az állandó magyarországi lakóhellyel rendelkező magyar állampolgár jogosult tipikusan csak rászorultság esetén, a magyar állampolgárság megszerzése pedig nem jár állandó magyarországi lakóhely megszerzésével. Áttelepülésre nem ösztönöz, a helyben maradási hajlandóság egyre nagyobb.

Az anyaországon kívül élő magyarok helyzete a Kárpát-medencében is jelentősen különbözik egymástól. Ausztria, Románia Szlovákia és Szlovénia az EU tagja, Horvátország és Szerbia belátható időn belül az lesz, Ukrajnának azonban erre a közeli jövőben nincs esélye. Különbözik az egyes közösségek létszáma, érdekérvényesítési lehetősége, képessége is. Az anyaországon kívül élő magyarok jelenős része pedig ún. szórványvidékeken él (Nyitra környéke, Felső-Tisza mente, Dél-Erdély, Csángóföld, Bánság), ahol a magyar lakosság aránya meglehetősen alacsony. Az ő támogatásuk, segítésük külön törődést igényel, hiszen fokozottan ki vannak téve az asszimiláció veszélyének, valamint az álladó fenyegetettségnek. A világ magyarságának mintegy 10-15%-a a Kárpát-medencén kívül él. Az emigráció mellett külön ki kell emelni azon több tízezer fiatalt, akik az elmúlt húsz évben egzisztenciális okokból voltak kénytelenek elhagyni hazájukat. Számukra konkrét programokat kívánunk kidolgozni, és támogatni fogjuk a már meglévő, hasonló civil kezdeményezéseket.
Szorgalmazzuk, hogy a jövőben a mindenkori magyar kormány és Országgyűlés a gazdaságstratégia meghatározásakor és a gazdaságpolitika megvalósításakor Kárpát-medencei gazdasági fejlesztési tervben gondolkodjon, vagyis el kell indulnunk a magyar nemzet gazdasági újraegyesítésének irányába. Eddig a határon túli magyarokkal való kapcsolatok erősítése mindig úgy merült fel az anyaországban, mint gazdasági tehertétel. Mi megfordítjuk ezt a hozzáállást, mert hisszük, hogy a gazdasági újraegyesítés nemhogy nem tehertétel, hanem éppen ellenkezőleg: gazdasági érdek, sőt szükségszerűség. Ezzel párhuzamosan természetesen bővítjük az ország határain kívül élő magyarság számára elérhető forrásokat. Az anyagi támogatások jelenlegi rendszerét azonban hatékonyabbá, átláthatóbbá és ellenőrizhetőbbé kell tenni.
A környező országokkal ellentétben Magyarországon a nemzetiségek helyzete alapvetően rendezett, európai szinten mértékadó kisebbségi törvénnyel rendelkezünk, a kisebbségi kérdés jórészt a cigánykérdésre korlátozódik. A Jobbik átfogó programmal rendelkezik ezen a téren, a támogatási rendszer reformjával pedig gátat kell szabni a hazai nemzetiségek érdekeit is sértő „etnobiznisz" jelenségének.
Nemzetpolitikánk szerves része az öntudatos magyar polgárok önszerveződésének és alulról jövő kezdeményezéseinek támogatása, a civil intézményrendszer és a civil szféra egészének erősítése. A társadalmi szervezeteknek nagy szerepet szánunk a magyar-magyar kapcsolatok ápolásában és fejlesztésében, a határokon átívelő összmagyar szintű programok szervezésében és a politika társadalmi ellenőrzésének erősítésében. A magyarságtudat erősítése és a méltó létfeltételek biztosítása a felnövekvő generációk számára a garancia arra, hogy tevékeny magyarként a saját hazájában keressék és szolgálják a saját és közösségük boldogulását.

V.3.1. Nemzetpolitikai szemlélet és cselekvés Magyarországon

Az elmúlt húsz év:

▼ A nagy remények ellenére az úgynevezett rendszerváltást követően nem nőtt az anyaországi társadalom érzelmi azonosulása az elcsatolt területeken élők felé, amit a 2004-es népszavazás tragikus kudarca is megmutatott.

▼ A határon túli magyarság irányába viselt alkotmányos felelősséget a magyar kormányok és pártok nem vették komolyan. (Lásd az ukrán, szlovák, román alapszerződések megkötését, vagy éppen Románia uniós csatlakozásának feltétel nélküli megszavazását.)

▼ A magyar külpolitikát a hátrálás, a megalkuvás és az EU-nak mindenáron való megfelelési kényszer határozta meg, és a határon túli magyarok ügye számos esetben puszta kampányüggyé züllött.

▼ Az elcsatolt területeken – szerte a Kárpát-medencében – élők közül sok magyar származása miatt van kitéve erőszaknak, hátrányos megkülönböztetésnek. A jogtiprások, sérelmek sora hosszasan sorolható.

A szebb jövő:

▲ A Kárpát-medencei és az emigrációban élő magyarságnak áttelepülés nélkül megadjuk a magyar állampolgárságot, és a leendő kétkamarás parlamentben biztosítjuk a döntéshozatalban való részvétel lehetőségét.

▲ Nemzetpolitikai Minisztériumot állítunk fel a határon túli magyarság problémáinak átfogó, egységes, stratégiai alapú kezelésére, illetve az összenemzeti szempontok következetes érvényesítésére.

▲ Az általános iskolák felső tagozatos osztályai számára kötelezővé tesszük, hogy legalább egy évfolyamon elszakított magyar területre szervezzék az osztálykirándulást. A szülők anyagi tehernövekedésének elkerülése érdekében ehhez – megfelelő pályázati rendszerben – költségvetési támogatást nyújtunk.

▲ Kormányra kerülve elkészítjük az elmúlt 90 év első Kárpát-medencei magyar gazdasági fejlesztési tervét, amely a gazdasági kapcsolatok – akár az uniós lehetőségek kihasználásával történő – megerősítésével gazdasági nemzetegyesítést indít el.

▲ Az Országgyűlésben, a magyar és nemzetközi tömegtájékoztatásban erőteljesen jelenítjük meg az elszakított nemzetrészek sorskérdéseit, az összmagyarság problémakörét.

▲ Csak akkor támogatjuk Szerbia és Ukrajna euroatlanti integrációját, ha az ott élő magyar nemzetrészek az önrendelkezés lehető legszélesebb lehetőségeit kapják meg garanciákkal védett módon, egyéni és kollektív jogaik kiteljesednek, Ukrajna pedig biztosítja a kettős állampolgárság lehetőségét.

▲ Az Alaptörvényben a magyar államnak mindenkori felelősségévé tesszük a nemzetegyesítésre való törekvést és a határon túli magyarságért viselt felelősséget, a jelenleginél sokkal erőteljesebb kifejezését adva az összetartozásnak.

▲ A Jobbik segíti a magyarországi és határon túli magyar települések testvérvárosi kapcsolatainak kiépítését és a meglévők erősítését.
▲ Védőhatalmi státuszt kívánunk elfogadtatni Magyarország számára, amely lehetővé tenné, hogy – amint azt Ausztria tette Dél-Tirol érdekében – Budapest a határon túli magyar közösségeket ért sérelmek és jogsértések esetén kellő jogalappal lépjen fel a nemzetközi fórumok előtt.
▲ Kiépítünk egy olyan, a Kárpát-medence elcsatolt, magyarlakta területeire kiterjedő, állami és uniós támogatással működő magyar jogvédő hálózatot, amely képes hatékony és szakszerű segítséget nyújtani az elszakított területeken élő magyarság egyéni és közösségi jogainak megsértése esetén. Ilyen jogsérelmek esetén a Jobbik a kiemelt ügyekben azonnal riasztja a hazai és nemzetközi közvéleményt, az Európai Uniót és más nemzetközi szervezeteket, és a megfelelő jogi fórumokon lép fel az elégtételért.
▲ Nemcsak érzelmileg, szellemileg, de pénzügyi eszközökkel is érdekeltté kell tenni az embereket abban, hogy a nemzeti összetartozás ügyét magukénak érezzék és támogassák. Kiemelt adókedvezményekkel kell ösztönözni a nemzeti újraegyesítés célját szolgáló adományokat, az ilyen jellegű tevőleges segítségnyújtást.

V.3.2. Megmaradni magyarnak a szülőföldön

Az elmúlt húsz év:
▼ A koncepciótlan, gyakran érdektelen magyar külpolitika miatt az ún. rendszerváltás óta nem sikerült kellő módon javítani a határon túli magyar közösségek helyzetén.
▼ A magyar közösségek sokszor céltáblái származásuk miatt kormányzati, politikai vagy éppen társadalmi támadásoknak, fenyegetésnek (lásd sorozatos magyarverések és szlovák nyelvtörvény).
▼ A korábban működő intézményrendszert (HTMH, közalapítványok, Agóra-irodák, Máért) felszámolták, a támogatások drámai csökkenése miatt veszélybe került a határon túli magyar felsőoktatás, beszűkültek az anyanyelvi oktatás és kultúra lehetőségei.

A szebb jövő:
▲ A magyar külpolitika és nemzetpolitika legfontosabb céljai között határozzuk meg az elszakított magyar közösségek önrendelkezési törekvéseinek támogatását és sikerre vitelét.
▲ A szülőföldön maradás támogatásának érdekében újragondoljuk a Státustörvényt, a magyarigazolványhoz kapcsolódó támogatások körét bővítjük, különösen az oktatási-nevelési támogatást.
▲ A leghatározottabban fellépünk a szomszédos országok magyar nyelvhasználatot korlátozó, illetve a magyarság bármely jogát hátrányosan érintő intézkedései, jogszabályai ellen.
▲ Támogatjuk a magyar iskola választását. A magyar tannyelvű oktatásban résztvevők számára alanyi jogon biztosítunk magyar diákigazolványt. A magyarországi és határon túli magyar középiskolások számára állami finanszírozású csereprogramokat vezetünk be.
▲ Követeljük az állami finanszírozású, önálló magyar nyelvű akkreditált felsőoktatás megteremtését az utódállamokban. A magyar fenntartású intézményeket erősítjük.
▲ Növeljük a Magyarországról finanszírozott felsőoktatási intézmények költségvetési támogatását.
▲ A határon túli hallgatók számára egyszerűbbé tesszük a hazai felsőoktatásba és szakképzésbe való bejutást, szélesítjük a részképzési lehetőségeket, növeljük az azokhoz tartozó ösztöndíjakat, ügyelve azok visszatérésre ösztönző hatására.
▲ Teljes jogú tagságunkkal élve az EU-n belül mindent elkövetünk az elszakított területeken élő magyarság kollektív és egyéni jogainak érvényesüléséért.
▲ Hazai gazdasági vállalkozások munkahelyteremtő beruházásait ösztönözzük a Kárpát-medence magyarok lakta területein, uniós források bevonásával.
▲ Határon túli magyar könyvtárhálózat létrehozását támogatjuk, és ellátását segítjük.

V.3.3. Magyarok szórványban, emigrációban és a nagyvilágban

Az elmúlt húsz év:
▼ A szórványban élő magyarság vészes eltűnése zajlott le, mivel ők vannak leginkább kitéve az asszimiláció veszélyének (különösen az őrvidéki, muravidéki, horvátországi magyarság és a moldvai csángók).
▼ Az elmúlt húsz év politikájának egyáltalán nem volt mondanivalója az emigráció és az elmúlt 20 évben munkavállalás céljából eltávozott magyarok számára.

A szebb jövő:
▲ Szórványgondnoki programot indítunk be, amelyet kistérségenként felállított irodák koordinálnának. Feladatuk a magyar közösség helyzetének felmérése, és az oktatást, kultúrát, gazdasági lehetőségeket, ifjúságot, hitéletet, turizmust érintő cselekvési programok kidolgozása.

▲ Támogatjuk, hogy a Kárpát-medencén kívül élő, 18 éven aluli magyarok középiskolai program keretében fél vagy egy évet tölthessenek el egy-egy magyarországi középiskolában. A gyakornoki program keretében pedig az egyetemista vagy egyetemi végzettséggel rendelkező külföldi magyar fiatalok töltenének néhány hónapot Magyarországon képzettségüknek megfelelő állami vagy önkormányzati munkakörben. Tanári ösztöndíjprogram keretében lehetővé tesszük diplomások meghatározott időre történő kiutazását Magyarországról a külföldi magyar közösségekhez – elsősorban Ausztráliába, valamint Észak- és Dél-Amerikába –, ahol magyar irodalmat, nyelvet, történelmet, kultúrát, néptáncot taníthatnak.

V.3.4. Támogatáspolitika

Az elmúlt húsz év:

▼ A határon túli magyarság számára folyósított anyagi támogatások jelenlegi rendszere a trianoni utódállamok vezetéséhez lojális klikkek klientúraépítését szolgálja.

▼ A határon túli szervezetek számára kiírt pályázatokhoz sok esetben nehezen teljesíthető feltételeket és kritériumrendszert szabtak, így sokan estek el a támogatástól, számos peres ügy van folyamatban.

A szebb jövő:

▲ Olyan magyarországi intézményrendszert hozunk létre, amely valós szakmai és nemzetpolitikai kapcsolattartó szerepet játszik a határon túli kulturális, egyházi, ifjúsági, hallgatói és más típusú civil és politikai szervezetekkel.

▲ A magyarországi források elosztásánál továbbra is döntően projektalapon nyújtunk támogatást, de segíteni kívánjuk a határon túli civil szervezetek működését is.

▲ Fontos szerepet szánunk a világ magyar fiatalságát egységes ernyőszervezetben összefogó Magyar Ifjúsági Konferenciának, illetve a Magyarok Világszövetségének, amely számára a 2000-ben elvett költségvetési támogatást ismét meg kell adni.

▲ Kiemelt figyelmet fordítunk a határon túli magyar kulturális intézményekre, múzeumokra, műemlékekre, emlékhelyekre és azok megóvására.

▲ Az Európai Unió 2007 és 2013 között közel 8 milliárd eurót fordít a határon átnyúló programokra, a 2014 és 2020 közötti időszakban elsőbbséget élvez majd az Európai Területi Együttműködési Csoportosulás (EGTC), ezért a Jobbik ösztönözni és támogatni kívánja minél több hasonló együttműködés létrejöttét.

Mi az Európai Területi Együttműködési Csoportosulás (EGTC)?
A Magyarországon ismert kistérségi társulásokhoz hasonló csoportosulás. Célja a regionális gazdasági és társadalmi kapcsolatok erősítése, együttműködések kialakítása pl. az infrastruktúrafejlesztésben, beruházásokban, környezetvédelemben, piacok szervezésében, helyi vállalkozások támogatásán keresztül a munkahelyteremtésben vagy kulturális és oktatási területen. Tagjai lehetnek az EU tagállamai, regionális és helyi hatóságok, közjogi intézmények, ill. a felsorolt szervezetek által alakított társulások, külön megállapodás, illetve megengedő nemzeti jogszabály megléte esetén nem uniós, ún. harmadik állam regionális vagy helyi hatósága, közjogi intézménye is.

V.3.5. Nemzetiségpolitika

Az elmúlt húsz év:

▼ A magyarországi nemzeti kisebbségek nyelvileg nagymértékben asszimilálódtak, erősen kötődnek Magyarországhoz, ugyanakkor jogosan várják el nyelvük és kultúrájuk támogatását.

▼ A kisebbségi önkormányzatok szinte teljesen differenciálatlanul kapnak állami támogatást, sokszor minden érdemi munka nélkül, így sok esetben a közpénzek felelőtlen elszórásának melegágyaivá válnak.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik támogatja a jól működő, a nemzetiségek anyanyelvén is folyó oktatást.

▲ A kisebbségi önkormányzatokat feladatarányos támogatásban részesítjük, a normatív finanszírozás arányát egyúttal 30-40%-ra csökkentjük.

▲ Messzemenően támogatjuk a hazai nemzetiséget egyéni és kollektív jogainak gyakorlásában, és ennek folyamatos biztosításáról velük rendszeresen konzultálunk.

V/4. Hitében él a magyar

Egyházpolitikai program

- Összmagyarságban gondolkodó egységes egyházpolitika
- A keresztény értékrend elismerése az alaptörvényben
- A történelmi egyházak társadalmi küldetése gyakorlásának biztosítása és megerősítése
- Az egyházak finanszírozásának újratárgyalása
- Az egyházak és az állam közti szerződések betartatása
- Az egyházalapítás és a kisegyházak működésének felülvizsgálata
- A cigányság egyházakon és vallásosságon keresztüli integrációja
- A hit vagy erkölcstan kötelező oktatása

Egyházpolitikai alapvetések

Az 1989-90-es átalakulás során nem született ciklusokon átívelő egyházpolitikai stratégia. A jobboldali politikai erők félve és bizonytalanul, a baloldaliak pedig kifejezetten ártó szándékkal nyúltak az egyházügyi kérdésekhez. A Jobbik szerint nem lehet csakis határokon belül tárgyalni az egyház- és vallásügyet, ebben a kérdésben is összmagyarságban gondolkodó politikát kell folytatni. Mivel a határon túli egyházak még mindig a legerősebb megtartó erők, és komoly kapcsolatrendszerrel rendelkeznek, a magyarságépítés szempontjából rendkívül fontosak.

Szükségesnek tartjuk, hogy az 1949-es magyar alkotmányt felváltó új alaptörvényben hangsúlyosan szerepeljen a hazánk és kultúránk keresztény gyökereire történő utalás. A kereszténység – még akkor is, ha eltekintünk vallási jellegétől – önmagában is rendkívüli és az emberi léthez nélkülözhetetlen értékeket hordoz. A Jobbik elismeri és méltányolja a történelmi egyházak több évszázados társadalomépítő munkáját és az ebből adódó többletjogaikat. Történelmi előjogaikból eredő társadalmi kötelességeik ellátásának további biztosításához nagyobb állami segítséget kívánunk nyújtani részükre a jövőben. Az egyházak támogatásának kérdése folytonos aktuálpolitikai csatározások színhelyévé lett, a kérdés megoldása elodázhatatlan. Viszont a vallásosságot és az egyházalapítást nem lehet üzletnek tekinteni, ezért szigorítani kívánjuk az egyházak bejegyzését, és működésük folyamatos felülvizsgálatának szempontjait.

Szükségesnek tartjuk az egyházak által a magyarságnak mint közösségnek a saját küldetéstudatát erősíteni a társadalmon belül nemzetünk megmaradása érdekében.

A cigányság integrációjában számítunk az egyházak közreműködésére. Az integrációt segítő szolgálatot kiemelten fontosnak tartjuk, ezért egy Cigánymissziós Alapot kívánunk létrehozni, amely pályázati rendszerben támogatná az ilyen irányú egyházi kezdeményezéseket. A cigányság érdekeivel ellentétes, pozitív diszkriminációra épülő állami finanszírozás helyett a cigányság valós belső tulajdonságára építő, problémáit a vallás útján is megoldani igyekvő rendszert kívánunk működtetni.

A Jobbik a családok pártja. Egész politikánk fókuszában a családok támogatása áll, így az egyházpolitikánk fő célkitűzése is a család intézményének megerősítése.

Az élet védelmének képviselete érdekében szükségesnek tartjuk a művi meddővé tétel liberális gyakorlatának szigorítását, ellenezzük az eutanáziát. A magzati élet erőteljesebb törvényi védelme is szükséges, egyúttal segítve a nem várt terhesség problémájával szembesülő nőket a megfelelő döntés meghozatalában. Egyúttal fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy az élet védelme nem elsősorban törvényi, hanem társadalmi kérdés, amelyet ezért a leghatékonyabban nem törvényekkel, hanem a társadalmi viszonyok életpártivá alakításával képviselhetünk leginkább.

V.4.1. Összmagyarságban gondolkodó, egységes egyházpolitika

Az elmúlt húsz év:

▼ Az elmúlt húsz év egyházpolitikája a langyos kádári politika folytatása.

▼ Az egyházakat egyszerre kezelték politikai formációként, és egyszerre akadályozták meg, hogy bármiféle politikai tevékenységet kifejtsenek, ami ugyanakkor a belső öntisztulásukat is megakadályozta.

A szebb jövő:

▲ A kormányzat és az egyházi vezetés között olyan hatékonyabb együttműködést alakítunk ki, amely lehetővé teszi a társadalomban felmerülő problémákra való gyors közös reagálást.

▲ Tárca nélküli miniszteri poszt felállítását kezdeményezzük azért, hogy az egyházakat is érintő kérések lehetőleg azonnal és megfelelően magas szintű képviselettel kerüljenek be a kormány munkájába is.

V.4.2. Történelmi egyházak a társadalomban

Az elmúlt húsz év:

▼ Magyarország ma egy olyan multinacionális kulturális-eszmei világrendszer része, amely megtagadta keresztény gyökereit, sőt szembefordult azokkal.

▼ A liberális szemlélet a történelmi egyházakat hiteltelenné, a társadalomépítés szempontjából értéktelenné tette, intézményrendszerük hatékonyságát megkérdőjelezték.

▼ A lelki gondozás nem volt jelen megfelelő módon a büntetés-végrehajtásban és a kórházakban.

A szebb jövő:

▲ Magyarország keresztény gyökereit az alaptörvénybe foglaljuk.

▲ A történelmi egyházak előjogait elismerjük, ezeket állam- és egyházközi szerződésekkel megerősítjük.

▲ Támogatjuk az egyházak társadalomépítő, karitatív és oktatási tevékenységét.

▲ A házasság méltóságának visszaállítása érdekében kezdeményezzük a regisztrált élettársi kapcsolat eltörlését.

▲ A házasságot kötő párok adminisztrációs terhelését megkönnyítjük azáltal, hogy megfelelő köztisztviselő jelenlétével és közreműködésével az egyházi esküvő egyben hivatalos állami házasságkötésnek is minősüljön.

▲ A büntetés-végrehajtás területén növeljük a lelkészi jelenlétet.

▲ A honvédségben és a kórházakban kellő számú kórházi lelki gondozót foglalkoztatunk.

▲ A történelmi egyházaknak kiemelt szerepet szánunk a cigányság integrációjában, ehhez pedig megfelelő állami segédletet adunk egy Cigánymissziós Alap létrehozásával.

V.4.3. Az egyházfinanszírozás rendezése

Az elmúlt húsz év:

▼ A meglévő, állam és egyházak közötti megállapodásokat a kormányok hol nem tartották be, hol pedig nyíltan elárulták.

▼ Az egyházak társadalmi hasznosságának megítélése jelentősen rosszabbodott, és kialakult egy olyan szemlélet, mely szerint az állam csak alamizsnát oszt az egyházaknak.

▼ A „vallás magánügy” liberális jelszava alatt a rendszerváltás után gombamód megszaporodtak a vallási jellegű, de valójában pénzszerzésre szakosodott álvallások és álegyházak.

▼ Ezek a formációk ugyanolyan jogokat követeltek magunknak, mint a történelmi egyházak, miközben a társadalmi kötelezettségekből egyáltalán nem vették ki a részüket.

A szebb jövő:

▲ Aktuálpolitikai csatározások és az egyházak ellehetetlenítése helyett a Jobbik tisztázott, rendezett és mind a két fél számára elfogadható egyházfinanszírozást tervez.

▲ A történelmi egyházak tekintetében a Jobbik kezdeményezi „Vatikáni szerződés-típusú” alapdokumentumok megalkotását és azok maradéktalan betartatását.

▲ Ugyanilyen szerződések megkötését kezdeményezzük a határon túli magyar történelmi egyházakkal, segítve az ottani magyar közösségek megmaradását, megerősödését, azok önrendelkezési törekvéseit.

▲ Szigorítjuk az egyházak bejegyzését, és működésüket folyamatosan figyelemmel kísérjük.

V.4.4. Az egyházi ingatlanok védelme

Az elmúlt húsz év:

▼ Nem törődött senki a magyarországi és a határon túli magyar egyházi épületek és intézmények sorsával.

▼ Ezrével mennek tönkre a magyarság identitása szempontjából fontos épületek, ezek potenciálját a magyar kormányok nem használták ki.

▼ Számos egyházi ingatlan még nem került vissza jogos tulajdonosához.

A szebb jövő:

▲ Műemlékvédelmi és rekonstrukciós programot hozunk létre az egyházi tulajdonokban lévő ingatlanok, műemlékek megóvása érdekében.

▲ Ezt a programot kiterjesztjük a határon túli magyarság intézményrendszereire is, és köréjük a magyarság identitását erősítő kulturális centrumokat szervezünk.

▲ Folyamatosan elemezzük az egyházak ingatlanigényeit, és törekszünk azok kielégítésére.

V.4.5. A hit- vagy erkölcstan oktatásának társadalmi hasznossága

Az elmúlt húsz év:

▼ A történelmi egyházakat teljes mértékig kizárták a közéletből, és lassan már a véleményformálás szintjén sem jelenhetnek meg.

▼ A vallásos és értékelvű nevelést száműzték az oktatási intézményekből.

▼ Vallásszabadság helyett a szélsőséges liberális eszmék relativizmusának diktatúrája valósult meg.

A szebb jövő:

▲ Az egyházakat nagyobb társadalmi-közéleti szerepvállalásra bátorítjuk.

▲ Minden honi alap- és középfokú oktatási intézményben kötelező hit- vagy erkölcstanoktatást vezetünk be.

V/5. Övék a jövő

Ifjúságpolitikai program

- Önálló és stratégiai szemléletű ifjúságpolitika
- Intézkedések a népességfogyás megállítására, a családtámogatási rendszer átalakítása
- Gyermekeink tudatos magyar állampolgárrá történő nevelése
- Tehetséges fiatalok képességeinek kibontakoztatása, a külföldre vándorlás megállítása
- Lehetőségek biztosítása az önálló egzisztencia megteremtéséhez

Ifjúságpolitikai alapvetések

A magyar ifjúságnak nem hitelekre, segélyekre és alamizsnára van szüksége, hanem lehetőségekre, hogy a benne rejlő képességeket kihasználva a saját hazájában boldogulni tudjon. Ez ráadásul nem csupán az ő, hanem az egész ország érdeke is. A Jobbik ezért a magyar ifjúságnak életcélokat, és ezek eléréséhez lehetőségeket kíván adni. Radikális változásra, szemléletváltásra van szükség, ha egy olyan országot szeretnénk, ahol az ifjúság sorskérdéseivel foglalkozni nem „még egy szakpolitikát", hanem fontos kötelességet jelent. Az ifjúságpolitika ráadásul egy összetett terület. Sok párt megelégszik azzal, ha egy-egy részterület szintjén foglalkozik az ifjúság kérdésével. Számunkra azonban az ifjúság erősítése, lehetőségeinek bővítése olyan nélkülözhetetlen eszköz, amellyel a magyar jövőt a leginkább jobb, szebb irányba terelhetjük. Ezért döntöttünk úgy, hogy a kérdéssel külön fejezetben is foglalkozunk.

Magyarország legnagyobb társadalompolitikai problémája a nemzet lélekszámának folyamatos csökkenése. Amennyiben rövid időn belül nem történnek radikális intézkedések a kialakult helyzet megoldása érdekében, úgy ez a folyamat visszafordíthatatlanná válik, aminek katasztrofális következményei lehetnek. A Jobbik célja, hogy minél több egészséges magyar családban minél több egészséges gyermek születhessen. Annak ellenére, hogy a család egy egészséges társadalom legfőbb szervező ereje, Magyarország jelenlegi családtámogatási rendszere jelenlegi formájában sem a házasságkötést, sem a gyermekvállalást, sem pedig a gyermek tisztességes felnevelését nem ösztönzi.

Nemzetünk megmaradásának és fejlődésének kulcsa fiataljaink megfelelő szellemben és módon történő nevelése. Olyan generációkra van szükség, amelyek a tanulást és a tisztességesen elvégzett munkát tekintik az egyéni-közösségi-társadalmi boldogulás egyetlen lehetséges útjának, és amelyekben megfelelő kötődés alakul ki nemzeti identitásukhoz és hagyományainkhoz. Meggyőződésünk, hogy minden magyar fiatal tehetséges valamiben. Ezeket a tehetségeket kell felfedeznünk bennük, és mindent meg kell tennünk azért, hogy azokat ki is tudják bontakoztatni. A magyar ifjúságnak minőségi oktatást, biztos és kiszámítható jövőt, szociális biztonságot és a saját egzisztencia megteremtésének lehetőségét kívánjuk biztosítani.

Az elmúlt években magyar fiatalok tízezreinek kellett külföldre menniük, mert itthon nem találtak lehetőséget arra, hogy önálló életüket képességeikhez, szorgalmukhoz méltó módon kezdhessék meg. Az elmúlt húsz év bűne, hogy tehetséges és tisztességes magyar fiatalok nem találtak boldogulást a saját hazájukban. A Jobbik fontos feladatának tekinti, hogy ez a folyamat megálljon, hogy az ifjúság itthon találja meg a számításait, akiknek pedig el kellett menniük, minél hamarabb és minél nagyobb számban hazatérhessenek egy olyan országba, amely megbecsüli őket.

V.5.1. Stratégiai szemléletű magyar ifjúságpolitika

Az elmúlt húsz év:

▼ A rendszerváltás óta a parlamenti pártok az ifjúság és a magyar fiatalok ügyét inkább napi politikai, semmint nemzetstratégiai kérdésként kezelték.

▼ Ifjúságpolitika címén csupán a pártokhoz kötődő ifjúsági szervezetek dotálása történt.

▼ A koncepciótlan és kapkodó intézkedések következtében kilátástalan helyzetbe került a fiatalok pályakezdése és boldogulása.

A szebb jövő:

▲ Nemzeti Ifjúsági Érdekegyeztető Tanács (NIÉT) felállítását kezdeményezzük, amelyben az ifjúságpolitikával foglalkozó szakmai szervezetek szabadon fejthetik ki véleményüket stratégiai jelentőségű intézkedés-tervezetekkel kapcsolatban.

▲ Kialakítjuk az ifjúsági referensek határokon túli hálózatát.

▲ Biztosítani kívánjuk a fiatalok megfelelő ütemű előrehaladását az államhoz kötődő szférák munkahelyein, és ehhez fel kívánjuk számolni egyes munkahelyek kádertemető típusú újratermelődő jelenségeit is.

V.5.2. Tudatos magyar ifjakat!

Az elmúlt húsz év:

▼ A magyar ifjúság súlyos erkölcsi-világnézeti válságba sodródott az ún. rendszerváltást követő húsz évben. Ez a folyamat az utóbbi évek során mindinkább felgyorsult.

▼ Az egymást követő kormányzatok szisztematikusan rombolták az ifjúság értékítéletét, és akadályozták egzisztenciális és szellemi felemelkedését is.

A szebb jövő:

▲ Az oktatáson és a nevelésen keresztül a fiatal generációk körében olyan életmódot és fogyasztási kultúrát kívánunk népszerűsíteni, amely erősíti a társadalmi kohéziót, az értékes és az értéktelen közötti különbségtétel képességét, valamint a magyar nemzetgazdaság alapvető érdekeire tekintettel van.

▲ Erősítjük a magán-, a közösségi és társadalmi tulajdon sérthetetlenségét a hit- vagy erkölcstan-oktatásban. Ezt a korrupcióellenes harc egyik legfontosabb eszközének tekintjük.

▲ Az önkéntes munka intézményén keresztül növeljük a fiatalok közösségi és társadalmi felelősségérzetét és aktív állampolgári részvételét.

▲ Középpontba állítjuk a fiatalok egészségnevelését, és gátat szabunk a droghasználat terjedésének.

V.5.3. Lehetőséget az önálló élet megteremtéséhez!

Az elmúlt húsz év:

▼ Az utóbbi évtizedek társadalom- és ifjúságpolitikája kilátástalan helyzetbe hozta a magyar fiatalok tömegeit, akik nem látnak esélyt az önálló egzisztencia megteremtésére.

▼ A magyar fiatalok széles rétegei számára az otthonteremtés, a képesítésének megfelelő munkához jutás és az anyagi értelemben vett gyarapodás megoldhatatlan kihívást jelent.

A szebb jövő:

▲ A magyar szak- és felsőoktatást a nemzetgazdaság igényeihez és a magyarországi foglalkoztatási struktúrához igazítjuk.

▲ Gyakornoki programot dolgozunk ki a pályakezdő fiatalok elhelyezkedési esélyeinek javítására.

▲ Gazdaság- és társadalompolitikánk segítségével elősegítjük a kényszerből külföldre távozott fiatalok hazatérését.

▲ Átláthatóbbá, igazságosabbá és elérhetőbbé tesszük a lakásépítési kedvezmények rendszerét, és országos lakásépítési programot indítunk be.

Miért és hogyan kell tennünk a fiatalok elvándorlása ellen?
Korunk egyik legfelkapottabb politikai jelszava a mobilitás jelentőségének hangsúlyozása, napjaink Magyarországán azonban ez negatív értelmet nyert a politika cinikus megnyilvánulásai miatt („el lehet innen menni"). A legkülönbözőbb társadalmi igazságtalanságok és a reménytelenség miatt a tanulni, dolgozni, gyarapodni akaró fiatalok tömegei hagyják el az országot. Külföldre szakadt fiatal honfitársaink számára minden lehetőséget meg kell adnunk, hogy szülőföldjükön kamatoztathassák mindazt a szellemi, anyagi és kapcsolati tőkét, amit kényszerűségből külföldön kellett megszerezniük.

VI. Rend, biztonság, külkapcsolatok

VI/1. Rend a lelke

Rendvédelmi program

- A törvények mindenkivel való, kivétel nélküli betartatása
- A politikusbűnözés felszámolása
- Erős, határozott, politikai befolyásolástól mentes, a polgárok bizalmát és támogatását élvező rendőrség létrehozása
- A statisztikai szemlélet helyett érdemi cselekvések megvalósítása a rendvédelemben
- A csendőrség felállítása
- A korrupcióval szembeni határozott és kemény fellépés
- Önfenntartó börtönök létrehozása
- A zéró tolerancia érvényesítése a jogalkotásban és jogalkalmazásban

Rendvédelmi alapvetések

Az államnak vannak alapvető kötelezettségei. Ezek között az egyik legfontosabb állami funkció a közösség életét szabályozó normák és törvények betartatása, a rend, a nyugalom biztosítása. Az elmúlt években a gazdasági helyzet végzetes megroppanása mellett a mindennapjainkat érintő másik súlyos problémát a közbiztonság válsága okozta. Az állam, a kormányzat képtelenné vált a tisztességes állampolgárok megvédésére, zavarában és dühében pedig a rend helyreállítása helyett energiáit arra fordította, hogy éppen azokat a kezdeményezéseket számolja fel, amelyek erre a képtelenségére a közvélemény figyelmét felhívták. Magyarországon a politikusbűnözés, a cigánybűnözés és a gazdasági bűnözés – egymásba nemegyszer összefonódó – hálózata tartja rettegésben a polgárokat. A Jobbik rendvédelmi célja, hogy hazánk polgárait mindháromtól megszabadítsa.
Biztosítani kívánjuk, hogy a Magyar Köztársaság törvényei mindenkire egyaránt vonatkozzanak. A rendőrségi jogalkalmazásban nincs helye sem a pozitív, sem a negatív diszkriminációnak. Véget vetünk annak a gyakorlatnak, mely egyes kisebbségek bűnelkövetőit származásuk okán menteget, a politikus- és gazdasági bűnözőket pedig futni hagyja.
Mivel a hal mindig a fejétől bűzlik, így amennyiben rendet akarunk Magyarországon, először az ország vezetésében, a politikában kell tiszta viszonyokat teremteni. Itt nem csupán a korrupció felszámolása, hanem a politikusok – mint törvényalkotók – törvények feletti létezésének megszüntetése a fő cél. A politikusi hivatás tisztaságának helyreállítása, a számon kérhetőség lehetőségének biztosítása és a politikusbűnözés kíméletlenül szigorú szankcionálása nélkül Magyarországon semmilyen rend nem teremthető meg.
Magyarország közrendjét, a rendvédelmi munka hatékonyságát csak egy politikai befolyásolástól mentes, a polgárok bizalmát és támogatását élvező rendőrség képes biztosítani. Leszámolunk a rendőrség tevékenységét jelenleg uraló statisztikai szemlélettel, mert a rendőrségnek a társadalom érdekében, annak erkölcsi és jogi mércéjének megfelelően kell működnie. Megszüntetjük a rendőri munkát jellemző bírságolási kényszert és a statisztikai adatok rendszeres kozmetikázását. A rendőri állományt eredeti célja szerint a bűnözés erőteljes visszaszorítására, a lakosság biztonságérzetének javítására foglalkoztatjuk.
A már több helyen is súlyosan megbomlott közbiztonság helyreállításának érdekében létrehozzuk a csendőrség intézményét. A felállítandó csendőrség elsődleges erénye a viszonylag kis szolgálati területüknek köszönhető jelentős terület- és személyismeret lenne. A csendőrség tagjaival szemben fokozott szellemi és fizikai követelményeket állítunk fel, mert a bűnözéssel szembeni kemény és hathatós fellépés minden szempontból felkészült, határozott embereket kíván.
A korrupcióval szembeni küzdelem Magyarországon jelenleg csupán a szavak szintjén létezik, holott a korrupció nem csupán óriási, éves szinten több százmilliárd forintos (egyes becslések szerint több ezermilliárdos) nagyságrendű nemzetgazdasági károkat okoz, hanem elterjedése és pártokhoz való kötődése miatt súlyosan aláássa az állammal szembeni bizalmat is. A rendszerváltás óta eltelt két évtizedben a korrupció üldözésével kapcsolatos rendőri munka gyakorlatilag csupán néhány, különösen nagy port kavart esetben volt észlelhető, az okozott károk megtéríttetését és a korrupcióban érintett politikai holdudvarok leleplezését illetően azonban eredmények alig születtek.
Önfenntartó, a rabok munkájából magukat fenntartani képes börtönöket hozunk létre a jelenlegi, bűnözők továbbképzésére szolgáló, kvázi wellness létesítmények helyett. A bűnözéssel szembeni harcban a zéró tolerancia elvét részesítjük előnyben a jelenlegi liberális joggyakorlat helyett. A Jobbik hisz a szigorú büntetés és a hosszú börtönévek elrettentő hatásában, és úgy gondoljuk, hogy a jognak a társadalom morális értékítéletét is tükröznie kell. Ennek megfelelően a jelenleginél szigorúbb büntetésekkel – a büntetési tételek és a kiszabási gyakorlat szigorításával – kell sújtani a bűnelkövetőket, különösen a többszörösen visszaeső bűnözőket. A bűnismétlések elkerülésének érdekében szigorú szankciók terhe mellett be kívánjuk vezetni a jelenlegi pártfogói rendszernél hatékonyabban működő bűnügyi ellenőrző felügyelet intézményét is.
A Jobbik rendvédelmi programjának részét képezik a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezetével kötött megállapodásban foglaltak.

VI.1.1. A politikusbűnözés felszámolása

Az elmúlt húsz év:

▼ A politikusi hivatást az elmúlt évtizedek végletesen lejáratták. A politikus szó szinonimájává vált a gazembernek, nem ok nélkül.

▼ A politikusok, miközben az ő feladatuk a törvényalkotás, rendre áthágták a törvényeket, saját büntetlenségüket pedig hol az ügyek kölcsönös eltussolásával, hol a média cinkos felhasználásával, hol pedig mentelmi joguk mögé bújva biztosították.

▼ Miközben a pártok a parlamenti padsorokban látszólag komoly vitákat folytattak, azok gazdasági háttere szinte összenőtt, és a nagyberuházások során egymás pártérdekeinek megfelelően, maffiaszerűen kezelték a közpénzeket.

▼ A politikusok saját védelmi rendszerüket olyan mértékben körülbástyázták jogi, kommunikációs és biztonsági bástyákkal, hogy szinte érinthetetlenekké váltak. A számonkérés ezért eddig – néhány jelentéktelen vagy éppen elterelő szándékú – kirakatpert leszámítva rendre elmaradt.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik teljes körű számonkérést akar. Sem a szegfűs, sem a narancsos, sem egyéb politikusbűnözés nem maradhat igazságtétel nélkül.

▲ Az elmúlt húsz év, de azon belül is különösen az elmúlt nyolc év politikai visszaéléseinek feltárása céljából életre hívjuk a Pongrátz Gergely Nemzeti Igazságtételi Központot. Az igazságszolgáltatás munkáját segítő központ feladata az eddig eltussolt bűncselekmények felderítése és a felelősségre vonás kezdeményezése lesz, beleértve a külső államadósság és nemzeti vagyonvesztés eredetének és jogosságának a vizsgálatát is.

▲ Feloldjuk a közérdekkel ellentétes titkosításokat, és nyilvánosságra hozzuk az ügynöklistákat.

▲ A Jobbik eltörli a mentelmi jogot, mert az eredeti funkciója, a képviselők szabad és nyugodt munkájának biztosítása helyett mára a képviselők – nem egyszer köztörvényes – büntetőjogi felelősségének eltakarására szolgál.

▲ A politikusok, választott közéleti tisztségviselők esetében a büntetési tételeket az alapesetben kiszabhatóhoz képest kétszeresére szigorítjuk. A politikusbűnözés legyen minősített eset a Btk.-ban!

▲ Az MSZMP és a KISZ országos vezetőit törvényi úton zárjuk ki a közéleti szerepvállalás olyan magasabb fórumairól, mint a polgármesteri, országgyűlési képviselői, miniszteri, kormányfői vagy államfői tisztség, továbbá államigazgatási szerv és állami vállalat bármilyen vezetői tisztsége.

▲ A politikusi álláshalmozás megszüntetése érdekében az országgyűlési képviselők számára megtiltjuk többek közt a polgármesteri tisztséget, önkormányzati és megyei közgyűlési képviselőséget.

▲ A parlamenti ciklusok végén – végkielégítás helyett – minden parlamenti képviselőt kötelező vagyonosodási vizsgálat alá vetünk. Ennek a lehetőségét szúrópróbaszerűen fenntartjuk a megyei közgyűlések és a települési önkormányzatok képviselői felé is. Kezdeményezzük, hogy a kötelező vagyonosodási vizsgálatot terjesszük ki az 5000 főnél nagyobb lélekszámú települések polgármestereire is.

VI.1.2. Erős és megbízható rendőrség létrehozása

Az elmúlt húsz év:

▼ Az ún. rendszerváltás óta eltelt húsz év alatt a politikai elit gyakorlatilag semmit nem tett a rendőrség politikai befolyásolásának megszüntetéséért. A rendőrség kézi vezérlésével kizárták annak lehetőségét, hogy a kádárista állam erőszakszervezete helyett egy valóban szakszerű, modern, demokratikus rendőrség jöhessen létre.

▼ 2006 ősze után a kormányzati politika által irányított – sajnos az ellenzék asszisztálása mellett megvalósuló – törvénytelen rendőri intézkedések mindennapossá váltak. A rendőrséget a felső vezetés kormány- és pártőrséggé züllesztette.

▼ Az ún. rendszerváltás óta foganatosított rendőri intézkedések gyakran az elkövetők származásától, vagyoni helyzetétől vagy politikai hovatartozásától függtek. Egyes bűnözők származásuk alapján, mások politikai vagy gazdasági befolyásuk okán menekültek meg az igazságszolgáltatás elől. Így alakulhatott ki hazánkban a cigány-, a politikus- és a gazdasági bűnözés rettenetes triásza.

▼ Az elmúlt húsz év rendőrségi tevékenységét a statisztikai eredmények gátlástalan hajszolása és a bűnügyi statisztikák rendszeres meghamisítása jellemezte.

▼ A szervezeti problémák, létszámhiány következtében a rendőrség jelenleg csak úgy képes a feladatai ellátására, hogy rengeteg a túlóra, vagy a körzeti megbízottak java része nem a saját területén dolgozik. Így a felettes őrsökre-kapitányságokra járőrként rendelik be őket, a saját területük pedig rendőr nélkül marad.

▼ Budapest területén másodállásként sokan dolgoznak a kerületekben lévő térfigyelő rendszerek felügyeletén, illetve ezzel kapcsolatban járőröznek. A főváros területén bevallottan ezer fő körüli a létszámhiány, ami csaknem két teljes kerületi kapitányság állománya.

▼ Tévút az a jelenlegi gyakorlat, hogy a rendőrség erőszakos „elcigányosítás" áldozatává válik, arra hivatkozva, hogy a cigány rendőr jobban meg tudja értetni magát egy másik cigánnyal intézkedés során. Ennek érdekében a felvételi köve-

telmények indokolatlan könnyítésére került sor (pl. egyedi ponthatárok, az érettségi vizsga hiánya).
▼ A bűnmegelőzés és bűnfelderítés egyre inkább háttérbe szorul, a mutatók egyre rosszabb eredményeket jeleznek.

A szebb jövő:
▲ Felszámoljuk a bűnügyi statisztikák rendszeres meghamisítását, a bűnözési helyzetet kozmetikázástól mentesen, reálisan bemutató bűnügyi statisztikai rendszert állítunk fel.
▲ A büntetések szigorítása mellett a legerősebb visszatartó erőt a büntetés elkerülhetetlensége jelenti, ennek garanciája a bűnfelderítés hatékonyságának átütő erejű növelése, ehhez megfelelő személyi, pénzügyi és anyagi erőforrásokat biztosítunk.
▲ Határozottan fel kívánunk lépni a szervezett bűnözés ellen, amelynek különösen a kábítószer-forgalmazó és prostitúciót szervező része károsítja a társadalmat, kiszolgáltatja és függőségbe juttatja a fiatalokat, a nőket szexrabszolgává teszi, és egyúttal fenntartja az emberi érzelmeket kiölő szexipart.
▲ Kezdeményezzük a rendőri vezetők szigorú átvilágítását. Minden olyan vezetőt el kell távolítani a rendőri állományból, akik részt vettek a kádárista rendőrállam gátlástalan kiszolgálásában, az ún. rendszerváltás óta eltelt időszak súlyosan jogsértő intézkedéseire utasításokat adtak, vagy rendőri hivatással összeférhetetlen életmódot folytatnak. Felszámoljuk a rendőrség egy részének a szervezett bűnözői csoportokkal kialakult korrupt kapcsolatát.
▲ Megváltoztatjuk és szigorítjuk a vezetők kiválasztásának eddigi rendszerét. A kinevezés előfeltételeként az adott szolgálati ágban eltöltött legalább 5 éves szolgálati viszonyt határozzuk meg.
▲ A rendőrség jelenlegi szerkezeti működését ésszerűsítjük. Felszámoljuk az egymással párhuzamosan működő szervezeti részeket, megszüntetjük a rendőri egységek közti káros rivalizálást, pontosan meghatározzuk a hatásköröket és illetékességeket. A jelenlegi öncélú és önkényes belső ellenőrzési rendszert úgy kell átalakítani, hogy az a hatékony működést valóban segítse.
▲ Az ún. rendszerváltás előtti bűncselekményszámhoz igazított állománytáblát felül kell vizsgálni az időközben teljesen megváltozott bűnügyi-közrendvédelmi-közlekedési-igazgatási helyzetre tekintettel. Az új állománytáblát a végrehajtói szintről felfelé kell számszakilag meghatározni a valós létszámigények felmérése alapján. A központi (megyei, BRFK, ORFK) létszámot minimumra kell csökkenteni, le kell építeni a két-háromfős főosztályokat, a fölös létszámú értékelő-elemző-ellenőrző-koordináló-statisztikai osztályokat, a bújtatott, más státuszát foglaló embereket. Az adminisztratív apparátust e felülvizsgálat lefolytatását követően a szükséges mértékig leépítjük, az így felszabaduló rendőri munkaerőt pedig átvezényeljük közterületi szolgálatra.
▲ A rendvédelmi dolgozók számára kiszámítható anyagi és szakmai előmenetelt magában foglaló életpályamodellt vezetünk be. A rendőri hivatásnak meg kell adni, ki kell vívni a háború előtti társadalmi rangját, közmegbecsülését. A testület tagjainak biztos megélhetést, társadalmi presztízst kell jelentsen a rendőrséghez/csendőrséghez tartozás. Az erre méltatlanná válókat ezzel együtt el kell távolítani a testületből.
▲ A bérezést az európai átlaghoz kell közelíteni, amely a korrupció visszaszorítása mellett azt is jelentené, hogy a rendőrnek nem kellene másodállásban dolgoznia. Megvizsgáljuk azon járandóságok körét (pl. túlóra, szolgálati időkedvezmény), amelyeket bár jogszabály biztosít, de a munkáltató mégsem ad meg, és melyekért jelenleg is perek sokasága folyik. Ezeket a követelés jogosságának fennállása esetén haladéktalanul ki kell fizetni.
▲ Kezdeményezzük jogszabály-módosítás keretében, hogy hivatásos rendőr csak ténylegesen rendvédelmi feladatokat ellátó személy legyen. Az egyéb területeken dolgozó személyeket ki kell venni a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény hatálya alól.
▲ A rendőrség gépjárműparkjának lecserélése, egységesítése is indokolt. A gépjármű-kiválasztás és megrendelés során – a korrupció kizárása érdekében – biztosítani kell a közbeszerzési folyamatok átláthatóságát.
▲ Új, a jelenlegi elvárásoknak megfelelő egyenruhát kell rendszeresíteni. A rendőrség által használt felszerelést korszerűsíteni kell, a beszerzésekre pedig elengedhetetlen a megfelelő forrás biztosítása.
▲ Az utcai járőrszolgálatot teljesítő rendőrök részére legalább havi szinten lőgyakorlatokat kell tartani, a lőszermennyiség növelésével és új lőterek létesítésével. A fegyverzetet modernizálni kell, úgy a maroklőfegyvereket, mint a sorozatlövőket, illetve a rendszerben lévő lövedékeket.
▲ Visszaállítjuk a határőrség rendőrségtől történő elválasztását, mivel teljesen más hatásköre, illetékessége, feladatrendszere van. A határőrség tekintetében a megfelelő létszámot az időközben megváltozott határrendészeti feladatokhoz kell igazítani.
▲ A rendőrképzés mielőbbi átalakítása érdekében bevezetjük a fokozatosság elvén alapuló rendszert. A rendőrszakközépiskola elvégzése után mindenki közrendvédelmi területen dolgozna 2-3 évet, majd a felettesei és kollégái javaslatára egy képzést követően kerülhetne egy beosztással feljebb, a kapitányi posztig bezárólag. A felvételi vizsga és a képzés során megszüntetünk bármilyen indokolatlan pozitív diszkriminációt.
▲ A rendőrségen belül tapasztalható jelentős fluktuáció megállításának érdekében beindítunk egy országos szolgálati lakásprogramot, melynek keretén belül a rendvédelem területén dolgozók kedvezményes feltételek mellett juthatnak otthonhoz.
▲ Bűnmegelőző és vagyonmegóvási programokat indítunk el, ennek keretében az emberek számára közvetlenül elérhető állami bűnmegelőző-tanácsadási hálózatot építünk ki.

VI.1.3. A csendőrség felállítása

Az elmúlt húsz év:

▼ A csendőrség kérdését politikai témává tették, igyekezve azt fasiszta szervezetként beállítani, elzárva ezzel az érdemi és szakmai vita lefolytatásának lehetőségét.

A szebb jövő:

▲ Az elharapódzó bűnözési hullám elleni harc hatékony eszközeként, történelmi hagyományainknak és más országok hasonló területen működő rendvédelmi szervezeteinek mintájára újból életre hívjuk a csendőrség intézményét.

▲ Országos hatáskörrel, a rendőrség mellett működő rendvédelmi szervezetként fog működni, a belügyminiszter felügyelete alatt. Kimagasló eredményességét a csendőrök viszonylag kis szolgálati területe és az ebből adódó kitűnő terület- és személyismeretük fogja garantálni.

▲ A csendőrség a rendvédelmi terület elit alakulatát fogja képezni, a felvételre jelentkező személyeknek szigorú szellemi és fizikai alkalmassági követelményeknek kell eleget tenniük, és kétéves, szakosított csendőri képzés után fognak a közterületeken munkába állni. Az átmenet időszakában az eddig politikai megtorlásra használt készenléti rendőri erőket vonjuk be a rendfenntartó munkába, valamint növeljük a rendőrőrsök számát.

▲ A csendőrség létszámát az adott terület bűnügyi fertőzöttségének megfelelően kívánjuk meghatározni, és ruházatuk a történelmi hagyományainknak megfelelő módon eltér majd a rendőri állomány öltözékétől.

▲ A csendőr működési területéről kizárólag az alaptörvényben meghatározott rendkívüli helyzetekben vezényelhető el.

VI.1.4. A korrupció felszámolása

Az elmúlt húsz év:

▼ A korrupció az életünk mindennapos részévé vált. A társadalomban pedig a probléma megoldatlansága és a politika érintettsége és cinikussága miatt kialakult egyfajta közöny és apátia.

▼ Az országgyűlés jelenlegi pártjai ellenérdekeltek a korrupció felszámolásában a hozzájuk kötődő vállalkozói réteg érdekei és a velük való összefonódás miatt.

▼ A privatizációs szabadrablás bűnügyi felderítésében és a korrupció egyéb – nemzetgazdasági szinten is jelentős hátrányokat okozó – fajtáinak leleplezésében nem történt semmilyen érdemi előrelépés.

▼ Bár a korrupció világjelenség, de hazánk a világ legkorruptabb országai közé került.

A szebb jövő:

▲ Az átláthatóság, a nyilvánosság és a szigorú ellenőrizhetőség elvei szerint alapjaiban változtatjuk meg a korrupció melegágyát jelentő közbeszerzési rendszert.

▲ A korrupciót elkövető személyekkel szemben minden esetben elrettentő hatású letöltendő szabadságvesztést és visszatartó mértékű vagyonelkobzást tartunk irányadónak.

VI.1.5. A zéró tolerancia érvényesítése a jogalkotásban és jogalkalmazásban

Az elmúlt húsz év:

▼ Az országgyűlés jelenlegi pártjai között húsz éves egyetértés van abban, hogy a bűnözők számára nem jelent visszatartó hatást a bűncselekmények szigorúbb szankcionálása, ezért a büntetési tételek szigorítását sem támogatják.

▼ A parlamenti pártok a bűnözés növekedésével szemben struccpolitikát folytattak, és a nélkülözhetetlen szembenézést mindenféle statisztikai manipulációval igyekeztek elkerülni, illetve megoldási kísérleteik nem hoztak áttörést.

A szebb jövő:

▲ Számos olyan jogszabályváltozást kezdeményezünk, amelyek a jelenlegi állapothoz képest emelik a büntetési tételeket, a vagyon elleni bűncselekmények értékhatárait csökkentik, illetve a büntetéskiszabási gyakorlatot a súlyosabb büntetések alkalmazása irányába mozdítják el.

▲ A legsúlyosabb életellenes bűncselekmények esetében visszavezetjük a halálbüntetés lehetőségét, vállalva az ezzel járó nemzetközi szerződések újragondolását.

▲ A bűnelkövetések megismétlődésének elkerülése és a büntetésüket letöltött elítéltek társadalomba történő visszailleszkedése céljából bevezetjük a szabadon bocsátást követően a mostani pártfogó felügyelői rendszernél hate konyabb bűnügyi ellenőrző felügyelet intézményét.

▲ Szigorú szankciókkal felszámoljuk azt a gyalázatos helyzetet, hogy a mentősöket és tűzoltókat rendszeresen fizikai támadások érik munkájuk végzése során, gyakran éppen azoktól, akiken segíteni akarnak. A törvény és a jogalkalmazás minden erejével biztosítani kell – akárcsak a pedagógusoknál – a védettségüket. Indokolt, hogy a törvény nagyobb szigorral büntesse azt, aki hivatalos vagy közfeladatot ellátó személyt bántalmaz. Ennek keretében kezdeményezzük a Büntető Törvénykönyv-

ben az e bűncselekmények miatt kiszabható, jelenleg három évig terjedő szabadságvesztés büntetési tételének megemelését. Elvárjuk, hogy a rendőrség és az igazságszolgáltatás e bűncselekmények feltárásakor gondoskodjon arról, hogy az elkövetők a törvényben foglalt méltó, szigorú büntetésüket elnyerhessék.

▲ A szabálysértések rendszerét – különös tekintettel néhány irreálisan magas közlekedési szabálysértési bírságra – felülvizsgáljuk, és a szankcionáló jelleg megtartása mellett a magyar átlagjövedelmekhez igazítjuk.

Önfenntartó börtönök

A jelenlegi liberális gyakorlat a jogerősen elítélt, büntetés-végrehajtási intézetekben fogva tartott elítéltek számára munka nélküli időtöltést, már-már szanatóriumi, wellness körülményeket garantál. A börtönök alapvetően a bűnözők továbbképzésére szolgáló társasági helyként működnek, nem érvényesül a büntetés-végrehajtás elrettentő hatása. A nem dolgozó bűnözők eltartása pedig sokba kerül a becsületes adófizető polgároknak. A Jobbik a jelenlegi gyakorlatot felszámolja, erősíti a börtönökön belüli szigort, az elítélteket pedig értékteremtő munkára fogjuk, hogy legalább saját fogva tartásuk költségeit termeljék ki. A jogerősen elítélt személyeket elsősorban a nagy munkaigényű mezőgazdasági kultúrákban és az újraindítandó hazai bányászatban kívánjuk foglalkoztatni. Ezen túlmenően növelni fogjuk a büntetés-végrehajtási intézeti férőhelyeket, kiegyenlítve az egyes börtönök közötti sokszor kirívó különbségeket.
Ugyanakkor a szabadságvesztés a tapasztalatok szerint a bűnelkövetők nem elhanyagolható csoportja esetében lehetőséget és keretet teremthet az életfelfogás gyökeres megváltoztatására, az emberi méltóság és az emberhez méltó élet lényegének megértésére. E keretet és lehetőséget leghatékonyabban a börtönpasztoráció, a történelmi egyházak által végzett lelki gondozás, hitoktatás jelenti. A Jobbik ezért minden lehetséges módon támogatja a történelmi egyházaknak a büntetés-végrehajtási intézetekben, illetve a szabadult elítéltek utógondozása során kifejtett tevékenységét.

VI/2. Vigyázó szemek

Nemzetbiztonsági program

- A törvényesség betartása
- A szolgálatok átláthatóságának megteremtése és az átfedések megszüntetése
- Parlamenti alárendeltség és felügyelet
- Az emberi jogok védelme és tiszteletben tartása
- Hatékonyabb szervezeti struktúra, kevesebb intézmény működtetésével
- Társadalmi kontroll és felügyelet

Nemzetbiztonsági alapvetések

Egy nemzet biztonságának a kollektív biztonsági szervezetekkel (ENSZ, NATO, EU) való együttműködéseken túl alapvető feltétele a megfelelő nemzeti önvédelem. Az új szövetségi együttműködések új lehetőségeket kínálnak, azonban a szövetségekben való részvétel nem jelentheti a nemzeti identitás feladását. A szövetségi viszonyok ugyanis megváltozhatnak, megszűnhetnek, és a korábbi szövetségesek viszonya módosulhat. Ezeket a szempontokat a nemzetbiztonság területén mindig fokozottan kell érvényesíteni, hiszen ennek hiánya a nemzeti szuverenitást veszélyeztetheti.
Napjainkra a nemzetbiztonság összetevői lényegesen megváltoztak, és ma már megkülönböztetünk társadalmi (jogi, szociális), politikai (diplomáciai), gazdasági, környezeti (ökológiai), katonai, informatikai, pénzügyi, egészségügyi és belügyi biztonságot is. A különböző összetevők sorrendjét alapvetően meghatározza az adott állam célja, illetve történelmi környezete. Míg a hidegháborúban a katonai biztonság volt elsődleges, addig mára már elsősorban a politikai, gazdasági és környezeti biztonság elérése a fő cél. Napjainkban a katonai szempontok a társadalmi érdekekkel szemben háttérbe szorultak. A biztonság összetevőinek ilyen látványos és folyamatos változása szükségszerűvé teszi a szakszolgálatok folyamatos szervezeti korszerűsítését is.
Külön kiemelendők azok a belső kihívások, amelyek az elmúlt időszakban váltak hangsúlyossá, mint például:
- a politikai intézményrendszer és a gazdaság működésképtelensége;
- a korrupció és a feketegazdaság elterjedése;
- az illegális és féllegális ún. bújtatott migráció növekedése;
- a szervezett bűnözés növekedése;
- a kábítószer-fogyasztás és -kereskedelem növekedése;
- a vízbázis és a magyar földben rejlő nemzeti kincseink védelme;
- az élelmiszerbiztonság romlása.

Az elmúlt időszak tapasztalatai azt bizonyítják, hogy az öt nemzetbiztonsági szolgálat egyes szakmai területei között sok a párhuzam, és működtetésük rendkívül költséges. Ezért szükségesnek tartjuk a tényleges rendszerváltás végrehajtását a nemzetbiztonság területén is. Fontosnak tartjuk, hogy egy új nemzetbiztonsági törvény garantálja az átalakítások gyorsaságát és hatékonyságát.

VI.2.1. Rendszerváltás a nemzetbiztonsági szolgálatoknál

Az elmúlt húsz év:

▼ Hazánkban a nemzetbiztonsági szolgálatok részt vettek a rendszerváltás folyamatában, de visszakerültek a politika hálójába, és teljes mértékben annak alárendelve működnek.

▼ Napjainkra a szolgálatok a balliberális kormány eszközévé váltak, és tevékenységük sokakat jogosan az egykori belső elhárítás, az úgynevezett III-as csoportfőnökségre emlékeztet.

▼ Jelenlegi állapotukban a nemzetbiztonsági szolgálatok széttagolt működése már nem felel meg a társadalom vele szemben támasztott igényeinek

A szebb jövő:

▲ Az 1990 óta bekövetkezett változások, a megváltozott szerkezetű és súlyozású biztonsági kockázatok, az új kihívások, az átrendeződött világhatalmi struktúra, a feladatokhoz jobban igazodó, gyorsabb és gazdaságosabb nemzetbiztonsági szervezetrendszert igényelnek.

▲ Felülvizsgáljuk a teljes nemzetbiztonsági rendszert, és átalakítjuk a nemzetbiztonsági szolgálatok struktúráját. Az Európai Unió szabályrendszere tagállami hatáskörbe sorolja a nemzetbiztonsági és rendvédelmi szabályozó rendszer kialakítását, így az átalakulás csak a magyar Országgyűlés döntését igényli.

▲ A nemzetbiztonsági szolgálatok működését a törvényesség, az egyéni felelősség, az átláthatóság, a parlamenti alárendeltség és felügyelet, a gazdasági önállóság, a jogi szabályozottság, a társadalmi kontroll, az emberi jogok védelme és tiszteletben tartása, valamint az arányos eljárási rend alkalmazása jegyében képzeljük el.

▲ Az eddigi területi alapú szervezetrendszert felszámoljuk, és egy hatékonyabb, funkcionális alapokon szerveződő szervezeti struktúrát alakítunk ki. Ennek során a jelenlegi, elaprózott titkosszolgálati szervezetrendszert egységes szerkezetű, feladatorientált felépítésű nemzetbiztonsági szolgálatokkal cseréljük fel. A katonai és polgári nemzetbiztonsági, felderítő, hírszerző tevékenységek, funkciók és jellegzetességek még békeidőben is nagyfokú természetbeni eltérést mutatnak. Ezek az eltérések konfliktus-, illetve válsághelyzetekben felerősödnek, háborús helyzetben pedig mindenki számára nyilvánvalóvá válnak. További megkülönböztetésük tehát szervezeti szinten is indokolt.

▲ Napjainkra a magyar demokrácia egyik szégyene lett a Nemzetbiztonsági Hivatal (NBH), amelyet már nem lehet megreformálni, így feloszlatására és új struktúra kialakítására van szükség.

▲ Azért, hogy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat műveleti eredményei a büntetőeljárásokban közvetlenül felhasználhatók legyenek, továbbá a működés hatékony és a civil kontroll által jól felügyelhető legyen, az NBSZ-t egy teljesen önálló, független szolgálati ágként az ORFK-ba integráljuk, hozzákapcsolva a rendőrségen jelenleg is működő Bűnügyi Ellátó Szolgálatot. A titkosszolgálatok működése során szükséges ellátói kapacitást a szolgálatokon belül alakítjuk ki.

▲ A Jobbik három új főigazgatóságot hoz létre a korábbi öt szolgálat feladatainak elvégzésére: Magyar Köztársaság Nemzetbiztonsági Hírszerző és Elhárító Főigazgatóság (a polgári titkosszolgálat), Magyar Köztársaság Katonai Hírszerző és Elhárító Főigazgatóság (a katonai nemzetbiztonsági szolgálat), Adatfeldolgozó Elemző és Értékelő Igazgatóság.

Magyar Köztársaság Nemzetbiztonsági Hírszerző és Elhárító Főigazgatóság

Az NBH egy teljesen ellenőrizhetetlen, önkényesen működő szervezetté vált. Az alapfeladataitól eltér a jelenlegi működése. Olyan feladatköröket lát el, amelyek teljesen idegenek egy modern, polgári nemzetbiztonsági szolgálattól. A diszfunkcionális működés mára már meghatározóvá vált a szervezet életében, és az ötvenes évek szovjet biztonsági szolgálatára emlékeztet működésében, módszereiben, személyi állományában és a törvényességhez való viszonyulásában. Az NBH nem működik együtt egyetlen rendészeti szervvel sem – lásd cigánygyilkosságok –, tudatosan félretájékoztat, ködösít, működését hangos szakmai kudarcok kísérik. Erre a szervezetre nincs szüksége Magyarországnak. A jelenlegi NBH megreformálása vállalhatatlan feladat, és nincs is szükség egy ilyen kevés sikerrel biztató kísérletre. Az NBH-t megszüntetjük, a feladatköreit és az arra szakmailag és erkölcsileg alkalmas dolgozói létszámot integráljuk a jól és korszerűen működő Információs Hivatalba. Így egy nevében és szervezetében is új, egységes polgári titkosszolgálatot hozunk létre.

Napjaikban a határok leomlásával, a szabad mozgás és tartózkodás jogának általánossá válásával, az elkövetői csoportok nemzetközivé válásával egyébként is teljesen felesleges területi alapon megkülönböztetett titkosszolgálatokat üzemeltetni. Minden komolyabb bűnözői csoportnak van külföldi tagja és kapcsolatrendszere. Egységes, jól működő, funkcionálisan tagolt polgári titkosszolgálatra van szükségünk. A titkosszolgálati tevékenységtől teljesen idegen tevékenységet végző szervezeti részeket megszüntetjük. Az új titkosszolgálatba integráljuk a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatát és a Nemzeti Biztonsági Felügyeletet. Így a négy titkosszolgálati szerv alapjain létrehozunk egy új, korszerű, hatékony és a nemzet számára valódi védelmet és biztonságot jelentő polgári nemzetbiztonsági szervezet.

A polgári nemzetbiztonsági szolgálat a magyar nemzet, valamit a Magyar Köztársaság szuverenitásának védelme, terrorelhárítás, nemzetközi szervezett bűnözés elleni fellépés, kémelhárítás, információszerzés, illegális migráció és menekültügyek, vízbázis védelme, gazdasági és pénzügyi biztonság, kiemelt fontosságú termékek gyártásának és kereskedelmének az ellenőrzése, vegyi-, kémiai-, nukleáris- és bioterrorizmus elleni fellépés, természet- és a környezeti biztonság védelme, rendkívüli helyzetek kezelésében való részvétel, energiaellátás biztonságának a védelme, vallási terrorizmus és extrémizmus, informatikai bűnözés elleni védelem, valamint a nemzetbiztonsági személy- és objektumvédelem területén látja el feladatait.

Magyar Köztársaság Katonai Hírszerző és Elhárító Főigazgatóság

Magyarország NATO-tagsága, illetve az ország nemzetközi akciókban való részvétele kapcsán az ország külpolitikai, biztonságpolitikai tevékenységi köre és felelőssége a korábbiakhoz képest jelentős mértékben kibővült, mindez azonban magában hordozza a NATO-val és annak vezető tagállamával, az Egyesült Államokkal szemben álló országok, illetve szervezetek hazánkkal szembeni fellépésének potenciális veszélyét. A katonai nemzetbiztonság területén is egységes szolgálatot hozunk létre. Az integráció során a Katonai Biztonsági Hivatalt integráljuk az új Főigazgatóságba.

Adatfeldolgozó, Elemző és Értékelő Igazgatóság

Alaprendeltetése a különböző forrásokból és módszerekkel megszerzett információk, részinformációk feldolgozása, elemzése, értékelése és logikailag-tartalmilag összegző, következtetéseket is tartalmazó összefoglaló jelentések készítése a döntéshozók számára.

VI.2.2. Egyéb szervezetek és a nemzetbiztonság kapcsolata

Az elmúlt húsz év:

▼ Ma Magyarországon működik a világ egyik legpazarolóbb és legdrágább műveleti struktúrája. A költségek racionalizálása, a felesleges átfedések, párhuzamosságok és szervezeti rivalizálások megszüntetése a Magyar Köztársaság elemi érdeke.

A szebb jövő:

▲ A Nemzeti Nyomozó Iroda működését visszamenőlegesen átvilágítjuk, a korábbi visszaéléseket feltárjuk. Az intézményt oly módon alakítjuk át, hogy az alkalmas legyen a legsúlyosabb, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmények felderítésére, és ehhez alkalmazhassa a titkosszolgálati erőket, eszközöket és módszereket.

▲ A VPOP-nak is biztosítjuk, hogy a hatáskörébe tartozó ügyekben (gazdaságvédelmi, pénz-, adó-, járadék-, illetékügyi, és jövedéki bűncselekmények felderítése, a pénzmosási és a csempészeti tevékenység elleni küzdelem, a szervezett bűnözés és a terrorizmus finanszírozásának a felderítése) a titkosszolgálati erőket, eszközöket és módszereket alkalmazhassa.

VI.2.3. Törvényi háttér, civil kontroll

Az elmúlt húsz év:

▼ A nemzetbiztonsági szolgálatok kormányzati felügyelete többször változott. Jelenleg a szakmai felügyeletet a Miniszterelnöki Hivatal Nemzetbiztonsági Irodája látja el.

▼ A törvényhozási kontrollt az Országgyűlés nemzetbiztonsági, honvédelmi és rendészeti bizottságai biztosítják.

A szebb jövő:

▲ A nemzetbiztonsági törvényben részletesen kívánjuk újraszabályozni azt, hogy titkos információgyűjtés mely eseteiben szükséges az igazságügyi miniszter vagy bíróság írásos engedélye.

▲ Az Országgyűlés megfelelő bizottságain keresztül növelni kívánjuk a szolgálatok feletti civil kontrolt és ellenőrzést. A nemzetbiztonsági szolgálatok miniszter felügyelete mellett szakmai államtitkár irányításával végzik működésüket.

▲ A szakszolgálatok egyik fő feladatává tesszük a társadalmi igazságérzet megteremtése céljából az elmúlt húsz évben az országot súlyosan megkárosító, de eddig rendre eltussolt privatizációs és egyéb politikai-gazdasági bűncselekmények alapos feltárását, és a felelősök eljárás alá vonását.

VI/3. A hon védelme

Honvédelmi program

- A nemzeti önvédelem teljes újjáépítése Magyarország stratégiai helyzetének megfelelően
- A szárazföldi erők teljessé tétele a lehetséges védelmi harc követelményeinek megfelelően
- A Magyar Nemzeti Gárda megalakításával megteremtjük hazánkban a területvédelmet
- A gazdasági háttér biztosítása erős törvényi háttérrel

Honvédelmi alapvetések

Az elmúlt húsz év általános pusztításai nem kímélték a honvédelemet sem. Nemzeti önvédelmünket szétzilálták, vezető és végrehajtó szerveit szétverték, anyagi hátterét szinte teljes egészében megszüntették.
A Jobbik feladata lesz a természetes emberi létből fakadó önvédelem lehetőségének visszaállítása, a békés építőmunka szilárd alapjának, a nemzet biztonságnak megteremtése. Célunk egy olyan hadsereg felállítása, mely geostratégiai helyzetünkből fakadóan képes megfelelő védelmet nyújtani a feltételezhető külső támadásokkal szemben, mely képes a magyarság védelmére. Nem túlzó az a katonai biztonsági követelmény, mely Európa közepében, az ütközőponton lévő hazánknak mintegy 40 ezer fős rövid készenlétű, 10 ezer fő tartalékossal növelhető harcoló erőt, hátországa biztonságára 20-22 ezer fős területvédelmi erőt tételez fel. Egy 70-72 ezer főnyi, korszerű szárazföldi fegyverzettel, felszereléssel ellátott, magas szinten kiképzett erő is csak akkor tudja betölteni hivatását, ha párhuzamosan megvalósul a hazafivá nevelés, a honvédelmi felkészítés és a nemzeti öntudat fejlesztése.
A sorkatonai szolgálat megszüntetésével a fiatalok körében vészesen megcsappant a honvédelmi alapismeretekben való tájékozottság. A sorkatonai szolgálat megszüntetésekor csak a régi rossz rendszer fenntartása és megszüntetése között lehetett választani. Egy megreformált rendszer kialakításának feladatát akkor egyetlen politikai erő sem vállalta fel. A Jobbik viszont feladatának tekinti, hogy a magyar ifjúság minél szélesebb köre juthasson hozzá azokhoz a honvédelmi alapismeretekhez, amelyek révén adott esetben a hazáját, szeretteit vagy saját magát meg tudja védeni.

VI.3.1. A honvédelem finanszírozási biztonságának törvényi garanciája

Az elmúlt húsz év:

▼ Bár a jelenlegi alkotmányunk kimondja, hogy a haza védelme minden állampolgár kötelessége, a gyakorlatban ez közel sem érvényesül.

▼ A mai napig egyetlen kormányzat sem váltotta be a honvédelemnek tett ígéretét. Az elvárt, NATO-kötelezettségként is rögzített 2%-os GDP arány helyett 1-1,6% közötti, adóval terhelt forrást biztosítottak az előírtakkal ellentétben. Ez a csökkentés az elmúlt húsz évben mintegy 1000-1200 milliárd forint hiányt eredményezett.

A szebb jövő:

▲ Mivel a honvédség felépítése és alakítása folyamatos pénzügyi alapot igényel, törvényben szabályozzuk a honvédelmi költségvetés GDP-arányos részét.

▲ A Jobbik kormányzati tervei között szerepel a honvédelmi költségvetés GDP-arányos 2%-on való rögzítése, és ezen felül az eddig felhalmozott hiány folyamatos visszapótlása.

▲ A honvédség költségvetésébe bevonandó pluszforrásokat a katonák (csapatszolgálat) fizetésének emelésére, a tartalék erő létrehozására és a fegyverzetmodernizálásra kívánjuk felhasználni.

▲ Elvégezzük a honvédség teljes pénzügyi átvilágítását a burjánzó korrupció feltárása és megszüntetése érdekében.

▲ Áttekintjük a jelenlegi fejlesztések szerződéseit, a honvédség tulajdonában lévő cégek létének szükségességét, működését felülvizsgáljuk, eredményessé tesszük, megszüntetjük a honvédség ingatlanvagyonának kiárusítását.

▲ Az optimális szintre csökkentjük a honvédség külső szolgáltatóinak számát, tevékenységét.

VI.3.2. A honvédség állománymegtartó képességének erősítése, a személyi feltételek kialakítása

Az elmúlt húsz év:

▼ A honvédséget más állami szervezetekhez képest is nagy lemorzsolódás sújtotta, például az átgondolatlan átszervezések és a munkafeltételek hiányából eredendően.

▼ A katonai pálya elvesztette vonzerejét minden, hosszútávra tervező fiatal számára, az életpálya-modell bürokratikus lemerevítése miatt.

▼ Évente százmilliós nagyságrendű pénz megy veszendőbe a kiképzett katonák leszerelése miatt, a helyettük bevonuló újak képzésére.

A szebb jövő:

▲ Illetménnyel, egyéb juttatásokkal s a Honvédelmi törvény korszerű átalakításával újra vonzóvá tesszük a katonai életpályát a fiatalok számára

▲ Megszüntetjük a szervezeten belül létrejött kontraszelekciót, meghatározóvá tesszük a képességalapú kiválasztást.

VI.3.3. A honvédség átalakulása

Az elmúlt húsz év:

▼ A hadsereg folyamatos leépítése, szétzilálása két fő okra vezethető vissza: félelem a nemzeti érzelmű, erős fegyveres erőtől, annak nemzetmegtartó tudatától, másrészt a költségvetés indokolatlan elvonása.

▼ Az elmúlt húsz évben a hadsereg elszakadt a honvédelmi törvényben rendelt feladataitól. Kizárólag szövetségi feladatokra alkalmas, fegyvernemi hiányosságai miatt nem képes önálló védelmi tevékenységre.

▼ Teljes egészében megszüntették hazánkban a területvédelmi elvet, kockáztatva ezzel a vészhelyzetben is szükséges stratégiai termelést, a polgári lakosság védelmét.

▼ Mondvacsinált indokokkal megszüntették a hadsereg közbiztonsági feladatait, helyettük erre nem hivatott, nem magyar elkötelezettségű biztonsági cégek dolgoznak.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik célja annak biztosítása, hogy az állandó haderőnk képes legyen valamennyi, az országot fenyegető támadást elhárítani. Ehhez szükségesnek látjuk a honvédelem és a honvédség gyökeres átalakítását

▲ Indokoltnak látjuk egyenként 5-6 ezer fő tartalékossal, a szükséges technikai eszközökkel, és anyagi készletekkel két új, alacsonyabb készenléti idejű lövész dandár felállítását.

▲ A dandárok megerősítésére szükség van harctámogató, harckiszolgáló és különleges rendeltetésű szervezetek megalakítása, hadrendbe állítása, a hozzájuk kapcsolódó további mintegy 5-6 ezer fő tartalékerővel, technikai eszközökkel, anyagi készletekkel.

▲ A szárazföldi csapatok kötelékében a hadászati tartalékképzés, veszteségpótlás érdekében, mintegy 20 ezer fővel célszerű létrehozni területvédelmi feladatokra alkalmas tartalékerőket. Ezeket a fejlesztéseket részben a haderőn kívüli intézetek kiképzésre alkalmas bázisaira, azok állományára, illetve a remény szerint növekvő szolgálatvállalási kedvre alapozzuk.

▲ A fenti változtatásokkal a szárazföldi csapatok békeállománya közel 40 ezer főre, mozgósítási állománya pedig közel 70 ezer főre emelkedne a megalakítandó szervezetek szükségleteitől függően.

▲ Az 5 lövész – gépesített dandár –, továbbá harctámogató és kiszolgáló erők oldanák meg a különböző műveleti feladatokat, egységes parancsnoksági alárendeltségben.

▲ A Jobbik célja, hogy a légierő alkalmas legyen a nemzeti légtér védelmére, továbbá tudja támogatni és oltalmazni a harcoló szárazföldi alakulatokat.

▲ Haladéktalanul kialakítjuk a légierő mozgósítási hadrendjét, főleg a kiszolgáló, műszaki-technikai és logisztikai területeken, békében egy, minősített helyzetben három repülőbázison, 3000 fő tartalékossal.

▲ Felülvizsgáljuk a különböző NATO missziókban való részvételünk szükségességét, s kirendelését országgyűlési döntéshez kötjük.

VI.3.4. A Magyar Nemzeti Gárda létrehozása

Az elmúlt húsz év:

▼ A magyar honvédség a világ kevés olyan hadseregeinek egyike, amely nem rendelkezik semmilyen tartalék erővel.

▼ A katonai közigazgatás és a területvédelmi ezredek megszüntetésével lehetetlenné vált a hátország bárminemű védelme, amely a katasztrófavédelemben, a rendvédelemben is komoly hiányt okozott.

▼ A civil kezdeményezésre, törvényes úton létrejött Magyar Gárdát a kormány nyomására feloszlatták.

A szebb jövő:

▲ A Magyar Gárda tagjai bizonyították, hogy a legnehezebb helyzetben is képesek és készek a haza védelmére. Az esküt tett gárdisták olyan értékei az országnak, akikre mindenképpen fontos feladatok várnak a jövőben: akár a csendőrségben, akár a tartalékos erőben, akár egyéb civil szerveződések terén.

▲ Államilag felállítunk egy tartalékos erőt, a Magyar Nemzeti Gárdát, amely alkalmas a hadsereg folyamatos támogatására és az utánpótlás biztosítására, valamint a hátország fontos objektumainak védelmére.

▲ A Magyar Nemzeti Gárda a „háborúban katona, békében civil" nemzetközi módszerével épül fel. Feladatrendszerében, békében megtalálhatók polgárvédelemi, katasztrófavédelmi feladatok, minősített időszakban pedig a honvédség alárendeltségébe kerül.
▲ A Magyar Nemzeti Gárda békeidőben szervezetileg nem tartozik a honvédség szervezetébe, csak kiegészíti azt.

VI.3.5. A honvédség területi elhelyezése

Az elmúlt húsz év:
▼ A nemzetellenes vagyonkiárusítás a honvédséget is érintette.
▼ Hazánkban valódi katonát összesen négy településen lehet találni.
▼ Az ország nagy részéből csak a megszokott életvitel feladásával és átköltözéssel lehet egy katonai szervezetnél hivatást vállalni.

A szebb jövő:
▲ Célunk az összevont katonai bázisok szétbontása és az ország területén való egyenletesebb elhelyezése a még meglévő gyakorlóterek s bázisok meghatározó szerepének figyelembevételével.
▲ A szétbontás fejlődést jelentene az adott településnek és vonzáskörzetének, nagyban növelné a lakosság biztonságérzetét.
▲ A települések, helyőrségek gazdasági életét fellendíti a több száz katona és azok hozzátartozóinak kiszolgálása, ellátása, munkavégzése, adója, jövedelme, fogyasztása.
▲ A katonai pályát választani kívánó fiatalok lakóhelyükhöz közelebb jutnának munkához.

VI.3.6. A honvédség technikai fejlesztése

Az elmúlt húsz év:
▼ Az eddigi kormányzatok modernizációs törekvései köszönő viszonyban sem voltak a reális igényekkel.
▼ A NATO-csatlakozás után a technikai fejlesztés a békefenntartást tartotta szem előtt, az ország védelmének kárára.
▼ Könnyűfegyverzetű szervezetekkel nem lehet szilárd országvédelmet szervezni.

A szebb jövő:
▲ A nehéz anyagi körülmények ellenére a Jobbik elvárása az, hogy a szárazföldi erő technikája, ereje mindenkor feleljen meg a védelmi igényeknek. Rendelkezzen kellő számú és minőségű könnyű és nehéz fegyverzettel.
▲ Újra hadrendbe állítjuk a nem katonai indokok miatt kivont T-72-es harckocsikat, BMP-ket, önjáró és más tüzérségi eszközöket. A mobilitás és a műszaki lehetőségek növelésére, továbbá a katasztrófa-elhárítási képesség biztosítására az út-, híd-, állásépítő, valamint úszó deszant eszközök egy részének újbóli hadrendbe állítását tervezzük.
▲ Fontosnak tartjuk a légierő hazai kiképzési lehetőségeinek kialakítását és a légierő eszközei hazai karbantartásának és javításának megoldását.
▲ Más gazdasági ágakkal egyeztetve meg kell teremteni a Magyarországon is lehetséges hadiipart.
▲ A fejlesztés lehetséges változatainak figyelembevételével elérhető lenne, hogy a légierő 3-5 éven belül rendelkezzen mintegy 30 db harci repülőgéppel (Gripen, MIG-29) és 24-24 harci-, illetve szállító helikopterrel (MI-8, MI-24D).

VI/4. Helyünk a világban

Külügyi program

- A Kárpát-medencei és nyugati magyarság visszaillesztése a nemzettestbe
- Határozott és egységes közép-kelet-európai politika
- Aktív Balkán-politika a jövőben
- Szorosabb kapcsolatok a kulturális szempontból és származás szerinti rokon népekkel
- Kiegyensúlyozott gazdasági és politikai együttműködés minden nagyhatalommal
- A magyar-magyar intézményrendszer feltámasztása és kiépítése
- Politikai és gazdasági nyitás Kelet felé

Külpolitikai alapvetések

A magyar külpolitika a rendszerváltást követően három célt tűzött ki maga elé: a szomszédos országokban élő magyarság helyzetének javítását, a jószomszédi viszony kialakítását és az euroatlanti integrációt.
Az elmúlt húsz év bizonyította, hogy e hármas célkitűzés vagy egyáltalán nem, vagy csak részlegesen teljesült, illetve, hogy önmagáért való volt, mint pl. az EU-csatlakozás. Ez utóbbi nemcsak, hogy nem hozott fellendülést vagy javulást az ország és a magyar nemzet egésze szempontjából, hanem éppenséggel rontott helyzetünkön. Kudarcot vallott az idegen elvárásoknak kényszeresen megfelelni kívánó külpolitikai vezetés, elszalasztotta a nemzetközi – és ezen belül az európai – erőviszonyok drámai átalakulásával kínálkozó, történelmi léptékű lehetőségeket, és a nemzet érdekeivel ellentétes alkukba bocsátkozott.
A múlttal ellentétben a Jobbik fő célkitűzése a magyarság érdekeinek előtérbe helyezése külpolitikánk minden területén. A Jobbik legfontosabb feladatának tekinti a XX. század során igazságtalanul szétszakított magyar nemzet újraegyesítését. Alapvető erkölcsi kötelességünk a magyar közösségek érdekképviselete és jogainak védelme. Következetesen küzdünk a Kárpát-medencei magyarság kollektív jogaiért, a területi, gazdasági, kulturális önrendelkezés érvényesítéséért.
Hazánk és a Balkán kapcsolata nagyon hosszú időre nyúlik vissza. Ez utóbbi színes kultúrája, etnikai és vallási viszonyai komoly ismereteket és hozzáértést igényelnek. Magyarország ezért történelmi, földrajzi és gazdasági kapcsolatainak köszönhetően előnyt élvez a többi európai országgal és a nagyhatalmakkal szemben. Gazdasági és politikai erőnknél fogva alakító jellegű külpolitikára nincs lehetőségünk, viszont formálójává válhatunk a balkáni eseményeknek, amely különösen fontos volna az ott élő magyarság érdekében.
A Közel-Kelet a világpolitikai történések egyik legfontosabb diplomáciai és stratégiai területe, ezért a Jobbik határozott, gyors lépésekkel kívánja elérni a kapcsolatok kívánatos szintre emelését a térséggel. Külügyi programunk egyik sarkalatos pontja a Kelet felé nyitás. A magyarsággal kulturális és származási alapon, saját magukat is rokon népeknek tekintő belső-ázsiai országokkal való szorosabb külügyi kapcsolatok kiépítését tervezzük. Európa nyugati része és Ázsia között Magyarország helyzete geostratégiailag meghatározó, és ez alkalmassá teheti az országot gazdasági, kereskedelmi híd, tranzit ország szerepére.
Érvényesülni kell külpolitikánkban annak a ténynek is, hogy az eddigi egypólusú világ mára többpólusú lett. Minden nagyhatalommal, minden pólussal jó kapcsolatokra törekszünk, és közben nem felejtjük el, hogy földrajzi és történelmi örökségünk Európa. A globális hatalmi átrendeződés legnagyobb nyertese a délkelet-ázsiai térség és maga Kína, amely már egy éven belül is a világ második gazdasági hatalma lehet. A gazdasági átrendeződés következtében a délkelet-ázsiai térség lesz néhány éven belül a világ vezető gazdasági központja.
Oroszország növekvő befolyása régiónkra és a világpolitikára ténykérdés. A kereskedelem és az energiaellátás szempontjából már csak a földrajzi közelség miatt is elemi érdekünk a jó kapcsolat kialakítása és fenntartása.

VI.4.1. Kapcsolataink a nagyhatalmakkal és a meghatározó régiókkal

Az elmúlt húsz év:

▼ A rendszerváltás után egyoldalúan euroatlantista, kiszolgáló-jellegű külpolitika jellemezte Magyarországot.
▼ Nemzetközi kötelezettségeink és gesztusaink viszonzatlanok maradtak.
▼ A nemzetközi konfliktusokban történt – az Egyesült Államok nyomására kialakult – szerepvállalásaink az előzetes ígéretekkel szemben nem hoztak előnyöket hazánknak.
▼ A történelmi konfliktusok miatt Magyarország lemondott arról a lehetőségről, hogy előremutató kapcsolatokat építsen ki Oroszországgal.
▼ A magyar mezőgazdaság és feldolgozóipar megsínylette az orosz piacok elvesztését.
▼ Elhanyagoltuk a kapcsolatépítést az elmúlt évtizedek legmeredekebben felívelő pályájú nagyhatalmával, Kínával és az ázsiai kontinenssel. Más európai országokkal ellentétben nem aknáztuk ki a dinamikusan bővülő kínai és indiai piac lehetőségeit.

A szebb jövő:

▲ Az EU és az euroatlanti régió politikai életében az eddiginél sokkal határozottabban, az érdekeinket sokkal keményebben érvényesítve veszünk részt.
▲ Oroszország nagyhatalmi státusza a régióban olyan egyértelmű tény, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni, így stratégiailag életbevágóan fontos, hogy Oroszországgal jó partneri kapcsolatokat tudjunk kialakítani, aminek hazánk számára pozitív gazdasági hozadéka is lehet.
▲ Stratégiai együttműködésre törekszünk Kínával és a délkelet-ázsiai régióval, a közös érdekek alapján, kihasználva a hídfőállás szerepünkből adódó előnyöket is.
▲ A magyar mezőgazdaság és feldolgozóipar terveink szerint beinduló minőségi árutermelése számára Oroszországban és Ázsiában meg kell találni a megfelelő és biztos felvevőpiacokat.
▲ A Jobbik fontosnak tartja a nemzettudatát megőrző amerikai magyarság szorosabb bevonását a mai magyar közéletbe, és elő kívánjuk segíteni a magyar nyelv és a magyarság történelmének oktatását az Egyesült Államokban.
▲ Az Egyesült Államok napjainkban is világhatalom, és a Magyarországról alkotott kedvező véleménye döntő fon-

tosságú külpolitikai céljaink elérésében. Olyan kölcsönös együttműködést alakítunk ki, amely következetesen és átláthatóan képviseli nemzeti érdekeinket.

▲ Magyarország a NATO tagja, ám önálló érdekeink képviseletét ezért nem adhatjuk fel. Idegen hadi bázis létrehozása, a magyar katonák külföldi érdekeket szolgáló bevetése nem érdekünk.

VI.4.2. A magyarság érdekképviselete

Az elmúlt húsz év:

▼ Az ún. rendszerváltás nyomán kialakult gazdasági helyzetben mind több fiatal kényszerül hosszabb-rövidebb időre külföldön munkát vállalni.

▼ Az alapszerződések elsősorban a szomszédos államok számára kedvezőek, de sajnos még az ott leírtakat sem tartják magukra nézve kötelezőnek.

▼ Az ún. rendszerváltás óta elmaradt a magyar-magyar intézményrendszerek kiépítése, a meglévők fejlesztése és tartalommal, feladatokkal való megtöltése

A szebb jövő:

▲ Minden magyarnak magyar állampolgárságot és a magyar közügyekbe való beleszólást biztosítunk.

▲ Felülvizsgáljuk és új alapokra helyezzük a szomszédos országokkal kötött alapszerződéseket.

▲ Minden lehetséges politikai eszközzel támogatjuk a jelenlegi határokon túli magyarság – saját maga számára megfogalmazott – önrendelkezési törekvését. Ukrajna és Szerbia EU-tagságának megadását a magyar kisebbség számára biztosított autonómia feltételeinek biztosításához, illetve Ukrajna esetében ezen felül a kettős állampolgárság lehetővé tételéhez kötjük.

▲ Megerősítjük és újakkal egészítjük ki a már meglévő magyar-magyar kapcsolatok intézményrendszerét, és ebben meghatározó, új szerepet szánunk a Magyarok Világszövetségének, amelynek vissza kell adni a tíz éve elvett állami forrásokat.

VI.4.3. Új alapokon a Balkán-politika

Az elmúlt húsz év:

▼ Magyarország nem használta ki történelmi örökségét, amely korábban biztosította a balkáni politikában való erős jelenlétet.

▼ Balkán-politikánk kimerült a határon túli magyarság érdekeinek feladásában és a békefenntartó missziókban való részvételben.

▼ Gazdasági érdekeink nem megfelelően érvényesültek a térségben, kihasználatlanul maradtak lehetőségeink.

A szebb jövő:

▲ Támogatjuk a balkáni országok uniós tagságát, de cserébe kikényszerítjük Szerbiától a területén élő magyarság önrendelkezését.

▲ Piacot kívánunk szerezni a magyar termékeknek és a magyar tőkének a balkáni országokban, beleértve a magyar kis- és középvállalkozásokat is.

VI.4.4. Stabilitás és felújított kapcsolatok a Közel-Keleten

Az elmúlt húsz év:

▼ Az ún. rendszerváltás óta feltétel nélküli Izrael-barátság jellemezte térségbeli irányvonalunkat.

▼ A cionizmus támogatása egyúttal azt is jelentette, hogy felrúgtuk az elmúlt évtizedekben kialakult jó viszonyunkat az arab országokkal.

A szebb jövő:

▲ Szorosabbra fűzzük diplomáciai és kereskedelmi kapcsolatainkat az arab államokkal, hiszen a magyar élelmiszereknek és termékeknek Oroszország, valamint a Balkán mellett itt is komoly lehetőségei nyílhatnak.

▲ A térségben lévő vízhiány miatt több országnak importra van szüksége. A térségben ezért óriási lehetőséget jelent számunkra a meglévő édesvízkészletünk.

▲ Támogatjuk az önálló palesztin állam megteremtését.

▲ Felújítjuk a cserediák-programokat, hiszen a hazánkban tanult arabok sok esetben megkönnyíthetik az arab országokkal a gazdasági, kereskedelmi, turisztikai, kulturális kapcsolatok kiépítését.

▲ Nagyobb szerepet vállalunk a közel-keleti keresztény közösségek fennmaradása érdekében.

VI.4.5. Ősi gyökereink és történelmi kapcsolataink

Az elmúlt húsz év:

▼ A magyar külpolitika az elmúlt húsz évben kizárólag az euroatlanti vonalat képviselte, amellyel Magyarországot egy oldalra elkötelezve elhanyagolta a keleti, köztük a belső-ázsiai országokkal való kapcsolattartást.

▼ Nem használtuk ki az abban rejlő lehetőséget, hogy Belső-Ázsia türk népei a mai napig kétségek nélkül rokonként tekintenek ránk. A velük való rokonság szerves része ősi nemzettudatunknak, és azt a legújabb kutatási eredmények is meggyőzően igazolják.

▼ A kelet-közép-európai államok az elmúlt húsz évben egymással versenyezve, megosztva küzdöttek jogaikért a közös alapokon nyugvó érdekképviselet helyett.

A szebb jövő:

▲ Belső-Ázsia országai fejlődő, ásványkincsekben és energiaforrásokban gazdag országok, és fontos szerepet töltenek majd be a Távol-Kelet és Európa közötti kereskedelmi forgalomban, amelynek Magyarország egyik kulcsállomása lehet.

▲ A belső-ázsiai türk népek esetében a politikai és gazdasági kapcsolatépítést kulturális kapcsolatépítéssel alapozzuk meg, az ősi rokoni szálak mentén.

▲ Gazdaságilag és politikailag is szorosabb együttműködést alakítunk ki a határozott diplomáciai fordulatot és dinamikus gazdasági növekedést felmutató Törökországgal, a rokoni kapcsolatokra és a kölcsönös gazdasági érdekekre alapozva. Törökország egyben a közép-ázsiai térség kulcsa is, és fontos lehetséges közvetítő a Közel-Kelet felé is.

▲ A Jobbik külpolitikájában szorgalmazza a közép-európai államok szorosabb együttműködését, alapfeltételként szabva az ott élő magyar kisebbségek jogainak megnyugtató rendezését.

VI/5. Magyarok Európában

Európai uniós program

- Az Európai Egyesült Államokat előrevetítő Lisszaboni Szerződés elutasítása
- A Nemzetek Európája koncepció támogatása új szövetségesekkel
- A magyar érdek megalkuvás nélküli érvényesítése
- Az Európai Unió által is támogatott regionális politika maximális kihasználása a csonkaországi és a határon túli magyarok közötti gazdasági és kulturális nemzetegyesítés céljára

Európai uniós alapvetések

Az Európai Unió nem egyenlő Európával. Magyarország nem azáltal tartozott Európához a múltban, hogy belépett az Unióba, hanem a történelme jogán, és a jövőben sem az alapján leszünk európaiak, hogy tagjai maradunk-e az EU-nak, hanem azáltal, hogy – akár az Unióval szemben is – hűek maradunk az európai alapértékekhez. Európa hármas talapzatra épült: a görög gondolkodásra, a római jogra és a keresztény erkölcsre. Mi, jobbikosok, úgy hisszük, hogy Európának nem csak a múltja, de a jövője is ezen az értékeken alapulhat. Ezért tartjuk tévútnak a Lisszaboni Szerződés által körvonalazódó integrációt. Az európai államok és nemzetek közös együttműködésének elkötelezett hívei vagyunk, de egy valós értékek nélküli, globális szuperállamhoz nem kívánunk asszisztálni.

Magyarország jövője meggyőződésünk szerint hosszabb távon nem képzelhető el a jelenlegi tendenciákra épülő EU keretein belül. Amennyiben az Unió ebbe az irányba halad, hazánknak meg kell fontolnia, hogy saját megmaradása, érdekérvényesítése és gyarapodása céljából kilépjen ebből a közösségből, és újragondolja nemzetközi viszonyrendszerét. A másik lehetőség, hogy megtaláljuk az Unió tagállamaiban azokat a szövetségeseket, akik hasonlóan gondolkodnak, mint mi, és egészen új pályára állítjuk a kontinentális együttműködést. Közösen megvalósítjuk a Nemzetek Európáját, amely a nemzetek sokszínűségére, egyenlőségére és kölcsönös érdekazonosságára épül.

Addig is a mindenkori magyar kormány feladata és felelőssége, hogy a jelenlegi keretek között is megtegyen mindent a magyar nemzeti érdekek és értékek megalkuvás nélküli képviseletéért. Szakítani kívánunk azzal a hazaáruló politikai gyakorlattal, amelyet mind az MSZP, mind a Fidesz, mind a többi parlamenti párt követett, amelyet az uniós érdekek szervilis kiszolgálása jellemzett, akár a hazai érdekek rovására is. Gondoljunk csak az uniós tárgyalások kapkodó és önfeladó lezárására, a román EU-csatlakozás feltétel nélküli, vagy a Lisszaboni Szerződés villámgyors és olvasatlan megszavazására. A Jobbik, ha kell, akár a konfrontációt is vállalja Brüsszellel. Ha a nemzet és az Unió érdeke között kell választanunk, mi nem fogunk félni a hazánk és a nemzetünk mellett dönteni.

Az Unión belül különösen fontosnak tartjuk, hogy a kínálkozó lehetőségeket teljes mértékben kihasználjuk a magyar nemzet Kárpát-medencében történő gazdasági és kulturális újraegyesítésére. Ehhez számtalan, uniós elveknek megfelelő lehetőség áll a rendelkezésünkre, csak élni kellene velük, vagy ha kell, meg kellene értük küzdeni.

Az elmúlt húsz év:

▼ A Lisszaboni Szerződéssel az Unió a föderatív, a nemzetállamokat eljelentéktelenítő irányba mozdult el, amely nem csupán idegen a kontinens szerves történelmi fejlődésétől, de rövid távon is működésképtelen.

▼ Az EU-n belül a nagy nyugati államok dominanciája érvényesül, a kisebb, különösen a kelet-közép-európai államok folyamatos defenzívában vannak érdekeik érvényesítését tekintve.

▼ A Lisszaboni Szerződéssel az Unió külpolitikáját Brüsszel sajátítja ki, amelynek csak a kisebb baja, hogy az EU szervilis módon USA-barát külpolitikája életveszélyes, a nagyobb problémát az jelenti, hogy a tagállamoknak – így hazánknak is – szinte teljesen megszűnik a nemzetközi mozgástere.

▼ A Lisszaboni Szerződéssel az Európai Unió Alapjogi Chartájának minden rendelkezése kötelező érvényűvé vált. A Charta az emberi jogok érvényesítésére a korábbiaknál nagyobb garanciát ad, mivel az Unió és a tagországok jogrendjének részévé vált, ugyanakkor néhány rendelkezése értékrendünkkel ellentétben áll. A Charta alkalmazása alól felmentést kért és kapott az Egyesült Királyság, Lengyelország és Csehország. Magyarországon a parlamenti pártok kísérletet sem tettek az önrendelkezés ilyen irányú érvényesítésére.

▼ Az EU ígéreteivel ellentétben nem oldotta meg a határain belül élő nemzeti kisebbségek gondjait. Öt év tagság után látnunk kell, hogy az Unió ugyan sok nemzeti kisebbség ügyét fontosnak tekinti, de a magyar ügy iránt teljesen érzéketlen.

▼ Az EU intézményrendszere nagyban antidemokratikus. Ennek legjellemzőbb példája, hogy jogszabályt kizárólag a nem választott testületként működő Bizottság kezdeményezhet, a megválasztott képviselőkből álló Európai Parlament nem.

▼ A kormánynak az EU-ban képviselt álláspontját a magyar parlament illetékes bizottságával egyeztetni kell.

▼ A Magyarországra érkező uniós források nagy része nem jut el a hazai vállalkozásokhoz, hanem az itt lévő multinacionális cégekhez kerül, egy másik része a politikai korrupció feneketlen kútjában veszik el, míg egy harmadik része nagyobbrészt értelmetlen vagy kevéssé életbevágó, de az Unió által erőltetett projektekben hasznosul.

A szebb jövő:

▲ Az előzőekben vázolt törekvésekkel szemben áll a Nemzetek Európája koncepció, amelyik az európai országok együttműködését úgy kívánja megvalósítani, hogy a nemzeti önrendelkezést a jelenleginél nagyobb mértékben tartaná meg, jelentősen szűkítve a kötelező közösségi jogi aktusok területét és számát, visszaadva a nemzeti parlamentek jogkörét.

▲ A 2011-ben lejáró földpiaci moratórium meghosszabbítása csupán időhúzásnak jó, valódi megoldásként csak a magyar föld törvényben biztosított védelmét tudjuk elképzelni.

▲ Szorosabb ellenőrzési jogkört kell biztosítani az Országgyűlésnek a kormány EU-ban kifejtett tevékenysége felett.

▲ Az EU-n belül a politikai viták napi szintű tárgyává kell tenni a magyar kérdést, amelynek segítségével el kell érnünk az elcsatolt területeken élő magyar közösségek autonómiatörekvéseit, meg kell szüntetnünk az ellenük irányuló jogi, politikai vagy éppen fizikai atrocitásokat.

▲ El kell érni a szlovák nyelvtörvény és a mindenféle alapjogi normának ellentmondó Benes-dekrétumok hatályon kívül helyezését.

▲ Az uniós források pályáztatása és felhasználása kapcsán kialakult rendszer ésszerűsítését, a nemzeti érdek alá rendelését és a korrupció kíméletlen felszámolását kötelező feladatnak tartjuk. A Jobbik célja, hogy az uniós pénzek az ország érdekében és a hazai gazdasági szereplőkön keresztül hasznosuljanak.

▲ El szeretnénk érni, hogy az elnyert pályázatok esetében a folyamatosan változó jogszabályi környezet ne eredményezhesse a pályázatok újrastrukturálását, átszámolását, a pályázati pénzek egy részének folyamatos elvesztését.

▲ Az EU által finanszírozott fejlesztési programok szigorú utólagos ellenőrzése (KEHI). A visszaélések feltárása, polgári és büntetőjogi felelősségre vonás mellett.

▲ Az uniós finanszírozású pályázati rendszereket és eljárásokat ügyfélbaráttá kell átalakítani, beleértve az eljárások egyszerűsítését és áttekinthetőségét.

▲ Az arra rászoruló önkormányzatokat a központi kormányzat támogassa az önrész előterjesztésében!

▲ A Regionális Fejlesztési Tanácsokban a kormányzati túlsúly megszüntetése, a helyi szervezetek erősítése kívánatos.

VII. Nemzet, közösség, ember

VII/1. A jogi alap

Alkotmányügyi alapvetések

- A Szent Korona-tan méltó helyre kerülése
- Népszavazással megerősített alaptörvény alkotása a sarkalatos törvények alapelveiről és az alapvető jogokról a történeti alkotmányosság helyreállítása érdekében
- A miniszteri felelősség, kollektív visszahívhatóság, érdemi konstruktív bizalmatlanság bevezetése
- Az ország vezetőit terhelő személyes felelősség bevezetése, különösen az önkényes, felhatalmazás nélküli hitelfelvétel és államadósság-növelés kérdéseiben
- Kétkamarás országgyűlés létrehozása a szakmai szervezetek érdekeinek megjelenítése és érvényesítése érdekében
- A köztársasági elnöki hatáskör növelése és az államfő nép általi megválasztása
- A minőségi jogalkotás elvének érvényesítése a mennyiségivel szemben
- Új, az alkotmányos értékeknek és szabályoknak megfelelő jogalkotási törvény kidolgozása
- A jogalkotási eljárás felülvizsgálata az egyes jogalkotó szervek szerepének átértékelésével
- Nagyobb civil és szakmai kontroll a jogszabályok megalkotásának folyamatában

Alkotmányügyi alapvetések

A történeti alkotmány alapja a kölcsönösen megosztott, korlátozott, kiegyensúlyozott hatalomgyakorlásról szóló Szent Korona-tan, amely a joguralom érvényesülésének követelménye alapján kifejezi azt az elvárást, hogy ne emberek önkénye, hanem az alkotmányos elveknek megfelelő tőrvények uralkodjanak és irányítsák az országot. A magyar alkotmányos szellemiség (a Szent Korona-eszme) és az alkotmányos alaptörvények (sarkalatos törvények) együtt adják a teljes alkotmányosságot.
A történeti alkotmány évezrednyi ideje hatékony védelmet nyújtott ez egyéni szabadságok, az állami és nemzeti függetlenség, a jogegyenlőség, a joguralom, az önkormányzati elv érvényesüléséhez. Az 1944. március 19-én, az idegen birodalmi megszálláskor megszakadt alkotmányos folyamatosságot, s ezáltal az állam legitimitását (hiteles, nép által megbecsült alkotmányosságát) helyre kell állítani. Az 1989-ben megindult ún. rendszerváltozásig a hatalomnak nem volt legitimitása (hitelessége) mert egy önkényuralmi hatalom a nemzet megkérdezése nélkül alakította ki a hatalomgyakorlás intézményeit, erőszakkal határozta meg a tulajdonviszonyokat, az ország politikai, gazdasági és társadalmi berendezkedését. Az 1989-ben idegen nagyhatalmi-katonai megszállás alatt, nem szabadon választott országgyűlés által, az 1949. évi önkényuralmi alaptörvény módosításaként létrehozott jelenlegi alaptörvény az előbbiek miatt sem tekinthető hiteles és végleges alkotmánynak. Mindezekre tekintettel létre kell hozni a megfelelő összhangot az alkotmányosság hagyományos elvei és követelményei és a jelenkor által felvetett létkérdések között. Az alkotmány helyreállítása gyökeres társadalmi-gazdasági-politikai, s főképpen erkölcsi-lelki változások következetes, intézményi és tartalmi érvényesítésével hajtandó végre.
Az 1989/90-ben létrejött politikai rendszer és alkotmányosság mára teljes válságba jutott, a működésképtelenség és az összeomlás felé közeledik. Amit ma a harmadik Magyar Köztársaság alkotmányának neveznek, az nem a magyar alkotmány, hanem egy olyan ideiglenes alaptörvény, melynek alapja az 1949. évi XX. törvény. Ez a törvény nem alkalmas arra, hogy az ország és nemzet legfőbb magatartási szabálya legyen, s hogy megvédje ezeket.
Nem további módosításokra vagy „új alkotmányra" van szükségünk, hanem a magyar történeti alkotmányhoz való visszatérésre, annak megújítva megtartására a jelen követelményeinek megfelelő alaptörvény és sarkalatos törvények által. A magyar alkotmány a Szent Korona intézményétől semmilyen módon el nem választható. A Szent Korona-tan közjogi fogalom, mely a Szent Korona erkölcsi-jogi személyiségén mint intézményen alapszik.
A Jobbik a gyökeres alkotmányreform megvalósításáért fog küzdeni parlamenti munkája során, amely azt jelenti, hogy a magyar alkotmányos hagyományokra és alapértékekre támaszkodva kell az alkotmányosság új kereteit megteremteni. A gyökeres alkotmányreform minden rossznak a kivetésére, minden kívánatos és szervesen beilleszthető újnak a beépítésére szolgálna, miközben minden értékeset felkarolna a felhalmozott régi alkotmányos értékekből. A sarkalatos törvények alapelveiről és az alapvető jogokról alaptörvényt, sommás alkotmánylevelet kell alkotni, s ezt a törvényt lenne szükséges népszavazásra bocsátani. Bár nem új alkotmány elfogadásáról van szó, a szabályozás (államformára és alkotmányos jogfolytonosságra kiterjedő) jellege népi elfogadást igényel. A sarkalatos törvények és az alapelveikről szóló alaptörvény együtt jelenthetik majd Magyarország alkotmányát.
Napjaink jogalkalmazási problémáira részben a jogszabályalkotás segítségével adhatók megfelelő válaszok, azonban a jogalkotás terén is visszaélések és hiányosságok tapasztalhatók. A jogalkotásról szóló törvényt 2009. december 15-én hozott határozatával az Alkotmánybíróság 2010. december 31-ével hatályon kívül helyezte azzal a kötelezettség-megállapítással, hogy az Országgyűlésnek ezen időpontig új törvényt kell alkotnia a jogalkotásról, így az ennek kidolgozása és elfogadása ma a jogalkotás terén az egyik legsürgetőbb feladat.

Az Országgyűlés e feladat megvalósításának a jelen parlamenti ciklusban – mivel a jogalkotásról szóló törvény elfogadásához kétharmados többség szükséges – képtelen megfelelni, így az ország a választásokig már biztosan jogalkotási törvény nélkül marad, amely a jogbiztonságot veszélyezteti. A Jobbik parlamenti képviselőcsoportja kezdeményezni fogja egy új, a magyar alkotmányos berendezkedésnek megfelelő jogalkotási törvény elfogadását, illetve a nemzeti értékeket megfelelően kívánja majd érvényesíteni, megjeleníteni a jogszabály kialakítása során a parlamenti vitában.

VII.1.1. Alkotmányozási program, teendőink

Az elmúlt húsz év:

▼ Az önkényuralmi fogantatású és rendeltetésű 1949. évi XX. törvény nevét viseli máig az ország „alaptörvénye".

▼ Az alkotmányos jelentőségű törvények nem megfelelő tartalmúak vagy hiányoznak.

▼ Az alkotmányosság és a jogi intézményrendszer működése, a jelen alaptörvényben meglévő értékek érvényesülése is súlyosan hiányos. Ezért az állami működés és alkotmányosság közmegítélése nagyon rossz. A polgárok lassan nem bízhatnak a legalapvetőbb jogi normák érvényesülésében sem, miközben a jogalkotást a mai politikai elit tökéletesen alárendelte önös céljainak, döbbenetes példa erre a 2003-as európai uniós csatlakozásról szóló népszavazási kérdés ideiglenes alkotmányba emelése a jogorvoslatok kizárása érdekében.

▼ A költségvetést terhelő hitelfelvétel jelenleg minden társadalmi kontroll és jóváhagyás nélkül, önkényesen, csupán a kormány egyedi döntése alapján zajlik.

▼ A rendszerváltozás során kialakított hatalmi berendezkedés a (mindenkori) politikai elit pozícióit bebetonozta. A választási rendszer a nagy pártoknak kedvez, és kevés beleszólást biztosít az állampolgároknak. A konstruktív bizalmatlanság és az egyéni miniszteri felelősség hiánya a minimálisra csökkenti az önkénnyel szembeni fellépés lehetőségeit. Az aktuális kormányzattal szemben semmilyen „fék és ellensúly" nincs a hatalomgyakorlás gépezetébe beépítve.

A szebb jövő:

▲ A jelen alkotmányos rendszernek a történelmileg létezett magyarországi alkotmányos rendszerekkel való folyamatosságának kimondása, azaz a történelmi jogfolytonosság deklarálása. A jogfosztó törvényeket keletkezésükre visszamenő hatállyal hatályon kívül kell helyezni azzal, hogy ez jóhiszeműen, ellenérték fejében szerzett jogokat nem sérthet, ugyanakkor megalapozza az állam kötelezettségét az eredeti állapot helyreállítására (ha ez lehetséges) vagy (ha az eredeti állapot helyreállítása nem lehetséges) reális kártérítésre. Felül kell vizsgálni az 1990 előtti vagyonfosztások miatti kárpótlásokat, illetve az elmaradt jóvátételeket meg kell tenni (pl. kitelepített felvidéki és délvidéki magyarok).

▲ Mivel a magyar államiság alkotmányos alapja a Szent Korona által megtestesítetett legmagasabb rendű törvényesség, szükséges annak az elvnek a megjelenítése, hogy a Szent Korona és a Magyar Állam, a Szent Korona és a (különböző nemzetiségű és vallású tagokból álló) nemzet is azonos. A Szent Korona a Magyar Államot jelenti hivatalos szövegekben és jogszabályokban. Ezt a tényt az állami kitüntetések adományozásánál és a köztisztviselők, állami vezetők, bírák, ügyészek eskütételénél figyelembe kell venni.

▲ A kommunista önkényuralom alkotmányjogi értelemben illegitim volt, ezért ebben a rendszerben történt, az önkényuralom jogsértő magatartásával összefüggő időmúlást joghatást kiváltónak (elévülés, elbirtoklás tekintetében) nem lehet tekinteni (az ország megszállt voltára tekintettel), s joghatással járó időmúlás kezdő időpontjának az önkényuralom utáni első, szabadon választott Országgyűlés első ülésnapját, 1990. május 2-át kell tekinteni.

▲ A közvetlen népi hatalomgyakorlás megfelelő formáinak kiépülése, különösen az alaptörvény elfogadására, megváltoztatására és az országgyűlés feloszlatására is jogosult népszavazás, illetve a választott testületek felosz-latásának (mint kollektív visszahívásnak) intézménye.

▲ Lehetséges és szükséges mértékű állami felelősségvállalás azokért a magyarokért, akik felségterületén kívül élnek a „felelősséget visel" formula bevezetésével. Alkotmányos jelentőségű, sarkalatos törvényekben annak rögzítése, hogy minden magyar állampolgártól származó személynek legyen joga (a Szent Korona tagok leszármazottainak) a magyar állampolgárságra, lakóhelyére és egyéb állampolgárságára tekintet nélkül.

▲ Alacsonyabb választási küszöb és a közteherviselés alapelveinek a vagyonnal arányos felelősség alapján történő rögzítése.

▲ Az Országgyűlés második kamarájának visszaállításával megfelelő képviseletet, alkotmányosan szabályozott közéleti hatásköröket kaphatnak a nem pártjellegű egyesületek, társadalmi szervezetek, további a társadalmi munkamegosztás képviselői, a megyék küldöttei és foglalkozási (hivatásrendi) érdekképviseletek, az egyházak és az anyaország határain kívül élő magyarság, a nemzeti és etnikai kisebbségek küldöttei és a szellemi élet kiválóságai. A törvénytervezetek két szinten történő megvitatása biztosítja azok alapos vizsgálatát.

▲ Széles hatáskörrel és teljes érdemi döntési jogkörrel a Közigazgatási Bíróság fel-, illetve visszaállítása szükséges.

▲ A súlyos vagy ismételt törvényhozási mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértések szankcionálása, erre az esetre államfőnek, ill. az országgyűlés meghatározott részének meg kell adni az országgyűlés feloszlatásáról szóló döntés jogát.

▲ Célunk az államfő jogkörének jelentős kiterjesztése, az államfő nép általi megválasztása.

▲ A miniszteri felelősség elvének visszaállítása és a mindenkori kormánnyal szembeni bizalmatlansági kérdés felvetésének korlátlan biztosítása. A konstruktív bizalmatlanság rendszerét módosítani kell, hogy a parlament mozgástere

nagyobb legyen, és ne legyen a mindenkori kormányzat 4 évre garantáltan leválthatatlan. Híven közjogi hagyományainkhoz, az egyéni miniszteri felelősség intézményét is meg kell teremteni.

▲ A közéleti felelősség alkotmányos szintű szabályozása az állam és kormányfőtől a legalsó köztisztviselőig. Az államadósság olyan alkotmányos szabályozása, amely szigorú feltételekhez kötné, hogy államháztartási hiányt okozó költségvetést terjesszenek az Országgyűlés elé, továbbá népszavazási hozzájárulást írna elő szükséges államkölcsön bármilyen formában történő felvételéhez.

▲ Alkotmányosan rögzítendő lenne, hogy az államadósság bizonyos mértékű növekedése, illetve költségvetési hiány bizonyos mértéke esetén a végrehajtó hatalom személyes, vétkességtől független anyagi és politikai, valamint külön büntető tényállásokba (is) foglalt büntetőjogi felelőssége megállapítható legyen.

▲ A költségvetést terhelő hitelfelvételhez törvényi felhatalmazások kikötése.

▲ A szociális jogállam követelményeinek és az elemi szintű szociális és kulturális jogok számon kérhetőségének rögzítése.

▲ A gazdasági alkotmányosság elveinek és követelményeinek rögzítése.

▲ A létezéshez szükséges elemi szintű feltételeket állam által történő biztosítása minden polgár részére, különös tekintettel a közegészségügyre és a közoktatásra.

▲ A nemzet fennmaradása érdekében az állam alkotmányos kötelezettségvállalásának kinyilvánítása oly módon, hogy a végrehajtás állami feladat legyen. Ennek értelmében alkotmányellenesnek minősítendő a társadalom vagy egyének csoportja testi, szellemi vagy erkölcsi károsodásának előidézésére alkalmas törvényhozás.

▲ Annak rögzítése az alaptörvény szintjén, hogy mely vagyontárgyak – alapvető természeti kincsek és iparágak – tartozhatnak kizárólag a nemzeti vagyon tárgyainak körébe.

▲ Annak kimondása, hogy a föld a nemzeti vagyon része, amely megfelelő, a nemzeti vagyon védelmét szolgáló feltételekkel és korlátozásokkal szerezhető meg.

▲ Kívánatos biztosítékok meghatározása (formalizálása) a hatalommal való visszaélés és a többség zsarnoksága ellen. Rögzítésre kell, hogy kerüljenek azok a történeti hagyományainkra épülő alkotmányos alapelvek, amelyek szerint az önkényes hatalomgyakorlással szemben a nemzet tagjait ellentmondás és ellenállás joga illeti meg, hogy a hatalommal való visszaélés és a többség zsarnoksága ellen jogvédelem igényelhető, továbbá egyes emberi jogi szabályok és elvek rögzítése is elengedhetetlen.

▲ Kívánatos annak alkotmányos rögzítése, hogy az ország a magyar nemzet, azaz a polgárok összessége által hagyományosan kialakított és védendő értékek megóvása és további erősítése érdekében működő igazságos társadalom kialakítását, fenntartását és ennek védelmét tartja egyik legfőbb feladatának.

▲ Az alkotmányosságot a történelmileg létezett alkotmányjoghoz kapcsolódó, alaptörvény és sarkalatos törvények fejezzék ki! Az alkotmány alapelveit és az alaptörvényt népszavazás erősítse meg!

VII.1.2. A jogalkotási eljárás megreformálásának indokoltsága

Az elmúlt húsz év:

▼ Az állam több esetben a magasabb szintű jogszabályokban megállapított szabályok kijátszásával, kiskapuk alkalmazásával sorozatosan alkotott olyan szabályokat, amelyek politikai célokat szolgálva a jogalkotási eljárás lerövidítésével, a társadalmi kontroll teljes mellőzésével születnek. E jogszabályokról a megalkotásukat követően számos esetben bebizonyosodik alkalmazhatatlanságuk és alkotmányellenes jellegük.

▼ A jogalkotási eljárásba egyáltalán nem vagy csak formailag vonják be a szakmai és társadalmi szerveket, a gyakorlatban csupán néhány nap jut e szerveknek arra, hogy a tervezeteket véleményezzék.

▼ A jogszabályok megalkotásánál a szakmai megalapozottság sok esetben hiányzik, nagy reformelképzelések, intézménylétrehozások és -megszüntetések előtt nem készül hatástanulmány, így nem jósolhatók meg alappal a várható kiadások, a szakmai következmények.

▼ Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium a gyakorlatban nem a jogszabályalkotás törvényességének őre, hanem a kormány érdekeinek érvényesítését minden eszközzel kikényszeríteni hivatott szervezetrendszer.

▼ A jogalkotásért való minisztériumi felelősség rendszere a minisztériumok bonyolult szervezeti felépítése miatt átláthatatlan, a jogalkotással okozott károkért az állam nem rendelkezik kártérítési kötelezettséggel.

A szebb jövő:

▲ A jogalkotási eljárásban részt vevő szervek vezetőinek és egyéb személyeknek a jogalkotási eljárásban vétett hibáit, visszaéléseit szankcionáljuk.

▲ A jogszabályalkotás során nagyobb szerepet kapnak a szakmai szervezetek, a szakmai egyeztetés törvényben biztosított időintervallumát úgy állapítjuk meg, hogy az egyeztetésben történő részvételre e szervek tényleges lehetőséget kapjanak.

▲ A minőségi jogalkotás elvét érvényesítjük a mennyiségivel szemben, a jogállam létét veszélyeztető jogalkotási dömpingnek gátat szabunk.

▲ A létrehozandó jogalkotási törvényben foglaltak megsértését büntetni fogjuk. Célunk, hogy a jogalkotás ne maradjon külső kontroll nélkül. Ennek keretében megteremtjük annak lehetőségét, hogy az érintett miniszter felelősségre vonására irányuló eljárást lehessen indítani alkotmánysértőnek bizonyult jogszabályok megalkotásáért. Így szankcionálhatóvá vál-

hatna például a politikai indíttatású beavatkozás a jogalkotásba.

▲ A minisztériumok jogszabály-előkészítő munkáit a jelenleginél sokkal nagyobb nyilvánosság előtt kívánjuk lefolytatni.

▲ Előírjuk, hogy minden jogszabályhoz hatástanulmányokat kell készíteni, amelyek részletesen elemzik a várható társadalmi és pénzügyi következményeket.

▲ A jogalkotás folyamatának során történő informális (minisztériumok közötti érdekalapú) megegyezések gyakorlatát felszámoljuk, a felelősségre vonás intézményének kilátásba helyezésével biztosítjuk, hogy a jogszabályokat csak a megalkotásukra irányuló törvényes eljárás alapján lehessen jogszerű módon elfogadni.

VII/2. Helyben az igazság

Önkormányzati program

- Az önkormányzatok kötelezettségeinek és jogainak, a közérdek és a közkincs fogalmának újraértelmezése és tisztázása
- A településfinanszírozás gyökeres átalakítása
- Önkormányzatok költségvetésének, gazdálkodásának átláthatóbbá tétele
- A központi normatívák feladatarányos meghatározása
- Az önkormányzati vagyon elidegenítésének szigorítása
- A föld és a közművek törzsvagyonná minősítése
- Az önkormányzatok eladósodottságának felszámolása
- Magyar közigazgatási hierarchia kialakítása: a régió fogalmának eltörlése
- Az ökológiailag fenntartható településfejlesztés és rendezés
- A zöldmezős beruházások korlátozása, a földvédelmi járulék megtízszerezése
- Építészeti-rendészeti intézmény felállítása

Önkormányzati alapvetések

A Jobbik erős államot akar. Célunk ezért az önkormányzatok megerősítése, mert csak az általuk létrejövő szilárd alapokra épülhet fel egy erős állam. Erősnek pedig akkor lehet tekinteni egy önkormányzatot, ha társadalmilag és gazdaságilag autonóm és önfenntartó, közbiztonságot nyújt, és a környező tájjal egyensúlyban van. Településeink életét egészségtelen függőségi, gazdasági és társadalmi viszonyok határozzák meg, amelyek pénzügyileg, gazdaságilag, vagy akár a közszolgáltatás-fenntartás, a munkahelyteremtés, a közlekedés terén kiszolgáltatottakká teszik őket. A Jobbik szerint a települések alulfinanszírozottak, folyamatos az elvándorlás, élénk a szub- és dezurbanizálódás. Az úgynevezett barnamezős beruházások helyett a zöldmezős beruházások terjednek.

A globalitásnak köszönhetően a döntések meghozatala és a vállalkozói nyereség felhasználása valahol a településtől messze történik, így a beleszólás, a közvetlen véleménynyilvánítás a helyi polgárok számára csak illúzió. Ennek egyik tipikus esete a közművek privatizációja. A kilobbizott, a települések számára előnytelen szerződések úgy biztosítják a külföldi tulajdonosoknak a magas profitot és az árak szabad alakítását, hogy az önkormányzatok érdemben nem tudnak beleszólni ezekbe a folyamatokba. Támogatjuk, hogy az önkormányzatok az ilyen szerződéseket vizsgálják felül, és amennyiben szükséges, bontsák is fel.

A versennyel szemben a kooperációt, az együttműködést hirdetjük meg. Abból a mély válságból, amely településeink életének megromlásához és működésképtelenségéhez vezetett, csak az egymást támogatni és közösségüket újraszervezni képes emberekkel lehet kikerülni. Az együttműködés alapelvére épülő várospolitikánk olyan tevékenységeket, életvitelt, beruházásokat fog csak támogatni, amelyek tekintetbe veszik a település környezeti, kulturális és épített örökségét, elvárásait. Meg kívánjuk akadályozni az olyan beruházásokat, befektetéseket, amelyek bármilyen módon az adott településen jogtalan előnyre vagy aránytalan többlethaszonra tehetnének szert. Előnyben részesítjük azokat, amelyek helyi munkaerőt és termékeket vesznek igénybe, és a nyereséget is helyben kívánják felhasználni.

Olyan településmodellt kívánunk támogatni, amely jórészt önellátó, harmóniát biztosít a környezettel, minden tevékenység, munkafolyamat értelemszerű összefüggésben van. A fenti alapelveken működtetett településeken a foglalkoztatottság jóval magasabb, és erősebb a közösségi összetartás, a helyi kultúra iránti elkötelezettség is. Ezzel együtt a gazdálkodás sokfajta, jól képzett szakmunkást igényel. Mindez biztosítja egy település családfenntartó képességét, kijelöli a családok szerepét, és működteti a szükséges alapszolgáltatásokat, az oktatási, szociális, közigazgatási intézményeket.

VII.2.1. A közérdek és a közkincs fogalmának definiálása

Az elmúlt húsz év:

▼ A jelenlegi jogrend hiányos definíciói lehetőséget adnak alapvető nemzeti kincseink kiárusítására, nemzeti érdekeink elárulására. A fejlődés és növekedés egyoldalúan értelmezett ideológiája felmentést ad a hosszú távú gondolkodás felelőssége alól, és a rövidtávú haszonszerzésnek kedvez.

▼ A 1990. évi, a helyi önkormányzatokról szóló törvény felsorolja az önkormányzatok szabadon vállalt és kötelező feladatait és kötelezettségeit, ám nem ad pénzügyi garanciát az ezen feladatok teljesítését szolgáló intézményrendszer megfelelően magas szintem történő működtetésére.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik szükségesnek tartja, hogy mind az önkormányzatok, mind az állam szintjén kerüljön pontosan meghatározásra a közérdek és a nemzeti kincs fogalma.

▲ Az ellátandó feladatok meghatározásánál elsősorban a személyi, majd az intézményi feltételt kell megállapítani és ezeknek függvényeként a pénzügyi finanszírozást. Célunk, hogy ne maradhasson egyetlen magyar önkormányzat sem óvónő, tanító, orvos és területén szolgáló lelkész nélkül.

▲ A helyi közbiztonság védelmében számítunk a csendőrségre is.

VII.2.2. A településfinanszírozás gyökeres átalakítása

Az elmúlt húsz év:

▼ Alulfinanszírozottság, „kiéheztetés", vagyonfelélés, eladósodás, ezzel együtt korrupció és hatalmi visszaélések – ezek jellemezték az önkormányzatokat.

▼ A költségvetési normatívák egyre kevésbé biztosították az önkormányzati feladatok folyamatos ellátását.

A szebb jövő:

▲ A központi normatívák feladatarányos meghatározása. Mivel az Alkotmányban és az Önkormányzati törvényben egyaránt megjelenő és egymással összefüggő törvényi szabályozás a feladatellátás finanszírozását az Országgyűlés körébe utalja, a központi költségvetés által meghatározott normatíváknak fedeznie kell a kötelező feladatok személyi jellegű kiadásait és a szükséges anyagi javak (épületek, eszközök) karbantartását, felújítását is.

▲ Támogatjuk, hogy a jövőben ismét az önkormányzatok szedjék be az iparűzési adót, és növelni kívánjuk a személyi jövedelemadó önkormányzatoknál maradó részét.

▲ Szigorítjuk az önkormányzati vagyon elidegeníthetőségét. Támogatjuk, hogy az önkormányzatok földingatlanai legyenek a törzsvagyon részei, hiszen az alkalmas leginkább az identitás kialakítására, megőrzésére. Bármilyen más vagyontárgy eladásából származó összeget is csak beruházásra lehessen fordítani! Az önkormányzati érdekeltségű társaságok tulajdoni hányada, üzemeltetési joga szintén a törzsvagyon része legyen. Ezen belül a főtevékenységi körrel kapcsolatos feladatellátás területén ellenezzük a szolgáltatások működtetésének kiszervezését.

▲ Hozzálátunk a víz-, a csatorna-, a gáz- és a hulladékgazdálkodási közművállalatok önkormányzati tulajdonba való visszaszerzéséhez.

▲ A vagyoni értékű jogok esetleges áruba bocsátása kapcsán településrendezési szerződéskötéskor vagy egyéb megállapodások keretein belül bevezetjük és alkalmazzuk az eszmei érték fogalmát. Legyen értéke a tájnak, a faluképnek, a kialakult településszerkezetnek.

▲ Hozzákezdünk az önkormányzatok eladósodottságának felszámolásához.

VII.2.3. Magyar közigazgatási hierarchia

Az elmúlt húsz év:

▼ Az elmúlt évek bebizonyították, hogy a régió Magyarországon nem életképes. A jelenleg hatályos alkotmány sem tartalmazza a régió meghatározását.

▼ Folytatódott a megyerendszer további gyengítése, korábbi funkcióinak leépítése.

A szebb jövő:

▲ Javasoljuk, hogy Magyarországon az Európai Unió által NUTS 3-asként definiált területi egységek, azaz a megyék a NUTS 2-es, régiós kategóriába kerüljenek, tekintettel arra az ezer éve jól bevált közigazgatási gyakorlatra, amelyre alapozódva épült ki település-, intézmény- és közúthálózatunk. Az 1990 óta folyamatosan elgyengített, befolyásolási jogtól és intézményhálózattól megfosztott megyerendszert újra megerősítjük, többek között a helyi adókivetési jog visszaadásával és a bevételek egy részének átengedésével.

▲ Javasoljuk, hogy a megyei önkormányzatokat egy, az eddiginél jóval kevesebb tagot számláló, a települési önkormányzatok által választott testület vezesse.
▲ A megyerendszer megerősítésével párhuzamosan visszaállítjuk a közigazgatási hivatalok megyei szervezeti rendszerét, a törvényességi felügyeleti jogkör visszaállításával.
▲ Az elmúlt években megalakított statisztikai kistérségek (NUTS 4) alapján – a megfelelő korrekciók után – visszaállítjuk az államigazgatási szerepet is betöltő járási rendszert.

VII.2.4. Az ökológiailag fenntartható településfejlesztés és -rendezés

Az elmúlt húsz év:

▼ A terület- és településrendezéssel kapcsolatban egészségtelen túlszabályozás alakult ki, amely az elvek szintjén védi az ökológiai értékeket, ugyanakkor számos kiskapu meghagyásával komoly károkozásokra is lehetőséget nyújt.
▼ Az ízléstelen, eklektikus új épületek korrupcióra és szabályozatlanságra utalnak az önkormányzati hatóságok munkájában.

A szebb jövő:

▲ Az ökológiailag és gazdaságilag fenntartható városmodell egyik sarokköve a takarékos területfelhasználás. Amíg alulhasznosított (vagy teljesen használaton kívüli) barnamező található egy-egy település városszövetébe beékelődve, addig nem támogatunk újabb belterületbe vonást és zöldmezős beruházást.
▲ A mezőgazdasági földek művelés alól való kivonásának földvédelmi járulékát a jelenlegi mérték legalább tízszeresére kívánjuk emelni. Célunk a spekulatív ingatlanfejlesztések gazdasági eszközökkel történő megakadályozása.
▲ Újra kívánjuk éleszteni az alföldi tanyavilágot mint települést és létformát.
▲ A szabálytalan építkezések megakadályozására felállítjuk az építészeti rendészeti intézményt, amely az építészeti rendészeti végzéseknek időben és hatékonyan tud érvényt szerezni.
▲ A Jobbik mind a vidékfejlesztés, mind a hatékony önkormányzatiság gyakorlásának szempontjából a kisvárosok támogatását megkülönböztetett fontosságúnak tartja.

Budapest, a Kárpátok fővárosa – programunk a szebb jövőért

1. Ökoszociális városfejlesztés – növekedés helyett fejlődés
Új fejezetet nyitunk Budapest életében, ahol a fejlesztések a kis- és középvállalkozók, a gyermekes családok, összességében az emberek, és nem a tervezőirodák, multinacionális vállalatok, illetve hitelező bankok érdekében valósulnak meg. A budapestieknek új és felújított bölcsődékre, óvodákra, iskolákra, modern orvosi rendelőkre, korházakra, közparkokra, terekre van szükségük. Olyan lakások kellenek, ahol gyermekeiket felnevelhetik, és olyan öregotthonok, ahol biztonságban és nyugodtan élhetnek öregkorukban.
2. Közszolgáltatási díjak csökkentése
Azonnali intézkedésként csökkentjük a közszolgáltatási- és a parkolási díjakat. Mindenki érdeke azt kívánja, hogy a közösségi közlekedés kerüljön előtérbe, ezért továbbfejlesztjük a BKV, a MÁV és a Volán részvételével létrejött Budapesti Közlekedési Szövetséget, és ezen belül egyesített, a jelenleginél olcsóbb tarifát vezetünk be.
3. Környezetvédelem minden fronton
Nem csak a pénzzel, de a különböző energiahordozókkal is takarékoskodni fogunk, ezért nagyarányú megújuló energia felhasználási programot indítunk be. Az önkormányzati intézményeknek és vállalatoknak, amennyire csak lehetséges, ki kell használniuk megújuló energiaforrások (napenergia, geotermikus energia) hasznosítási lehetőségét. Ebbe a programba természetesen a lakosságot is bevonjuk.
4. Budapestiek Olimpiája
Az egészségmegőrzés, az egészséges életmódra ösztönzés érdekében, a rendszeres sportolás, testedzés népszerűsítéséért meghirdetjük a Budapestiek Olimpiáját. Ebbe a programba a családokon keresztül minden korosztályt be kívánunk vonni, a hangsúlyt a testmozgásra, és nem a világcsúcsok megdöntésére helyezzük.
5. A Kárpátok kulturális fővárosa
Meghirdetjük a főváros elkorcsosult kulturális életének gyökeres megváltoztatását. Itt az idő, hogy Budapesten végre magyar emberek is díszpolgári címet kapjanak, emléküket szobrok őrizzék, műveiket színházak játsszák. Hogy a nemzetünket ért tragédiát soha és senki ne tudja elfeledtetni velünk, megnyitjuk a Trianon Múzeumot. A társadalmi kultúra és a műveltség általános növekedése, valamint a színvonalas kikapcsolódás és szórakozás biztosítása érdekében 50%-kal csökkentjük az állandó kiállítások látogatási díját és a könyvtártagsági díjakat.

VII.2.5. Önkormányzati képviselők és delegáltak felelőssége

Az elmúlt húsz év:

▼ Egyre gyakoribbá vált, hogy megválasztott önkormányzati képviselők pártpolitikai alapon vagy éppen befektetőknek, gazdasági érdekcsoportoknak kedvezve – településük kárára – hoznak döntéseket, annak biztos tudatában, hogy egyéni felelősségük nem azonosítható.

A szebb jövő:

▲ Alapelvünk, hogy a képviselőknek a „jó gazda gondosságával" kell eljárniuk minden ügyben, a választóknak pedig joguk van megismerni az egyes képviselők döntéseit. Ezért az önkormányzati képviselők és a bizottsági tagok szavazatait, név szerint, hozzáférhetővé tesszük a települések honlapjain.

▲ Átvilágítjuk az önkormányzatok érdekeltségi körébe tartozó gazdasági társaságokat. Az igazgatótanácsokba, felügyelőbizottságokba csak megfelelő szakmai kompetenciákkal rendelkező tagokat delegálunk, akiktől elvárjuk, hogy anyagi felelősséget vállaljanak a rájuk bízott vagyonért.

▲ Visszamenőlegesen átvizsgáljuk az önkormányzatoknak jelentős kárt okozó döntéseket, és felelősségre vonjuk az abban résztvevőket.

VII/3. Kard és mérleg

Igazságügyi program

- Politikai befolyásoltságtól, korrupciótól mentes, szakszerű és gyors bírói ítélkezés
- Az eljárások könnyítése, korszerűsítése, az egyes eljárásokat fölöslegesen bonyolító szabályok hatályon kívül helyezése, a perelhúzódások megakadályozása
- A bíróságok számának növelése, új bírói státuszok létrehozása, a bíróságok infrastrukturális ellátottságának, munkafeltételeinek javítása
- A tárgyalások nyilvánosságát indokolatlanul korlátázó gyakorlat felszámolása
- Szakmai és pénzügyi átvilágítás
- A végrehajtási rendszer hatékonnyá tétele, a megalapozott követelések gyorsabb behajthatósága

Igazságügyi alapvetések

Jogállamban a független és hatékonyan működő igazságszolgáltatási rendszer működése jelenthet garanciát arra, hogy az állam polgárainak egymás közötti és állami szervekkel szembeni jogvitái, a büntető- és szabálysértési ügyek pártatlan, tisztességes és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljárás keretei között kerüljenek lefolytatásra. Az igazságszolgáltatást a bíróságok gyakorolják kizárólagos módon, mint egy politikailag semleges önálló hatalmi ág intézményei: arra sem a végrehajtó hatalom, sem a törvényhozó hatalom nem jogosult.

A jogbiztonságot, az emberek jogrendszerrel szembeni bizalmát az eljárások lassúsága és a bírói ítéletek határozott, gyors és eredményes végrehajtásának elmaradása is rombolja. Ma a közfelfogás szerint a legrosszabb, ami történhet, ha valakinek megalapozott, jogos követelését bíróság elé kell vinnie, mert ott csak évek múlva születik egy döntés, amely ráadásul kiszámíthatatlan, és a végrehajtás nem hoz eredményt, ha pedig az adós társaság felszámolására kerül sor, az végképp semmi esélyt nem ad a követelés megtérülésére. A Jobbik – különösen a tisztességes magyar vállalkozások megmentése, tevékenységének segítése, a körbetartozások rendszerének felszámolása érdekében – kiemelten fontos feladatának tekinti a megalapozott követelések gyors és hatékony behajtása lehetőségének megteremtését.

A gyorsabb és jobb minőségű, hatékonyabb, jogállami szempontból kifogástalanul működő igazságszolgáltatás és végrehajtás elengedhetetlen feltétele az egész országra kiterjedő gyökeres változásnak.

Az elmúlt húsz év:

▼ A bírósági eljárások hosszának eljárási szabályokat is sértő elhúzódása lassan már elviselhetetlenné válik. Az egyes bíróságok között jelenleg aránytalan a munkateher-elosztás, amely egyes területeken, településeken (pl. Budapest és Pest megye) a bíróságok rendkívüli mértékben való túlterheltségét eredményezi. Még a Legfelsőbb Bíróság előtti felülvizsgálati eljárások ideje is eléri átlagosan az egy évet.

▼ Az eljárások elhúzódását sok esetben a peres felek eljárás elhúzására irányuló lépései eredményezik, ezt a bírói kar erélytelen pervezetési gyakorlata sajnálatos módon sok esetben nem akadályozza meg.

▼ Az enyhébb elbírálású, elsősorban vagyon elleni büntetőügyekben jelenleg csak lehetőség, de nem kötelezettség az úgynevezett közvetítői eljárás, amely e kisebb súlyú bűncselekményeknél a terhelt és a sértett megegyezése esetén az eljárás megszüntetéséhez és a sértett azonnali, tényleges kártérítéséhez vezethet.

▼ A bírók leterheltségük miatt egyre kevésbé képesek a minőségi ítélkezés követelményeinek megfelelni. Az egy bíróra jutó szakmai és adminisztrációs segédszemélyzet száma messze az európai átlag alatt van. A bírósági titkárok, ügyintézők képzettsége és kellő döntéshozatali képessége igen sok esetben elviselhetetlen mértékben hiányos. Az elektronikus rendszerek adta lehetőségeket a legtöbb bíróság a hálózatok kiépítetlensége és a számítógépes felszereltség hiánya miatt nem tudja igénybe venni.

▼ Az 1997-es igazságügyi reform ugyan megszüntette a bíróságok politikai ellenőrzését, viszont nem tett sem fékeket, sem korlátokat a rendszerbe. A bíróságok szervezeti igazgatását és ellenőrzését az Országos Igazságszolgáltatási Tanács (OIT) a Hivatala útján látja el. Ebben a szervben részt vesznek, sőt többséget alkotnak a megyei bíróságok vezetői, azok a bíróságokat vezető bírák, akiknek igazgatását az OIT ellátja, és akik így lényegében önmagukat ellenőrzik. Ezen önigazgatás eredményeképpen a rendszer átláthatatlan és ellenőrizhetetlen kívülálló szervezetek és személyek részére.

▼ A bírói javadalmazás szintje hazai és európai szinten is alacsony. Gyakori probléma a bíróságokon, ügyészségeken, hogy nem töltik be a státuszokat, a ki nem fizetett bér bérmegtakarításnak minősül, és nagyobb részt ennek terhére fizetik ki a jutalmakat, prémiumokat.

▼ Az elmúlt években számos politikavezérelt ítélet született, a sorozatosan szakmai hibáktól hemzsegő határozatokat hozó bírók a továbbiakban változatlanul hasonló kaliberű, komoly ügyeket tárgyalhatnak, vagy „szolgálataikért" magas pozíciókat ajánljanak fel nekik. Az ilyen bírók felelősségre vonása rendszeresen elmarad.

▼ A bírói pályán a teljesítmény értékelésére alkalmazott statisztikai mérőszámok (befejezett ügyek, megváltoztatott ítéletek száma stb.) nem alkalmasak a valódi teljesítmény mérésére, inkább egyfajta önigazoló bűvészkedésnek számítanak.

▼ A megyei bíróságok elnökei pályázat és nyilvános szempontrendszer nélkül nevezhetik ki vagy léptethetik elő beosztottaikat.

▼ A bírói működés keretében előforduló visszaélések (részrehajló pervezetés, nem pártatlan ítélethozatal) léteznek, azonban nincs egy olyan hatékony fórum, ahol a bíró és a bíróság jogsértő percselekményeivel szemben panaszt lehetne tenni.

▼ A végrehajtási rendszer rendkívül gyenge hatékonysággal és lassan működik, a jelenlegi rendszer az adós érdekeit védi, a jogerős ítéletek hatékony és gyors kikényszerítését megfelelő jogszabályi háttér hiánya és a végrehajtóik személyi alkalmatlansága, illetve számon kérhetőségük hiánya akadályozza.

A szebb jövő:

▲ A bírósági igazgatási rendszer reformja elkerülhetetlen a hatékony igazságszolgáltatás érdekében. A szervezési, szerkezeti és pénzügyi szempontok szerinti érdemi ellenőrzés megteremtését kezdeményezzük az eddigi önellenőrzés helyett.

▲ Az egyszerűbb megítélésű ügyekben – a szakmai garanciák megtartásával – eljárási könnyítéseket vezetünk be.

▲ Felülvizsgáljuk a bírósághoz fordulás esetköreit, hogy az úgynevezett „tyúkperek" ne terheljék túl a rendszer. Kisebb súlyú büntetőügyekben, ahol a gyanúsított vagy a vádlott tényleges fedezettel felajánlja a sértettnek a kár megtérítését, az ügyész vagy a bíróság köteles legyen elrendelni a közvetítői eljárást.

▲ A bírói fórumrendszer elé kerülő ügyek számának csökkentése érdekében a törvénnyel már szabályozott, de széles körben még el nem terjedt – bűnügyek sértettjei kárának gyors, egyszerűsített megtérülését és számos jogvita bírósági út elkerülésével történő rendezését szolgáló – közvetői eljárás (a sértettek kárának gyors, egyszerűsített megtérülése) igénybevételére fokozottan ösztönző eljárási szabályokat alkotunk.

▲ Formalizáció bevezetése hétköznapi jogügyletek kapcsán az egyszerűsítés érdekében: amennyiben a felek meghatározott ügyleteket állami kibocsátású nyomtatványokon, tanúk, ügyvéd vagy közjegyző előtt hitelesítve kötnek, úgy az abból eredő jogi igények elbírálása a bíróság előtt egyszerűsített eljárásban történne. A bizonyítási teher megfordulna ezen ügyekben: a nem teljesítő felet terheli a bizonyítási kötelezettség.

▲ Az eljárások gyorsítása érdekében perértékhez kötjük a megtartható tárgyalások számát: bizonyos összeghatár alatt az első vagy a második tárgyalás végén ítéletet kell hozni az ügyek elhúzódásának megelőzése érdekében.

▲ A megyei bíróságok elé kerülő vagyoni perek pertárgyértékét megnöveljük.

▲ Gondoskodunk a jelenleg a teljes ellehetetlenülés határára sodródott Fővárosi Bíróság működésének törvényes állapotba juttatásáról.

▲ Szigorúbb szabályokat vezetünk be az eljárást elhúzó magatartással szemben.

▲ A bírói ítéletek kijátszásának büntetendőségét megteremtjük. Bevezetjük azt a büntető törvénykönyvi tényállást, amely szerint, aki bármilyen tárgyi bírói ítéletet nem hajt végre vagy az alól bármi módon kibújik, bűncselekményt követ el.

▲ A bírák tehermentesítése érdekében bővítjük azoknak az ügyeknek a körét, amelyekben bírósági titkár is eljárhat.

▲ A bírói javadalmazás növelése, mivel a bírák tényleges (nettó) jövedelmének igazi anyagi függetlenséget kell biztosítania, amely a pártatlan ítélkezés egyik legfontosabb záloga.

▲ A bírói pályán az előmeneteli rendszert átalakítjuk. Megszüntetjük azt a gyakorlatot, amely szerint a bírósági vezetőknek indokolatlanul nagy a befolyása az egyes bírók munkaterhének alakulására és előmeneteli lehetőségeire.

▲ A végrehajtási eljárásokat korszerűsítjük. Ésszerű értékhatár felett a végrehajtó kötelezettségévé tesszük a vagyon teljes körű felderítését, biztosítva ehhez a szükséges jogszabályi feltételeket, és a végrehajtási eljárást szigorúbb határidőkhöz kötjük.

▲ A munkavégzés technikai feltételein, a bíróságok informatikai felszereltségén beruházásokkal javítani kell.

▲ Meg kell szüntetni, hogy a bíróságok több, különböző helyen, méregdrága bérleményekben működjenek, a bíróságok lehetőség szerint kapják vissza a számukra készült épületeket.

▲ A gazdasági társaságok tartozások kiegyenlítése nélküli megszűnése, a pénzkimentések és a felelőtlen, tisztességtelen célú vállalkozások ellen ható jogszabályokat alkotunk.
▲ A jogkereső és szerényebb anyagi körülmények között élő polgárok részére a normális és korrekt munkát végző, államilag támogatott képviseleti rendszert bővítjük. Indokolt megvizsgálni annak lehetőségét, hogy létrehozzunk egy olyan állami szervezetet, amely alacsony térítési díj ellenében ügyvédi képviseletet biztosít az anyagilag szorult helyzetben lévő, polgári peres bírósághoz fordulni szándékozó állampolgárok számára.
▲ Az elektronikus érkeztetés és levelezés alkalmazását mielőbb lehetővé tesszük a bíróság és a peres fél jogi képviselője között.
▲ A nyilvánosság alapelvének megtartása érdekében a tárgyalások nyilvánosságának korlátozhatóságát szigorítjuk.
▲ A büntető ügyekben kirendelt védőként és polgári ügyekben eljáró, pártfogó ügyvédek állam által fedezett díjazását megemeljük, és megszüntetjük a bíróságok azon gyakorlatát, amellyel a fél és jogi képviselője által megállapodott díjazás mértékét perköltségként tipikusan nem ítélik meg a pernyertes félnek. Szabálysértési ügyekben a védő számára az állam legyen köteles védői díj fizetésére az eljárás megszüntetése esetén.
▲ A bírói, ügyészi, közjegyzői testületet átvilágítjuk, korrupciós ellenőrzés alá vonjuk az egész bírói kart és annak igazgatását ellátókat is, valamint eljárunk az elmúlt években született politikavezérelt ítélkezési gyakorlat megszüntetése érdekében. A sorozatosan szakmai hibákat ejtő bírókat a testületből el kell távolítani.
▲ A bírók működése kapcsán bírósági panasztestületet hozunk létre, ahová bárki fordulhat, ha úgy érzi, hogy valamely bíró a működése során megszegte a vonatkozó szabályokat. A testület a panaszügyet az érintett bíróság vezetőjéhez továbbítja javaslatával, állásfoglalásával együtt.
▲ A bírói képzésben fokozottabban hangsúlyt kell helyezni a perek ésszerű időben történő befejezését biztosító eljárási szabályok határozott érvényesítésére, továbbá az alapvető jogok nemzetközi egyezményekben, hazai jogszabályokban és nemzetközi bírósági esetjogban megtestesülő szabályainak megismerésére és alkalmazására.

VII/4. Jogállam és szabadságjogok

- Egyén és közösség szabad és egymást tiszteletben tartó tevékenységének biztosítása
- A polgárok cselekvő, aktív közéleti részvételének minél szélesebb lehetőséget kell teremteni
- Az egyén nem kiszolgáltatottja az államnak, hanem a mellérendelésen és jogegyenlőségen alapuló alkotmányos szabadságok címzettje
- Az alapvető emberi és közösségi szabadságjogok kivívása és biztosítása a Kárpát-medencében a magyar nemzet számára

Jogállami alapvetések

Magyarország ma nem jogállam: a szocialista-liberális hatalomgyakorlók a jogot és a rendvédelmi szerveket évek óta a másként gondolkodók, a kormány ellen tiltakozók, a politikai ellenállók és a nemzeti értékeket vállaló személyek és szervezetek megzabolázására használják fel. Eközben pedig nemcsak a politikai szabadságjogokat, hanem az ún. második generációs emberi jogokat is súlyosan megsértik úgy, mint a tulajdonhoz való jogot (földtulajdonosok ellehetetlenítésével, így a föld kényszereladásával vagy a becsapott devizahitelesek lakásának árverezésével) és a vállalkozás szabadságát (a magyar kis- és középvállalkozóknak a multinacionális cégekhez képest hátrányos helyzetbe hozatalával).
A jogállamiság legfőbb ismérve, hogy biztosítja az egyén és a közösség értékmegvalósító, szabad és egymást tiszteletben tartó tevékenységét. Alapvető követelmény a jogállamban, hogy a közhatalom a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított rendben, a polgárok számára megismerhető, kiszámítható és jog által meghatározott módon szabályozott korlátok között működjön. Az állam kiemelt kötelessége az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása és védelme: tartózkodnia kell megsértésüktől, és egyúttal gondoskodnia kell az érvényesülésükhöz szükséges feltételekről.
Demokratikus jogállamban kívánatos a polgárok cselekvő részvétele a közügyekben, és az, hogy a közösség életét meghatározó kérdésekben bátran, félelem nélkül nyilváníthassa ki mindenki a véleményét a nyilvánosság előtt egyedül vagy csoportosan – például tüntetéseken – és részt vehessen szervezetek életében. Két választás között is fontos és szükséges, hogy az emberek hangot adhassanak követeléseiknek, vágyaiknak, elégedetlenségüknek, illetve közösségi céljaik megvalósítására civil szervezetekbe tömörüljenek. Mindezek alkotmányos garanciája a vélemény-nyilvánítási szabadság, a gyülekezési és egyesülési jog mint alapvető állampolgári jogok, emberi jogok.
Az ember tehát nem a hatalomnak, az önkénynek kiszolgáltatott alattvaló, hanem küldetéssel és méltósággal rendelkező, öntudatos és cselekvő egyén. Elidegeníthetetlen jogokkal rendelkezik a közügyekben való részvételhez, a közösségi önrendelkezéshez, de ezen túlmenően egyéni és közösségi életminőségét meghatározó gazdasági, szociális és kulturális jogai is vannak, így például joga van az egészséges környezethez, táplálékhoz és az élelmiszer-önrendelkezéshez. A Jobbik emberi jogi és politikai felfogása szerint fontos, hogy az ember aktív formálója, s ne csupán passzív elszenvedője legyen saját maga és közössége sorsának. Ez utóbbi cél álláspontunk szerint az emberi méltóság és az emberi jogok lényege.

A „liberális emberkép" szerint az ember alapvetően önmegvalósításra törekvő, mindenkitől és minden kötöttségtől függetlenségre vágyó egyén, szabadságát a másoktól való lehető legnagyobb mértékű függetlenség adja. A közösség a lehető legkisebb mértékben befolyásolja az egyént. Az emberi jogok célja ebben a rendszerben annak biztosítása, hogy az állam maradjon passzív, hagyja békén a polgárt.

Ezzel szemben áll a Jobbik által is vallott emberkép, amely alapvetően a keresztény antropológia emberképe, de nem hívő emberek számára is elfogadható, ún. személyközpontú emberkép. Eszerint az egyén veleszületett méltósággal és küldetéssel rendelkező személy, életcélja van, közösséghez tartozik, az életét igazán más emberekkel közösségben tudja kibontakoztatni. A közösség felelősséget érez azért, hogy tagjai a küldetésüket megvalósíthassák. Kiemelt szerepe van az emberek közötti szolidaritásnak, és az állam célja nem az „éjjeliőrszerep", hanem a közjó aktív kibontakoztatása. Az emberi jogok legfőbb rendeltetése e szemlélet szerint mindezek előmozdítása.

A szabadságjogokat nemzetközi egyezmények és hazai jogszabályok biztosítják, de egyúttal a történeti alkotmányosságunkból, jogi hagyományainkból is következik, hogy az egyén nem kiszolgáltatottja az államnak, hanem a mellérendelésen és jogegyenlőségen alapuló alkotmányos szabadságok címzettje. Történelmünk során joghelyreállító küzdelmeink és szabadságharcaink is alapvetően ezen szabadságok megvédéséért folytak.

Az alkotmányos jogok és szabadságok mellett azonban kötelezettségek is terhelik a polgárt. A legfőbb állampolgári kötelezettség mások jogainak tiszteletben tartása, a jogszabályoknak megfelelő cselekvés, a jogkövetés. Ezen kívül kötelezettség a közteherviselés, a tankötelezettség és a honvédelmi kötelezettség.

Mára az emberi jogok szabályrendszere a nemzetben gondolkodók számára megkerülhetetlenné vált, a nemzeti önvédelem egyik legfontosabb eszköze lett. 2006-ig az emberi jogok kifejezés szinte kizárólag a magukat liberálisnak nevezők eszmevilágához és szókészletéhez tartozott. A nemzeti érzelmű magyar emberek számára az emberi jogok kifejezés idegenül csengett, mintha kizárólag a „mások" mássághoz való jogát lett volna hivatott védelmezni. 2006 őszétől – különösen az október 23-i „véres hétfőtől" - gyökeresen új tartalmat kapott az „emberi jogok" kifejezés Magyarországon. Tisztességes, jogkövető polgárok ezrei közvetlenül, a saját bőrükön tapasztalták meg az emberi jogok sárba tiprását. A „liberálisok" pedig bebizonyították: karöltve a szocialistákkal képesek és készek az általuk szajkózott emberi jogok brutális megsértésére. Ezt a tapasztalatot soha többé nem felejthetjük el, és ez is arra kötelez, hogy kiálljunk az emberi jogok védelme és biztosítása mellett, és fellépjünk a rendőri erőszak, az önkényes fogva tartás, a politikai indíttatású, tisztességtelen büntetőeljárások és más hatalmi visszaélések ellen.

Ma a csonka hazánkban és a Kárpát-medencében elszakított sorban élő honfitársaink számára az alapvető emberi jogok és szabadságjogok (ideértve a kollektív jogokat, elsődlegesen az önrendelkezési jogot) kivívása a közösségi megmaradás egyik legfőbb eszköze. Tudatosan, elszántan és bátran élni kell vele, ezt próbálja a hatalom akadályozni. Az emberi jogok helyzete nem csak a jogvédők belügye: a jogkiteljesítésért minden felelős és nemzet iránt elkötelezett szervezetnek, mozgalomnak tennie kell, nemcsak a szólamok szintjén és a hatalmi, napi érdekek mércéjén.

Az elmúlt húsz év:

- Politikai nyomás alatt áll az igazságszolgáltatás, amely jelenleg erősen megosztott. Számos magyar bíró van, aki esküjéhez híven kiáll az alkotmányosság, a jogállam és az emberi jogok normái mellett, s védelmet nyújt a jogsértésekre irányuló kísérletekkel szemben. Mások viszont az önkényes jogtiprások cselekvő részesei.
- Az alapvető politikai szabadságjogokat gyakorló tiltakozókkal és változást követelőkkel szemben a kormány és a hatóságok azért lépnek fel, mert a nemzet alappilléreit szétzúzni törekvő szándékok ellen küzdenek. A szabadságjogok mellett ugyanis a kormányzat a gazdasági, szociális és kulturális jogokat is sárba tiporja: a tulajdonhoz való jogot (termőföldtulajdonosok kiszolgáltatott helyzetbe hozatala és ezáltal kényszereladásra szorítása), a vállalkozás szabadságát (kis- és középvállalkozók hátrányos helyzetben tartása a multicégekkel szemben) vagy a lehető legmagasabb szintű testi-lelki egészséghez való jogot (egészséges életmód ösztönzésének, támogatásának hiánya és egészségügyi ellátórendszer szétzüllesztése, magánkézbe való juttatása).
- A pártállami rendszer bukását követően másfél évtizeddel, 2006 őszén véres valósággal éledt újjá a véglegesen letűntnek hitt diktatórikus önkény. Ennek azonban egyértelmű előzményei voltak. 1994-98 között a Horn-kormány időszaka alatt, majd különösen 2002 óta tapasztalható a politikai szabadságjogok durva megsértése. Rendszeressé vált a rendőrség jogellenes és a szakmai normákat semmibe vevő eljárása a kormány ellen tüntetőkkel, szervezetekkel szemben.
- A 2006 őszi tüntetések során több ezer ember alapvető jogai sérültek, illetve több százan szenvedtek súlyos testi, lelki sérüléseket, és kerültek önkényes fogva tartásba, majd pedig lettek koncepciós eljárások meghurcoltjai. A választási csalás lelepleződése miatt a kormány távozását követelő és az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára emlékező emberek tömegével szemben a kormányzat brutális, megtorló akciókkal lépett fel.
- Mára már jogerős bírósági ítéletek tucatjai is igazolják a civil és nemzeti jogvédők határozott és dokumentált véleményét, hogy kirívó és nyilvánvaló jogsértések százait követték el a rendvédelmi szervek.
- Az elsőfokú bíróságok dicstelen módon hoztak drákói ítéleteket statáriális eljárásokban, és tömegesen rendeltek el alaptalanul előzetes letartóztatásokat. Az igazságszolgáltatás ezen fórumai – sok esetben a vádat képviselő és előzetes letartóztatásokat kezdeményező, illetve a rendőrök felelősségre vonása érdekében nem elvárható hatékonysággal eljáró ügyészséggel egyetemben – a politikai hatalom érdekeit szolgálták.
- Kemény kritika érte és éri a kormányt és a rendőrséget a törvénytelenségek miatt a jelentősebb jogvédő szervezetek – többek között a Nemzeti Jogvédő Alapítvány és Szolgálat, a volt Civil Jogász Bizottság – és az állampolgári

jogok országgyűlési biztosa részéről. A Civil Jogász Bizottság 2007-ben közel 300 oldalas jelentést készített a 2006. őszi rendőrségi brutalitásokról, ügyészségi és bírósági jogsértésekről, megnevezve a felelősöket, elsősorban a politikai vezetést.

▼ A rendőri vezetés felelőssége is egyértelmű: ők tették lehetővé, hogy a rendőri erők felismerhetetlenséget biztosító módon – már ezáltal is jogsértően – azonosító jelvény nélkül garázdálkodhattak, nem rendszeresített vadászfegyverekkel és gumilövedékekkel lődözték ki az emberek szemét stb. A felelős rendőrparancsnokokat kitüntették, előléptették vagy nyugdíjazták, de felelősségre közülük senkit sem vontak. Számos károsult fordult bírósághoz jóvátételért, a Nemzeti Jogvédő Szolgálat többük esetében jogerős ítéletekkel és egyezséggel harcolt ki kártérítést, de többségüknek még évekig húzódó eljárásokat kell végigküzdeniük a jogsértésekért járó jóvátételért.

▼ 2006 óta a kormány és az általa vezérelt rendőrség jogtiprásai folytatódnak.

▼ A rendőrség rendszeresen aránytalan és szükségtelen módon korlátozza a gyülekezési jogot, megfélemlítő erődemonstrációkkal próbálja terrorizálni a jogaikat gyakorló polgárokat. Nemzeti ünnepeken és hazafias megmozdulásokon a hatalmas rendőri jelenlét, a zaklató igazoltatások és a kordonerdő megalázó helyzetbe hozzák a résztvevőket. Az utóbbi években szinte nem volt olyan jellegű tüntetés, ahol ne került volna sor jogellenes rendőri intézkedésre, több esetben csapaterővel, könnygáz és vízágyú bevetésével jogellenes feloszlatásra vagy önkényes előállításokra, és utána koncepciós jellegű büntető- és szabálysértési eljárások megindítására.

▼ A kormányellenes, hazafias tüntetéseket rendszeresen tiltják be a közlekedés más útvonalon való megoldhatatlanságára hivatkozva, mára lényegében az 1989-ben felszámolt engedélyezési rendszert működteti a rendőrség: jóformán csak olyan vonulásos megmozdulások valósulhatnak meg, amelyek a rendszer érdekeit nem sértik. Működik az egyenlő bánásmód alkotmányos követelményét sértő kettős mérce: a homoszexuálisok felvonulását mindig lehetővé teszik.

▼ A Magyar Gárda elleni feloszlatási perrel a hatalom az egyesülési jogot kívánta korlátozni azon görcsös félelemből fakadóan, hogy elfojtson minden olyan kezdeményezést, amely a magyarság öntudatra ébredését és önvédelmét szolgálhatja. A feloszlatást másodfokon kimondó jogerős ítéletet a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartotta, az igazságszolgáltatás ezek után a Strasbourgban székelő Emberi Jogok Európai Bíróságára vár. A per alakulása üzenetértékű: a vonatkozó nemzetközi egyezmények és hazai jogszabályok ellenére képes volt a néptől rettegő hatalom kiiktatni a valós társadalmi problémákat (közbiztonság és cigánybűnözés) felvető szervezetet, dacára annak, hogy a Gárda egyetlen esetben sem valósított meg jogsértést, csupán hangot adott a társadalom elégedetlenségének. Ezzel szemben az MSZP számos – sok esetben párttagként elnyert köztisztséget betöltő – tagja követett el a bíróságok által megállapított módon bűncselekményeket, visszaélve a köztisztséggel, ami már valóban ok lenne a feloszlatásra.

▼ Miután a Nemzeti Jogvédő Szolgálat a jogkorlátozást rendszeresen leleplezi és megakadályozza a bíróságokon, a hatalom aktuálpolitikai jogalkotással próbál újabb eszközöket adni a rendőrség és ügyészség kezébe. A cél a hatalomgyakorlókkal szemben ellenállók politikai szabadságjogainak csorbítása, és az önkényes, megtorló jellegű hatósági fellépés lehetővé tétele velük szemben. A 2007-ben bevezetett alkotmányellenes passzív engedetlenség szabálysértés jegyében a rendőrség pusztán a jelenlét és a helyszín azonnali elhagyásának elmaradása miatt bírságolt meg azóta több száz tüntetőt. Ezen szabálysértés „jogi gumibotként" történő használata a tüntetések részvevőivel szemben a gyülekezési jog csorbulásához vezetett, ezt az állampolgári jogok országgyűlési biztosa is megállapította.

▼ 2009. február elsején – köztársasági elnöki vétó hiányában – hatályba lépett közrendvédelmi törvénycsomag (ismert nevén „lex tojás") számos ponton alkotmánysértő, szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a vélemény-nyilvánítási szabadságot és a gyülekezési jogot. A törvény soha nem látott szélességűre tárta az előkészületi cselekmények büntethetőségi körét, garázdaságnak minősíti a testi sérülés okozására alkalmatlan támadást, pl. ha tojással vagy tortával dobnak meg egy közszereplőt.

▼ A Gárda elleni jogerős ítéletet követően alkotmányellenes, jogkorlátozó kormányrendeleteket léptettek hatályba (a 2009. novemberben elfogadott, ruhaviseletet is büntető kormányrendeletet a Jobbik Alkotmánybíróság előtt támadta meg), és ezek, illetve a rendőrség bevetésével módszeresen és rendszeresen zaklatnak egyesülési és gyülekezési jogukkal élni kívánó embereket, még akkor is, ha jogellenes magatartást nem tanúsítanak, csupán közterületen vagy akár magánterületen tartózkodnak. A rendőrség tömegével indít szabálysértési eljárásokat olyanokkal szemben, akik többek között a Magyar Gárda Mozgalom formaruháját vagy ahhoz hasonló öltözetet viselnek, vagy egyáltalán bármilyen közösséget vállalnak a feloszlatott Magyar Gárdával egy tekintet alá nem eső, vele nem jogfolytonos Új Magyar Gárda Mozgalommal. A büntetőeljárásokat gyakran használják a politikai ellenállók megtörésére, de sokan kerülnek kiszolgáltatottan és ártatlanul ilyen eljárás alá, amelyre az eltúlzott vádközpontúság jellemző: az ügyészség és a védelem közötti elviekben meghatározott fegyveregyenlőség a gyakorlatban nem működik. Általánossá vált a büntetőeljárásokban a joggal való visszaélés gyakorlata, például a nyomozó hatóság a terhelő bizonyítékok egy részét csak a nyomozás befejezésekor tárja a gyanúsított elé a nyomozás érdekeire hivatkozással. A gyanúsított ez alatt sok esetben végig előzetes letartóztatásban van.

▼ A Fidesz mint a legnagyobb ellenzéki párt, nem lép fel határozottan és következetesen az önkény ellen, hozzáállását az befolyásolja, hogy az adott esetben saját érdekében állónak érzi-e a politikai szabadságjogokért való kiállást vagy sem.

A szebb jövő:

▲ A Jobbik az Országgyűlésben küzdeni fog azért, hogy teljes körűen feltárják a 2006. őszi rendőri brutalitás és ügyészségi-bírósági jogsértéseket, hogy ilyenek többé ne fordulhassanak elő, hogy a felelősök ne kerülhessék el jogos büntetésüket, illetve testületekből eltávolításra kerüljenek. Kezdeményezzük, hogy a lelkileg-testileg sérült civilek mielőbb kapjanak megfelelő jóvátételt, és szüntessék meg a még folyamatban levő koncepciós eljárásokat.

▲ A politikai okokból elítéltek számára közkegyelmet kezdeményezünk és kivizsgáltatunk minden olyan 2002 óta tapasztalt rendőri és más hatósági fellépést, amelynek során alapvető szabadságjogaikat gyakorlókkal szemben jogsértő módon jártak el. A felelősöket felelősségre kell vonni.

▲ Hatályon kívül kell helyezni a gyülekezési és egyesülési jogot alkotmánysértő módon korlátozó törvényeket és rendeleteket, és meg kell szüntetni az ilyen jogszabályok alapján még folyamatban levő eljárásokat, illetve mentesíteni kell a hátrányos következmények alól az ilyen jogszabályok alapján elítélt, megbüntetett személyeket. Ennek érdekében fel kell oldani az ilyen rendőri akciókkal kapcsolatos minden irat és dokumentum titkosságát. Meg kell szüntetni azt a jogállamisággal összeegyeztethetetlen gyakorlatot, hogy a rendőrséget a kormány magánhadseregeként, érdekeit elfogultan védő karhatalomként, megtorló-megfélemlítő gépezetként működtetik a politikai ellenállókkal szemben a vonatkozó jogi és szakmai szabályok megszegésével, elfogadhatatlanul háttérbe szorítva a rendőrség bűnüldöző és valódi közrendvédelmi feladatkörét.

▲ Hatékony és gyors jóvátételt biztosító, szabályozott, peren kívüli megelőző eljárást eredményező egyszerűsített, „egyablakos" kártérítési rendszert alakítunk ki a rendvédelmi szervek (illetve ezen túlmenően bármely közigazgatási szerv) jogsértéseinek áldozatai számára, megszüntetve a jelenlegi rendszer lassúságát és méltánytalanságait, továbbá megfelelő pénzügyi alapot rendelünk az így elszenvedett károk megtérítésére.

▲ A személyes szabadságot korlátozó megalapozatlan, indokolatlan kényszerintézkedések (pl. előzetes letartóztatás, házi őrizet, kényszergyógykezelés) arra jogosult elszenvedői részére a kártalanítási igény érvényesítésének elévülési idejét a jelenlegi hat hónapról öt évre kívánjuk emelni. A szabálysértési törvény módosításával többek között a valódi garanciát jelentő érdemi kétfokú bírósági jogorvoslati eljárást és a perújítási határidő növelését, valamint a perújítási kérelmet elutasító végzés elleni fellebbezés jogát szeretnénk biztosítani.

▲ A tisztességes eljárás elve megkívánja, hogy csak indokolt és kivételes esetben, illetve olyan bizonyíték alapján lehessen a gyanúsítottal szemben személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedést (pl. előzetes letartóztatást) elrendelni, amely bizonyítékok a gyanúsított részére bemutatásra kerültek, arra érdemben reagálhatott és a bizonyíték a gyanút valóban megalapozza. A büntetőeljárás vádközpontúságát eredményező rendszerhibákat jogszabályi segítséggel szakmailag kezeljük.

▲ Az öt év vagy annál súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények miatt folyamatban levő büntetőügyekben a nyomozati szakaszban minden eljárási cselekményről kötelező lesz videó és hangfelvételt készíteni. A súlyosabb büntetőügyekben kötelező lesz a bírósági tárgyalás kép- és hanganyagának teljes körű rögzítése, és az eljárás anyagává tétele.

▲ Megakadályozzuk a véleménynyilvánítási szabadság korlátozására irányuló olyan – jellemzően gyűlöletbeszéd elleni fellépésnek álcázott, de valójában antidemokratikus – törekvéseket, amelyek a magyar nemzet és a világ sorskérdéseinek, a múlt és jelen történéseinek, illetve a jövő kérdéseinek szabad, nyilvánosság előtt zajló megvitatását veszélyeztetik.

▲ Megerősítjük az állampolgári jogok országgyűlési biztosa tekintélyét és jogvédő jogköreit.

▲ Fontosnak tartjuk a jogállami normák érvényesülésének garanciáját jelentő, valódi jogvédő szervezetek megerősödését és hatalmi önkényt ellensúlyozó működésük támogatását.

▲ Fellépünk az Országgyűlésben a gyülekezési, egyesülési, a szólás- és a sajtószabadság, és általában a politikai szabadságjogok kérdésében a jogkiteljesítés mellett és a kettős mérce ellen. Szorgalmazzuk az emberi méltóság védelmét, az egyéni és közösségi jogok erőteljesebb érvényesítését Magyarországon és az elszakított területeken élő magyarok körében.

▲ Kezdeményezzük egy olyan jogvédő hálózat kiépítését, amely a Kárpát-medence magyarok lakta területein nyújt jogi segítséget a joghátrányt vagy jogsérelmet szenvedő vagy jogkereső magyaroknak.